

eul_wid: nti-aa

Άγνωστος Βιογράφος · Biographer Anonymous

Book of Suntipa

Ιστορικον Συντίπα του Φιλοσοφου Ωραιοτατον Πανυ

Period: Ρωμαϊκή Roman

Dialect: Κοινή Koine

Domain: Βίος Biography

Format: Πεζός Prose

- 1.1 τοῦ λεγομένου Συντίπα τοῦ φιλοσόφου, μετα- βληθεὶς ἐκ τῆς Συριακῆς βίβλου ὡς εἶχεν αὐταῖς λέξεσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα γλῶτταν.
- 1.2 Διήγησις ἐμφιλόσοφος, συγγραφεῖσα παρ' ἡμῶν περὶ τοῦ τῶν Περσῶν βασιλέως Κύρου καὶ τοῦ γνη- σίου τούτου παιδὸς καὶ τοῦ διδασκάλου αὐτοῦ Συν- τίπα, καὶ περὶ τῶν τοῦ βασιλέως ἑπτὰ φιλοσόφων καὶ τῆς μιᾶς αὐτοῦ πονηρᾶς καὶ ἀναιδοῦς γυναικός, καὶ πῶς τὴν κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως διαβολὴν κατεσκεύασεν ἡ μητρὶς αὐτοῦ. ταύτην οὖν τὴν διήγησιν προῖστόρησε Μοῦσος ὁ Πέρσης πρὸς τὴν τῶν ἀναγινωσκόντων ὠφέλειαν.
- 1.3 Βασιλεὺς τις ἦν Κῦρος ὀνόματι, ᾧ καὶ ἦσαν γυναικες ἑπτὰ· ἦν δὲ ἄπαις· ὅθεν καὶ παίδων ὀρε- γόμενος θερμότητι παρεκάλει τὸ θεῖον τοῦ τῆς ἀπαιδείας λυθῆναι δεσμοῦ. ἐπὶ πολὺ γοῦν περὶ τού- του δεόμενος ἔτυχε τῆς ἐφέσεως, καὶ γεννᾷ οὗτος υἱὸν, ὃν καὶ ἀνατρέφων βασιλικῶς ἐξεπαίδευε· καὶ ὡς δένδρον ἄριστον ἠϋξῆνε τῇ ἡλικίᾳ. τοῦτον τοί- νυν τὸν υἱὸν ὁ βασιλεὺς ἤδη τῆς πρώτης ἡλικίας κᾶν τῷ τέλει ἀψάμενον, τῷ διδασκαλίῳ παρέδωκε, ἵνα τοῖς σοφιστικοῖς μαθήμασιν ἄριστος γένηται ἐν- διατρίψας. τρία δὲ ἔτη διανύσας ἐν τοῖς μαθήμασιν οὐδὲν ἐκαρπώσατο. καὶ ὁ βασιλεὺς „εἰ καὶ πολλοὺς χρόνους παρὰ τῷ διδασκάλῳ ὁ υἱός μου ἐσχόλασε καὶ τὸ παράπαν οὐδὲν ἐπαιδεύθη, ἀλλ' οὖν ἐπά- ναγκες δοῦναι αὐτὸν Συντίπα τῷ φιλοσόφῳ, ὃν ἀκήκοα μάλα σοφὸν ἄνδρα ὑπάρχειν.“ καὶ ταῦτα εἰπὼν ὁ βασιλεὺς εὐθύς Συντίπαν μετεκαλέσατο καὶ φησι πρὸς αὐτόν· „πῶς δοκεῖ σοι τὸν ἐμὸν υἱὸν ἐκπαιδεῦσαι, φιλόσοφε, φιλόσοφος;“ ὁ δὲ Συντί- p. 5 B. πας ἔφη ὡς „ἐτοιμῶς ἔχω, βασιλεῦ· ἐπὶ μῆσιν ἕξ τοῦτον ἐκπαιδεύσας, πάσης ἐμπλήσω φιλοσοφίας, ὡς μὴ τοῦ παιδὸς εὐρεθῆναι τινα φιλοσοφώτερον εἰ δὲ ἐντὸς τοῦ τοιούτου χρόνου τὸν σὸν υἱὸν οὐ φιλόσοφον ἄριστον παραδώσω σοι, σὺ, βασιλεῦ, χῶ- ρει κατὰ τῆς ἐμῆς ζωῆς, καὶ πᾶς ὁ βίος μου τῷ 1 κύρος VD 7 ἠϋξυνε A 9 κᾶν] uernacule „etwa“. τῷ τέλει datiuus a u. ἄπτεσθαι pendet, qua structura Graeci recentiores usi sunt. Boissonade κᾶν διδασκαλίῳ V 10 διατρίψας ABV: ἐνδιατρίψας scripsi 13 ἐσχόλασε ὁ υἱός μου A Boissonade apodosin incipit a u. καὶ 14 et no- uum enuntiatum a u. ἀλλ' οὖν 14 14 ἐπανάγκες A 15 τοῦ φιλοσόφου A 16 μᾶλλον σοφῶν A 20 ἔχων A. 22 noli addere ἄν. 20 ἐπὶ significat i. q. ἐντὸς 23 22 φι- λοσοφώτερον V 23 cf. 4, 13 ταμειῶ σου προσκληρούσθω. ἄτοπον γὰρ ἂν εἴη τοιοῦ- τον εὐτυχῇ βασιλέα καὶ τοιαύτην ἐπ' αὐτῷ ἐπαρχίαν, πάσης συνέσεως γέμουσαν καὶ νοημάτων, μὴ φιλό- σοφον (νέον) βασιλέα κεκτηθῆσθαι, ἀλλ' οὐδὲ τὴν ἱατρι- κὴν ἐπιστήμην μὴ εἰδότα. εἰ γὰρ μὴ τοιούτου βασι- λέως ἐπιστατοῦντος τοῖς πράγμασιν ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ, οὐ δεῖ

τινα τῶν ἀπάντων διατρίβειν ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ. ἔμαθον γὰρ, ἔμαθον ὡς οὐδὲν οἱ βασι-
 λεύοντες τῷ θυμῷ τοῦ καυστικοῦ πυρὸς διαφέρουσι· καὶ δεῖ γε τούτους καὶ φιλοσόφους εἶναι
 ὅσον δυνα- τόν, καὶ φιλοσόφους ἄνδρας προσομιλεῖν καὶ τούτων ἀκούειν, ὥσπερ Ἀλέξανδρος,
 ἵνα μὴ τινων ὑποβολαῖς περὶ τὸ ὑπήκοον ὡμότεροι τῶν ιδιωτῶν ἀναδειχθῶ- σιν. εἰ τοίνυν, ὦ
 βασιλεῦ, καθὼς σοι ἐπαγγέλλομαι, p. 6 B τέλειον τὸν υἱὸν σου ἀποκαταστήσω φιλόσοφον, καὶ
 τὴν σὴν βασιλείαν ἐπάναγκες φιλοτιμήσασθαι ἐπ’ ἐμὲ φιλοτίμως καὶ βασιλικῶς.“ ὁ δὲ
 βασιλεὺς ἔφη πρὸς ταῦτα „ὅτι ἂν ἦ σοι τὸ ποθούμενον, καὶ εἴπερ ὑπάρ- χει μοι ῥάδιον, τοῦτό
 σοι δώσω· εἰ δὲ ἀδύνατόν ἐστι τὸ ζητούμενον, οὐκ ἔχω σοι δοῦναι.“ ὁ δὲ Συντί- 1 ταμειῷ V:
 ταμειῷ B priore l. t deleta; παλαταμειῷ A: uolebat παλατιοταμειῷ τοιοῦτον εὐτυχῇ uide
 indicem 4 νέον adieci cf. 7, 11. (5, 3) 49, 6 B. sed nescio an plura uerba etiam post βασιλέα 2
 exciderint, uelut μὴ (ἔχειν) υἱὸν σοφόν. 1—14 om. D 5 εἰ γὰρ μὴ τοιοῦτον ἔτη [i. e. ἔτι] βασιλεὺς
 A in mg. BV σημείωσαι μὴ] εὔ? 6 ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ a scriptore profecta esse possunt, cuius
 libellus plenus est uerborum ita repetitorum. 11 uerbo προσο- μιλεῖν, ut aliis multis, praecipue
 uerbis dicendi, et datiuum et accusatiuum subiunxit, cf. Corais Heliod. 56 m. et Atacta 12
 τινῶν ταῖς ὑπ. ? 13 ὡμότεροι V 16 ἐπανάγκαις A 18 τί libri: ὅτι Boissonade. quod recepi, quia
 scriptor alias hoc utlitur pronomine, non quod eum illo usum esse negem. ἦ σοι V, ἦσοι B, σοι
 A καὶ incommode, ut saepe, ad- ditum; fuisset aptum si praecessisset αἴτει ὅτι ἂν ἦ σοι τὸ πο-
 θούμενον 19 ῥάδιον i. q. δυνατόν πας ἀκούσας ἀπεκρίνατο τῷ βασιλεῖ ὡς „ἐν παρα- δείγματι
 ἄκουσον, ὦ βασιλεῦ· ὅπερ σὺ παρά τινος οὐ ῥαδίως ἔχεις λαβεῖν, μηδ’ αὖ πάλιν σὺ ἐτέρῳ
 δοῦναι θελήσεις.“ τότε ὁ βασιλεὺς τῷ λόγῳ τούτῳ συγκαταβάς ἦν καὶ μεγάλαις ἐλπίσι καὶ
 χρησταῖς τὸν φιλόσοφον ἐπληροφόρει. „ὅ τι ἂν“ φησὶν „αἰ- τήσης παρ’ ἐμοῦ, ἔξεις
 δοθησόμενον.“ καὶ τούτων οὕτως παρ’ ἀμφοτέρων λεχθέντων, συμβόλαιον βε- βαιώσεως ὁ
 φιλόσοφος τῷ Κύρῳ ἐξέθετο, ἐν ᾧ δὴ καὶ ἐγγράπτο, ὡς μετὰ μῆνας ἕξ καὶ ὥρας ἕξ εἰς τέλος
 δεδιδαγμένος ὁ παῖς τῷ βασιλεῖ παρ’ αὐτοῦ ἀποδοθήσεται· εἰ δὲ παρελθόντος τοῦ συμπεφωνη-
 p.7 B. μένου καιροῦ οὐ τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως ἀποδώσει φιλόσοφον, κεφαλικῇ τιμωρίᾳ ὁ
 Συντίπας ἔσται ὑπεύθυνος.

1. 4 Ἐπὶ τούτοις ὁ βασιλεὺς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν εἰς χεῖρας τοῦ φιλοσόφου παρέθετο. καὶ εἰς τὴν ἑαυ-
 τοῦ οἰκίαν εἰσῆγαγεν· ἀνοικοδόμησε δὲ τῷ παιδί τοῦ βασιλέως νέον οἶκον εὐρύχωρον, καὶ τὰ
 ἐντὸς τοῦ οἴκου καταλαμπρύνας, ἰστόρησεν ἐν τοῖς τοίχοις 1 quae Syntipas iste sapientissimus
 eloquitur plerumque mire abstrusa et obscura sunt. sed tamen uidendum ne aliquid sit
 corruptum. παράδειγμα ut in N. T. et V. T. Gr. παραβολή significat prouerbium; δοῦναι θελήσεις
 circumscribendo t. fu- turo inseruit ut ἔχειν c. inf. coniunctum t. plusquamperfecto. 3 μὴ δ’ V
 saepe. μὴ θελήσεις noli mutare. 6 φησὶν] φή- σας? 9 ἐξέθετο] nostrates einen Schein
 ausstellen. 10 γέγραπτο A ὡς „μετὰ . . .“? 11 δεδιδασκόμενος A 12 πλέον libri: scripsi
 παρελθόντος συμφωνημένου VB more Byzantinorum τοῦ σ. . . υἱὸν om. A, ab altera τοῦ ad al-
 term transtliens 13 οὐ de consuetudine recentiorum βας A 16 Ἐ om. V cf. 11, 14 17 τῷ
 φιλοσόφῳ? 18 fre- quens apud Byzantinos subiecti mutatic 18 augmentum in hoc libello non
 raro deest, cum paulo post rursus adiciatur: ut in- certum sit an ubique sit restituendum 20
 τοῖς V : om. AB. ἰστόρισε τοὺς τεῖχους του, D τοῦ οἴκου ὅσα διδάξαι τὸν παῖδα ἔμελλε. καὶ ἐντὸς
 τοῦ οἴκου τὸν νέον καθίσας, φησὶν ὁ διδάσκαλος τῷ νέῳ βασιλεῖ „πᾶσά σου ἡ ἀναστροφή καὶ ἡ
 δίαίτα ἐν τούτῳ ἔστω σοι τῷ οἰκῆματι, ἕως ἂν κα- λῶς ἐκμάθῃς ὅσα ἰστόρηται ἐν τοῖς τοίχοις.“
 ἔκτοτε γοῦν ὁ φιλόσοφος τῷ παιδί παρεκάθητο καὶ δι’ ὅλου μετ’ αὐτοῦ συναναστρεφόμενος,
 ἐδίδασκεν αὐτῷ τὰ ἱστορηθέντα, ἔχων πᾶσαν χρεῖαν καὶ ἐπιμέλειαν ἐκ τοῦ βασιλέως.
 ἐπιμεληθεὶς οὖν τοῦ νέου μετὰ μεγά- λης σπουδῆς ὁ φιλόσοφος, ἐντὸς τῆς διωρίας τὰ τῆς
 διδασκαλίας ἀπήρτισε. καὶ δὴ μεμάθηκεν ὁ παῖς ἅπερ οὐδεὶς τῶν παίδων ἑτερος ἠδυνήθη

μαθεῖν. πρὸ γοῦν μιᾶς ἡμέρας τῆς προθεσμίας ὁ φιλόσοφος p. 8 B. ἐμηνύθη παρὰ βασιλέως ὡς „τὰ τῆς ὑποσχέσεως ἐτέλεσας;“ ὁ δὲ ἀντέφησε τῷ βασιλεῖ ὡς „εἴ τί σοι ποθητόν, ὦ βασιλεῦ κράτιστε, γέγονεν· αὐριον γὰρ ὁ σὸς υἱὸς ἔρχεται σοι ἐν ὥρᾳ τρίτῃ τῆς ἡμέρας, καὶ ὄψει αὐτὸν καὶ χαρήσῃ.“ ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπὶ τῇ ἀγ- γελίᾳ γενόμενος περιχαρὴς καὶ ἰδὼν τὸν υἱόν, λέγει αὐτῷ· „ἦκεις, ὦ παῖ, γεγωνὼς καθὼς ὁ διδάσκαλος εἶπεν;“ ὅτε καὶ ὁ νέος ἀπεκρίνατο· „ἅμα τῷ διδά- σκάλῳ προσελθόντες τῷ κράτει σου ἀναγγελοῦμεν.“ ὅτε καὶ ὁ φιλόσοφος ἰδίᾳ λέγει τῷ νέῳ· „ἔδοξέ μοι ταύτῃ τῇ νυκτὶ ποιῆσαι ζήτησιν περὶ τῆς ἀποκειμέ- 1 διδάξαι . . ἔμελλε in his scriptoribus ferendum est 6 διό- λου V qua scriptura hyphen plerumque utitur 7 dixit et αὐ- τὸν et αὐτῷ ἐδίδασκε 10 διωρίας BV δωρίας A διορίας Boissonade, (D). diuersae originis uocabula a scriptoribus ipsis ui- dentur confusa esse; utroque hodierni Graeci utuntur 14 ἐμη- νύθη] monitus est βασιλεύς modo caret modo instruitur arti- culo 15 ὁ δὲ] accentum ubique adieci εἴ τί σοι ποθητόν] urbanitatis formula 17 cf. 6, 21 18 χάριση ABV: χαρήση Boisson. 19 καὶ hoc modo scriptor saepe addidit minus commode 22 ἀναγγελοῦεν] quae didicimus proferamus 23 ἔδειξε B 24 ποιήσασθαι? cf. 6, 4. quamquam alterius quoque rationis νῆς τῇ γεννήσει σου τύχης καὶ περὶ ταύτης ἀκριβῶς ἀστρολογῆσαι, ὡς ἄν, εἴ ἔστι σοι συμφέρον, οὕτω πέμψω σε τῷ πατρί σου.“ τὴν γοῦν τοιαύτην ἀστρο- λογικὴν συζήτησιν ποιησάμενος ὁ φιλόσοφος εὗρεν ὅτι οὐκ ἔστι συμφέρον προσαχθῆναι τῷ βασιλεῖ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, εἰ μὴ ἄλλαι ἐπτὰ ἡμέραι μετὰ τὸν ὀρι- σθέντα καιρὸν παρὰ τοῦ φιλοσόφου διέλθωσιν· εἰ p. 9 B. γὰρ μὴ οὕτω γένηται, κίνδυνος τῇ ζωῇ τοῦ παιδίου γενήσεται. ταῦτα τοίνυν ὁ φιλόσοφος καταμαθὼν ἀπὸ τῆς ἀστρολογικῆς μεθόδου, διεταράχθη. καὶ ἰδὼν αὐτὸν ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς δεινῶς λυπούμε- νον, ἐπηρώτα λέγων· „διδάσκαλε, τί οὕτω σκυθρω- πὸς ἐγένου καὶ κατηφής;“ ὁ δὲ φιλόσοφος τὴν αἰ- τίαν δεδήλωκε τῷ παιδί· καὶ ὁ παῖς πρὸς αὐτόν· „εἴ ἄρα τοῦτο ἀρέσκει σοι, ὦ διδάσκαλε, οὐδ’ εἰς ὀλόκληρον μῆνα τῷ ἐμῷ πατρί τε καὶ βασιλεῖ ἀπο- λογήσομαι ὅλως, ἀλλ’ εἰς ὅσον θέλεις καιρὸν ἔσομαι σιωπῶν.“ ὁ δὲ φιλόσοφος εἶπεν· „ἀλλ’ ὑπεσχέθην τῷ πατρί σου, καὶ οὐ δύναμαι παραβῆναι τὰς ὑπο- σχέσεις· καὶ γὰρ τῇ αὐριον ἐπηγγελιάμην εἰς ὄψιν αὐτῷ παραστῆσαί σε περὶ ὥραν δευτέραν τῆς ἡμέρας, καὶ οὐ δύναμαι ψεύσασθαι τούτῳ. διὸ καὶ ἀπὸ τῆς αὐριον ἐγὼ κατακρύψω ἑμαυτὸν ἐν τινὶ τόπῳ, καὶ σὺ κατὰ τὴν δευτέραν ὥραν τῆς αὐριον ἅπιθι πρὸς τὸν πατέρα σου τὸν βασιλέα καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ στήθι, καὶ ἔσο σιωπῶν καὶ παντελῶς ἄφω- dicendi exempla aquid istum scriptorem extant sat multa. 1 γε- νέσει? γέννας D 5 ἔσται et ἔστι B 6, 7. 7, 1 l. v finali carent libri 6 εἰ . . γένηται in hoc scriptore ferendum hic loci non iubetur prae tacere 20 ἐπηγγελιάμην AB 21 αὐτῷ V: αὐτοῦ AB δευτέραν cf. 5, 17 22 τούτῳ i. e. τῷ βασιλεῖ: ut non oporteat scribi τοῦτο (om. D) ἀπὸ τῆς scriptori ne eripias nos, ἕως οὗ ἄλλαι ἐπτὰ ἡμέραι παρέλθωσιν.“ ὅθεν p. 10 B. καὶ πρωΐας ὁ παῖς κατὰ δευτέραν ὥραν παραγίνεται καὶ ἐπὶ γῆς αὐτῷ προσκυνεῖ. ὁ δὲ βασιλεὺς πλη- σιέστερον καλέσας αὐτόν, ἀσμένως ἠσπάζετο καὶ μετὰ χαρᾶς ἤρξατο προσλαλεῖν. ὁ δὲ υἱὸς οὐκ ἐλάλει τῷ βασιλεῖ, ἀλλ’ ἵστατο σιωπῶν, ἀτενίζων μόνον εἰς τὸν πατέρα. καὶ ὁ μὲν πατὴρ πάλιν ἠρώτα τὸν παῖδα· ὁ δὲ παῖς πάλιν ἄφωνος ἵστατο. τότε ὁ βασιλεὺς, ὑπὸ περιχαρίας ἐφ’ ὑψηλοῦ καθίσας τοῦ βήματος καὶ πᾶσον τὴν σύγκλητον πρὸς ἀκρόασιν τῶν μαθη- μάτων τοῦ παιδὸς συγκαλέσας, ἐκπληττόμενος ἦν καὶ θαυμάζων ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς ἀφωνίᾳ καὶ σιωπῇ, καὶ φησι πρὸς τοὺς μεγιστάνους αὐτοῦ· „κἂν ὑμεῖς τὸν υἱόν μου λαλήσατε· αὐτὸς γὰρ, ὡς ἔοικε, φο- βούμενος ἐμὲ σιωπᾷ.“ τῶν δὲ ἀρχόντων λόγους λα- λησάντων τῷ νέῳ γλυκεῖς καὶ τοῦτον πρὸς ἀπό- κρισιν ἐλκόντων, ἐκεῖνος ὡς τὸ πρότερον σιωπῶν ἦν. ὅθεν ὁ βασιλεὺς περιαλγὴς γενόμενος, στρα- τιώτας κελεύει εἰς τὴν τοῦ διδασκάλου ἀναζήτησιν. οἱ δὲ ἐπιμελῶς αὐτόν ἀναζητήσαντες οὐχ εὗρον. πά- p. 11 B. λιν οὖν ὁ βασιλεὺς λέγει τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ· „τί ἄρα ὑμῖν φαίνεται τὸ αἴτιον τῆς σιωπῆς ταύτης; εἰς δὲ τούτων ἀπεκρίθη τῷ βασιλεῖ λέγων „δοκεῖ μοι, ὦ βασιλεῦ, ὡς τῷ υἱῷ σου βότανόν τι δέδωκεν

ὁ διδάσκαλος, ὥστε διὰ τοῦ βοτάνου στερεώτερον 1 ἕως οὗ . . παρέλθωσιν *est e consuetudine scriptorum re- centissimorum* 2 ὁ παῖς κ. δ. ὦ. ὁ παῖς A 3 αὐτῷ *et* αὐτόν προσκυνεῖ *scriptor dixit* 9 περιχαρείας *oportebat scriptum, id quod Boissonadium non fugit* 13 καὶ ὑμεῖς *id est* ὑμεῖς γε 14 cf. 3, 11 17 ἐλκόντων *scripsi: ἔλκοντες libri. sed poterat etiam nominaltius absolutus* οἱ δὲ ἄρχοντες . . λαλήσαντες καὶ . . ἔλκοντες *a scriptore profectus esse; cf. 1, 6 πρότερον]* πρώτως A 18 *exciditne uerbum eundi? quam- quam simili modo adhibetur u,* μηνύειν *ut sit i. q. ἔσται* λεν D διαβῆναι τὴν διδασκαλίαν ἐν αὐτῷ. καὶ στοχαζόμεθα ὅτι ἀπὸ τοῦ βοτάνου ἐκείνου ἐδεσμεύθη· ἢ καὶ ἀπὸ πολλῆς καὶ σκληρᾶς παιδεύσεως τοῦ διδασκάλου τοῦτο ἐγένετο.“ ἐπὶ τούτοις οὖν τοῦ βασιλέως ἄθυ- μούντος καὶ λυπούμενου, μία τῶν αὐτοῦ γυναικῶν οὕτω λυπούμενον τὸν βασιλέα ἰδοῦσα, φησὶ πρὸς αὐτόν· „ὦ βασιλεῦ, ἐπίτρεψον ἐμὲ καὶ τὸν υἱόν σου κατὰ μόνας γενέσθαι, καὶ ἐμοὶ τὴν αἰτίαν τῆς σιω- πῆς ἀναγγελεῖ, ὅτι καὶ πρὸ ταύτης τῆς αἰτίας συνή- θειαν εἶχεν ἀνακαλύπτειν ἐμοὶ πάντα ὅσα εἶχεν αὐ- τός, ἅπερ οὐδὲ τῇ αὐτοῦ μητρὶ ἐδήλου.“ ἡ μέντοι μήτηρ τοῦ παιδὸς καὶ αὐτὴ σφοδρότερον ἐτιτρώσκετο p. 12 B. τὴν καρδίαν. λέγει οὖν ὁ βασιλεὺς τῇ παμπονήρῳ τοῦ υἱοῦ μητρὶ· „λάβε οὖν σὺ τὸν υἱόν μου πρὸς ἑαυτήν καὶ ὥς δύνασαι κολακευτικῶς αὐτῷ προσομί- λησον, ἵνα καὶ διὰ σοῦ, ὥς εἶπας, κινηθεῖ πρὸς τὸ λαλῆσαι. καὶ τότε νοήσεις αὐτὴ σὺ τί τὸ τῆς σιωπῆς ταύτης αἴτιον.“ ἡ δὲ γυνὴ τὸν παῖδα τῆς χειρὸς λαβοῦσα, πρὸς τὴν ἑαυτῆς οἰκίαν ἀπήγαγε καὶ συνομιλεῖν αὐτῷ λόγους πραεῖς καὶ ἡμέρους ἀπήρξατο. ὁ δὲ παῖς ὥς καὶ πρότερον ὁμοίως ἐκράτει τὴν σιωπὴν, μηδ’ ὅλως τοῖς γλυκέσι λόγοις τῆς γυναικὸς ὑποχαυνούμενος καὶ ἀκούων. εἴτα λέ- γει πάλιν πρὸς αὐτόν ἡ γυνή· „ὦ φίλτατε, νῦν ἀληθῶς ἔγνω ὡς ὑπὸ αἰτίαν τινὰ ὑπάρχεις, ἵνα τί 1 ἐν αὐτῷ i. e. εἰς αὐτόν. ἐν om. BV 7 ἐπίστρεψον A 9 ἀναγγελοῖ V 9. 25 αἰτία] *morbis (Boissonade)* τῆς om. A 11 τῇ αὐτοῦ μητρὶ] *talía reliqui qualia in codicibus extant; cf. 5. 12, 5. λάβε ABV 15 ἑαυτήν]* *facite neque ta- men necessario corrigat aliquis* σεαυτήν. cf. 9, 2 *et indicem* προσωμίλῃσον V 17 αὐτὴ *habet quo offendat* 19 οἰκίαν t. e. οἴκημα, *conclauē* cf. 9, 24. 20 συνομιλῶν A 22 μηδ’ ὅλως *scripsi ubique. cf. 6, 15. 17. μηδὲ ὅλως (AB) Boiss., μὴ δ’ ὅλως V 24* πάλιν om. A 25 τῶρα ἐγνώρισα τὴν αἰτίαν, διατὶ σιωπᾶς D λοιπὸν ἐπὶ τοσοῦτον καιρὸν σιωπᾶς; ὅμως, εἰ φό- βον ἔχεις εἰς ἑαυτόν μή τι τῶν ἀδοκῆτων ἐπέλθοι σοι, συμβουλεύω σοὶ τι πρᾶγμα ὠφέλιμον, καὶ οὐ χωρισθήσομαί σου πρότερον, ἕως οὗ τὸ ἔργον ὃ λέξω σοὶ ἐπ’ ὠφελείᾳ τῇ σῇ ἐκπληρώσεις. ὁ δὲ σοὶ λέγω, τοῦτό ἐστι· γινώσκεις καλῶς ὅτι ὁ σὸς πατήρ ἤδη γέρων ἐστὶ καὶ ἀδύνατος, σὺ δὲ ἰσχύεις τῇ δυ- νάμει καὶ αὐξάνεις τῇ νεότητι. ἐὰν φαίνεται σοὶ οὖν p.13 B. καλὸν, ἐπιβουλήν τινα κατὰ τοῦ πατρός σου μελε- τήσω, καὶ ἐκεῖνον μὲν εἰς φόνον ἐκδώσω, σὺ δὲ λαβὼν τὴν βασιλείαν, λήψῃ καὶ εἰς γυναῖκα.“ ταῦτα τῆς πονηρᾶς γυναικὸς τῷ παιδί λαλησάσης, σφόδρα ὁ παῖς ἐπὶ τούτοις ὠργίζετο, καὶ τοσοῦτον καθ’ ἑαυτόν τῷ θυμῷ ἐταράχθη, ὥς καὶ τῆς τοῦ διδασκάλου αὐτῆς ἐντολῆς ἐπιλαθέσθαι καὶ πρὸ συμ- πληρώσεως τῶν ἐπτά ἡμερῶν λαλῆσαι. καὶ φησὶ πρὸς αὐτήν· „γίνωσκε, ὦ γύναι, ὡς τὸ νῦν λαλη- θέν παρὰ σοῦ οὐχ ἔξει ἀπόκρισιν παρ’ ἐμοῦ ἕως συμπληρώσεως ἐπτά ἡμερῶν.“ οὕτω τοῦ παιδὸς εἰ- πόντος, ἡ γυνὴ περίφοβος γενομένη καὶ ἔντρομος, βουλήν κακίστην καὶ ὀλεθρίαν κατὰ τοῦ νέου ἐσκέ- ψατο· καὶ ἅμα διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτῆς καὶ τὸ πρόσωπον τύπτουσα, μεγάλως ἐβόησεν. ὁ δὲ βασι- λεὺς ἀκούσας τῆς φωνῆς καὶ ταραχθεὶς, τὴν γυναῖκα προσκαλεῖται καὶ λέγει· „τίς ἡ αἰτία τῆς τοσαύτης σου ἀτάκτου βοῆς;“ καὶ ἡ γυνὴ ἀπεκρίθη· „ἐγὼ, p. 14 B. βασιλεῦ, μετὰ ἀγάπης πολλῆς κοπιῶσα καὶ προσομι- λούσα τὸν σὸν υἱόν, παρεκκλίνου αὐτόν τοῦ λαλῆ- 1 ἐπιτοσοῦτον V *saepius ὅμως i. e. δὲ 2 αὐτόν A 8 αὐξάνεις intransitiue ut aiunt adhibitum* 15 αὐτῆς om. A. αὐτοῦ? (του D) προσυμπλ. V *ut 11, 19: qualia abhinc non amplius notabo* 17 γύναι cdd. τὸ νῦν] τὸν υἱόν A (τῶρα D) 28 σὸν om. AB Boiss. σαί σοι· οὗτος δὲ αἰφνιδίως ἐπιπεσὼν μοι, ἐνυ- βρῖσαι μου τῷ σώματι ἐπειράτο, ὥστε τῇ πολλῇ βίᾳ τὴν στολήν μου ἐσπάραξεν, ὥς ὁρᾷς, καὶ τὸ πρόσω

πον τοῖς ἰδίοις κατετραυμάτισεν ὄνυξι. καὶ ἐγὼ μὲν ἐνόμιζον ὡς ἄλλοις τισὶν ἐλαττώμασι νεωτερικοῖς ὁ σὸς παῖς ἐκρατεῖτο· τοσαύτην δὲ ἀναίδειαν μυσαρὰν ἔχειν αὐτὸν οὐδ' ὅλως ἐστοχαζόμεν. “ ὁ δὲ βασιλεὺς τούτων τῶν λόγων ἀνελπίστως καὶ παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν ἀκούσας, καὶ καταπλαγεὶς ἐπὶ τῷ παρα- δόξῳ τῆς διηγήσεως, κακῶς κατὰ τοῦ υἱοῦ διετέθη καὶ καθόλου αὐτὸν τῆς υἰότητος ἀπεξένωσεν. ἐπὶ πολὺ δὲ τῇ καρδίᾳ νυττόμενος καὶ πικρῶς τῇ λύπῃ βαλλόμενος, πολυτρόπους καὶ ξένους λογισμοὺς καθ' ἑαυτὸν ἀνεπόλει κατὰ τοῦ υἱοῦ· τέλος (δὲ) τῇ πολλῇ λύπῃ κατατρωθεὶς θάνατον κατὰ τοῦ παιδὸς ἀπε- φήνατο.

1. 6 Ὑπῆρχον οὖν τότε τῷ βασιλεῖ σύμβουλοι φιλό- σοφοι ἑπτὰ, οὓς καὶ συνήθειαν εἶχεν ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπ' αὐτοῦ γινομένοις συμβούλους καὶ συμπράκτο- ρας ἔχειν. τοιγαροῦν καὶ οὗτοι ἀκούσαντες τὴν ἔξε- νεχθεῖσαν ἀπόφασιν βασιλικὴν κατὰ τοῦ υἱοῦ αὐ- τοῦ χωρὶς τῆς αὐτῶν συμβουλῆς, συνελογίσαντο καθ' ἑαυτοὺς, καταλαβόντες ὡς τὸ πολὺ τῆς ὀργῆς καὶ ὑπερβάλλον τῆς πράξεως ἡττηθεὶς ὁ βασιλεὺς, 1 αἰφνιδίως V ἐν ὕβρισαί V 4 ὄνυξιν (AB) Boiss. 6 τοσαύτην] cf. 3, 1. 11 ἐπιπολὺ libri 12 τῇ λύπῃ] noli addere ἐν καὶ π. τῇ λ. βαλλόμενος om. A 13 πολυτρώπους A 14 ἀνεπήλει B δὲ adieci πολλῇ in V corr. ex πολὺ m. pr. 15 καταπρωθεὶς V καταποθεὶς (AB) Boissonade: scripsi κατατρωθεὶς. cf. l. 13. 8, 12. p. 50. 74 B. 17 τότε] τὸν καιρὸν ἐκεῖνον D 19 γενομένοις libri: scripsi γινομένοις 23 διὰ inter ὡς et τὸ inserendum uide - tur; hac enim sententia a Byzantinis cum accusatio non raro coniungitur 23 oratio quae dicitur directa fortasse inde a uerbis διὰ τὸ constituenda est; sic D τὴν τῆς γυναικὸς κατηγορίαν πιστεύσας εἶναι ἀληθῆ, τὸν υἱὸν ἀνεξετάστως ἀποθανεῖν ἐκέλευσε· διὸ οὐ δεῖ γε ἡμᾶς σιωπῆσαι τὸ τοιοῦτον δράμα οὐδὲ τὸν βασιλέα εἶσαι σφάξαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀνεξετάστως καὶ ἀπλῶς. διὰ τοῦτο (γὰρ), ἐὰν μὴ σπουδάσωμεν ἐμποδίσαι αὐτόν, ὕστερον μεταμεληθεὶς ἡμᾶς αἰτιά- σεται, καὶ εἰκότως, καὶ ὡς ἐχθροὺς ἀποστραφῆσε- ται, ὅτι οὐκ ἐκωλύσαμεν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ τοιούτου φόνου. ἄγε δὴ τίνα πράξιν ἀρμόζουσαν πρὸς τὸν βασιλέα ἐπινοήσωμεν, ἵνα τὸν υἱὸν αὐτοῦ τῆς τοῦ ἀδίκου θανάτου καταδίκης ἐλευθερώσωμεν.“ εἶτα p. 16 B. ἐβουλεύσαντο εἰς ἕκαστος αὐτῶν ἐφ' ἑκάστης ἡμέ- ρας μέχρι καὶ τῶν ἑπτὰ περὶ τοῦ υἱοῦ προσομιλεῖν τῷ βασιλεῖ. καὶ δῆτα εἰς τῶν ἑπτὰ, ὁ καὶ πρῶτος τῶν ἄλλων, φησὶν· „ἐγὼ σήμερον τῷ βασιλεῖ παρα- στάς, τοῦ θανάτου ἐλευθερώσω τὸν υἱὸν αὐτοῦ.“ εὐθὺς οὖν ὁ ἀνὴρ ἀπέρχεται πρὸς τὸν βασιλέα καὶ μέχρις ἐδάφους προσκυνήσας εἶπεν· „ὦ βασιλεῦ, οὐ δίκαιόν ἐστι τοὺς βασιλέας πρὸ ἐξετάσεως τῆς ἀλη- θείας ποιεῖν τι.“ ἥρξατο δὲ καὶ τοιοῦτόν τι διήγημα πρὸς τὸν βασιλέα λέγων· „ἦν τις βασιλεὺς, ὃς ἐπὶ τοσοῦτον ἡγάπα τὰς γυναῖκας, ὡς οὐδεὶς ἕτερος τῶν πάντων ἀνθρώπων· δαιμονιώδης γὰρ ἦν εἰς αὐτάς, ὥστε μὴ νομίζειν ἄλλο τι τῶν ἐν κόσμῳ ἡγα- πημενώτερον ἢ γλυκύτερον. οὗτος τοίνυν ὁ βασι- 3 τὸ] πρὸς τὸ ? περὶ τὸ? 5 διατοῦτο V hyphen ut saepe. τὸ λοιπὸν, D γὰρ adieci 7 ἐχθρόν [BV ἐχθροῦ A ἐχθροὺς Boissonade 14 K l. initialis ut saepissime in V om. 18 lemmata: πρῶτου [A σοῦ i. e. α-ου] φιλοσόφου δη- μηγορία πρὸς τὸν βασιλέα VA πρώτη δημηγορία τοῦ πρώ- του φιλοσόφου B 20 τι om. V 22 ὡς et 12, 1 παρα- κύψαι infinitiuis recte se habent 24 ἡγαπημενότερον V ἄλλο τι V saepe λεὺς ἔτυχε μιᾷ τῶν ἡμερῶν παρακύψαι ἐκ τῶν τοῦ παλατίου καγκέλλων, ἀφ' ὧν ὁρᾷ γυναῖκα μίαν σφόδρα ὠραίαν καὶ περικαλλῆ· καὶ ταύτης ἦλω τῷ p. 17 B. κάλλει, καὶ πολλὸς ἔρωσ κατεδαπάνα καὶ ἔθλιβε τὴν καρδίαν αὐτοῦ. ὅθεν καὶ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐκ- πληρῶσαι βουλόμενος, τὸν αὐτῆς ἄνδρα καλέσας ἐπὶ τίνα βασιλικὴν ὑπηρεσίαν ἐκπέμπει. αὐτὸς δὲ νυκτὸς πρὸς τὴν γυναῖκα παραγενόμενος, πρὸς συνουσίαν ταύτην ἡρέθιζεν. ἡ δὲ γυνὴ φρονήσεως καὶ νοῦ ὀξυτάτου πλήρης τυγχάνουσα καὶ τῇ σω- φροσύνῃ μᾶλλον σεμνυνομένη, „δούλῃ μὲν ἐγὼ τοῦ κράτους σου“ ἔφη „ὦ βασιλεῦ, καὶ πρὸς τὸ σὸν „πρόσταγμα ἐκπληρῶσαι ἐτοιμοτάτῃ· ἄλλ' ἐν πρώ- „τοις δέομαι μίαν κάμοῦ τῆς δούλης σου γενέσθαι „παρὰ τοῦ κράτους σου αἴτησιν.“ καὶ τοῦτο εἰ- ποῦσα, δείκνυσι τῷ βασιλεῖ βίβλον τινὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, ἐν ᾗ περὶ σωφροσύνης ἐγγράπτο καὶ τῆς τῶν αἰσχυρῶν

καὶ ἀλόγων ὀρέξεων ἀποφυγῆς καὶ ταύτην ἀνοίξασα, „ἀνάγνωθι, δέομαι, βασιλεῦ,“ ἔφη „καὶ „ἐξ αὐτῆς κατανόησον πῶς δεῖ τοὺς κατὰ σὲ βασιλέας „κρατεῖν τῶν ἡδονῶν· οὕτω γὰρ δικαίως ἂν βασι- p. 18 B., „λεῖς εἶναι καὶ ὀνομάζεσθαι ἔχοιεν.“ ὁ δὲ βασιλεὺς ἀφείδεν τὰ ἐν τῇ βίβλῳ, παίζειν ἀσχημόνως ἐπεχείρει τῇ γυναικὶ καὶ ταύτης ἄπτεσθαι ἀτάκτως, οὐδὲν (δὲ) τῆς τοιαύτης ἀναίσχυντίας ἀπέλαυνεν· ἀλλὰ 1 μιᾷ τῶν ἡμερῶν formula dicendi recentioribus usitatis- sima 2 καγκέλλων scripsi: καγκέλων VAB Boiss. cf. Corais Ael. p. 350. de altera scriptura u. Boissonade Anecd. 4, 384, 5 3 περικαλῇ V ἤλω V et 14 κᾶμοῦ: qualia semel monuisse sufficiet 9 ἡ δὲ V: καὶ (AB) Boissonade. sed certe articulus suppleri debebat 11 μᾶλλον codices: uidetur reponendum μάλα in his libris saepe cum illo permutaum; u. 2, 16; om. D 12 πρὸς τὸ i. e. πρὸς τὸ τὸ, ni praepositio delenda 25 δὲ adieci: ὅμως δὲν D ἀπέλαβεν V ea litterae β forma quae proxime abest a πολλὰ καμῶν ἐκεῖσε καὶ κεκοπιακῶς ἀνεχώρησε, μη- δὲν τῇ γυναικὶ διαπραξάμενος ἄτοπον. τὸ δὲ τοῦ- του βασιλικὸν δακτύλιον τῆς χειρὸς ὀλισθησάντων ὅτε τῇ γυναικὶ ἐρωτικῶς περιίπτατο, μὴ εἰδυίας ὅλως αὐτῆς ὑπὸ τὴν κλίνην ἐκείνης λαθὼν ἀποπέπτωκεν. ὅτε δὲ ὁ αὐτῆς ἀνὴρ ἦλθε, [καὶ] καθεστῆς ὡς ἔθος ἐπὶ τῆς κλίνης, ὁρᾷ τὸν [βασιλικὸν] δακτύλιον ἐπὶ τῇ κλίνῃ κείμενον, καὶ περιεργότερον τούτῳ τοὺς ὀφθαλμοὺς βαλὼν, ἔγνω γε ἅμα τοῦτον ὄντα βασι- λικόν. τοῖς λογισμοῖς οὖν ταρταττόμενος ὁ ἀνὴρ καθ’ ἑαυτὸν ἔλεγεν ὡς „ὁ βασιλεὺς τῆς γυναικὸς μου κατεξανέστη καὶ αὐτῇ συνεφάρη.“ καὶ ἀπὸ τότε φόβος εἰς αὐτὸν τοῦ βασιλέως εἰσῆλθε, καὶ οὐκ ἔτι συγκοιμηθῆναι τῇ γυναικὶ ἐπεχείρησεν· ἀλλ’ οὐδέ τινα λόγον περὶ τούτου τῇ γυναικὶ λελάληκεν. ἐπὶ 15 p. 19 B. πολὺ δὲ ὁ ἀνὴρ τῆς γυναικὸς μὴ ἀψάμενος, ἔγνω δεῖν σιγῇ φέρειν τὸ πρᾶγμα· τῆς δὲ γυναικὸς πρὸς τὸν ἴδιον πατέρα καὶ τοὺς ἀδελφοὺς ἐξειπούσης τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἀποστροφὴν, ὁ πατὴρ καὶ οἱ αὐτάδελφοι παρευθὺς πρὸς τὸν βασιλέα παραγενόμενοι, τοῦ γαμβροῦ αὐτῶν κατεβόων οὕτως λέγοντες· „ὦ βα- „σιλεῦ, ἀγρὸν ἡμέτερον τῷ ἀνδρὶ τούτῳ ἐκδεδώ- „καμεν· ὃν καὶ ἐπὶ πολὺν ἐργασάμενος καιρὸν, νυνὶ „τοῦτον κατέλιπεν, ὥστε ὑπὸ τῆς αὐτοῦ ἀμελείας l. u Latinorum 2 τῇ] ἐπὶ τῇ? cf. p. 118 B p. t. 4 τῇ γυναικὶ . . περιίπτατο a scriptore ipso uidetur profectum. uide commentationem 5 λαθὼν m. pr. V 5 ὑπὸ cf. 7 6 καὶ et 7 βασιλικὸν seclusi 7 τὸν] supra neutrum extat 8 quae in V post περιεργότερον extat lineola, uersus tantum explendi causa adpicta est; uidetur tamen ἐπὶ excidisse 12 αὐτῇ BV συνεφάρη] t. e. συνεμίγη; alterum uocabulum de pruritu diciur ἀπὸ τότε i. e. ἔκτοτε. cf. Lob. Phr. p. 47, 2 15 λ. σκληρὸν D 17 πρὸς] περὶ A 19 ἀναστροφὴν BV 24 κατέλειπεν libri: corr. Boisson. „ἀποχερσωθῆναι πάλιν τὸν ἀγρὸν πεποίηκεν ὡς τὸ „πρότερον. διὸ καὶ τοῦ σοῦ κράτους δεόμεθα, ἵνα „ἡ τὸν ἀγρὸν ἐργάζεται ὡς τὸ πρότερον, ἢ ἀποκα- „ταστήσαι τοῦτον εἰς ἡμᾶς.“ ὁ δὲ βασιλεὺς τὴν ἔγ- κλησιν ταύτην ἀκηκοὺς, „τί οὗτοι λέγουσι;“ πρὸς τὸν ἄνδρα ἔφησε τῆς γυναικὸς. ὁ δὲ ἀνὴρ τῷ βασι- λεῖ ἀπεκρίνατο· „ὅσα τῷ κράτει σου παρ’ αὐτῶν „ἀνενέχθη, ἀληθῆ εἰσι· τὸν γὰρ ἀγρὸν, ὃν μοι δε- „δώκασιν, ὅση μοι δύναμις καλλιέργουν καὶ οὐδ’ p. 20 B., „ὅλως παρημέλουν· ἀλλ’ ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐν αὐτῷ „ἐργαζόμενος ἵχνη λέοντος ἐντυχῆν με συμβέβηκεν, „ἃ καὶ θεασάμενος οὐκ ἔστι τὸ ἀπ’ ἐκείνου πλησιά- „σαι τετόλμηκα τῷ ἀγρῷ.“ ὁ δὲ βασιλεὺς ἐκεῖνος τῶν τοιούτων ῥημάτων ἀκούσας, τῷ ἀνδρὶ τῆς γυναικὸς ἔφη· „ἀληθῶς λέγεις, ὦ ἄνθρωπε· ὁ γὰρ „λέων ἐν τῷ ἀγρῷ πάντως εἰσελήλυθεν, ἀλλ’ οὐ „κατὰ τι τὸν ἀγρὸν ἐλυμήνατο· ἀλλ’ οὐδὲ πάλιν „ἐκεῖσε εἰσελθεῖν ἐπιχειρήσει· λοιπὸν ὡς τὸ πρότε- „ρον τὸν ἐκδοθέντα σοι ἀγρὸν κράτει καὶ ἀφόβως „ἐργάζου.“ .

1. 7 Ταύτην τὴν διήγησιν ὁ πρῶτος φιλόσοφος ἀνε- νεγκὼν τῷ βασιλεῖ λέγει· „ταῦτα διηγησάμην, ὦ βασιλεῦ, ἵνα γνῶς ἐξ αὐτῆς τῆς διηγήσεως, πῶς οὐ πάντα δεῖ τὰ κατηγορούμενα κατὰ τινος ἢ ὑποπτεῦ- ὄμενα πιστεύειν ὡς ἀληθῆ, ἀλλ’ οὐδὲ τὰς διαβολὰς εὐκόλως ἀκούειν καὶ ἀνεξετάστως δικάζειν καὶ ἀπο- 3 ἀποκαταστήσῃ? infinitiui subiectum est rex 8 noli cor rigere

ἐστι 9 ἐκαλλιέργουν καλλιήργουν οὐδόλως alt- quotiens etiam V 11 ἔχνη ABV : scripserim
 ἔχνη . . ὃ, non immemor eorum quae dixi p. 3, 11 ἐντυγχεῖν A 18 ἐλθεῖν V 22 σοι supplere non
 uidetur necesartium 23 πῶς i. e. ὥς. Corais Στοχ. αὐτοσχ. ante Aelianum qđ n. 2 φύνασθαι. καὶ
 ἄλλην πρὸς τούτοις, ὧ βασιλεῦ, διή- γησιν ἀκουσθεῖσάν μοι διηγήσομαι τῷ σῷ κράτει. „άνήρ
 τις φυλῆς ἦν τῶν Ἀγαρηνῶν· οὗτος περιέρ- p. 21 B. γως τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ τούτου καὶ ποικίλως
 ἀκριβολο- γῶν, ὄρνεόν τε ὠνήσατο ἐνάρθρως φθεγγόμενον, ὅπερ ἡ κοινή συνήθεια ψιττακὸν
 οἶδε καλεῖν. καὶ τὸ ὄρνεον ἐν κλωβῷ βαλὼν, ἐν τῷ οἰκήματι φέρων ἐφύλαττε, καὶ παρήγγειλε
 τῷ ὄρνέῳ προσεκτικῶς αὐτοῦ τὴν γυναικα ὁρᾶν. „καὶ εἴ τι δ’ ἂν ἀπόντος μου τῆς οἰκίας ἢ γυνὴ
 διαπράξῃται, παρατήρει τοῦ ἀπαγγεῖλαί μοι.“ οὕτως οὖν ὁ ἀνὴρ τῷ ψιττακῷ παραγγείλας, ἐπὶ
 τινα ὁδοιπορίαν ἀπῆλθε. τότε τοί- νυν τις ἄνθρωπος εἰσερχόμενος εἰς τὴν οἰκίαν, μοι- χεύων
 ἦν τὴν γυναικα, συνειδυίας τοῦτο καὶ τῆς δούλης. ὅτε δὲ ὁ ἀνὴρ ἦκεν ἐκ τοῦ ταξειδίου, ἡρώτα
 τὸν ψιττακόν, τι ἄρα τὴν γυναικα ποιοῦσαν ἐθεά- σατο. ὁ δὲ ψιττακὸς πάντα τὰ τῇ γυναικὶ
 ἀκολάστως πραχθέντα τῷ κυρίῳ ἐξεφώνησε. καὶ ὁ ἀνὴρ δεινῶς τὴν καρδίαν δηχθεὶς, οὐκ ἔτι
 αὐτὴν συνεμίγνυτο. καὶ ἡ γυνὴ τὴν ἑαυτῆς δούλην ὑπέλαβε τῷ ἀνδρὶ ἀναγγεῖλαι τὰ κατ’
 αὐτήν, καὶ προσκαλεσαμένη αὐ- 1 lemma: καὶ (om. V) ἕτερον (β-ον i. e. δεύτερον V, ἐτέρω A) 3
 ἦν scripsi: ὦν ABV. cf. p. 78 et 48 B. τις τῆς φυλῆς? (ἀπὸ τὸ γένος D) 4 τούτου i. e. ἑαυτοῦ, ut
 saepe 5 φθεγγόμενον V 6 οἶδε] solet 7 κλωβῷ AV ἐν τῷ i. e. εἰς τὸ 9 ὁρᾶν] obseruare εἴ τι δ’ ἂν
 ne te offendat in hoc scriptore 15 ταξειδίου] ἐπὶ πάσης ἀπλῶς πορείας τε καὶ ἐκδημίας, καὶ
 ἰδιαίτερον ἐπὶ τῆς θαλασσο- πορίας τέθεικεν ἢ νῦν ἐπικρατοῦσα συνήθεια. Coraes ad Heliod. p.
 296. Haase ad Leon. D. p. 441. ταξειδίου A ex usu Graecorum hodiernorum 18 ἀνδρὶ et in marg.
 κυρίῳ A 19 δειχθεὶς BV αὐτήν] cf. n. ad 3, 11 20 ὑπέλαβε scripsi, ἔλεγε libri: quod etsi
 quodammodo explicari potuit ut sit i. q. ἔφασκεν illud Homericum, i. e. ἐνόμιζε, ὑπώπτευε,
 tamen propter alterum ἔλεγεν 16, 1 mutandum esse duxi p. 22 B. τὴν, ὀργίλως καὶ πικρῶς
 ἔλεγεν „εἰ ἀληθῶς σὺ τῷ „ἀνδρὶ μου τὰ πραχθέντα μοι πάντα ἀνήγγειλας;“ ἢ δὲ δούλη
 μεγάλως ὤμνυεν, ὥς οὐδ’ ὅπως οὖν περὶ αὐτῆς τῷ κυρίῳ λελάληκεν. „ἀλλ’ ὁ ψιττακός, ἴσθι,
 „κυρία, τὰ περὶ σοῦ ἅπαντα τῷ κυρίῳ ἐλάλησεν.“ ἢ δὲ γυνὴ ταύτης ἀκούσασα τὴν παρὰ τοῦ
 ὄρνέου κατηγορίαν, ἐτεχνάσατο πῶς ψευδῇ τὸν ψιττακὸν ἀποδείξει τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς. καὶ τῇ
 ἐπιούσῃ νυκτὶ λαβοῦσα τὸν ψιττακὸν μετὰ τοῦ κλωβοῦ ἔνθα κοι- μωμένη ἐτύγχανε,
 χειρόμυλον πλησίον τοῦ ψίττα κοῦ θεῖσα συνέστρεφεν, ἐξ οὗ κτύπος ἠκούετο ὥς βροντῇ·
 ἔμπροσθεν δὲ τούτου καθρέπτην περιεκύ- κλου τοῖς ὀφθαλμοῖς τοῦ ὄρνέου, ὥς δοκεῖν ἀστρα
 πὰς ἀποπέμπειν· σὺν τούτοις καὶ σπόγγον βεβρεγμέ- νον ἄνωθεν τοῦ ψιττακοῦ κρεμάσασα,
 σταλαγμοὺς ὕδατος ἐπάνω τούτου ῥέειν πεποίηκεν. ὁ δὲ ψιττα- κὸς τούτων οὕτω γινομένων,
 τῇ γωνίᾳ τοῦ κλωβοῦ ὑπεκρύπτετο, (καὶ) αὐτῷ τῷ ὄρνέῳ ἐδόκει δι’ ὅλης τῆς νυκτὸς ἐκείνης
 βρέχειν, καὶ ἀστραπὰς καὶ βρον- 1 a u. εἰ Boissonade sermonem incipere recte indicauit. nam
 etsi non est quod dubitemus quin primo ut c. c. ὅτι apud omnes et ὥς apud recentiores
 scriptores ab initio enuntiatorum quae uerba loquentium ipsa referunt ponuntur, ita c. εἰ
 indican- dis interrogationibus quae dicuntur directis quoque inseruierit: tamen in sermone
 uolgari ita adhibetur ut omnino particulae εἰ locum teneat, uelut cum in N. T. haud raro post
 uocatiuum κύ- ριε conlocetur, itaque pro c. εἰ non est substituendum ἦ (om D) 2 ἀνήγγειλας
 scripsi: ἀπήγγειλας libri 6 ταύτης scripsi: τοῦτο libri. an τὴν παρὰ τοῦ ὄρνέου κατηγορίαν
 delenda sunt? 8 ἀποδείξει VAB Boiss.: tum scriptum oportebat πῶς 11 συνέστρεφε ABV 12
 καθρέπτην] speculum. uocabulum ut uidetur corruptum e u. κάτοπτρον περιεκύ- κλου . . . 14
 ἀποπέμπειν om. A 14 σπόγγον V 17 locus maxime turbatus. uerba enim τῇ γωνίᾳ τοῦ κλ.
 ὑπεκρύπτετο (ἀπεκρύπτετο A) inter uu. βρέχειν καὶ et ἀστραπὰς in libris leguntur: unde huc
 transtuli et καὶ ante αὐτῷ adieci; fortasse autem etiam ἀστραπὰς post ἀπαυγάζεσθαι

proponendum est. τὰς ἀπηχεῖσθαι καὶ ἀπαυγάζεσθαι. πρωΐας οὖν ὁ ἀνὴρ τῆς γυναικὸς τῷ ψιττακῷ προσελθὼν, φησὶ p. 23 B. πρὸς αὐτόν· „τί δὴ ποτε τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἐώρακας;“ ὁ δὲ ψιττακὸς ἀντέφησε· „τῆς νυκτὸς ἡ βροχὴ καὶ „αἱ βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ οὐκ ἀφείκασί με τὸ καθ’ „ὅλου ἰδεῖν τί ἄρα ταύτῃ τῇ νυκτὶ ἐγεγόνει.“ ὁ δὲ ἀνὴρ τούτους τοὺς λόγους τοῦ ὀρνέου ἀκούσας, καθ’ ἑαυτὸν ἔλεγεν· „ὄντως οὐδὲν ἐστὶν ἀληθὲς ὅσα „ἀνήγγειλέ μοι τὸ ὀρνεον, ἀλλὰ πάντα ὅσα μοι ἐλά- „λησε ψευδῇ πεφύκασι καὶ ἀπατηλά, καθὼς ἔστι „φανερὸν ἐξ ὧν τὰ νῦν μοι ἀποφθέγγεται· οὐδὲν „γὰρ τῇ νυκτὶ ταύτῃ συμβέβηκεν, οὔτε ὑετὸς κατη- „νέχθη οὔτε βρονταὶ ἀπηχήθησαν οὔτε ἀστραπαὶ „ἀπηύγασαν· ὅθεν“ φησὶ „καὶ ὅσα μοι περὶ τῆς συ- „ζύγου ὁ ψιττακὸς εἶρηκε ψευδὸς ἦσαν ἀληθῶς καὶ „ἀπάτη.“ ταῦτα ἡ πονηρὰ ἐκείνη γυνὴ πονηρῶς τεχνευσαμένη, ἥδη, βασιλεῦ, ἀκούεις πῶς τὸν ἄνδρα ἠπάτησε καὶ τὴν ἐκείνου φρόνησιν ἐνίκησε τελείως καὶ τὸ ὀρνεον ψευδὲς ἀπέδειξε. καὶ οὕτως αὐτῇ ὁ ἀνὴρ διηλλάγη καὶ ὡς τὸ πρότερον ἐφίλει. γίνωσκε γάρ, ὦ βασιλεῦ, ὡς οὐδεὶς δεδύνηται κατὰ τι τῶν p. 24 B. πονηρῶν γυναικῶν περιγενέσθαι τὸ σύνολον καὶ ταύτας νικῆσαι.“ .

1.8 Τούτων ὁ βασιλεὺς Κῦρος παρὰ τοῦ ἐνὸς φιλο- σόφου ἀκούσας, εὐθὺς ἀνεβάλλετο τὴν ἀπόφασιν, μᾶλλον δὲ αὐτὴν ἀνατρέπει καὶ κελεύει μὴ ἀναιρεῖν τὸν υἱὸν αὐτοῦ. ἡ μέντοι τοῦ βασιλέως πονηροτάτη παλλακὴ τῇ ἐπαύριον πάλιν πρὸς αὐτὸν παραγενο- μένη καὶ παραστᾶσα τούτῳ σὺν δάκρυσιν ἡ κατά- ρατος ἔλεγεν· „οὐ δίκαιόν ἐστιν, ὦ βασιλεῦ, τὸν ἅπαξ γεγονότα κατὰδικον καὶ τοῦ θανάτου ἔνοχον μὴ εὐθὺς ἀπολέσαι· εἰ γὰρ μὴ τὸν τοιοῦτον ἀναι- ρεῖσθαι προστάττεις, οὐδεὶς ἔσται πεποιθὼς καὶ θαρρῶν εἰς τὴν τοῦ κράτους σου δικαιοσύνην. ἦν γὰρ τις ἀνὴρ, ὦ βασιλεῦ, πλύνων δέρματα· ὃς ἔν τινι ποταμῷ πλύνων, εἶχε σὺν αὐτῷ τὸν υἱὸν αὐ- τοῦ. ὁ δὲ τούτου υἱὸς ἐν τοῖς ὕδασι παίζων τοῦ ποταμοῦ καὶ κολυμβῶν, εὐθὺς τὸν παῖδα ὁ ποταμὸς p. 25 B. κατέκλυζε καὶ ἀπέπνιγεν. εἰσελθὼν δὲ ὁ πατήρ ὥστε τὸν παῖδα τοῦ κινδύνου ἐλευθερῶσαι, σπουδῇν εἶχε τὴν πρὸς αὐτόν· σφοδρῶς δὲ τῷ ρέυματι φερόμενος ὁ ποταμὸς ἀμφοτέρους κατακλύσας ἀπέπνιξεν. οὕτω καὶ σὺ, βασιλεῦ, ἀπολῇ, εἰ μὴ προαπολέσεις τὸν υἱόν σου θανάτῳ. εἰ γὰρ ὑπερτίθεται τὴν ἐκείνου ἀναίρεσιν, μικρὸν ὅσον κατεπαρθεῖς σοῦ πάντως ἐξ- ἀναστήσεται, καὶ μετὰ γε τῆς βασιλείας καὶ τῆς ζωῆς ἀποστερήσει.“ .

1.8 Τούτων ἀκούσας τῶν λόγων ὁ Κῦρος πάλιν τὸν 1 τούτων] cf. n. ad p. 58 B. ἐνὸς] πρώτου Boissonade; sed cf. p. 105 B. ὁ εἷς . . ὁ δεῦτερος . . ὁ τρίτος . . ὁ τέταρ- τος. cl. 110. 142 B. 2 ἀνεβάλλετο? 3 αὐτὴν] τὴν A 5 παλακὴ V 11 lemma codd: διήγησις τῆς πονηρᾶς γυ- ναικός. 15 τὸν] αὐτόν A 16 εἰσελθὼν i. e. ἐμβαίνων ὥστε] i. q. ἐφ’ ᾧ τε ut p. 118 B. et in NT. 18 τὴν] μόνην ? (σ . . . α. om. D) 20 ἀπωλῇ et προαπωλέσεις V 22 σου (AB) 23 ζωῆς σε? 24 lemma codd: δευτέρου φι- λосоφου δημηγορία υἱὸν ἀποκτανθῆναι διακελεύεται. ὁ δὲ δεῦτερος φι- λόσοφος παραστὰς τῷ βασιλεῖ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνή- θως προσκυνήσας, ἔφη· „βασιλεῦ, εἰς τὸν αἰῶνα ζῆθι. ἀκήκοα πάλιν σὲ κατὰ τοῦ σοῦ υἱοῦ θάνατον ἀποφῆνασθαι· διὸ καὶ δουλικῶς ἀναφέρω τῷ κρά- τει σου ὡς, εἰ καὶ ἑκατόν, εἰ δυνατόν, προὔπηρχόν σοι παῖδες, οὐκ ἔδει σε ἕνα τούτων θανάτῳ ὑποβα- λεῖν, καὶ τὸ μείζον ἀναιτίως πολλῶ μᾶλλον ἕνα ἔχοντά σε παῖδα, πῶς σε χρή φιλοστόργως τῆς ζωῆς αὐτοῦ περιέχεσθαι; σὺ δὲ τούναντίον ἅπαν, ὦ βα- σιλεῦ, κελεύεις ἀναιρεθῆναι αὐτόν· ὅπου γε μᾶλλον p. 20 B. πρέπει ἐρευνῆσαι πρότερον εἰ ἀληθὴς ἄρα καὶ οὐ ψευδὴς καὶ πανοῦργος ὑπάρχει ἢ κατ’ αὐτοῦ προ- τεθεῖσα διαβολή. σκέψαι τοιγαροῦν, δέσποτα, μή πως ἀδίκως τὸν υἱόν σου φονεύσεις, καὶ πικρῶς ἐς ὕστερον μεταμεληθεῖς, σεαυτὸν ἀνωφελῶς αἰτίαση καὶ μέμψη, καὶ πολλὰ ζητήσας τὸν υἱὸν μετὰ δα- κρύων καὶ πόνου οὐχ εὐρήσεις, καὶ συμβήσεται σοι ὥσπερ τινὶ ἐμπόρῳ συμβεβηκέναι λέγεται τοῦτο.

1.10 Φασὶ γὰρ περὶ ἐκείνου, ὡς ἂν τι ῥυπῶδες ἑώρα εἴς τι τῶν ἐσθιομένων ἢ εἴς τι τῶν πινομένων εἰδῶν, οὐδ’ ὅλως αὐτοῦ μετελάμβανεν. ἐν μιᾷ γοῦν τῶν ἡμε- ρῶν ἐπὶ πραγματείαν ἐξεπορεύετο καὶ εἴς τινα πόλιν καταλαβὼν, ἐν αὐτῇ κατέλυσεν. εἶτα τὸν αὐτῷ ὑπηρε- τοῦντα

νεανίσκον ἐπὶ τὴν ἀγορὰν ἐκπέμπει τὰ πρὸς τροφήν αὐτοῦ ἐξωνήσασθαι. ὁ δὲ ἐντυγχάνει τινὶ νεά- 1 διακελεύεται i. e. κελεύει ὁ δ' ἕτερος et e corr. ὁ δεύτερος A 9 πῶς i. e. ὡς cf. 14, 23 σὲ V 12 πότερον V 14 διὰ βοῆ D 15 τὸν . . πικρῶς om. A ἐσύστερον V ut saepe 19 ὥσπερ V 20 lemma codd: παράδειγμα τοῦ δευτέρου φιλοσόφου γάρ om. V 21 εἰς i. e. ἐν εἰ- δῶν] rerum 22 μετελάμβανε libri 24 καταλαβών] per- νιδι ἐν χερσὶ φερούση δύο καθαρὸς ἄρτους καὶ τούτους εἰς ἀγορὰν προκαλουμένη τῷ βουλομένῳ παντί. τῇ γοῦν τῶν ἄρτων καθαρότητι καὶ τῷ τῆς θεωρίας p. 27 B. κάλλει εὐφρανθεὶς ὁ ὑπηρέτης τοὺς ἄρτους ἡγό- ρασε καὶ τῷ κυρίῳ προσήνεγκεν. ὁ δὲ ἔμπορος τοὺς ἄρτους φαγών, ἠὺφράνθη πολλὰ τῇ αὐτῶν τροφῇ καὶ λέγει τῷ νεανίσκῳ „καθ' ἡμέραν ἀπὸ τούτων „ἀγόραξέ μοι τῶν ἄρτων εἰς ἡμετέραν τροφήν.“ ὁ δὲ ὑπηρέτης οὕτως ἐποίει καθὼς παρηγγέλθη, ἀγο- ράζων ἀπὸ τῆς γυναικὸς ἐκείνης καὶ κομίζων τῷ κυρίῳ αὐτοῦ. μῖα δὲ τῶν ἡμερῶν ἀπελθὼν ὁ ὑπη- ρέτης εἰς τὴν ἀγορὰν, εὐρίσκει τὴν νεάνίδα μὴ ἔχου- σαν τοὺς συνήθεις ἄρτους, (καὶ) ἐπαναστρέψας πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ, λέγει αὐτῷ· „γνωστὸν ἔστω σοι, „κἀριέ μου, ὡς ἐξ ἐκείνου τοῦ ἄρτου οὐκ ἠδυνήθην „εὐρεῖν· μία γὰρ νεᾶνις ἐπώλει, καὶ νῦν οὐκ ἔχει „πωλήσαι.“ ὁ δὲ ἔμπορος φησι τῷ ὑπηρέτῃ· „λάλη- „σόν μοι τὸ λοιπὸν ἐκείνην τὴν νεάνίδα, ὅπως ἡμῖν „εἴπῃ πῶς τὸν τοιοῦτον καλὸν ἄρτον οὕτως ἠδύτα- „τον κατεσκεύαζεν.“ ὅθεν καὶ ὁ ὑπηρέτης φέρει τὴν κόρην πρὸς τὸν ἔμπορον· ὅτε καὶ λέγει πρὸς τὴν κόρην ὁ ἄρχων· „λέγε, ὦ νεᾶνις, μετὰ ἀληθείας πῶς p. 28 B., „τὸν ἄρτον, ὃν ἐπώλεις τῷ ἐμῷ ὑπηρέτῃ, οὕτως 1 καθαρὸς] ex polline optimo et minutissimo confectus 2 εἰς ἀγορὰν non est in foro, sed ad emendum προκαλου- μένη non potest significare h. l. inuitans, sed nil nisi i. q. offerens, exponens; at datius adiunctus offendit. an προβολομένη 5 προσήνεγκε libri 13 ἀναστρέψας BV καὶ adieci; et- enim ubi enuntiatum cum altero non conectitur particula aliqua si dicendi uerbum adest, hoc ab initia conlocari solet. 16 εὐ- ρεῖν] uernacule bekommen γὰρ] δὲ BV (ὅτι D) οὐκέτι ἔχει? cf. D 17 λάλησον] κάλησον (uolebat sine dubio κάλε- σον) Boissonade 18 τοιοῦτον saepe 20 φέρει i. e. ἄγει 22 ἄρχων i. e. κύριος „ἠδὸν κατεσκεύαζες· ἐπιθυμοῦμεν γὰρ καὶ ἡμεῖς „ὅμοιον ἄρτον ποιῆσαι καθὼς σὺ ἐποίεις.“ ἡ δὲ γυνὴ πρὸς αὐτὸν ἔλεγεν ὡς „ἐν τοῖς ὅμοις τῆς κυρίας „μου τραῦμά τι ἀνεφάνη, καὶ περὶ τοῦ τραύματος „ἐκείνης ὁ ἰατρὸς εἶπέ μοι „καθαρώτατον ἄλευρον, „ὦ γύναι, φέρουσα καὶ τοῦτο βουτύρῳ καὶ μέλιτι „φύρουσα καὶ μιγνύουσα, ἐπιτίθει τῷ τραύματι, „μέχρις ἂν αὐτῷ [τῷ τραύματι] ἡ παντελὴς ὑγεία „προσγένηται.“ ἡ δὲ γε κυρία μου λοιπὸν κατὰ „τὴν τοῦ ἱατροῦ ἐποίει διάταξιν. ὁσάκις δὲ τὸ ζυ- „μᾶριον τῆς πληγῆς ἀφηρεῖτο, αὐτίκα ἔρριπτεν αὐτό, „κἀγὼ ὕστερον τοῦτο ἐκ τῆς γῆς λαμβάνουσα εἰς „ἄρτους μετεσκεύαζον· καὶ ὁ σὸς ὑπηρέτης τούτους „εὐρίσκων ἡγόραζε. νῦν δὲ τοῦ τραύματος τῆς κυ- „ρίας μου παντελῶς ὑγιάναντος, οὐκ ἔτι χρεῖα ἐστὶν „ἐκείνον τὸν ἄρτον κατασκευάζειν.“ τούτων ἀκού- σας τῶν λόγων, ὁ ἔμπορος πικρότατα βδελυξάμενος, ἀποθανεῖν παρεκάλει καὶ καθ' ἑαυτὸν διαπορούμε- νος τίνα θεραπείαν ἐπιθήσει τῷ πράγματι, ἔλεγε p. 29 B. πρὸς ἑαυτόν· „τὸ μὲν στόμα καὶ τὰς χεῖρας εὐκόλως „ἀπονίψασθαι ἔχω, τὴν δὲ κοιλίαν ἔνδοθεν ἐκκαθᾶ- „ραι οὐκ ἔχω.“ οὕτως οὖν, ὦ βασιλεῦ, πεφόβημαι μὴ πῶς ὅμοιον τι τῷ ἐμπόρῳ τὸ σὸν πάθη κράτος, καὶ ζητήσεις τὸν υἱόν σου ὡς ἐκεῖνος τοὺς ἄρτους καὶ οὐχ εὐρήσεις.“ .

- 1.10 Ταῦτα ὁ δεύτερος σύμβουλος τῷ βασιλεῖ γε εἰ- 4 τραύματι V 6 φέρουσα i. e. λαβοῦσα τούτῳ V 7 φύρουσα] φέρουσα A [τῷ τραύματι] seclusi 8 ὑγεία forma uolqaris 9 γε om. BV 11 ἀφηρεῖτω V 12 ἀναλαβοῦσα? 16 κατὰ ἡκάζειν A 18 παρεκάλει] precatus est, optauit, ἠύχετο cf. p. 35 B. extr. καθ' ἑαυτὸν] ἦλθε αὐτὸν A 19 ἐπιθείσει V 21 ἐκκαθάραι V (AB) Boiss. 23 πάθει V 24 ζητήσης (D) ne scribatur prohibet εὐρήσεις 24 inepte! πῶν, προσέθηκε τοῖς αὐτοῦ λόγοις καὶ τοῦτο, ὡς „τῶν γυναικῶν τοὺς δόλους, ὦ βασιλεῦ, πολλοὺς καὶ ποικίλους εἶναι ἀκήκοα, ἐξ ὧν ἕνα τρόπον κα- κίας γυναικὸς παρατίθημι εἰς διήγησιν. γυνὴ τις ἦν, ἔχουσα φίλον κατ' ἔρωτα, ὃς

καὶ ὑπῆρχεν εἷς τῶν τοῦ βασιλέως στρατιωτῶν. ἔτυχε γοῦν τὸ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ τὸν στρατιώτην πέμψαι τὸν δοῦλον αὐτοῦ πρὸς τὴν ἐρωμένην καὶ πυθέσθαι αὐτῇ [ἦτοι ἐρωτῆσαι] εἰ καιρὸς ἀρμόδιός ἐστιν, ἀπόντος τοῦ p. 30 B. ἄνδρὸς αὐτῆς, τὸν κύριον τούτου παραγενέσθαι. ὅτε καὶ ἡ ἀσελγὴς γυνὴ ἐρασθεῖσα τοῦ δούλου εἰς μίξιν τοῦτον ἐλθεῖν κατηνάγκασε. τούτου οὖν γενομένου καὶ τοῦ δούλου χρονίζοντος ἀπελθεῖν πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ καὶ ἀπαγγεῖλαι τί γέγονεν, ὁ κύριος παρεγένετο πρὸς ζήτησιν τοῦ δούλου. ἡ δὲ γυνὴ αἰσθημένη τοῦτο, λέγει τῷ δούλῳ· „εἴσελθε σὺ εἰς τὸ ἐσώτερον οἶκημα.“ καὶ τούτου γενομένου, ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐλθὼν πρὸς αὐτὴν συνεμίγνυτο. οὕτως οὖν ἐκείνων συμφθειρομένων καὶ τοῦ δούλου ἔσω προσκαρτεροῦντος, ἐξαίφνης ὁ τῆς γυναικὸς ἀνὴρ παρεγένετο. ἡ δὲ μοιχαλὶς φοβουμένη τὸν μοιχὸν εἰσάξει εἰς τὸ ἐνδότερον καὶ αὐτόν, μή πως θεάσαιο τὸν ἑαυτοῦ δοῦλον, ἄλλοτρόπως ἐνόησε τὰ καθ' ἑαυτὴν ἐξοικονομῆσαι, καὶ λέγει πρὸς τὸν μοιχόν· „γύμνωσόν σου τὴν σπάθην καὶ μετὰ θυμοῦ, „φέρων 6 τὸ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ] formula recentioribus usitata 7 πέμψαι] cf. 15, 9 8 αὐτῇ non erit mutandum: uide com- mentationem [ἦτοι ἐρωτῆσαι] debebat Boissonade 9 ἐστὶ libri 11 ἐρεσθεῖσα V μίξιν libri hic et infra 12 τοῦ- του libri: scripsi τοῦτον quod malebat Boissonade 14 τί γέγονεν] fortasse formula sermonis uolgaris est; requiras autem potius τί δεῖ γίνεσθαι uel τί ἐπέσκηπεν, ἔλεγεν (ἡ γυνὴ) uel προσετάχθη 16 λέγει om. A. 22 θεάσαιο scripsi: θεά- σοιτο libri, quod dubitel aliquis an scriptori tribuendum sit „ἐν χερσὶ τὴν μάχαιραν γυμνὴν, προσποιητῶς ὕβριζε „κάμῃ καὶ τοῦ οἰκήματος ἐξέρχου, τὸν δὲ ἄνδρα μου „μηδὲν τι ὅλως λαλήσης.“ καὶ ὁ μοιχὸς αὐτίκα τοῦτο p.31 B. ἐποίησε, καὶ ξιφηφόρος τῆς οἰκίας ἐξερχόμενος τὴν γυναῖκα καθύβριζεν. ὁ δὲ κύριος τοῦ οἴκου εἰσελθὼν ἔνθα καὶ ἡ γυνὴ διέτριβεν, ἐπηρώτα αὐτὴν λέγων· „τίς ἡ τοῦ ξένου τούτου ἔλευσις πρὸς τὴν „οἰκίαν ἡμῶν, ὧ γύναι, καὶ αἱ ὕβρεις πρὸς σέ αἱ „μετὰ ξίφους;“ ὅτε καὶ ἡ γυνὴ „τούτου τοῦ ξένου „ὁ δοῦλος“ ἔφη „φεύγων κατέφυγεν εἰς τὴν οἰκίαν „ἡμῶν σύντρομος, φονευθῆναι δειλιῶν· καὶ παρ' „ἐμοῦ τοῦ δούλου κρυφθέντος, ὁ κύριος τούτου „χειρὶ βιαίᾳ ἐπειράτο τοῦτον λαβεῖν καὶ φονεῦσαι. „ἐμοῦ δὲ τοῦτον ἐμποδιζούσης ἐνδότερον εἰσελθεῖν, „ἴστατο, ὡς οἶδας, μετὰ θράσους καθυβρίζων με, „ἀνηρημένος τὴν σπάθην.“ ὁ δὲ ἀνὴρ λέγει· „ποῦ „ἐστὶν ὁ δοῦλος;“ ἡ δὲ γυνὴ „ἔσω“ ἔφη „τοῦ ἐν- „δοτέρου οἰκήματος.“ τοῦ δὲ οἰκοδεσπότου ἐξελθόντος θεάσασθαι εἰ ὁ δεσπότης τοῦ δούλου ὑπανε- χώρησε, καὶ ἄνω καὶ κάτω συστρέψας οὐκ εἶδεν αὐτόν· τότε στραφεὶς βλέπει τὸν δοῦλον καὶ λέγει p. 32 B. αὐτῷ· „ἀπελθε τὸ λοιπὸν ἐν εἰρήνῃ· ὁ γὰρ κύριός „σου μακρὰν ἀπὸ τῶν ὧδε ἐγένετο· καὶ στραφεὶς 3 λαλήσας ABV: λαλήσης scripsi 4 οἰκίας i. e. οἰκή- ματος ? 6 διέτριβε libri 11 φονευθῆναι scripsi, ut legi- tur p. 67 B. λαλήσαι ἐδειλία; φονευθεὶς ABV, in quo latere formam φονευθῆν [uel φονευθῆ a recentioribus usurpatam] uidit Boissonade. φ. δ. om. D. ἐφοβήθη μὴ φονευθῆ Ven. 12 τὸν δοῦλον τοῦ δούλου A 15 ἔστατο non multum difert a u διετέλει cf. p. 122 B. καθ' ὕβρ. ut saepe 20 συστρέψας] caput conuertens, περιβλέψας, ἄνω καὶ κάτω quoquonersus e sermone uolgari desumptum uidetur. structura in- mutata (ἐξελθόντος . . συστρέψας) in hoc libro ne te offendat 21 i. e, ἐμβλέπει 22 ἐν εἰρήνῃ] formula Vet. et Nout T. 23 ὧδε] ibi, hic πρὸς τὴν γυναῖκα λέγει „μεγάλην εὐεργεσίαν ὑπο- „λαμβάνω τῷ δούλῳ τούτῳ ποιῆσοι σε.“ καὶ ἰδού, ὧ βασιλεῦ, ἀπεδείχθη τῷ κράτει σου ὡς οὐ πρέπει καθόλου τοῖς τῶν γυναικῶν ἀπατηλοῖς λόγοις ἀκο- λουθεῖν.

- 1.11 Τούτων πάλιν ὁ βασιλεὺς παρὰ τοῦ δευτέρου ἀκούσας (φιλοσόφου τῶν) λόγων, κελεύει τὸν υἱὸν αὐτοῦ μὴ ἀναιρεθῆναι. ἡ δὲ πονηρὰ γυνὴ πάλιν τὴν ἀναβολὴν μαθοῦσα τῆς ἀναιρέσεως, παρέστη αὐθις τῷ βασιλεῖ κατὰ τὴν τρίτην ἡμέραν καὶ λέγει αὐτῷ· „ὧ βασιλεῦ, οἱ σοφώτατοί σου σύμβουλοι μᾶλλον εἰσι μωροὶ καὶ κακότροποι, καὶ πολλὴν σοὶ τὴν βλάβην ποιῆσαι δοκιμάζουσιν.“ καὶ ὁ βασιλεὺς ἔφη πρὸς αὐτήν· „πῶς, ὧ γύναι;“ ἡ δὲ ἔφη· „ἦν γάρ τις, ὡς λέγεται, βασιλεὺς, [ὅς] ἔχων υἱὸν κατὰ πολὺ τὰ κυνηγέσια ὀρεγόμενον· καὶ μιᾷ τῶν ἡμερῶν p.

33 B. ἔφη ὁ υἱὸς τὸν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ σοφώτατον σύμ- βουλον· „ζήτησον τὸν βασιλέα τὸν πατέρα μου, ἵνα μοι ὀρίσῃ ἐξελεῖν εἰς κυνήγιον· ὁ δὲ σύμβουλος ζητεῖ τοῦτο παρὰ τοῦ βασιλέως· καὶ ὁ βασιλεὺς ἀπε- κρίνατο· „ἐὰν καὶ σὺ μετὰ τοῦ υἱοῦ μου ἐξέλθῃς, „γενέσθω τὸ αἵτημά σου.“ ἐξέρχεται οὖν μετὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως ὁ τοῦ πατρὸς σύμβουλος, καὶ ἀμφοτέρω ἐπορεύοντο. καὶ ὁρῶσί τινα ὄναγρον ἐν τῷ ὄρει, καὶ λέγει ὁ σύμβουλος τῷ παιδί· „κατα- „δίωξον ὀπίσω τοῦ ὄναγρου, καὶ σὺ μόνος αὐτὸν 2 ποιῆσαι nili resituere genus medium 3 ὥς] καὶ 7 φιλοσόφου τῶν adieci; nam siue hoc siue συμβούλων utique exccidit; ef. D 13 δοκιμάζουσι] temptant [τήν?] 14 lemma: διήγησις γυναικός 15 ὃς seclusi, cf. p. 43. 24. 29. 71. 92. 115 B. poteral etian scribi ὃς εἶχεν, de qua formula dictum ad p. 63 B. 16 κυνηγέσια ὀρεγόμενον] cf. p. 159 B. extr. 17 τὸν] c. 3, 11 18 ζήτησον] ora μου om. A. „κυνήγησον.“ ὁ δὲ παῖς ἐδίωκε τὸν ὄναγρον. καὶ οὕτως, δρομαίως διώκων, μόνος ἐγένετο τῶν συν τρόφῶν, καὶ μὴ εἰδὼς τὴν ὁδὸν ἐν πορεύεται, μίαν ὁδὸν εὐρών, ταύτην ἐβάδιζεν. εἴτα εὐρίσκει κατὰ τὴν ὁδὸν γυναῖκα θρηνοῦσαν νεάνιδα καὶ φησι πρὸς αὐτήν· „ὦ γύναι, τί κλαίεις; πόθεν εἶ σύ;“ ἡ δὲ νεᾶνις λέγει αὐτῷ· „βασιλέως εἰμὶ θυγάτηρ. καὶ „ἐπὶ ἐλέφαντος ἐκαθήμην καὶ τούτου ἐξολισθήσασα „ἔπεσον, μηδαμῶς ἐννοήσασα πῶς ἔπεσον. καὶ μό- p.34 B. „λις τοῦ πτώματος ἀνένευσα καὶ ἀναβλέψασα ἰδεῖν „τινα τῶν ἐμῶν οἰκετῶν, οὐδένα ἐώρακα. ἔκτοτε πλανηθεῖσα, οὐκ οἶδα ποῦ καὶ πόθεν πορεύομαι, καὶ ἔτρεχόν γε σφοδρῶς, ἕως οὐ τὰ νῦν ἡγανά- „κτησα.“ ταῦτα τῆς κόρης εἰπούσης, ὁ τοῦ βασι- λέως υἱὸς ἐλεήσας αὐτήν, ὀπισθεν τοῦ ἑαυτοῦ ἀνε- βίβασεν ἵππου. ἡ δὲ κόρη τούτοις τοῖς λόγοις αὐτὸν ἀπατήσασα, παρεσκεύασε διαφθεῖραι αὐτὸν ἐπὶ τινὶ ἀοίκῳ καταλύματι. καὶ λέγει τῷ νεανίσκῳ· „χρεῖά μοι ἐστὶν ἐν τῷδε εἰσελεθῆναι· καὶ καταγαγόντος αὐτὴν τοῦ ἵππου καὶ εἰσελθούσης ἐκείνης, ἀκούει ὁ παῖς θόρυβον ἐντὸς καὶ ἀλαλαγμόν. καὶ ἀπελθὼν παρέκυψε τοῦ ἔδου τίς ὁ θόρυβος· καὶ ὁρᾷ τὴν κό- ρην ἐκείνην ὡς λάμψαν προσομιλοῦσαν ταῖς ἐτέραις λαμπαῖς καὶ λέγουσαν· „ἰδοὺ ἡγαγον ὑμῖν νεανίσκον „ἔφιππον.“ αἱ δὲ λάμπαι αὐτῇ ἔλεγον· „ἀπάγαγε „τοῦτον εἰς τὸ ἄλλο κατάλυμα· καὶ τούτων οὕτω 2 οὕτως scripsi; οὗτος libri; om. D δρομέως V 9 ἐνόησα V ἐννοῆσα P 10 ἀνάβλεψα A 17 αὐτὴν ABV: αὐτὸν scripst 19 ἐνθάδε? ὧδε? καταγαγόντος . . ἀκούει cf. 23, 20 21 ἀπελθόν] eo profectus 24 ὑμῖν] uobis est etiam in D et in uersione Herbaea 25 ἀπαγάγετε B; ἀπάγαγε δὲ? 26 ἄλλον V qua forma infima aetas non abstinuit. cf. p. 59. 80 B, τούτων οὕτω λεγομένων om, V, καὶ ὁ νέος τούτων λεγομένων, ὁ νέος στραφεὶς ἅμα ἐπὶ τὸν τόπον ἔνθα p. 35 B. τὴν κόρην ἐκ τοῦ ἵππου κατήγαγεν, ὥρμησεν ἀπελ- θεῖν. καὶ ἐκείνη ταχέως πρὸς αὐτὸν ἦλθε καὶ ἐπέβη τοῦ ἵππου ὡς τὸ πρότερον. ὁ δὲ νέος σφόδρα ἔδε- δίει καὶ ἔτρεμε ταύτην. καὶ λέγει αὐτῷ ἐκείνη· „τι „οὕτως, ὦ νεανία, τρέμεις καὶ δέδοικας ;“ ὁ δὲ τοῦ βασιλέως υἱὸς πρὸς αὐτήν ἀντέφησεν· „ἐνθυμηθεῖς „τινος τῶν ὁμηλίκων καὶ ἐκείνου φοβούμενος ὑπο- „τρέμω.“ δὲ πρὸς αὐτὸν· „διὰ τί σὺ μὴ δωρεαῖς „μκαὶ χαρίσμασι τὸν ἐκείνου θυμὸν καταπραΰνεις; „λέγεις γὰρ εἶναί σε βασιλέως υἱὸν, καὶ πολλοῦ „ρυσίου εὐπορεῖς· καὶ ὁ νέος πάλιν φησὶν· „ἀλλ’ „οὐ διὰ χαρισμάτων ἐκεῖνος ἐμοὶ φιλίαν ποιεῖ.“ καὶ ἡ λάμψα πρὸς αὐτόν· „παρακάλεσον τὸν πα- „τέρα σου, καὶ αὐτός σε τῆς κακίας ἐλευθερώσει.“ καὶ ὁ νέος· „οὐδὲ ὁ πατήρ μου, νομίζω, δύναται· „ὅμως καλῶς εἶπας καὶ πρεπόντως ἔφησας· καὶ εὐθὺς εἰς οὐρανὸν ὁ νέος τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνατεί- νας καὶ τὰς χεῖρας, „δέσποτα Χριστέ,“ παρεκάλει p. 36 B. λέγων, „δός μοι τῷ δούλῳ σου κατισχύσοι τοῦ δαι „μονίου τούτου, καὶ τῶν αὐτοῦ με μηχανημάτων „ἐξάρπασον.“ καὶ ταῦτα τούτου εὐξαμένου, ἐκείνη ἑαυτήν κάτω ρίπτει ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ τῷ χοῖ ἐνεκυλίετο, καὶ δοκιμάζουσα ἀναστῆναι οὐδ’ ὅλως ἴσχυεν. ὁ δὲ νέος ἅπαντα χαλινὸν χαλάσας, ἀκρα- οὕτω λεγομένων νέος στραφεὶς A; itague in communi libro ar- chtypo tria illa uocabula omissa uel in margine uel intra lineas suppleto erant 1 τύπον A 2 κόριν A nonnunqua 8 ὁμιλήκων ABV: corr. Boissonade 11 πολλοῦ δήπου χρ. 12 ἀπορεῖς A. εὐπορεῖν ?? 13 ποιεῖ. καὶ] facile est

corrigere ποιείται. καὶ; sed cf. p. 70 B. 15 αὐτός] οὗτός ? (ἴσως D) 16 οὐδὲν A 20 . . ὅ . . libri 24 δοκιμάζουσα cf. 24, 13. 25 ἴσχυεν t. e. ἡδύνατο (D) χαληνὸν V ἀνὰ κράτος ? τῷ ἐκεῖθεν τὸν ἵππον ἤλαυνε, καὶ τὸ κάκιστον δαι- μόνιον διαδράς μέχρι τῆς πατρῴας οἰκίας διασώζε- ται, ἔτι σύντρομος τυγχάνων ἀπὸ τῆς λαμίας.— Ἐκ ταύτης τῆς προτεθείσης σοι παρ' ἑμοῦ διηγῆ- σεως γνῶθι ἀκριβῶς οἷόν ἐστι τὸ τῶν συμβούλων ἀπατηλὸν καὶ ψευδὲς ἔργον. καὶ αὐτὸν σὲ φενακί- ζοντες καὶ ἀπατῶντες λέγουσι ταῦτα τῷ κράτει σου. ὅθεν κἀγὼ διὰ τὴν εἰς ἐμὲ γενομένην ἀτοπίαν παρὰ τοῦ υἱοῦ σου γνωρίζω τῇ σκηπτουχίᾳ σου· οἱ σύμ- βουλοι ψεύδονται, (καὶ τὸ ἑαυτῶν μόνον κέρδος σκοποῦσι) κἂν μεγάλως φυλάττειν τὸν (σὸν) υἱὸν προσποιῶνται.

1.12 Τούτων πάλιν τῶν λόγων τῆς μαινάδος ἀκούσας ὁ βασιλεὺς κελεύει πάλιν τὸν υἱὸν σφαγῆναι. κατ' p. 37 B. αὐτὴν οὖν τὴν ἡμέραν καὶ ὁ τρίτος σύμβουλος τῷ βασιλεῖ παραστάς, προσεκύνησε κατὰ τὸ ἔθος, αἰ- τῶν τοῦτον τῷ παραδείγματι προσέχειν καὶ ἀκούειν προσηνῶς, ὅτε καὶ φησιν· „ὦ βασιλεῦ, ζῆθι εἰς τὸν αἰῶνα. ἔν σε αἰτῶ, προσέχειν τοῖς ἑμοῖς λόγοις καὶ τούτων μὴ καταφρονεῖν ὡς ἐλαχίστων· οὕτω γὰρ 4 προστεθείσης V 6 ἀπατηλὸν καὶ ψευδὲς non apte interiecta sunt. ceterun quae sapiens ille tam grauid commiserit quaque re deceperit regem non enarratur (cf. 24, 25), in Hebraea quiden uersione refertur ad regen reuersus et falsum retulisse nuntium, fillium a leone dilaniatum esse: sed idem commentum ifra leges in alltera narratione p. 44 B., quae apud Hebraeum a priore non seiuncta est ἀψευδὲς BV ἔργον etiam D: γένος 9 σκηπτουχίᾳ V ὅτι οἷ? 10 καὶ τὸ ἐ. μ. κ. σκ. et σὸν adieci ut sententiam explerem 15 τὴν γ' ἡμέραν ut p. 80 B et saepius. sed cf. p. 62 B e D. lemma τρίτος σύμβουλος 16 προσεκύνησα V 17 τοῦτον scripsi; τουτὶ libri 18 προση- νῶς scripsi: libri προσεχῶς; nisi u. u. καὶ ἀκ, pr. omnia sunt delenda καὶ om. A 19 ἔν . . τῷ B „cum lacunula“ ἔν . . τῷ V trium fere litterarum spatio uacuo, ἐνῶταιτῷ A; ἐν αἰτῷ Boissonade. σε addidi ἐμάθομεν πολλάκις παρ' ἀνθρώποις γίνεσθαι· οἱ γὰρ ἄνθρωποι, ὅπερ οὐδαμινὸν τυγχάνει, πολλάκις ἐπὶ μέγα αἵρουσι καὶ ὑψοῦσι καὶ ὡς ἐξάισιον δια- τρανοῦσιν. ἄκουσον οὖν διηγῆσεως συμμαρτυρούσης τῷ λόγῳ μου.

1.13 „Δύο χωρία ὑπῆρχον περιφανῆ, ἅτινα διὰ μό- νου μελισσείου κηρίου ὑπ' ἀλλήλων διώλοντο· τοῦ δὲ βασιλέως „πῶς καὶ τί“ φήσαντος „τρόπῳ;“ ὁ φιλόσοφος πρὸς αὐτόν· „ἦν τις ἀνὴρ κυνηγός, καὶ ἐγένετο αὐτὸν μελίσσειον ἐφευρεῖν μετὰ κοφίνου. p. 38 B. ὅπερ λαβὼν ὁ ἀνὴρ ἔφερε τοῦ πωλῆσαι αὐτό. ἔτυχε δὲ ἓνα τῶν αὐτοῦ κυνηγετικῶν κυνῶν συμπορεύ- εσθαι αὐτῷ. μετὰ δὲ τὸ διακομισθῆναι παρὰ τοῦ κυνηγοῦ τὸ μελίσσειον ἐκεῖνο βαράδιον, ἐνέτυχεν τινὶ τῶν ἐν τοῖς τροφίμοις κατὰ τὴν ἀγορὰν συνή- θειαν ἐχόντων καθῆσθαι· καὶ ἐθὼν οὗτος ὀρεκτικὸς ἐγένετο τοῦ ἀγοράσαι τὸ μελίσσειον σὺν κηρίῳ, καὶ ἐντὸς τοῦ μέλιτος τὴν χεῖρα βαλὼν ἔνεκα θεωρίας καὶ γεύσεως, τὸ ἐκπεσὸν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ κατέχον- 1 V 6 AB in marg. ἀρχὴ τῆς διηγῆσεως παρ' ἀν- θρωποις] uernacule in der Welt; ut non sit necessarium scri- bere ἀνθρώπων 3 αἵρουσι V 4 hanc narrationem Ven. om. (Boiss.) 6 μόνον V μελισίου V, Du Cange; AB „ua- riant hic et infra exhibentes μελλίσσιον, μελίσσιον, μελήσιον, μελλήσιον“ Boissonade, qui μελισίου scripsit: ego reposui μελισσείου ὑπ' adieci 10 εὑρεῖν μελήσιον ἐφευρεῖν VB; in V εὑρεῖν punctis infra positis deletum. εὑρεῖν μελλήσιον ἐφορεῖν A: inde Boissonade ἐφευρεῖν deleuit, ego potius εὑ- ρεῖν praetermittendum esse censui. 10. 14, 17 μελήσιον V μελίσκιον Boiss.; scripsi μελίσσειον, ut 29, 1 μελισσείου, ubi V exhibet μελίσίου 14 ἐκεῖνος VB βαράδιον i. e. σῖμβλος, noti delere ἐνέτυχεν scripsi: ἐντυχὼν ABV : nist uerba aliquot uelut ἐλάλει αὐτῷ exciderunt; id autem quod primo adspectu facillimum uidetur ut τινὶ mutetur in τις, cum datius αὐτῷ ab - esse non possit, friri nequit 16 οὗτος scripsi: τοῦτο ABV 19 ἐκπεσὸν scripsi: ἐμπεσὸν ABV τὶ . . . κατ. om. D τος, εὐθὺς μελίσσά τις ἐλθοῦσα καὶ τοῦ μελισσείου σταλάγματος ἐπικαθίσασα ἤσθιεν. ἦν δὲ τις γυνὴ ἐκ τοῦ (αὐτοῦ) ἐκείνου χωρίου, οὗ ὁ ἀγοράζων τότε κἀκεῖνος ἐτύγχανεν, ἐν τῇ ἀγορᾷ· ἥτις κρλῶς θεα- σαμένη ἔδραμεν ἐπ' αὐτὸ καὶ ἔλεγεν

ἐγνωκέναι τὸ μέλι καὶ τὸ βαράδιον (ὥς) ἐκ τοῦ χωρίου αὐτῶν ἐστὶ. καὶ δραμῶν ὁ κυνηγὸς ἐκεῖνος βία κατέσχε βουλο- μένην ἀρπάσαι τὸ μέλι. καὶ πολλῆς φιλονεικίας γε- νομένης, ὁ κυνηγετικὸς ἐκεῖνος κύων, ἰδὼν τὴν τοῦ κυρίου αὐτοῦ μάχην, πρὸς τε τὴν γυναῖκα καὶ τὸν 10 p.39 B. ἀγοραστήν ἤρξατο ὑλακτεῖν. ὅθεν ὁ κυνηγὸς σπα- σάμενος καὶ τὴν μάχαιραν, ἐβούλετο τὸν ἀγοραστήν ἀνελεῖν ὥς ἐκ τοῦ χωρίου αὐτῶν λέγοντα κλέψαι αὐτό. καὶ γέγονε μεταξὺ τῶν δύο τούτων μάχη με- γίστη, τοῦ μὲν λέγοντος κεκλοφέναι, τοῦ δὲ εὐρεῖν. [ἦσαν γὰρ καὶ οἱ δύο κάτοικοι τῶν δύο χωρίων ἐκείνων τῶν περιφανῶν.] καὶ μεγάλως ἐκάτεροι παρακινήθεντες, θυμοῦ ἐπλήσθησαν, ὥς ἐκ τούτου καὶ τοὺς ὁμοχώρους παρακινήθῃναι, ὅτι ὁ μὲν θη- ρευτὴς ἐκ τοῦ ἐνὸς ὑπῆρχε χωρίου, ὁ δὲ ἀγοράζων τὸ μέλι ἐκ τοῦ ἑτέρου. ἐπαναστάντες δὲ ἀλλήλοις, 2 ἐπικαθήσασα V ἦσθιε libri 3 αὐτοῦ adieci 6 μέλι καὶ τὸ] μελίσσειον? ράδιον A. post βαράδιον Bois- sonade suspicabatur excidisse ὅτι ; malui supplere ὡς quod legi- tun p. 60 m. B ἀκριβῶς γινώσκω σε . . ὥς . . γεγένησαι 7 κατέσχει V 10 ante πρὸς ego distinxi, ante ἤρξ. Boiss. cf. D 11 ὅθεν] ὅτε conexio seriesque rerum neque hic neque 16 —18 perspicua est 12 καλὴν libri; καὶ τὴν scripsi. nam etsi Graeci recentiores saepe ita dicerunt καλός ut sit i. q. Germanorum tüchtig (cf. etiom 91 B. Corais στοχ. αὐτ. ante Aelian. p. πδ. ad Aesop. p. 434 d 187, Heliod. 291), hoc loco neque quare additum sit liquet et articulus requiritur. 13 κλέψειν ABV: κλέψαι Boissonade (D) 16 ἦσαν . . περιφανῶν seclusi utpote dittographiam enuntiati insequentis 19 ὅτι ὁ μὲν.. ἑτέρου (hoc om. D) 20 part. pr. ἀγοράζων substantiui Ioco et (3) μαχαίρας ἔργον ἐγένοντο. θέασαι γοῦν, ὧ βασιλεῦ, ἐκ ποταπῆς ἀφορμῆς ἡλίκᾳ δεινὰ ἐτελέσθησαν. καὶ νῦν ἐπάκουσόν μου, παρακαλῶ, καὶ μὴ ἀπὸ ψιλῆς καὶ ἀπατηλῆς συσκευῆς τὸν σὸν υἱὸν καὶ διάδοχον ἀνεξετάστως ἀποκτεῖναι θελήσης· ἀλλ' ἐπίσχες ἕως οὔ τὸ ἀληθὲς περὶ αὐτοῦ σοι βεβαιωθεῖ. ὅμως καὶ ἄλλην διήγησιν ἀκουτισθεῖσάν μοι παρατίθιμι.

1.15

„Ἀνὴρ γὰρ τις τὴν ἑαυτοῦ σύζυγον ἐπὶ τὴν ἀγορὰν ἔπεμψεν ἀγοράσαι ἐνὸς ἀργυρίου ὀρύζιον. ἡ δὲ ἀπῆλθεν ἔν τινι τῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐργα- στηρίων καὶ δοῦσα τὸ ἀργύριον, ἐξωνεῖτο τὸ ὀρύ- ζιον χωρὶς τοῦ καλουμένου σαχάρεως, μεθ' οὗ ἐσθίειν τοῦτο συνήθειαν ἔχομεν οἱ ἄνθρωποι. ὁ δὲ πωλῶν τὸ ὀρύζιον ἔφη πρὸς τὴν γυναῖκα „οὐδα- μῶς, ὧ γύναι, τὸ ὀρύζιον ἄνευ σαχάρεως ἐσθίεται· τί σοι γοῦν ὄφελος ἀγοράσαι τοῦτο μόνον;“ ἡ δὲ πρὸς αὐτὸν „ἡμεῖ τοῦτο ἄρτυμα οὐκ ἔχομεν.“ ὁ δὲ πρὸς αὐτὴν „ἐὰν εἰς τὸ ἐνδότερον ἐργαστήριον „συνεισέλθῃς μοι, καὶ ἐκ τῆς σαχάρεως δώσω σοι.“ ἡ δὲ ἀντέφησε „δός μοι πρῶτον, καὶ τότε συνεισε- „λεύσομαί σοι· γινώσκω γὰρ καὶ ἐγὼ τὰς τῶν ἀν- „δρῶν πανουργίας.“ ὁ δὲ σταθμήσας δέδωκεν αὐτῇ 3 ψιλῆς] quae fundamento certo careat, tenuis. cf. D. an ψευδοῦς? 6 ὅμως sic saepe adhibetur 7 lemma τοῦ αὐτοῦ τρίτου φιλοσόφου διήγησις 10 ἐργαστήριον] taberna 11 ὀρύζιον V semper et AB plerumque; in his enim nonnunquam ὀρύζιον, in A hoc loco τὸ ρύζιον inest. ὀρίζιον Du Cange, Bois- sonade 13 ὁ δὲ scripsi dubitanter pro eo quod est in libris ὁ γάρ. nam cum mutatione uix maiore restitui poterat etiam ὁ γοῦν uel ὅτε ὁ, tum scriptores recentes mire interdum abutunt particula ἡάρ: quo de egit Coraes in Atactis. cf. not. ad p. 61 B. πολλῶν V 16 ἀγοράσασα V 17 τοῦτο V τοῦτον B τούτον A. fortasse scr. τοῦτο τὸ. froma τοῦτον infima aetas non abstinuit. ἄρτυμαν V 19 ἐκ aliquoties in hoc libello sic usurpatur (20, 15) 20 πρῶτον i. q. πρότερον ἐκ τῆς σαχάρεως. ἐκείνη δὲ τό τε σάχαρ καὶ τὸ ὀρύ- ζιον ἐν τῷ μανδύλιῳ κατέδθη καὶ τὸ μανδύλιον παρέθετο πρὸς τῷ παιδίῳ τῷ ὑπηρετοῦντι τὸ ἐργα- στήριον, καὶ αὐτίκα συνεισῆλθε τῷ ἀνδρὶ ἐπὶ τὸ p. 41 B. ἐνδότερον οἶκημα, τοῦ πληρῶσαι τὸ ποθούμενον τοῦ ἐργαστηριακοῦ. ὁ δὲ παῖς λύσας ἀπὸ τοῦ μανδυ- λίου τὸ ὀρύζιον καὶ τὸ σάχαρ, χοῦν ἀντ' αὐτῶν εἰς βαλὼν εἰς τὸ μανδύλιον ἐνέδωκεν. ἡ δὲ γυνὴ θάτ- τον ἐκεῖθεν ἐξελθοῦσα σύντρομος καὶ φοβουμένη ὑπὸ τῆς ἐντροπῆς, ἄρασα τὸ μανδύλιον, εἰς τὴν ἑαυτῆς οἰκίαν ἀπήρχετο. (καὶ) εἰσελθοῦσα παρὰ τὸν ἄνδρα, ἔγγιστα τούτου τὸ μανδύλιον ἔθηκε, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ

ἐνδότερον τοῦ οἰκήματος τοῦ ἀγα- γεῖν χύτραν. ὁ δὲ ἀνὴρ αὐτῆς λύσας τὸ μανδύλιον, ὁρᾷ χοῦν ἐντὸς καὶ φησι πρὸς αὐτήν· „ὦ γύναι, τί „ἔστι τοῦτο; χοῦν μοι ἐκόμισας μᾶλλον ἢ ὀρύζιον.“ γνοῦσα δὲ καθ’ ἑαυτὴν ἡ γυνὴ ὡς ὁ παῖς τοῦ μυ- ρεψοῦ τοῦτο εἰργάσατο, σινίατρον [ἦτοι κόσκινον] ἀντὶ τζουκαλίου ἐκόμισε καὶ λέγει τῷ ἀνδρὶ· „ἐν τῇ „ἀγορᾷ, ὦ ἄνερ, πορευομένης μου, ἵππος μοι ἐλά- „κτισε, καὶ πέπτωκα καὶ τὸ ἀργύριον ἀπώλεσα· p. 42 B. „διόπερ τὸν χοῦν τοῦτον ἐκλεξαμένη ἤγαγον, ὅπως „αὐτὸν κοσκινίσω, εἰ ἴσως τὸ ἀργύριον εὔροιμι.“ 2 μανδύλιον] Herodian. Epim. p. 150 Boiss. μανδύλιον interpretatur χειρόμακτρον. Lex. Sched. v. 864 in Boiss. Anecd. 4, 410 χειρόμακτρον, μανδύλιον; ubi uide adn. 3 τὸ παι- δίον τῷ ABV: corr. Boissonade ὑπηρετοῦν τι V τῷ ἐργαστηριακῷ ? habet quidem τὸ ἐργαστήριον quo defendatur 6 λύσας mire dictum; cf. l. 14 et D; nam κλέψας συλήσας? 8 ἐνέδυσεν V 11 καὶ adieci 12 ἔγκιστα V 13 ἀγαγεῖν i. c. φέρειν 16; V 18 ἦτοι κόσκινον seclusi. κόσκυνον ABV: κόσκινον Boissonade, D σινίατρον cribrum. Lob. Phr. 131 19 τζουκάλιον i. e. χύτραν 20 μοι] με? 23 ex κοσκινίσω in V m. pr. fecit κοσκυνίσω εἰ scripsi: καὶ libri; sed tum addendum erat ἄν. cf. D ταῦτα αὐτῆς τῷ ἀνδρὶ λαλησάσης, ἐκεῖνος πεπί- στευκε καὶ αὐτοχείρως τὸν χοῦν ἐκοσκίνιζεν, ὡς καὶ τὸ γένειον κονιορτοῦσθαι. Ταῦτα τοῦ μιανοῦ γυ- ναίου τὰ κατορθώματα· καὶ ἀπὸ τούτου γνῶθι, βα- σιλεῦ, ὡς τῶν γυναικείων μηχανημάτων καὶ τῶν οἰκείων αὐτῶν βουλευμάτων οὐδεὶς περιγενέσθαι δύναται, ἂν μὴ γνῶσει καὶ ἀρετῇ ἐμπεφραγμένος ὑπάρχη.“ .

1.16 Τούτοις τοῖς λόγοις μαλακισθεὶς ὁ βασιλεὺς τὴν ἀναίρεσιν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ διεκώλυσεν. ἡ δὲ γε πονηρὰ γυνὴ κατὰ τὴν τρίτην ἡμέραν παρέστη τῷ βασιλεῖ μάχαιραν κατέχουσα τῇ χειρὶ καὶ φησι πρὸς αὐτόν· „εἰ μὴ ἀπὸ τοῦ παιδός σου θᾶττόν με ἐκ- δικήσεις, ὦ βασιλεῦ, ταύτῃ τῇ μαχαίρᾳ φονεύσω ἑμαυτήν· πέποιθα δὲ ἐπὶ τὸν θεόν, ὅτι κατὰ τῶνδε τῶν ἐχθρῶν σου μᾶλλον ἢ συμβούλων σου, τῶν 2 ἐκοσκύνιζεν V κοσκύνισεν B (aor. D) 3 τὸ om. A ταῦτα ἦν τοῦ? 5 καὶ τῶν om. A 7 ἐμπεφραγμένον V 10 διεκώλυσε libri 11 lemmate caret V. τῆς μιανῆς γυναικὸς γ’ B. τῆς μιανῆς γυναίου A τρίτην] et uxor die tertio iam dixit, et postulant cum ordo narrationum hucusque seruatus tum res ipsa ut mulier ubi illuxit ad regem se conferat de eo edocta quod sub uespersum sapientes de salute iuuenis a rege impetra- uerunt, neque uero ordine inuerso, quo fit ut incommode inte edictum regis et prohibilum supplicium nox interncedat. in que errorem incidit non librarius sed serptor (quem secuti sunt qui utramque recensio- nem B et M comfecerunt), ita ut die tertio uxor bis, usque ad sextum post sapientes eodem quoque die (p. 47. 58; 60. 71; 74. 80. B), septimo omnino non dicat (81. 83). accedit quod quae mulier sexto parotulisse fertur εἰ μὴ τὴν σῆ- μερον ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς φονευθῇ τὴν αὔριον τῷ πατρὶ λαλήσει septimo demum dici poterant, nam iuuenis rumpit silen- tium octauo. ilaque cum scriptor sero se a uero ordine ab- errasse cognosceret, quae uxor septimo die fecit eisdem fere uer- bis quibus de sexto usus est (p. 80) et tam confuse narrauit ut intellegi uix possint (p. 81 B.). denique p. 80 B. seruauit M κατὰ τὴν ἔκτην ἡμέραν ex archetypo, haec altera recensio ad- ditum habet αὐτήν. φιλοσόφων, νίκην τοιάνδε δῶψ μοι, ὁποῖαν δὴ καὶ τινι βασιλέως υἱῷ κατὰ τοῦ φιλοσόφου καὶ συμβού- λου λέγεται τοῦ πατρὸς αὐτοῦ γεγενῆσθαι.“ ὁ δὲ p. 43 B. βασιλεὺς λέγει τῇ γυναικί· „καὶ τίς ἦν ἐκεῖνου τοῦ σοφοῦ συμβούλου (ἡ) ὑπόθεσις;“ ἡ δὲ φησὶν· „ἦν τις βασιλεὺς ἔχων υἱόν, καὶ ἐμνηστεύετο αὐτῷ θυ- γατέρα βασιλέως ἑτέρου, ἧς ὁ πατὴρ ἐμήνυσσε τῷ τοῦ γαμβροῦ πατρὶ εἰπών· „πέμψον πρὸς με τὸν „ἐμὸν γαμβρόν, ὡς ἂν ἐνταῦθα ἐκτελέσω τοὺς γά- „μους· καὶ μετὰ ταῦτα, ὅτε θελήσει ὁ υἱός σου, „μετὰ τῆς ὁμοζύγου αὐτοῦ αὐτόθι ἐπανήξει.“ ὁ δὲ πατὴρ τοῦ γαμβροῦ ἅμα τὸν υἱὸν κελεύει πρὸς τὸν πενθερὸν ἀπιέναι. εἶχε δὲ τινα σοφώτατον σύμβου- λον ὁ βασιλεὺς ἐκεῖνος, (ὄν) καὶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐ- τοῦ ἀπελθεῖν ἐκέλευσε. καὶ δὴ ἀμφοτέρων τῆς ὁδοῦ ἐχομένων, ὁ ἀκολουθῶν αὐτοῖς ὄχλος ἦν ἔμπροσθεν πορευόμενος. καὶ ὁδοιποροῦντες δίψῃ μεγίστῃ ἐκρα-

τήθησαν ὁ φιλόσοφος ἅμα τῷ γαμβρῷ· καὶ δὴ ὧδε κάκεισε διερχόμενοι ἐντυγχάνουσί τινι πηγῇ, ἣτις εἶχε τοιαύτην φύσιν, ὅτι ὁποῖος ἀνὴρ ἐξ αὐτῆς ἔπιεν, εἰς γυναικείαν εὐθὺς ὄψιν μετεμορφουτο. ὁ μέντοι σοφώτατος ἐκεῖνος τοῦ βασιλέως σύμβουλος ἐγίνωσκε p. 44 B. πρὸ τούτου τῆς πηγῆς ἐκείνης τὴν συνήθειαν, καὶ οὐδὲν περὶ τούτου τῷ νέῳ βασιλεῖ διεσάφησε· τοῦ- ναντίον δὲ λέγει αὐτῷ· „καρτέρησον παρὰ τῇδε τῇ 1 δώῃ V: requiras fut. uel coniunctiuum loco futuri positum; cf. 36, 1 5 ἢ ante ὑπόθεσις addidi 7 ἐμήνισε ABV: corr. Boissonade 8 πρὸς με] sic aliquotiens 11 αὐτόθι] istuc, om. D ἐπανοίξει V 12 ἅμα i. e. αὐτίκα 13 σύμβουλον om. V 14 ὃν adieci 16 ἐρχομένων A ex corr. ἔμ- προσθεν] i. e. περαιτέρω, εἰς τὸ ἔμπροσθεν. ὀπισθεν p. 34, 17. 40, 10. 41, 8. 18 ὧδε κάκεισε, formula frequentissima huc illuc 19 διερχόμενοι] a uia discedentes 20 ὅτι etiam D ἔπιε libri 23 καὶ] ἀμὴ D 25 καρτέρισον „πηγῇ, ἄχρις ἐγὼ μόνος μακρότερον προελθὼν γνῶ- „σομαι εἴπερ ἄρα τὴν ὁρθὴν ὁδὸν πορευόμεθα.“ καὶ καταλιπὼν ἐκεῖσε τὸν τοῦ βασιλέως υἱόν, πρὸς τὸν αὐτοῦ πατέρα ὑπέστρεψε, καὶ τινα ἀγγελίαν πλασά- μενος λυπηρὰν ἀπήγγειλε τῷ πατρὶ λέγων· „βασι- „λεῦ, οἴμοι· ὁ υἱός σου ὑπὸ λέοντος κατεβρώθη.“ ὁ μέντοι παῖς παρὰ τῇ πηγῇ καρτερῶν ὑπῆρχε τὸν σύμβουλον· τῇ δὲ δίψῃ καταφλεχθεὶς αὐτίκα ἐξ ἐκείνης τῆς πηγῆς ἔπιε, καὶ ἅμα τῷ πιεῖν εἰς γυναι- κείαν ὄψιν μετεποiehth, καὶ διηπορεῖτο τί ἄρα ποιή- σειε. κηπωρὸς δὲ τις ἀνὴρ ἐκεῖσε παραγενόμενος, ἐπηρώτησε τὸν παῖδα λέγων· „πόθεν εἶ σὺ καὶ τί- „νος υἱὸς τυγχάνεις; καὶ τίς ἐνταῦθα σε ἤγαγεν;“ ὁ δὲ παῖς ἀπεκρίνατο· „ἐγὼ βασιλέως τοῦ δεινός p. 45 B., „τυγχάνω υἱὸς καὶ ἀπερχόμενος καθ’ ὀρίσμον τοῦ „πατρός μου πρὸς βασιλέα ἕτερον τὸν δεινὰ χάριν „τοῦ τελέσαι μου τοὺς γάμους, καὶ ἔμπροσθεν „πορευόμενος, τοῦ ἀκολουθοῦντός μοι ὄχλου μα- „κρὰν γεγωνώς, ἀπεπλανήθην καὶ δίψῃ μεγάλη „συνεχόμενος, τῇ πηγῇ τῇδε προσπελάσας, ἔπιον „ἀπ’ αὐτῆς, καὶ ἅμα εἰς γυναικείαν ὄψιν μετεβλή- „θην.“ ὁ δὲ ἀνὴρ ἐκεῖνος τῶν ῥημάτων τοῦ νέου ἀκούσας, κατοικτεῖρε τοῦτον τῆς συμφορᾶς καὶ λέ- γει αὐτῷ· „ἐγὼ ἀντὶ σοῦ εἰς γύναιον μεταμορφω- „θήσομαι καὶ ἐπὶ μῆνας τέσσαρας τῇ γυναικείᾳ „μορφῇ ἐγκαρτερήσω, ἄχρις ἂν σὺ τοὺς σοὺς γάμους 7 καρτερῶν τὸν σύμβουλον i. e. ἀναμένων 9 τῷ Bois- sonade: τὸ ABV 12 ἐπηρώτισε ABV: corr. Boissonade 15 ἀπερχόμενος et paulo post κατοικτεῖρε 23 incertum utrum librario an scriptori tribuendaa sint 17 μου uel μοι scriben- dum erat: με ABV 23 κατοικτεῖρε V 24 μεταμορφοθήσο- μαι V 26 ἐγκαρτερήσω scripsi: καρτερήσω ABV. prorsus autem differt Euripideum καρτερεῖν μάχῃ „ἐκτελέσης. πλὴν ὁμοσόν μοι ὡς μετὰ τὴν τελείω- „σιν τῶν τεσσάρων μηνῶν πάλιν ἐλεύση πρὸς με.“ ὁ δὲ τοῦ βασιλέως υἱὸς ὥμοσε τῷ κηπωρῷ ἐκείνῳ ὡς ἐκ παντρώπου πρὸς αὐτὸν ἐλεύσεται. ὁ δὲ κη- πωρὸς παραχρῆμα εἰς γυναῖκα μετεβλήθη, καὶ ὑπὶ- δειξεν αὐτῷ καὶ τὴν πρὸς τὸν πενθερὸν αὐτοῦ ὁδὸν τὴν εὐθεῖαν. μετὰ δὲ ταῦτα τῶν τεσσάρων μηνῶν περαιωθέντων, ἐμνήσθη ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς τῶν p. 46 B. μεθ’ ὅρκου αὐτοῦ ὑποσχέσεων ὧν ὑπέσχετο τῷ κη- πωρῷ, καὶ πρὸς αὐτὸν εὐθὺς παραγίνεται τὴν γυ- ναικείαν ἔτι μορφὴν περικείμενον· εὐρίσκει δὲ αὐτὸν καὶ κατὰ τὴν φύσιν τῶν γυναικῶν ἐν γαστρὶ ἔχοντα. καὶ τῆς γαστρὸς αὐτοῦ ἐξογκουμένης οὔσης, φησὶ πρὸς αὐτὸν ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς ἐξ εὐλόγου προ- φάσεως· „πῶς ἄρα γε νῦν ἀντὶ σοῦ εἰς γυναῖκα „μεταβλήθῃ; καὶ γὰρ ὅτε με πλησίον τῆς πηγῆς ἐν „γυναικείᾳ μορφῇ εὔρηκας, παρθένος ἐγὼ τὸ σῶμα „ἐτύγχανον, καὶ σὺ γοῦν ἄρτι ἐν γαστρὶ ἔχεις „πῶς ἐγὼ ἐγγαστρωμένος γενήσομαι;“ οὕτως οὖν διαλεχθεὶς ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς νενίκηκεν ἅμα τὸν κηπωρὸν τῇ τοῦ λόγου πιθανότητι, καὶ πρὸς τὸν ἴδιον πατέρα καὶ βασιλέα μετὰ χαρᾶς ὑπέστρεψε. καὶ τῷ πατρὶ διηγῆσατο ὅσα παρὰ τοῦ κακοῦ συμ- βούλου τοῦ σοφωτάτου ἐκείνου ἐν τῇ ὁδῷ πέπον- θεν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐκεῖνος μεγάλως ὀργισθεὶς ἐπὶ τῇ συμβουλῇ καὶ πονηρίᾳ τοῦ κακοῦ συμβούλου ἐκείνου, ἀναιρεθῆναι προσέταξε τὸν φιλόσοφον. Οὐ- τως οὖν ἀγῶ, βασιλεῦ, ἐπὶ τῇ θείᾳ θαρρῷ κρίσει, p. 47 B. 1 ὥμοσον V 4 ἐκ παντὸς τρόπου ci. Boissonade cl. p. 63 B. 8 περαιωθέντων in tali scriptore ferendum neque in περανθέντων

uel περατωθέντων mutandum 17 τὸ σ., 19 πῶς . . γεν. om. D 19 πῶς δ' ἐγκαστρωμένος BV 24 πέπονθε ABV 26 ἐπιβουλῇ ? ὅτι δῶν μοι ἐκδικηθῆναι ἀπὸ τούτων τῶν ἀναισχύν- των καὶ σοφῶν σου τῇ κακίᾳ συμβούλων. εἰ δ' οὖν, ὡς προεῖπόν σοι, ἐμαυτὴν διαχειρίσομαι, καὶ ἔσται ἡ τοῦ ἀμαρτήματός μου αἰτία ἐπὶ σέ, ὅτι με ἀπὸ τοῦ υἱοῦ σου οὐκ ἐκδικήσας ὡς ἔδει κατὰ τὸ δίκαιον καὶ ἀληθές, ὅστις κατ' ἐμοῦ ἐχώρησεν εἰς τοσοῦτον μω- ρίας καὶ ἀναισχυντίας καὶ παρανομίας.“ .

1.16 Τότε ὁ βασιλεὺς τοῖς τῆς γυναικὸς λόγοις ὑπα- χθείς, κελεύει τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀναιρεθῆναι. μετὰ δὲ τὴν ἀπόφασιν πάλιν, κατὰ τὴν τετάρτην ἡμέραν ὁ τῶν φιλοσόφων αὐτοῦ καὶ συμβούλων τέταρτος ἔρχεται. καὶ συνήθως αὐτὸν προσκυνήσας, „ζῆθι, βασιλεῦ,“ εἶπεν „εἰς τὸν αἰῶνα. γνωρίζω τῷ κρά- τει σου, ὡς οὐ χρή τινα τῶν κατὰ σέ βασιλέων κατὰ συναρπαγὴν τι τὸ σύνολον διαπράξασθαι, ἕως οὗ καθαρῶς ἐρευνήσης καὶ τὴν ἀλήθειαν στήσης, καὶ ὅπερ ἀκούσης ἀκριβῶς ἐξετάσης, ὅπως μὴ συμβῇω- p. 48 B.ται ὡς ἔν τι τῶν βασιλέων λέγεται προγενέσθαι.“ ὁ δὲ βασιλεὺς ἔφη „καὶ πῶς γε, σαφήνισόν με.“ (ὁ δὲ ἔφη) ἦν γάρ τις υἱὸς βασιλέως καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τοῦτον ἀπελθεῖν εἰς τὸ λουτρὸν τοῦ ἀπολοῦσαι τὸ ἑαυτοῦ σῶμα. ἦν δὲ αὐτὸς παχὺς ἅμα 1 δῶν cf. 33, 1. δώσει δῶση? θέλει δώσει D 2 εἰ δ' οὖν, ὡς πρ. σοι ἐ. δ., καὶ ἔ. cf. p. 58 B. 5 ἐκδίκησας cf. 34, 15 6 ὅτι V 8 τοῖς om. A 12 ἔρχεται om. VA ζῆθι . . αἰῶνα om. A lemma: ὁ (om. V) τέταρτος σύμ- βουλος ABV 16 tertiam requiras personam; u. D de u. στήσης dubitauerim 17 ἀκούσης V: ἀκούσεις AB. coniuncti- uus apud scriptores recentiores sequitur pronomina et aduerbia relatiua etiam p. ἄν non addita σοι adiciendum uidetur ante συμβήσεται μὴ om. V 18 καὶ τινι? ἐνι? βαλανέων u. 38, 19 παραγενέσθαι B. an προσγενέσθαι? 19 uu. ὁ δὲ ἔφη in libris praetermissa suppleui; u. D lemmata τοῦ τε- τάρτου φιλοσόφου V. διήγησις τετάρτου τοῦ τετάρτου φιλο- σόφου A 20 ἦν] ὢν B 22 αὐτὸς? om. D καὶ εὐμεγέθης, ὡς ἐκ τοῦ πάχους μὴ καθορᾶσθαι τὰ τούτου αἰδοῖα. τοῦτον θεασάμενος ὁ λουτράρης ὡς κακοῦ ὄντος τοῦ πάθους ἔκλαιεν. ὁ δὲ τοῦ βα- σιλέως υἱὸς πρὸς αὐτὸν εἶπεν „ἵνα τί οὕτως δα- κρύεις ἐλεεινῶς“ ὁ δὲ ἀντέφησεν ὅτι „κλαίω, διότι „ὁρῶ σε, βασιλέως ὄντα σε υἱόν, σὺ δὲ υἱὸν οὐ „δυνήση κτήσασθαι. ὁρῶ γάρ σε μὴ ἔχοντα τὰ τῶν „ἀνδρῶν αἰδοῖα καὶ πῶς δυνήση γυναικὶ συγγε- „νέσθαι;“ ὁ δὲ νέος τὰ ῥήματα τοῦ λουτραρίου εὐφροσύνως δεξάμενος, δέδωκεν αὐτῷ χρυσίον, λέ- ξας πρὸς αὐτόν „θέλω γινώσκειν σε ὡς ὁ βασιλεὺς „ὁ πατήρ μου γυναικὰ μοι ἀγαγέσθαι βούλεται καὶ „τοῦτο ὅπερ μοι εἶπας καὶ ἐγὼ γινώσκων, ἀπορῶ „τὰ μέγιστα, πῶς ἔσται μοι ἐκείνῃ τῇ γυναικὶ κατὰ p. 49 B. „τὴν τάξιν τῶν ἀνδρῶν συναφθῆναι. ἀλλὰ νῦν λάβε „τουτονὶ τὸν χρυσὸν καὶ ἀπελθὺν φέρε μοί τινα „γυναικὰ περικαλλῇ, ὡς ἂν ἐπ' αὐτῇ δοκιμάσω „ἐμαυτόν.“ ὁ δὲ λουτράριος τὸν χρυσὸν λαβὼν, ἔλεγεν ἐν ἑαυτῷ „ἐνέγκω ἐνθάδε τῷ νέῳ βασιλεῖ „τὴν ἐμὴν γυναικὰ, ἐπεὶ, ὡς ὁρῶ, οὐκ ἔχει μόριον „πρὸς συνουσίαν.“ καὶ ταῦτα συλλογισάμενος, ἀπελθὼν ὁ μάταιος ἤνεγκεν αὐτῷ τὴν ἑαυτοῦ σύ- ζυγον. ὁ δὲ τοῦ βασιλέως υἱὸς εἰσήγαγε τὴν γυ- ναῖκα ἔνθα ἡ στρωμνὴ ἐν τῷ λοετρῷ ἡτοιμάσται, καὶ ὅλην τὴν νύκτα ὡς συνήθεια τοῖς ἀνδράσι τῇ γυναικὶ συνεμίγνυτο. εἶτα περὶ τὴν αὐγὴν παρα- κύψας ὁ λουτράριος ἀπὸ τινος ὁπῆς, ὁρᾷ τοῦτον 6 σε, nescio an delendum sit; potest tamen ab auctore pro- fectum esse, ut structura interrupta pergat l. 7. cf. p. 19, 9. 31, 20. 38, 21. 23. 15 λάβε ABV; u. 8, 14 16. 18 χρυσὸν] χρυσοῦν? 16 φέρε 22 ἤνεγκεν: cf. 20, 20 19 ἐνέγκω fut. loco est; ἄσ φέρω D ἐνθάδε scripsi: τάδε ABV, om. D 24 ἡτοιμάστο? 26 . . μμ . . V γαυριῶντα μεγάλως καὶ ὥσπερ ἵππον μετὰ χρεμε- τισμοῦ τῇ γυναικὶ μιγνύμενον καὶ πικρῶς ὁ βαλα- νεὺς ἀνοιμώξας ὠδύρετο λέγων „οἷμοι, τίς γένω- „μαι; τί πέπονθα ὁ τάλας; τί εἶπω τῇ γυναικὶ μου, „ἢ αὐτὴ τί εἶπη πρὸς με; ἄρα θελήσει ἐμοὶ συνοι- „κεῖν ἢ τὸν νέον ἀγαπήσασα, ἐμὲ καταλείψει;“ οὐ- p. 50 B.τως οὖν τοῦ ἀνδρὸς τῇ ἀθυμίᾳ τρυχομένου, ὡς ὁ νέος ἐπαύσατο, ὁρᾷ τὴν γυναικὰ ἐκεῖθεν ἐξερχομέ- νην καὶ φησι πρὸς αὐτὴν ὁ ματαιόφρων ἀνὴρ „ἄπιθι τὸ λοιπόν,

γύναι, πρὸς τὴν οἰκίαν ἡμῶν.“ ἡ δὲ πρὸς αὐτὸν ἀντέφησε· „πῶς ἄρα προθύμως „ἐπὶ τὴν οἰκίαν πορεύσομαι, οὕτως παρὰ σοῦ ὕβρι- „σθεῖσα ὀλόκληρον νύκτα, ὅς με τὴν σὴν γυναῖκα „οὐκ ἐντεράπης τῷ τοῦ βασιλέως υἱῷ συγκοιτάσαι;“ τούτοις τοῖς λόγοις ὁ ἀνὴρ τρωθεῖς, τῇ λύπῃ καὶ τῇ πολλῇ ἄθυμιά λιποψυχήσας τὴν ζωὴν κατέστρεψε. Διὸ καὶ σύ, βασιλεῦ, μακροθύμησον καὶ μὴ σπεύ- σης οὕτως ἀνερευνήτως ἀπολέσαι σου τὸν υἱόν, μή πως καὶ σὺ κατ’ ἐκείνους τὸν μὴ ἐξετάσαντα βαλα- νέα πικρότατα μεταμεληθεῖς τὸ ζῆν ἐκμετρήσης. πῶς γὰρ ἓνα σε παῖδα καὶ μόνον κεκτημένον οὕτω συν- αρπάζεσθαι πρέπον εἰς τὴν ἐκείνου ἀναίρεσιν; καὶ ταῦτα μὴ γινώσκοντά σε καθαρῶς εἴτε ἀληθὲς εἴτε ψευδὲς τὸ κατ’ ἐκείνου λαλούμενον. καὶ δὴ πρὸς τούτοις ἕτερόν τί σε βούλομαι διηγῆσασθαι.

1.17 Γυνή τις ἀνδρὶ ωομίμῳ συζῶσα, ἄνδρα τὸν ἑαυτῆς p. 51 B. εἷς τινα ὁδοιπορίαν βουλόμενον ἀπελθεῖν καὶ τῆς αὐ- τοῦ ἐξιέναι οἰκίας, συνθήκας καὶ ὑποσχέσεις τοῦτον ἐξήτησεν, ὁμοίως δὲ καὶ αὐτὸς αὐτήν. καὶ ἄμφω συνετάξαντο πρὸς ἀλλήλους ὡς τὴν κοίτην αὐτῶν ἀμίαντον διαφυλάξουσι καὶ σωφρονοῦντες ἔσονται ἄχρι τῆς τοῦ ἀνδρὸς ἐπαναστροφῆς. εἴτα καὶ ἀριθμὸν ἡμερῶν δέδωκεν ὁ ἀνὴρ τῇ γυναικί, ὅτι „μετὰ τὰς „ἡμέρας ταύτας εἰς τὴν οἰκίαν ἐπανελεύσομαι.“ διὸ καὶ τῆς διωρίας τῶν ἡμερῶν τελεσθείσης, ἡ γυνὴ τῇ ὁδῷ ἐπλησίαζε. (καὶ) ὁρῶσα εἶπερ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καθορᾶται ἐρχόμενος, οὐχ ἑώρα· ὅτε καὶ νέος τις αὐτὴν θεασάμενος, ἥλω τῷ ταύτης ἔρωτι καὶ ἥρξατο περὶ τούτου αὐτῇ διαλέγεσθαι. ἡ δὲ οὐδαμὴ οὐδα- μῶς τοὺς περὶ ἔρωτος λόγους ἐδέχετο. ὁ δὲ νεα- νίας τῷ τῆς γυναικὸς ἔρωτι μάλα δηχθεῖς, πρὸς τινα γραῦν ἀπῆει πλησίον τῆς ἐρωμένης οἰκοῦσαν καὶ λέγει τῇ γραῖδι ὡς „ἐξαίφνης ἰδὼν τὴν σὴν γει- „τόνισσαν, ἠράσθην αὐτήν καὶ πρὸς ὁμιλίαν ἐβία- p. 52 B. „σάμην· ἡ δὲ οὐδαμῶς εἰς τὸ παντελὲς ὑπακούει μου, ἀλλὰ καὶ βαρέως τοὺς ἐμούς δέχεται λόγους. „εἰ οὖν σύ, ὦ μητερ, ταύτην καταπείσεις τοῖς ἐμοῖς „εἶξαι λόγοις, ὃ ἂν αἰτήσης με δώσω σοι.“ ἡ δὲ 1 *lemna codd.*: διήγησις τοῦ τετάρτου φιλοσόφου *num delendum* ἄνδρα τὸν ἑαυτῆς 6 διαφυλάξωσι *libri 8* λέ- γων ὅτι 9 ἐπανελεύομαι A 10 διωρίας ABV: διορίας Boissonade 11 ἐπλησίαζεν Val. Schmidt. *ego* καὶ *adieci*: *quod facere malui quam* ἀλλ’ *addere ante* οὐχ, *quia tum dicendum erat* ἐπλησίαζεν ὀψομένη 12 ὅτε καὶ cf. 40. 10 16 δεῖ- χθεῖς VB 18 γειτονισανμ ABV: corr. Boissonade. cf. Corais Isocr. 110 (31) 19 ἡρώτην A. αὐτήν et 20 εἰς non sunt mutanda; cf p. 159 B, extr. inde ab hoc ioca ubique uer- suum politicorum dode3casyllaborun uestigia pellucentt 21 μου ABV: μοι sed c. Cobet. N. L. 520. 23 με scripsi: μοι ABV; quamquan u. 22, 8 γραῦς τῶν λόγων ἀκούσασα, λέγει τῷ νέῳ ὡς „ἐγὼ „τὴν κόρην εἰς θέλημα σὸν καταστήσω.“ καὶ τοῦτο εἰποῦσα, εὐθύς ἐγείρεται, καὶ τεχνικῶς τὰ τοῦ πράγματος κατορθοῖ· ἄλευρον γὰρ ἀγαγοῦσα καὶ τοῦτο μεθ’ ὕδατος ὡς ζύμην σμίξασα, πεπέρεως ὕστερον πολλοῦ γεμίζει τὸ ζυμάρριον καὶ οὕτως αὐτὸ εἰς ψωμὸν κατασκευάζει. εἴτα ἐψήσασα καὶ τὸν ἄρ- τον λαβοῦσα, ἔτι δὲ καὶ ἦν εἶχε σκύλαν μεθ’ ἑαυ- τῆς, πρὸς τὴν κόρην πορεύεται. ἦν δὲ ἡ κύων ὀπισθεν τῆς γραδὸς ἀκολουθοῦσα. ὅτε δὲ τῷ οἰκί- ματι τῆς ἐρωμένης ἐπλησίασε, ῥίπτει τῷ κυναρίῳ ἐκ τοῦ ἄρτου ἐκείνου· ἡ δὲ κύων φαγοῦσα τοὺς ὀφθαλ- μούς αὐτῆς δακρύων ἐγεμίσθη ἐκ τοῦ πεπέρεως, καὶ p. 53 B. σφοδρῶς δακρύουσα ἠκολούθει τῇ γραῖδι. ταύτης εἰσελθούσης πρὸς τὴν ἐρωμένην, ὁρᾷ αὕτη ἡ γυνὴ τὴν κύνα κλαίουσαν καὶ δάκρυα ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν ἀφιεῖσαν· λέγει τῇ γραῖδι· „τίς ἡ αἰτία τῶν δακρύων τῆς κυνός;“ ἡ δὲ γραῦς τῇ ἐρωτομωραιοπλοκοσυν- θέτῳ καὶ ποθαγαπημενοπλουμισμίσμένη κόρῃ ἀπεκρί- 2.9 κόριν A μεταστήσω? 4 ef. 21, 6 5 ὡς] εἰς ut fiat? σμίξασα ex εἰσμέ ξασα *correptum recentiorum* est, cf. Schäfer Greg. Cor. 679 n. πεπέρεως VB 8 *exciditne* ἀγαγοῦσα ἡ σκύλα, ἡ σκύλλα *dicitur canis femina*, ὁ σκύλρς mas. cf. Corais Heliod. 105 m. 10 δὲ VA: καὶ B. sed ὅτε καὶ idem est atque τύτε 13 πεπέρεως VB 15 ὁρῶσα? an 17 καὶ λέγει? cf. 20, 13 17—19. 41, 6 *uersus integri. etiam in monstis illis uerborum, in quibus procudentis Graeculorum aetas infima mirum quantum sibi placebat, dodecasyllaborum*

uestigia restant. 18 . . μοραιω . . ABV, . . μωραιο . . Boissonade qui explicat „dolis quos uestanus amor intexuit cirecumuentae“. ego inter- preter comis prae nimio (in maritum) amore artificiose cin- cinnatis, cm Val, Schmidtio πλοκοσύνθετος de cultu atque gradu capillorum intellegens . . μिरαιω . . adtulit D Gange; unde Val. Schmidt coniecit scr. esse . . मुरियो . . 19 . . αγα- πημενω . . ABV: corr. Boissonade πολυμισμένη i. e. or- nata (cf. Corais Heliod. 299) 18. 19. 41, 1 tria illa adi. om. D νατο μετά δακρύων· „αὕτη ἡ χύων, ἦν ὀρᾶς, γλαυκο- „φθαλμοφρυδοβαπτόχειλε, θυγάτηρ μου, φεῦ, ἐτύγ- „χάνέ ποτε, καί τις νεανίας ἀγαπῆσας αὐτήν πρὸς „συνουσίαν ἠνάγκασεν· αὕτη δὲ οὐδ’ ὅλως ἐκείνῳ „ἤκουσε. καὶ ὁ νέος ὑπὸ τῆς πολλῆς ἀθυμίας κατη- „ράσατο ταύτην ἐκ πολυπόνου καρδίας, καὶ εὐθύς „εἰς κύνα, οἶμοι, μετεβλήθη. καὶ ὁσάκις βουληθῶ „ἐξελθεῖν τῆς οἰκίας, οὕτω πικρῶς κλαίουσα ὀπίσω μου ἀκολουθεῖ.“ ταῦτα τῆς μαστροποῦ μετὰ δα- κρύων εἰπούσης, ἡ κόρη καταπλαγεῖσα ἐφ’ οἷς ἤκουσε καὶ ἐώρακε, φόβῳ συλληφθεῖσα τὴν καρδίαν εἶχε πηδῶσαν καὶ πρὸς τὴν γραῦν ἔλεγε· „φόβος „μοι πολὺς προσεγένετο ἀπὸ τῆς σῆς διηγήσεως· „νεανίας γάρ τις ἰδὼν με παρακύψασαν ἐκ τοῦ πα- p. 54 B. „ραθυρίου, ἐκρατήθη τῷ ἐμῷ ἔρωτι, καὶ πρὸς „συνουσίαν ἀναγκασθεῖσα οὐκ ἤκουσα διὸ φοβοῦ- μαι μή ποτε πάθω, καθὼς πέπονθεν ἡ θυγάτηρ „σου, ἀπὸ κατάρας ἐκείνου. καὶ τὸ λοιπὸν ἀνα- „στᾶσα πορεύου καὶ ἐερούσα τοῦτον ὡς ἐμὲ ὁδῇ- „γησον, καὶ ἐγὼ σε φιλοτίμως ἀμείψομαι. ἡ δὲ γραῦς ἀπεκρίνατο· „ἐγὼ κατὰ τὸ σὸν θέλημα τοῦ- „τον εὐρούσα πρὸς σὲ φέρω. σὺ δ’ ἀναστᾶσα κατα- „μκόσμησον τὴν οἰκίαν σου καὶ τὸ πρόσωπόν σου ἅμα 2 . . φρυδο . . om. VB. φρύδιον natum est ex ὀφρύδιον . . χεῖλε] Boissonade uocabulum exiisse suspicatur in . . χεί- λης, interpretatus filia glaucis ocellis, superciliis labiisque pictis: cui officit βαπτο inter οφθαλμα et χεῖλε collocatum. mihi ante φρυδο nomen adiectuum uidetur excidisse et βαπτόχειλος, quod eodem errore a recentioribus formatum esse potest quo λε- πτόχειλος et παχύχειλος, intellegendum de labris quae ad basia incitant 3 τις Val. Schmidt: τινος ABV 4 ἠνάγκασε ABV ἐκείνη V. — an ἐκείνου? 11 συλληφθεῖσα V ληφθῆσα A 19 ὡς] structura apud hos scriptores rarissima; solent di- cere εἰς 22 φέρω u. 20, 20 „τῷ σώματι μύροις νίψον.“ καὶ ἡ κόρη ἀναστᾶσα ἐν τῇ ἑαυτῆς στρωμνῇ κοσμίως διετέθη, καὶ δεῖ- πνον πολυτελῆ προητοίμασεν. ἡ δὲ γε μαστροπὸς τὸν νέον ἐκείνον ζητήσασα οὐχ εὗρεν· ἕτερον δὲ νέον ἀντ’ ἐκείνου εὐρούσα, „ἀκολουθεῖ μοι“ ἔφη· τού- του δὲ ἐρωτήσαντος „ποῦ ἀπάγεις με;“ ἡ γραῦς ἔφη· „φέρω σε, ὦ νεανία, εἰς οἶκον κοσμιώτατον „πάνυ, ἐν ᾧ καὶ ὠραιόταται καὶ περικαλλῆς (τις) „κάθηται, δρόσον ἀποστάζουσα τῇ ὀσηῇ, καὶ κατὰ p. 55 B. „ἀλήθειαν σοι ἀρμοδία πρὸς συνουσίαν.“ ὁ δὲ ἀνὴρ τοῖς λόγοις τῆς γραδὸς καταθελχθεὶς· „πορεύου ἔμ- „προσθέν μου.“ κάκείνης ἔμπροσθεν (πορευομένης) καὶ τούτου ὀπισθεν, εἰσῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν. ὁ δὲ ἀνὴρ τὸν ἑαυτοῦ οἶκον ἐωρακώς, συνεταράχθη τῇ λύπῃ καὶ καθ’ ἑαυτὸν ἔλεγεν ὡς „ἔοικε κατὰ ἀλή- „θειαν ὅτι τοιαῦτα διέπραττεν ἡ σύζυγός μου, ἀφ’ „οὗ ἐγὼ τῶν ὧδε ἐξῆλθον.“ εἰσαγαγοῦσα δὲ αὐτὸν ἡ προαγωγὸς ἐπὶ τῆς συνήθους κλίνης καθεσθῆναι πεποίηκεν. θαυσαμένη δὲ ἡ γυνὴ ὅτι ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἐστίν, εὐτέχνῳ τινὶ πανουργίᾳ ἐνήργησε, καὶ εὐθύς ἀναστᾶσα, χεῖρας ἐπέβαλε τῷ ἀνδρὶ καὶ τῆς αὐτοῦ γενειάδος ἀναιδῶς ἀψαμένη, πλήττει αὐτοῦ τὴν ὄψιν, καὶ σὺν δάκρυσιν ἐβόησε λέγουσα· „ὦ ἀκόλαστε καὶ „διεφθαρμένε, αὐταὶ ἡμῶν αἱ πρὸς ἀλλήλους συν- 3 πολυτελῇ] nam etiam ὁ δεῖπνος a recentioribuss usurpa- tur προητοίμασε ABV, παρητοίμασεν? μαστροπὸς AV 8 περικαλὶς V γυνὴ τις deesse suspicabatur Boisso- nade. ego τις addidi; cf. D et p. 12, 2 9 ὁσμῇ u. D 11 καθελχθεῖς ABV: καταθελχθεῖς Val. Schmidt „πορεύου“ ἔφη 12 πορευομένης adieci; u. D 15 ἔλεγε ὡς ἔοικε A. ἔλεγε· ὡς ἔοικε V ἔλεγεν· ὡς ἔοικε B 16 ὅτι τοιαῦτα Scipsi cl. 43, 23: ὅτι αὐτὰ BV ὅτι αὐτὰ A, cf. D δι- ἔπραττεν A. 21 ἐπέβαλ V λ edem manu supra scriptum 23 συνδ. V „θῆκαι τυγχάνουσιν; οὗτοι οἱ μεθ’ ὅρκου δεσμοί; „οὐ σωφρονεῖν ἐπηγγείλω μοι μέχρι τοῦ ἐπαναστρέ- „ψαι σε εἰς τὸν οἶκον; ἵνα τί

λοιπὸν εἰς οὐδὲν ταῦτα p. 56 B. „θέμενος, εἰς θέλημα καὶ λόγους ἦλθες τῆς γραδὸς „ταύτης;“ ὁ δὲ ἀνὴρ ἐκπλαγεὶς σφόδρα ἐπὶ τῇ τοῦ γυναιίου τοσαύτῃ διανοίᾳ καὶ αἰφνιδίῳ ἀναισχυντία, καὶ τί ἦν τὸ ζήτημα ὃ σήμερον συνέβη σοι,“ ἔφη „γύναι;“ αὕτη ἀπεκρίνατο „ἐγὼ σήμερον ἡκηκόειν „καταλαβεῖν σε τὰς θύρας τοῦ κάστρου, καὶ δοκι- μὴν βουλευθεῖσα ποιήσασθαι τῆς πρὸς ἐμέ σου ἀγά- „πης καὶ ὑποσχέσεως, τὴν οἰκίαν σκοπίσασα καὶ „ἐμαυτὴν κοσμήσασα, προσποιητῶς ταύτην τὴν „γραῦν πρὸς σέ ἔπεμψα, ἵνα δι’ αὐτῆς δοκιμάσω „[σου] τὴν τῆς γνώμης σου βούλησιν καὶ ἐάνπερ „σωφροσύνην ἐτήρησας καὶ ἰδοὺ ἐν γνώσει κακὰ „ἔχοντα εἶδόν σε καὶ τῶν ἐνόρκων συνθηκῶν κατα- „ψρονητήν. λοιπὸν οὐκ ἔτι ἔσομαι μετὰ σοῦ εἰς γυ- „ναῖκα· ἀλλ’ οὐδέποτε φιλίαν ἢ ἀγάπην ἔξω πρὸς „σέ καθαράν.“ ὁ δὲ ἀνὴρ ὁ μάταιος ἔφη πρὸς αὐ- τήν· „ὦ γύναι, ἐγὼ μᾶλλον κατὰ σοῦ ὑποψίαν εἶ- „χον καὶ τὰ ἐναντία ὑπενόουν, καὶ ὡς εἶδόν σε „οὕτως κεκαλλωπισμένην καὶ πρὸς μῖξιν ἔτοιμον, „τοιαῦτα ἐνόμισα καὶ μετὰ ἐτέρων ἀνδρῶν ἐνεργεῖν p. 57 B. „σε. ἐπεὶ δέ, ὡς λέγεις, χάριν δοκιμῆς ἐπ’ ἐμέ ταῦτα „ἐποίησας, φανεράν σοι ποιήσω καὶ τὴν ἐμὴν γνώ- 1 τυγχάνουσι ABV 3 εἰς οὐδέν] i. e. ἐν οὐδενὶ λόγῳ. παρ, οὐδέν 7 ὅ] τὸ A, ὅ τὸ cont. Boissonade 8 καὶ αὐτὴ D 8 ἐνενοήκειν 9 κάστρου i. e. τῆς πόλεως 14 delendum σου alterutrum ἐάνπερ incertum utrum librario an scriptori tribuendum 5 γνώσει] γνώμη? 16 ἐνόρκω A; inde ci. Boissonade ἐν ὄρκῳ. sed tum scriptor uidetur po- tius dicturus fuisse σύν ὄρκῳ, μεθ’ ὄρκου. ὄντα καταφρο- νητήν? 17 εἰς] tamquam 22 μίξιν libri 23 ἐνομί- σασα V „μην. ἐγὼ τούτου χάριν ἡκολούθησα τῇ γραΐδι, τοῦ „ἰδεῖν εἰ πρὸς τὴν ἐμὴν προσκαλεῖται οἰκίαν· εἰ γὰρ „εἰς ἄλλην τινὰ οἰκίαν ἢ γυναιῖκα ἔλεγε μοι ἀπιέναι, „οὐκ ἂν ὑπέμενον κἂν ἀκοῇ τὸν λόγον ἀκοῦσαι.“ ἡ δὲ γυνὴ σχηματοποιήσασα ὡς μὴ τοῖς λεγομένοις δῆθεν πιστεύουσα, καὶ ἰσχυροτέρως τῇ λύπῃ κατα- φερομένη, ἥρξατο τύπτειν τὸ πρόσωπον καὶ τὰ ἱμά- τια σχίζειν καὶ βοᾷ ὡς „οὐκ ἔτι τοῖς ὅρκοις πι- „στεύσω, ἐπεὶ μηδεμία ἐστὶν ἐν αὐτοῖς ἀλήθεια.“ ταῦτα πρὸς τὸν ἄνδρα ποιήσασα, ἀρκετὸν καιρὸν προσποιητῶς τοῦτον ἐμνησικάκει μὴ λαλήσασα αὐ- τόν, καὶ οὐ πρότερον ἀγάπην τούτῳ πεποίηκεν ἄχρις οὐ ἐκεῖνος πολλὴν ἔξοδον καλλωπισμοῦ ἐκ χρυσοῦ p. 58 B. ταύτῃ ἐχαρίσατο, ἅμα δὲ καὶ ἱμάτια. Καὶ νῦν, ὦ βασιλεῦ, ἀπὸ ταύτης γνῶθι τῆς διηγήσεως, ὡς οὐ- δὲ τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὰς τῶν γυναικῶν μηχαν- νουργίας δύναται μαχέσασθαι.

- 1.19 Οὕτω παρὰ τοῦ τετάρτου συμβούλου ὁ βασιλεὺς ἀκροασάμενος, κελεύει τὸν υἱὸν αὐτοῦ μὴ ἀποκταν- θῆναι. ἡ δὲ μαινὰς ἐκείνη τοῦ βασιλέως παλλακὴ νοήσασα τὴν τοῦ βασιλέως ἀναβολήν, ἣν περὶ τὸν ἄδικον φόνον τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἀναβάλλεται, κατὰ 2 εἶδεῖν V 6 δῆθεν a scriptore profectum καταφερο- μένη V ut saepius 8 u. D 9 μή δὲ μία V 11 τοῦτον ἐμνη- σικάκει scriptores Byzantini dixerunt, praecedente fortasse xen. Eph. II, 9, 1 p. 353, 25 Hr. ubi u. not. p. 229 Peerlk. λαλήσασα scripsi: λαλήσαι ABV 12 πεποίηκεν cf. p. 70 B. 13 ἡ ἐξοδος e sermone uolgari tam a Polybio, τὸ ἔξοδον a Graecis Hodierhis dicitur expensa. neque tamen maritus pecuniam ei donauit unde ornatum sibi pararet, quod ne sumamus prohibent et ἐκ χρυσοῦ et ἱμάτια, sed mundum multebrem ipsum. 15 οὐδεῖς? nist significat nichts auf der Welt 18 οὕτω] solet dicere τούτων τῶν λόγων uel τούτων. (p. 24, 60. 70 B.) ἔτζη D 20 ἢ in V librarius rubro colore addere oblitus est: ad quod plerumque non adnotauit παλακὴ V τὴν τετάρτην ἡμέραν παρέστη τῷ βασιλεῖ κρατοῦσα ἐν ταῖν χεροῖν δεσμόν τινα βοτανῶν καὶ λέγει αὐτῷ· „ἰδού, βασιλεῦ, φάρμακον δηλητήριο ἐπιφέρομαι, καὶ σοὶ τὸν ζῶντα θεὸν ἐπόμνυμι ὡς (εἰ) μὴ ἀπὸ τοῦ σοῦ παιδὸς ἐκδικήσεις με καὶ ξίφει αὐτὸν ἀναλώ- σεις ὅτι ἐνύβρισεν ἀναισχύντως σώφρονι οὔσῃ κακῶν σωφρόνων γονέων, ἐξ αὐτοῦ τοῦ βλαπτικοῦ καὶ θα- νατηφόρου φαρμάκου πίομαι καὶ βιαίως τῆς ψυχῆς ἀποχωρισθίσομαι· καὶ ἔσται σοὶ θεόθεν τῆς ἀπω- λείας μου ἕνεκα ἀσυγχώρητος ἢ κατάκρισις. πόθεν δὲ οὗτοι οἱ σοφοί σου σύμβουλοι ὠφελῆσαί σε δυ- p. 59 B. νήσονται; ἀλλὰ μᾶλλον νομίζω, συμβήσεται σοὶ ὑπ’ αὐτῶν ὥσπερ καὶ τινι τῶν χοίρων ἐγένετο.

Συνή- θως γὰρ εἶχεν ἐκεῖνος ὁ χοῖρος ἐπὶ τινὰ συκὴν δένδρον] πορεύεσθαι καὶ τὰ ἀποπίπτοντα ἐκ τοῦ δένδρου σῦκα ἐσθίειν. καὶ μιᾷ τῶν ἡμερῶν κατὰ τὸ εἰθισμένον πορευθεὶς πρὸς τὴν συκὴν, ὁρᾷ τινὰ πίθηκα [κατὰ] τῆς συκῆς ἐπαναβάντα καὶ τὰ σῦκα ἐσθίοντα. ὁ δὲ γε πίθηξ τὸν χοῖρον θεασάμενος, ρίπτει αὐτὸν κάτω ἐν σῦκον, ὅπερ φαγὼν ὁ χοῖρος, γλυκύτερον τῶν ἄλλων τῶν κάτω πιπτόντων σῦκων κατεφάνη. καὶ πάλιν ἄλλο σῦκον ἐκ τοῦ πίθηκος 1 κρατοῦσα *tenens* 4 καὶ σοὶ V ἐπ' ὤμνυμι V εἰ *adiecit Boissonade* 6 με ὕβρισεν A ὕβρισεν BV: *scripsi* ἐνύβρισεν. *quo nisi duceret quod in A est, datiumun uerbo ὑβρί- ζειν quod hic scriptor subiunxerit non magis mirer quam quod subiunxit Cinnamus uerbo λυπεῖν* 11 οὔτοι] τότε? lemma: πέμπτον (AB; πᾶ i. e. πάλιν V) παράδειγμα τῆς γυ- ναικός συνήθειαν V, D. cf. p. 11. 38. 40. 125. 143 B. 14. 17 συκὴν et 16. 18 σῦκα V *talia plerumque praetermisi* 15 δένδρον *sclusi; om.* D 18 κατὰ *seclusi* 20 αὐτῷ κάτωθεν ABV: ἄνωθεν *requiritur*. *scripsi* κάτω ἐν 22 κατε- φάνη σφριπσι: κατέφαγε libri; *quod ut potius qua φαγὼν cor- ruptum iudicauerim effecit γλυκύτερον; u.* D ἄλλον ABV: ἄλλο καταλαβεῖν ἤλπιζεν. ὥς δ' ὁ πίθηξ ἄλλο σῦκον οὐκ ἔρριψεν, ἴστατο κάτωθεν ὁ χοῖρος ἐκτεταμένον ἔχων ἄνω τὸν τράχηλον καὶ βλέπων ἀδιαλείπτως τὸν πί- θηκα. ἐπὶ πολὺ δὲ τοῦ χοίρου ἄνω τοὺς ὀφθαλμούς ἔχοντος, αἱ τοῦ τραχήλου αὐτοῦ φλέβες ἀπεψύγη- σαν· καὶ παρευθὺς ὁ χοῖρος τῆς ζωῆς ἀπερράγη.“.

- 1.19 Τούτων ὁ Κῦρος παρὰ τῆς γυναικός ἀκούσας καὶ φοβηθεὶς μή πως ἑαυτὴν τῷ βλαβερωῖ ἐκείνῳ κτείνῃ φαρμάκῳ, καὶ αὐτὸς αἰτία φανήσεται τοῦ θανάτου αὐτῆς, κελεύει πάλιν τὸν υἱὸν ἀναιρεθῆ- ναι. Τότε ὁ πέμπτος σύμβουλος καὶ φιλόσοφος κατὰ τὴν πέμπτην ἡμέραν εἴσεισι πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ συνήθως αὐτὸν προσκυνήσας, φησί· „ζώοις εἰς τὸν αἰῶνα, βασιλεῦ. ἀκριβῶς γινώσκω σε, βασιλεῦ, ὥς ἄκρος τῇ γνώσει καὶ τῇ σοφίᾳ καὶ τῇ παιδεύσει γε- γένησαι· ἵνα τί τοίνυν ὁ οὕτω συνέσεως ἔχων ἀσυλ- λόγιστον ἀποφαίνῃ τὴν καταδίκην, εἰ μὴ πρότερον συζητεῖς καὶ ἐρευνᾷς τὴν ἀλήθειαν; ὅθεν καὶ ἄκου- σὸν μου τῆς διηγήσεως.
- 1.20 Ἦν γάρ τις στρατιώτης ἀνὴρ, ὅστις τῷ βασιλεῖ καὶ τοῖς ὑπὲρ αὐτὸν ἄρχουσιν ὠκείωτο καὶ ἡγαπᾶτο *Boissonade*. cf. p. 25, 26 1 λαβεῖν A. ἂν non est addendum ἄλλο AB: ἄλλον V 2 ἴστατο *Boissonade*: ἴσα τό A ἴσα τὸ V ἴσατό B 3 βλέπωνν u. 23, 21 5 ἀπεφίγησαν V 7 τούτων c. p. 44, 18 9 αἴτιος φανήσεται *scriptoris est*, cf. 21, 24. 48, 20. p. 72 B. 11 *lemmate caret* V. πέμπτος φιλόσοφος AB 13 ζώοις c. n. ad Babr. 12, 7. *uidetur scribendum ζώης* 14 ἀκριβῶς γ. σε ὦ β. om. V, ab altero βασιλεῦ ἀκρ. ad alterum *transiliens* 15 ἄκρως ABV: *correxuit Boissonade* 17 εἰ μὴ] *sententia ex his duabus confusa ἔνα τί . . ἀσυλ- λογιστον ἀποφαίνῃ τ. κ. μὴ π. συζητῶν (eo quod —) et ἀσυλλ. ἀποφ. τ. κ. εἰ μὴ π. συζητεῖς, cum scriptoris menti obuersa- retur quod facis nisi cum —. an pro u, εἰ legendam ὅτι* 18 σύ ζητεῖς V 20 lemma διηγησις πέμπτου φιλοσόφου 21 ὠκείωτο V (τῆς) γενναιότητος καὶ ἀνδρείας. ὁ δὲ τοιοῦτος στρατιώτης σκύλον ἀνέθρεφε μικρόθεν, καὶ ὅσα ἐνε- τεύλατο τῷ σκυλακίῳ, ἐποίει, ὥς λόγον ἔχον· ὅθεν καὶ μετὰ πολλῆς ἀγάπης ἔτρεφεν ὁ στρατιώτης τὸν p. 61 B. κύνα. ἐν μιᾷ γοῦν τῶν ἡμερῶν ἡ τοῦ ἀνδρὸς σύζυ- γος πρὸς τοὺς ἑαυτῆς ἀπῆλθε γονεῖς καὶ τὸ αὐτῆς νηπιᾶζον παιδίον ἀφῆκε τῷ πατρὶ αὐτοῦ, παραγγεί- λασα αὐτῷ πολλὰ περὶ τοῦ παιδίου, ὥστε βλέπειν καὶ προσέχειν αὐτό. εἶπε γὰρ τῷ ἀνδρὶ ὅτι „οὐκ „ἀργήσω, ἀλλὰ συντόμως ἐλεύσομαι,“ καὶ οὕτως εἰποῦσα, τὸ παιδίον ἐκοίμησε καὶ ἀπῆλθε. τοῦ δὲ ἀνδρὸς (ἐν) τῇ οἰκίᾳ καθημένου καὶ τοῦ παιδίου κοιμωμένου, ἐξαίφνης τις τῶν τοῦ βασιλέως εἰσῆλθε στρατιωτῶν· καὶ τὴν θύραν κρούσαντος, ἐξελθὼν ὁ ἀνὴρ, ἰδὼν τὸν παρὰ τοῦ βασιλέως πεμφθέντα, λέ- γει αὐτῷ· „τί σὺ θέλεις;“ ὁ δὲ λέγει· „ὁ βασιλεὺς καλεῖ σε.“ καὶ ὁ στρατιώτης ἅμα τῷ λόγῳ τὰ στρα- τιωτικά ἐνεδύσατο ἄρματα καὶ τὴν σπάθην ἀράμε- νος, προσκαλεῖται τὸν σκύλον καὶ παραγγέλλει αὐτῷ φυλάσσειν τὸν οἶκον καὶ τὸ παιδίον, μηδένα ἐάσας εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον. ὁ μὲν οὖν στρατιώτης τὸν κύνα παραγγείλας, ἀπῆλθε πρὸς τὸ παλάτιον· τοῦ δὲ σκύλου τῷ παιδὶ παρακαθημένου καὶ τοῦ παιδὸς p. 62 B. 1 τῆς *adieci* 2 σκύλον

cf. 40, 8 ἐνετείλετο τῷ σκυλακίῳ VB ἐνέτυλε τὸ σκυλακίῳ A: emendauit Val. Schmidt. ἐνέτειλε, τὸ σκυλάκιον Boissonade 3 ἔχων ABV: correxit Boissonade 7 παραγγείλας VB παραγκείλας A: correxit Boissonade 8 πολλὰ V: om. (AB) Boissonade 9 αὐτῷ? γάρ] δέ? cf. n. ad p. 30, 13, 17, 21 10 ἐλεύσομαι ex sermone uolgarī dictum pro u, composito ἐπάνειμι 12 ἐν addidi 13 ἦλθε? 14 καὶ] οὐ? 18 ἄρματα AB, ἄρμα V uno addito puncto, quod significat i, cum duo l. α. reddant: ἄρ-ματα Boissonade, D. fortiore aspiratione hodierni Graeci uti dicuntur 21 οὕτω τὸν? u. D κοιμωμένου, ὁρᾷ ὁ κύων ὄφιν τινὰ παμμεγέθη ἐρ-χόμενον κατὰ τοῦ παιδὸς καὶ αὐτοῦ ἐκροξῆσαι τὸ αἷμα σπουδάζοντα. καὶ παρευθὺς ὁ κύων ἐγερθεὶς πόλεμον πρὸς τὸν ὄφιν ἐποίησε καὶ καταδακὼν αὐ-τόν, νεκρὸν αὐτὸν ἀπειργάσατο. κατ' αὐτὴν δὲ τὴν ὥραν ἦλθε καὶ ὁ στρατιώτης, καὶ ὁ κύων μετὰ χαρᾶς τούτῳ ἀπήντησεν. ἰδὼν δὲ ὁ στρατιώτης τὸ στόμα τοῦ σκύλου ἡμαγμένον, ἔδοξεν αὐτῷ ὡς ὁ κύων τὸ παιδίον ἔφαγε, καὶ κρούσας αὐτὸν τῷ ξίφει ἀπέκτει-νε. εἴτα ἐντὸς τοῦ οἴκου γενόμενος, ὁρᾷ τὸν παῖδα κοιμώμενον ἀβλαβῆ, θεωρεῖ δὲ καὶ τὸν ὄφιν σκοτω-μένον καὶ πρὸς τῇ κεφαλῇ τοῦ παιδίου κείμενον καὶ ἅμα ἔγνω ὡς ὁ κύων τὸν ὄφιν ἐφόνευσε, καὶ πικρῶς ὠλοφύρετο ὅτι χωρὶς ἀφορμῆς τὸ τοιοῦτον ἀπέκτεινε κυνάριον. οὐδὲν δὲ ὁ κύων ἐκ τῆς τοῦ αὐθεντὸς αὐτοῦ μεταμελείας ὠξελήθη ἢ ἡδυνήθη, οὐδὲ ὁ στρατιώτης ἡδυνήθη ἀπὸ τῆς λύπης καὶ τῆς μεταμελείας ἐγείρει τὸν κύνα. Διὸ καὶ σύ, βασι- p. 63 B. λεῦ, μὴ οὕτως ἀσκέπτως τὸν υἱὸν σου φονεύσης, μὴ πως καὶ τῷ σῶ κράτει μετάμελος γενήσεται ὅστε-ρον ὡς τῷ στρατιώτῃ. καὶ ἴσως ἐκεῖνος περὶ τίνος 1 ἔρποντα 3 σπουδάζοντος ABV et 7 ἀπήντισεν ABV: correxit Boissonade 5 τὴν ὥραν c. 27, 15 7 ante τὸ στόμα in V extat alterum ἰδὼν 11 ἀβλαβῶς A σκοτω-μένον i. e, interfectum scripsi, ut D: σκοτούμενον ABV. ἐσκοτω-μένον dicere debebat. σκοτούμενον Du Cange 14 ὀλοφύ-πετο ABV uitium tam frequens cum Boissonadio tollere malui τοιοῦτον] ex usu scriptoris nescio an addendum sit adie-ctium πιστόν 16 αὐθεντὸς] uide ind. et p. 94 B. 17 οὐδὲ ὁ στρ. ἡδ. om. A more solito 20 πως V; πω (AB) Boissonade γενήσεται scriptoris est 21 ἴσως] ἀλλ' ἐκεῖ-νος ἐμετανόησε διὰ σκύλον Ven; cf. D. itaque fieri potuit ut hic exciderit post ἴσως (suo iure); μετεμελήθη οὕτως. sed nescio an quae insunt in libris ita possint explicari ut sapiens dicturus fuerit ἴσως (fortasse) ἐκεῖνος περὶ ζώου (quippe qui in bestiam ζῶου καὶ ταῦτα κυν[ος] ὄντος φιλοδεσπότου· σὺ δὲ περὶ υἱοῦ τίνα ἔξεις ἀπολογίαν, ἀδίκως καὶ ἐξ ἀκοῆς μόνης τοιαῦτα ἐπιχειρήσας; ὅμως μέντοι γε, ὦ βα-σιλεῦ, καὶ ἄλλης διηγέσεως ἐπισχῶν ἄκουσον, παρα-καλῶ.

- 1.22 Ἄνῃρ τις ἦν τῇ γνώμῃ σαθρός, ἀκόλαστος τῇ φύσει καὶ πορνοκόπος· ὃς ὁπότεν περὶ τίνος ὥραίας γυναικὸς τι ἤκουε, πᾶν πρᾶγμα δευτέρου λόγου ἐποιεῖτο, καὶ ἐν πρώτοις ὅσον ἡδύνετο ἐσπούδαζεν ἕως οὐ αὐτὴν ἐκ παντὸς τρόπου συμμιγῇ. τούτῳ γοῦν τοιοῦτῳ τὴν φύσιν ὄντι περὶ τίνος ἤκουσται γυναικὸς λίαν ὠραιοτάτης, τις καὶ ἐν τινὶ χώρᾳ τὴν οἴκησιν ἐποιεῖτο· ἐν ᾧ χωρίῳ ἀπέστειλεν ὁ ἐρα-στής ἐκεῖνος, καὶ παρακαλῶν καὶ βιαζόμενος πρὸς συνάφειαν. ἡ δὲ γυνὴ σωφρονεστάτη οὔσα, οὐ προσεδέξατο τὴν τοῦ ἀνδρὸς παράκλησιν ἢ ἀπειλήν. ὁ δὲ γε θηλυμανὴς ἐκεῖνος ἀνὴρ μὴ οὕτως ἀποδιω-χθεὶς παρὰ γυναικὸς παρητήσατο, ἀλλ' ἐπ' ἐκείνῳ p. 64 B. τῷ χωρίῳ παραγενόμενος, ἀναισχύντως ὡς εἰς ξενο-δοχεῖον καταλύει ἐν τῷ οἰκήματι τῆς ἐρωμένης. εἴτα ὡς τὸ πρότερον ἐπεχείρει ταύτην βιάζεσθαι. ἡ δὲ οὐδαμῶς εἴξε τοῖς λόγοις αὐτοῦ. οὗτος οὖν ὁ ἀνὴρ τῷ ἔρωτι τῆς γυναικὸς τρωθεὶς, ἀπέρχεται πρὸς τινὰ γραῖαν καὶ διηγεῖται τὰ περὶ τοῦ πράγματος. καὶ tantum peccauerit) καὶ ταῦτα (quamuis) κυνὸς ὄντος φιλο-δεσπότου ἔξει τινὰ ἀπολογίαν, σὺ δὲ περὶ υἱοῦ οὐχ ἔξεις, α qua structura prae magno animi mota discesserit 3 γε V om. (AB) Boissonade 4 παρακαλῶ om. A 6 lemma in B: ἑτέρα τοῦ αὐτοῦ 7 ὃς scripsi ὡς ABV. e. p. 16. 32. 88. 125; 60. 118. 148 B. 9 ἡδύνετο et αὐτὴν scriptoris sunt 11 ἤκουστο? 12 ἐν τινὶ Boissonade ἐν τι ABV 13 ἐν ᾧ i. e. εἰς ὃ 14 ἐκεῖνος, καὶ] ἐκεῖνος πολλάκις, 16 ἦ] καὶ 18 παρὰ τῆς 2 παρητήσατο] incepto destitit 22 οὗτος] οὕτως 24 καὶ] ἢ καὶ?

ἡ γραῦς τούτῳ ἀπελογήσατο εἰποῦσα· „ὦ ἄνθρωπε, „ἀκαίρως ζητεῖς καὶ κοπιᾷς εἰς μάτην περὶ αὐτῆς· „αὕτη γὰρ τῶν πάνυ σωφρόνων ἐστὶ, καὶ οὐ τῶν πορνῶν ὡς σύ ἐνόμισας.“ καὶ ὁ ἀνὴρ· „ὦ μήτερ, „ἐὰν καταπίσης αὐτὴν τῷ ἐμῷ θελήματι, εὐθύς εἴ „τι ζητήσεις παρ’ ἐμοῦ, εὐκόλως σοι ἀποδώσω.“ ἡ δὲ γραῦς τὴν δόσιν τοῦ χρυσίου ἀκούσασα, „ἐγώ“ φησὶ τῷ ἀνδρὶ „τὴν ἐπιθυμίαν σου ἐκτελέσω. τὸ λοιπὸν ἄπελθε πρὸς τὸν ἄνδρα ἐκείνης, καὶ εὐρή- „σεις αὐτὸν σκεπασμένον μετὰ ρούχου [ἢ σινδόνην „ἢ ἐφάπλωμα]. ζήτησον οὖν τοῦ πωλησά σοι αὐτό· καὶ λαβὼν τὸ ρούχον φέρε μοι ἐδώ.“ ὁ δὲ νέος ἅμα p. 65 B. τῷ λόγῳ πορεύεται εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ τὸ σχῆμα τοῦ ἀνδρὸς μαθὼν παρ’ αὐτῆς καὶ τὸ ἐργαστήριον. ἦλθε πρὸς αὐτὸν καὶ λέγει· „πώλησόν μοι τόδε σου „τὸ ἱμάτιον.“ δὲ διεπώλησεν αὐτῷ. καὶ λαβὼν ὁ νέος τὸ ἔπιπλον διεκόμισε τῇ γραΐδι. ἡ δὲ γραῦς μετὰ χαρὰς τοῦτο δεξαμένη, εὐθύς τρία μέρη τοῦ σκεπάσματος ἐκείνου κατέκαυσε καὶ τῷ ἐραστῇ ἔφησε· καθοῦ ὧδε ἐν τῷ ἐμῷ ὀσπητίῳ, καὶ μηδεὶς ἔξω ἄν- „θρῳπος ἴδῃ σε.“ τὸ δὲ ἔπιπλον λαβοῦσα ἐπορεύθη ἐπὶ τὴν οἰκίαν τῆς γυναικὸς, καὶ ἐξαίφνης εἰς τὴν οἰκίαν εἰσελθοῦσα καὶ τὸ βλέμμα ὑποκλέψασα τῆς κόρης, ἔθηκεν ὑποκάτω τοῦ προσκεφαλαίου τῆς κλί- νης τοῦ ἀνδρός· καὶ ὀλίγην ὥραν τῇ γυναικὶ ὁμι- 1 τούτῳ V cl. D: οὕτως (AB) boiss. 9 ἐκείνης] αὐτῆς V 10 αὐτὸν] ἐκεῖνον V σκεπασμένον i. e. ἐσκεπασμένον μετὰ ρούχου i. e. ἱματάῳ ἢ σινδόνην (σινδόνην V) ἢ ἐφά- πλωμα deleuit Boissonade 11 ζήτησον οὖν] num adiciendum αὐτόν? 12 ἔδω uel ἐδῶ εστ huc 16 αὐτῷ scripsi; αὐτό ABV 20 ὀσπητίῳ VB ὀσπητίῳ A; ὀσπιτίῳ Boissonade. hodierni Graeci dicunt et ὀσπίτιον et ὀσπήτιον; sunt etiam qui ὀσπήτιον probent. sine dubio autem est Latinorum gospitalium λήσασα, ἀπῆλθε, τῆς γυναικὸς μὴδ’ Ὀλως γινωσκού- σης τὸ πραχθὲν παρὰ τῆς γραδός. περὶ δὲ τὴν ὥραν τῆς τροφῆς ὁ ἀνὴρ ἐλθὼν ὁ τῆς γυναικὸς ἀνέπεσεν ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ. τοῦ δὲ προσκεφαλαίου ὑψη- λοῦ ὄντος, ἀνασηκώσας τοῦ τιθέναι καλῶς, βλέπει ὑπ’ αὐτῷ κείμενον τὸ ρούχον, ὅπερ ἐπώλησε τὸν νεανίσκον· καὶ πρὸς μὲν τὴν ὁμόζυγον οὐδὲν περὶ τοῦ ρούχου ἐφθέγγετο, ἀλλ’ εὐθύς ἐγερθεὶς, τὰς p. 66 B. χεῖρας ἐπέβαλε τῇ γυναικὶ καὶ πολλὰς πληγὰς αὐτῇ περιέθηκεν. ἡ δὲ γυνὴ δεινοπαθήσασα τὴν καρδίαν, τῆς οἰκίας ἐξῆλθε καὶ πρὸς τοὺς ἐαυτῆς γονεῖς πα- ραγίνεται. καὶ διηπόρει καθ’ ἐαυτὴν καὶ ἐστέναζε, δι’ ἣν αἰτίαν ἔδειρεν αὐτὴν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς. ταῦτα δὲ μαθοῦσα ἡ γραῦς παρὰ τινων, πορεύεται καὶ αὐτὴ ὅπου ἦν ἡ κόρη πρὸς τοὺς γονεῖς αὐτῆς]. καὶ εἰς- ελθοῦσα πρὸς τὴν κόρην, περιπαθῶς λυπούμενη ἔλεγε πρὸς αὐτήν· „ἦκουσα πῶς ἀνὴρ σου σφοδρῶς „σε ἔδειρε, καὶ γίνωσκε ὅτι τὴν σὴν χολὴν καὶ [τὴν] λύπην ἐμὴν ἐλογισάμην.“ ἡ δὲ γυνὴ τῇ γραΐδι ἀντέφησεν· „ὁ μὲν ἀνὴρ μου χαλεπῶς με ἔτυψεν· „ἐγώ δὲ οὐ γινώσκω διὰ ποίαν αἰτίαν τοῦτο πεποί- ηκε.“ καὶ ἡ γραῦς ἀπεκρίνατο· „γίνωσκε καλῶς ὡς „ἐκ μάγων τινῶν καὶ χαιρεκάκων ἀνδρῶν ταῦτα συμβέβηκε· πλην ἐάν σοι καλὸν φαίνεται, ἐλθὲ ἐπὶ τὴν ἐμὴν οἰκίαν· ὑπάρχει γὰρ ἐν ἡμῖν ἱατρός „τις ἀνὴρ. καὶ καλλίων ἱατρός τούτου οὐκ ἔνι, καὶ 1 ἀπῆλθεν V 5 ἀνασικώσας AB ἀνασικόσας V: cor- rexit Boissonade. ἀνασηκώσας est tollere. cf. Corais Isocr. p. 37 m. 6 ἐπ’ ABV: scripsi ὑπ’ quod iam Boissonade ma- luerat. u. D 15 πρὸς τοὺς γονεῖς αὐτῆς seclusi 16 κόριν A. λυπούμενη tristitiam uultu prae se ferens, ut non sit ne- cessarium reponere accusatiuum 17 ἀνὴρ libri: ἀνὴρ reposui; u. D 18 τὴν seclusi 26 ἔνι a scriptore profectum „ἐκεῖνος παντοίαν θεραπείαν ποιήσει σε· μᾶλλον δὲ p. 67 B. „καὶ ἀπὸ τῆς δοκιμῆς καὶ σύ νοήσεις τὸν ἄνθρω- „πον ὁποῖος ὑπάρχει εἰς τὴν τέχνην, ἣν ζητήσεις „αὐτόν.“ ἡ δὲ γυνὴ τοῖς τῆς γραδὸς στέρξασα λόγοις, „ἐγώ μὲν“ ἔφη „ἐτοίμως ἀκολουθήσω σοι· σύ δὲ „ἐάν μοι ποιήσης τρόπον εἰρήνης μετὰ τοῦ ἀνδρός μου διὰ τούτου δὴ τοῦ ἱατροῦ, φιλοτίμως ἀμεί- „ψομαί σοι.“ ἐσπέρας δὲ γενομένης, προλαβοῦσα ἡ γραῦς ἐπὶ τὴν οἰκίαν αὐτῆς (ἀπήει), καὶ τῷ ἐραστῇ λέγει· „ἰδοὺ τὸ κυνήγιον ἐν τοῖς δικτύοις.“ καὶ τῆς γυναικὸς εἰσελθούσης, ὁ δὴθεν ἱατρός ἐκρά- τησε τὴν γυναικα καὶ συνεμίγη. ἐκείνη δὲ ὑβρίζο- μένη ἠνιάτο καὶ ἥσχαλλεν, ὅμως δὲ λαλῆσαι ἐδειλία· ὕστερον δὲ μετὰ τὴν συνουσίαν ἐξελθοῦσα, συντό- μως [ἀπήει] πρὸς

τούς γεννήτορας ἐπανῆκε. πρῶϊας δὲ γενομένης ὁ ἀνὴρ πορευθεὶς πρὸς τὴν γραῦν εἶπε· „διὰ
 μὲν τοῦ ἔργου, οὐ μοι ἐποίησας, πολλά „σοι χρεωστῶ ἐπὶ δὲ τῇ γενομένη ταραχῇ μέσον „τῆς
 γυναικὸς καὶ τοῦ ἀνδρὸς μεγάλως λελύπημαι, 1 acc. σε pendet a uu. θεραπείαν ποιήσει quippe
 quae sim- plicis uerbi θεραπεύειν uice fungantur: an pro u. ποιήσει scri- bendum θεραπεύσει?
 5 σύ non esi mutandum in σοι 8 mutauī λαβοῦσα in προλαβοῦσα (i. e. φθάνουσα poterat etiam
 scribi λαθοῦσα) et adieci ἄπῃ, quod in margine fortasse ad- scriptum, infra I, 15 loco non
 opportuna in uerba scriptoris in- repsit. si quis autem λαβοῦσα seruandum censet, ei
 sumendum est ante ἡ γραῦς excidisse αὐτὴν ἤγαγεν. cui fanent et Ven (ἀφόντες γοῦν
 ἐβραδίασεν, ἐπῆγαν ἀντάμα με τὴν γραίαν εἰς τὸ σπῖτι της, ἐκεῖ ὁποῦ ἐκάθητον ὁ ἀγαπητικός),
 non fauet I. 10. 11 12 συνεμμίγη V 13 ἡνιάτο] ηνιάτο V μὲν additum expectes. sed eam
 particulam sermo uolgaris inde ai polybiit temporibus saepissime praelermittit. ἥσχαλεν V 15
 ἀπῃ πρὸς ABV: καὶ addidit Boissonade ante πρὸς; cf. D. ego ἀπῃ quippe sua sede motum et
 alieno loco intrusum suo restitui I. 9 16 ὁ ἀνὴρ i. e. iuuenis, non maritus 17 διὰ a Byzantinis
 hoc sensu etiam cum genetiuo coniungitur πολλάς σοι A. „ὅτι αἴτιος ἐγὼ ὑπάρχω τῆς
 ὀχλήσεως.“ ἡ δὲ γραῦς λέγει· „μή λυποῦ, νεανία· ἐγὼ γὰρ διὰ τινος τεχνι- „κῆς μηχανουργίας
 ποιήσω ἐκείνους φιλιωθῆναι. σὺ p. 68 B. „δὲ λοιπὸν ἄπελθε εἰς τὴν ἀγορὰν πρὸς τὸν ἄνδρα
 „τῆς γυναικὸς καὶ μικρὸν ἐκεῖ ἀκατέρησον. καὶ „ἐκεῖνος ἅμα ἐξετάσει σε περὶ τοῦ ρούχου
 ὅπερ σοι „ἐπώλησε· σὺ δὲ εἰπὲ αὐτῷ ὅτι „τὸ ρούχον σου φο- ρέσας ἐκάθισα ἐπάνω κλιβάνου,
 καὶ ἐμοῦ μὴ εἰ- δότος, εἰς τρία μέρη ἐκάυθη· ἐγὼ δὲ πολλὰ λυπη „θεὶς ἐπὶ τῷ γεγονότι, δέδωκα
 τὸ ρούχον πρὸς τινα γραῦν ἣν ἐγνώριζον, ὅπως δώσει αὐτό τινα ὑφαν- „τὴν, καὶ τὰ καυθέντα
 μέρη ποιήσει ὑγιῇ· ἐξ ὅτου γοῦν ἡ γραῦς ἐκείνη τὸ ρούχον ἔλαβεν, οὐκ ἔτι ἄτην εἶδον, ἀλλ’
 οὐδὲ (οἶδα) τὸ ρούχον ἐκεῖνο τί „γέγονεν.“ ταῦτα τῷ ἀνδρὶ τῆς γυναικὸς εἶπέ· καὶ „μετὰ
 ταῦτα,“ εἶπεν ἡ γραῦς, „ἐγὼ ἐμαυτὴν φανε- ρώσω ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν, καὶ πρὸς
 „ποιήσομαι διὰ δουλείαν μου πορεύεσθαι. καὶ εὐθὺς „ὥς ἂν ἴδῃς με, φανέρωσον τῷ ἀνδρὶ
 εἰπὼν ὅτι ἰδοῦ ἡ γραῦς ἣν εἶπόν σοι· αὕτη ἐστὶν ἣτις καὶ τὸ „ρούχον ἔλαβε.“ καὶ ἅμα λάλησόν
 με καὶ ἐρώτησον· „ὦ γύναι, τί τὸ ρούχον ἐκεῖνο γέγονεν; ἐγὼ δὲ „τότε ἅμ’ εὐθύς καλῶς μάλα
 ἀπολογήσομαι καὶ ὥς p. 69 B. „δεῖ.“ ἀναστὰς οὖν ὁ ἄνθρωπος ἐποίησε καθὼς ἐδιδάχθη παρ’
 αὐτῆς· καὶ ἐντυχὼν τῷ ἀνδρὶ εἶπεν ἅπαντα· καὶ τῆς γραδὸς ἐνώπιον αὐτῶν διερχομένης, 5
 ἀκατερεῖν ex usui recentiorum est 11 δώση ABV correxit Boissonade 12 ποιήσει] sc. οὗτος
 ὑγιᾶ infra ἐξότου ABV 14 οἶδα post οὐδὲ adieci 17 ποιήσομαι ABV: προσποιήσομαι coniecit
 Boissonade 18 δουλείαν] ne- gotium 19 post ἀνδρὶ V addit σου 21 λάλησον] infra 54, 1 ἐκάλεσε
 22 γέγονε ABV 23 παρευθὺς 7 om. D 26 διερχομένης] praetereuntis. δεχομένης BV ὁ τῆς
 μοιχείας ἐργάτης αὐτὴν ἐκάλεσε καὶ περὶ τοῦ ρούχου ἀνηρώτα. ἡ δὲ γραῦς ἀπιδουσα πρὸς τὸν
 ἄνδρα τῆς γυναικὸς, ἐποιεῖτο τοὺς λόγους λέγουσα αὐτῷ· „ἐλευθέρωσόν με ἀπὸ τὰς ἀδίκους
 ὀχλήσεις τοῦ ἀνδρὸς τοῦδε. καὶ γὰρ σκέπασμά τι ρούχου μοι ἔδωκεν, ἵνα φέρω τοῦτο πρὸς τινα
 τῶν τεχνιτῶν, ἵνα τὰ διακαυθέντα τοῦ ρούχου μέρη ὥς δυνατόν ὑγιᾶ κατασκευάσῃ· ἐγὼ δέ, οὐκ
 οἶδα διὰ τί, παρὰ τὴν σὴν εἰσῆλθον ὁμόζυγον, καὶ παντελῶς ἐπελαθό- „μην ἡ ταλαίπωρος ποῦ
 τὸ ρούχον ἐκεῖνο ἀφῆκα, „ἢ ἐν τῷ σῷ οἴκῳ, ἢ ἐν ἐτέρῳ τόπῳ· οὐδαμῶς γὰρ δύναμαι
 ἐνθυμηθῆναι τί γε ἄρα γέγονεν· οὕτως τῆς γραδὸς εἰπούσης τῷ ἀνδρὶ τῆς γυναικὸς, ἐκεῖνος
 ἀντέφησε πρὸς αὐτήν· ἀλλὰ σοι γνωστὸν ἔστω, ὅτι „δὲ ἐκεῖνο τὸ ἔπιπλον μεγάλη ταραχὴ ἐν τῷ
 οἴκῳ μου γέγονε“· καὶ ἅμα δέδωκε καὶ τοὺς δύο τὸ p. 70 B. ἔπιπλον ἐκεῖνο· καὶ ἀπελθὼν ἐν τῷ
 οἴκῳ αὐτοῦ, μετὰ τῆς γυναικὸς φιλίαν ἐποίησε· καὶ ὁ τάλας χαρίσματος καὶ δωρεαῖς μεγάλαις
 αὐτὴν ἐτίμησε, δέο- μενος ἵνα μετ’ αὐτοῦ διαλλαγὴν καὶ ἀγάπην ποιήσῃ. ἡ δὲ μόλις ἐποίησεν
 ἀγάπην μετ’ αὐτοῦ. Καὶ νῦν γίνωσκε λοιπὸν, ὦ βασιλεῦ, ὅτι οὐκ ἔχει τέλος ἡ τῶν αἰσχυρῶν καὶ
 φαύλων γυναικῶν 4 etiam ἀπὰ cum acc. a recentissimis coniungitur 5 σκε- πάσματι ABV

correxit Boissonade, qui tamen deleri malebal seruata quae in A est scriptura ροῦχον 6 ἔδωκε ABV τοῦτο V: om. (AB) Boiss. τὸ D 8 διὰ τί scripsi: καὶ ABV. καὶ ἐγὼ ἢ ταλαίπωρος οὐδὲν ἤξεύρω τί ἔκαμα τοῦτο· ἐπειδὴ ἐδιάβησα εἰς σπῆτι σου. Ven. (cf. D). unde aliquid periisse suspicabatur Boissonade. sed ut cetera taceam. nihilo n.inus illud καὶ offenderet: quare inmutaui 11 ἢ — ἢ] εἰ . . ἢ? 15 μεγάλη καὶ τ. A undee uocabulun uelut συγχυσις excidisse suspicabatur Boissonadeq u. D 16 καὶ om. D, Boissonade delebat; sed arcte cum u. δέδωκε coniungendum uidetur: et dixit et dedit 19 μεγάλως A 20 ποιήση om. A. πονηρία· ἀλλ’ οὐδὲ χειρὸν κακὸν γυναικὸς πονηρᾶς ἐστίν, ὥσπερ οὐδὲ καλῆς καὶ ἀνδρείας γυναικὸς οὐ· δέν τι κρεῖττον ἐστὶ· κατὰ διάμετρον γὰρ καλῆς γυναικὸς καὶ χειρόνος μέγα χάσμα ἐστὶ, κἂν καὶ ἴσῃ ἔχουσι τὴν ἐπωνυμίαν· ἀμφοτέραι γὰρ γυναῖκες καλοῦνται καὶ εἰσὶν· ἀλλ’ ἢ μὲν θηρίῳ ἔοικε πολυμόρφῳ καὶ πολυκεφάλῳ, οἷον εἰπεῖν τῷ τῆς ὕδρας, ἢ δὲ λίθῳ πολυτελεῖ καὶ ἀσυγκρίτῳ. ὅθεν καὶ ἀπὸ τῆς πονηρίας αὐτῶν πολλοὶ ἀδίκως ἐφθάρησαν. ὥσπερ δὲ συνέβη γενέσθαι καὶ εἰς τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου γυναικα διὰ τὴν τῆς γραδὸς πονηρίαν. πρόσ- εχε οὖν σεαυτῷ, ὦ βασιλεῦ·.

1.23 Τούτων ἀκούσας ὁ Κῦρος διεκώλυσε τὸν τοῦ παιδὸς φόνον. ἢ δὲ τοῦ βασιλέως ἐκείνη παλλακὴ p. 71 B. ταῦτα μαθοῦσα, πάλιν εἰσέρχεται πρὸς αὐτὸν κατὰ τὴν πέμπτην ἡμέραν καὶ μετὰ δακρύων πολλῶν αὐτῷ ἔλεγεν ὅτι „θαρρῶ, ὦ βασιλεῦ, ὡς τοιαύτην μοι δί- κην κατὰ τῶνδ’ ἐσσοῦ τῶν φιλοσόφων καὶ τάχα συμ- βούλων [ὥς] ὁ θεὸς ποιήσει, ὥσπερ κατὰ τινος λέοντος καὶ πίθηκος πεποιηκέναι λέγεται.“ καὶ ὁ βασιλεὺς „καὶ πῶς ἐγένετο κατ’ ἐκεῖνα τὰ ζῶα;“ ἢ δὲ ἀπεκρίνατο·.

1.23 „Ἦν τις λαὸς καὶ πλῆθος πραγματευτῶν ἀπερχό- μενον ἐπὶ τινα πραγματείαν. ἦσαν δὲ ἐν ἐκείνοις καὶ μουλάρια πολλά. νυκτὸς δὲ καταλαβούσης ἔφθα- 1 V in margine σημειῶσαι 2 ἥσπερ A. ἥπερ coniecit Boissonade 4 μέγα χάσμα] Eu. Luc. 16, 26 5 dubites an ἔχωσι sit reponendum ἐπωνυμίαν scripsi: ὁμωνυμίαν ABVD, quo seruato reposuissent ἴσως, nisi p καὶ prohibusset 7 πολυμόρφο V ὑέρᾶς A 8 noli corrigere θπὸ 14 lemma διήγησις γυναικὸς παλακὴ V 19 ὡς deleui et ποιήσειεν in ποιήσει mutaui. aoristi optatiuo certe ἂν adiungi debebat 23 καὶ πλῆθος] uidentur delenda. sed c. p. 103 B. m. 25 μουλάρια] muli ἔφθασαν] peruenerunt (64, 12) σαν εἰς ξενοδοχεῖον κκάκει ἀνέπεσον κοιμηθῆναι· καὶ τὴν θύραν τοῦ οἴκου ἐπελάθοντο σφάλλειν. καὶ κατὰ τὴν νύκτα ἐσῆλθε λέων εἰς τὸ παυδοχεῖον καὶ μέσον τῶν μουλαρίων ἀνέπεσε, μηδεμίαν ταραχὴν ποιησά- μενος καὶ οὐδεὶς τῶν πραγματευτῶν κατενόησε. μετὰ δὲ τινα ὥραν ἐσῆλθέ τις κλέπτῃς εἰς τὸ παν- p. 72 B.δοχεῖον κλέψαι ἐκ τῶν μουλαρίων· καὶ δὴ σκοτίας οὔσης μὴ βλέπων, ἐψηλάφη τὸ πατερὸν τῶν ὑπο- ζυγίων καὶ λεληθότως τοῦ λέοντος ἤψατο. καὶ παχύν τοῦτον κατανοήσας ὡς μουλάριον, ἐκάθισεν ἐπάνω αὐτοῦ. ἐξερχομένου δὲ τοῦ κλέπτου ἐπάνω τοῦ λέοντος, ὁ λέων καθ’ ἑαυτὸν ἔλεγεν· „ἀληθῶς οὐ „τός ἐστίν ὁ δαίμων, ὃν λέγουσι τῆς νυκτὸς εἶναι „φύλακα· διὸ καὶ ἐπάνω μου καθέσθῃ.“ καὶ ταῦτα λέγων ὁ λέων καθ’ ἑαυτὸν ἐφοβεῖτο τὸν κλέπτην. καὶ δι’ ὅλης τῆς νυκτὸς τὸν κλέπτην βαστάζων ἐπο- ρεῦετο. ὁ δὲ κλέπτῃς ἐπιγινούς ἐπικαθέζεσθαι λέοντι, ἐφοβήθη, μή πως αὐτὸν διασχίσει καὶ τροφὴν ἰδίαν ποιήσεται. πρωΐας δὲ γενομένης ἔτυχεν ὁ λέων ὑπο- κάτω δένδρου διέρχεσθαι, καὶ διὰ συντόμων ὁ κλέ- πτης ἐκτείνας τὴν δεξιάν, τοῖς τοῦ δένδρου κλάδοις ἑαυτὸν ἐκρέμασε καὶ ἀναβὰς εἰς τὸ δένδρον τὸν τοῦ λέοντος κίνδυνον διέφυγε. καὶ ὁ λέων πάλιν, ὡς τὸν φύλακα τῆς νυκτὸς φοβούμενος, συναπῆλθε σπουδῇ· ὅπου καὶ ὁ πίθηξ αὐτῷ συναντᾷ, καὶ ἡρώ- τησε τὸν λέοντα· „τί οὕτως ὑπάρχεις φοβούμενος 2 σφαλλῆσαι V 4 μηδεμίαν V ut saepe 7 σκοτίας σφριπσι: σκοτείας ABV. cf. Philogelon 8 117. p. 63, 2 8 πάτερον V 11 αὐτοῦ] num excidit καὶ ἐξήλασεν? 16 καὶ δι’ ὅ. τ. ν. in V bis scripta 18 διασχίσει Boissonade: δια- σχίση ABV. quamquam cf. 46, 9. ἰδίαν i. e. αὐτοῦ 20 συντόμως ABV: correxit Boissonade 21 τοῦ] cf. p. 57 9.

10. 23 ὡς τὸν scripsi ὡς ὁ A ὡς BV 24 συν- simul 25 ἠρώτισε V „καὶ τρέμων;“ ὁ δὲ λέων ἀπεκρίνατο· „ὁ τῆς νυ- p. 73 B. „κιὸς φύλαξ λεγόμενος ἐμὲ πιάσας, ὅλην τὴν νύκτα „ἐπάνω μου φερόμενος ἔσυρέ με.“ καὶ ὁ πίθηξ „ποῦ „ἐστὶν ἐκεῖνος;“ ἔφη. καὶ ὁ λέων· „ἐπάνω τοῦ „δένδρου ἐκάθισεν τοῦ ἡμῶν ἔμπροσθεν ὄντος.“ ὁ δὲ πίθηξ εὐθὺς ἐπ’ ἐκεῖνο τὸ δένδρον ἀπῆλθε· καὶ ὁ λέων μακρὰν ἴστατο βλέπων τί ἄρα γένηται. τοῦ μέντοι πίθηκος τοῦ δένδρου ἐπαναβάντος, ὁ κλέ- πτης ὁμοῦ ἐφοβήθη τοὺς δύο, καὶ ὑπὸ τοῦ φόβου τῶν δύο ζώων ἀγωνιζόμενος, εἰς τὴν σχισμάδα τοῦ δένδρου εἰσῆλθεν. ὁ δὲ πίθηξ τῇ χειρὶ τὸν λέοντα ἔνευε τοῦ ἐλθεῖν καὶ ἀποκτεῖναι τὸν ἄνδρα. ἐλθὼν τοίνυν ὁ λέων ἐκεῖσε, ἴστατο κάτω τοῦ δένδρου. ὁ δὲ πίθηξ ὑπῆρχεν ἔχων ὄρχεις λίαν μεγάλους. καὶ ὁ ἀνὴρ ὡς εἶδεν αὐτούς, ὀλίγον θάρσος ἀνέλαβε· καὶ ἐξαίφνης φρικτῶς πιάσας τοὺς ὄρχεις τοῦ πίθη- κος ἔδησε. καὶ ἅμα ὁ πίθηξ ἀπέθανε πεσὼν κάτω. καὶ ὁ λέων ἰδὼν αὐτὸν πεσόντα νεκρόν, ἔλεγε καθ’ ἑαυτόν· „ἀληθῶς ὡς ὁ τῇ νυκτὶ ἐμὲ σύρων φύλαξ „αὐτὸς καὶ τοῦτον ἀπέκτεινε.“ καὶ συντόμως ἔφυ- p. 74 B. γεν. οὕτως ὁ ἀνὴρ τὰ δύο ζῶα νικήσας ἠλευθερώθη. Κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον θαρρῶ κάγῳ, βασιλεῦ, εἰς τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ, ὅτι δώσει κάμοι νικῆσαι τοὺς φιλοσόφους, ὅτι περ μέσον σοῦ καὶ ἐμοῦ τοσαύ- την ἔθηκαν σύγχυσιν. τοῦτο δὲ ἐγὼ ἀπὸ θεοῦ δέο- 2 πιάσας i. e. συλλαβῶν (cf. Corais Isocr. p. 3 in.) 6 ἀπῆλθε] noli corrigere ἀνῆλθε 7 γένηται] coniunctius fu- turi loco usurpatus 10 ἀγωνιζόμενος] metu exanimatus i. q. ἀγωνιῶν, cf. ind. 11 εἰσῆλθε ABV 16 φρικτῶς BV: σφικτῶς A. Boiss. cf. D 19 ἀληθῶς ὡς i. e. ὡς ἀληθῶς ut θαυ- μαστῶς ὡς, ὑπερφυῶς ὡς, ἀμηχάνως ὡς et similia apud Pla- tonem, πλεῖστοι ὅτι apud Niceph. Bryenn. Boissonade ante ὡς et post φύλαξ distinxit 25 τουτο] ut inimici moriantur? μαι δοθῆναί μοι, ἐὰν μὴ σύγε, ᾧ βασιλεῦ, ἐκδική- σης ἐφ’ οἷς ἔργοις ἠναγκάσθην ὑβρισθῆναι παρὰ τοῦ υἱοῦ σου.

1. 24 Τούτοις πάλιν τοῖς λόγοις ὁ βασιλεὺς τρωθεὶς τὴν καρδίαν, ὥρισε τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀποκτανθῆναι πάλιν. καὶ ὁ τοῦ βασιλέως ἕκτος σύμβουλος καὶ φιλόσοφος τὴν τοιαύτην μαθὼν ἀπόφασιν, πρὸς τὸν βασιλέα εἰσέρχεται ἡμέρᾳ ἕκτη καὶ προσκυνήσας, „ζῆθι, βασιλεῦ,“ ἔφη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἐπὶ μα- κροῦς χρόνους ἡ ἐξουσία σου διαμένοι. γινώσκειν δέ σου τὸ κράτος δουλοπρεπῶς ἀξιῶ, ὅτι ἐὰν μὴδ’ ὅλως ἔτυχεν υἱὸν ἔχειν σε, ἔδει μετὰ πολλῆς ἀγά- πης καὶ θερμῆς καρδίας καὶ ἐπιμόνου παρακλήσεως p. 75 B. παρακαλεῖν τὸν θεὸν τοῦ δοῦναί σοι παιδίον, ὡς ἔχειν τοῦτο κληρονόμον καὶ διάδοχον τοῦ κράτους σου· νῦν δὲ παῖδα ἔχων, πειρᾶσαι τοῦτον φονεῦσαι συμβουλῇ κακογνώμου γυναικός, καὶ ταῦτα μὴ γι νώσκων εἴτε αἰτίας ἐστὶν ὁ παῖς θανάτου, εἴτε καὶ μὴ. καὶ ἐὰν τοῦτο ὃ λέγεις ἀνεξετάστως γένηται, ἐς ὕστερον σύ θανατηφόρον ἐπιλήψῃ τὴν λύπην, ὥστε σχεδὸν ὑπὸ τῆς λύπης ἑαυτὸν διαχειρίσεις· ἀλλὰ καὶ 1 μὴ] μοι V 2 ἠναγκάσθην ὑβρισθῆναι] coactus sum ut uim paterer: simplicius dixisset ὑβρίσθην omisso cogendi uerbo. M in ea parte narrationis quae respondet huius recen- sionis p. 111 B. ὑφ’ ἧς καὶ ἀπαχονισθῆναι κατηναγκάζετο 4 τοῖς om. A 6 lemma ἕκτου φιλοσόφου λόγοι συμ βουλῆς 8 ἡμέρᾳ scripsi: ὥρα VAB: u. D 10 διαμένοι seri- ptort ipsi tribuere uix est quod dubites 11 ἐὰν pro u. εἰ ad- hibitum cf. p. 95 B. μὴδ’ ὅλος V 16 πειρᾶσαι i q. πειρᾶ recentiorum est 17 κακογνώμονος qua forma ceteroquin usus est. Niceph. Bryenn. dixit τὸ σκληρόγνωμον, τὸ ἀμφίγνωμον, ἄνδρα βαθύγνωμον, alii δίγνωμος διχόγνωμος ἄγνωμος 18 καὶ μὴ V: μὴ (AB) Boiss. 19 ἐσύτερον V ut saepe 21 ἑαυτὸν] σ. ad 8, 15 διαχείρισης ABV: διαχειρίσεις Boissonade γενήσεται σοι ὥσπερ δή τινι συνέβη περιστέρα. Λέ- γεται γὰρ περὶ ἐκείνης ὅτι περ κατώκει πλησίον τινῶν χωραφίων· καὶ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ θέρους ἐκείνων τῶν χωραφίων ὑπῆρχεν ἡ περιστέρα ἀκο- λουθοῦσα ὀπισθεν τῶν θεριστῶν, συνάγουσα τὸν σῖτον καὶ ἐσθίουσα. ὡς δὲ ἐχόρτανε, τὸ περισσὸν σιτάριον ἐσύναξεν εἰς τινὰ τρύπαν τοῦ τοίχου. μιᾶ γοῦν τῶν ἡμερῶν φέρουσα ἡ περιστέρα κατὰ τὴν συνήθειαν σιτάριον, ἵνα θήσῃ καὶ αὐτὸ εἰς τὴν ὀπὴν ἐκείνην τοῦ τοίχου, ἐγένετο γεμίσαι τὴν τρύπαν· καὶ λέγει τὸ ἀρσενικὸν

περιστέριν πρὸς τὸ θηλυκόν· „προσέξον· μηδεὶς ἀφ’ ἡμῶν προσεγγίση τῷδε τῷ p. 76 B. „σίτω, ἕως ὃ τοῦ χειμῶνος ἔλθῃ καιρός, ὅταν οὐκ „ἔστι ποσῶς σιτάριν εὔρεῖν. τότε καὶ αἱ δύο ἀμφό- „τεραι διατραφῶμεν ἐκ τοῦδε τοῦ σιταρίου.“ ἡ δὲ θήλεια πρὸς τὸ ἀρσενικὸν εἶπε· „καλῶς τοῦτο καὶ „συμφερόντως μέσον ἡμῶν φυλάξαι ἔταξας, ὦ οὐ- ος, καὶ οὕτω ποιήσομεν ὡς εἶπας.“ καὶ ἔκτοτε αἱ περιστέραὶ ἔξω βόσκοντο. τοῦ δὲ ἡλίου λάμποντος τῇ ὁπῇ ἐκείνῃ, ἐξηράνθη σφοδρῶς ὁ σίτος, διότι 1 lemma διήγησις λέγεται γάρ] ab hac formula plerae- que nattationes in libro qui inscrivitun Stephanites et Ichnela- tes tneipiunt 3 τινῶν scripsi: τῶν ABV χωραφίων t e. ἀγρῶν. cf. Corais Isocr. p. 100, 3 7 σιτάρι A εὔσυναξεν V; εὔσυναξεν t. e. συνήγαγεν 7. 10 τρύπαν dicunt Graeci quoque hodierni falso: non u producitur, α corripitur, ut scribi oporteat τρύπαν 9 σι noto compendio VB 10 γεμίσαι i. q. γεγεμίσθαι. act. hodiernis Graecis etiam est plenun esse 11 περιστέριν et 14 σιτάριν formae barbarae non ma- gis sunt mutandae quom θήση 9 uel ἀφ’ 12 uel ὅταν ἔστι 13 12 προσεγκίσει V 12 τῷ om. A 13 ἕως] non opus est ἄν addi, a u. ὅταν demi 14 [αἱ δύο]? 15 σίτρυ A. 17 φυλάξαι ἔταξας scripst: ἐφύλαξας libri. u. D ὦ οὐ- τος scripsi: τοῦτος A τοῦτο VH 19 ἐπιλάμποντος? χλωρὸς ἦν ὅτε συνήγετο. καὶ δὴ ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐλθοῦσα ἡ περιστέρα, ἥτις ἔθηκε τὸν σῖτον, βλέπει τοὺς κόκκους ὀλίγους ὑπὸ τῆς ξηρότητος καὶ λέγει πρὸς τὴν θήλειαν· „τί ἐνι τοῦτο ὃ θεωρῶ ; οὐκ εἶ- πόν σοι ἵνα μηδεὶς ἡμῶν ἄψηται τούτου τοῦ σίτου ;“ καὶ ἡ ὁμόζυγος ἔφη „οὐχ ἡψάμην αὐτῶν οὐδ’ ὅλως.“ ὁ δὲ ἄρρην μηδαμῶς πιστεύσας τὴν θήλειαν, περισσο- τέρω ἄγριος ἦν, καὶ ἰσχυρῶς κρούει ταύτην καὶ τῆς ζωῆς διακόπτει. καὶ ἀπέμεινε μοναχὸς ὁ ἀρσενικός. τοῦ δὲ χειμῶνος ἐλθόντος καὶ πολλῶν βροχῶν γενο- p. 77 B. μένων καὶ χιόνος κατενεχθείσης, πάλιν ὁ κεκρυμμέ- νος σίτος τῇ τοῦ ἀέρος ὑγρότητι διανοτισθεὶς ὅλην ἐκείνην τὴν θυρίδα ἐγέμωσεν ὡς τὸ πρότερον. καὶ τοῦτο ἰδοῦσα ἡ περιστέρα ἐνόησε τὴν αἰτίαν τῆς ἐλλείψεως καὶ τῆς ὕστερον τοῦ σίτου ἀναπληρώ- σεως, καὶ πικρῶς ἔκλαιε μεταμελόμενος ἐπὶ τῷ θα- νάτῳ τῆς ὁμοζύγου· οὐδὲν δὲ ἀπὸ τῆς μεταμελείας ὠφελήθηκεν. Τὸν ἴσον τρόπον οὖν οἶδα, ὦ βασι- λεῦ, ὅτι καὶ σὺ ἐὰν τὸν υἱόν σου φονεύσης ἐκ μό- νης διαβολῆς τοῦ καταράτου γυναιίου, καὶ ταῦτα μὴ γινώσκοντός σου εἰ ἐκεῖνος ταῖς ἀληθείαις κατάκρι- τος ὑπάρχει καὶ ἔνοχος θανάτου ἐστί, συμβήσεται καὶ τῷ σῷ κράτει ὡς ἐκείνῃ τῇ περιστερᾷ συμβέβηκε, 3 ὀλίγους] Kr. Gr. Spr. 56, 7, 4 hic incipit M καὶ ... τοῦτο (4) om. A 4 ἐνι] cf. 51, 26 6 αὐτῶν] αὐ- τοῦ αὐτῷ cod. M cf. 2, 9 7 τὴν θήλειαν cf. 3, 11 8 ἄγριος ἦν] ἀγρίανε ? cf. p. 4, 18 11 κεκρυμένος V 12 ἀγρότητι V 13 ἐγέμωσεν scripsi: ἐγέμοσεν libri. cf. Corais Isocr. p. 259 (21). Heliod. p. 121 m. 16 μεταμελόμενος· quamquam antecessit ἰδοῦσα ἡ περιστέρα quia sequitur τῆς ὁμοζύγου 18 ὠφελήθηκεν] aoristi forma basbara quae ab recentioribus Graecis adhiberi solet; uide praefationem 19 σὺ] σοι Boissonade : sed apud hos scriptores talis structurae inmu- tatia facile toleratur; distinctionem modo quae eral post σὺ su- stuli καὶ τοῖς κέντροις τῆς μεταμελείας χαλεπῶς ἔση κεν- τούμενος, καὶ οὐδεμία σοι ἀπὸ τούτου ὠφέλεια προσγενήσεται, ἀλλὰ μᾶλλον βλάβη πρὸς θάνατον. καὶ ἄλλης δέ μου διηγήσεως ἄκουσον, ὦ βασιλεῦ, δηλοποιούσης σαφέστατα περὶ τῶν γυναικείων πρα- γμάτων, ἧγουν τῶν πανουργιῶν.

- 1.26 Ἄνῃρ τις ἦν γεωργός. οὗτος οὖν μιᾷ τῶν ἡμε- p.78 B. ρῶν ἐξῆλθε τοῦ σπεῖραι τὸ χωράφιον αὐτοῦ. ἡ δὲ γυνὴ αὐτοῦ ἐτοιμάσασα ἐψητὰ μαγειρεύματα καὶ ὄρ- νιθα καὶ μελίπηκτον ἔδεσμα, ἐν σφυρίδι ἐνθείσα πρὸς τὸν ἄνδρα ἐκόμιζε. συνέβη δὲ αὐτὴν πορευο- μένην διαβῆναι ἀπὸ τινος ξενοδοχείου, ἐν ᾧ ἦσαν ἄνθρωποι ὁδοιπόροι ἀναπαυόμενοι· καὶ ὡς εἶδον τὴν γυναῖκα, ἐκράτησαν αὐτὴν καὶ ἔσω τοῦ ξενοδοχείου εἰσάξαντες, ἅπαντες συνεμίγησαν καὶ τὰ βρώματα ἅπαντα ἔφαγον. ὀλίγον δὲ ἀπὸ τὸ μελίπηκτον [ἧγουν τὴν μουστόπιτα.] ἀφέντες, κατεσκεύασαν αὐτὸ εἰς εἶδος καὶ μορφήν ἐλέφαντος, καὶ ἔθηκαν αὐτὸ ἐν τῇ σφυρίδι, μὴ εἰδυίας ὅλως τῆς γυναικὸς περὶ τούτου, καὶ τὴν σφυρίδα σκεπάσαντες, ἀφῆκαν αὐ- τὴν ἀπελθεῖν. ἡ δὲ λαβοῦσα

τὴν σπυρίδα ὡς τὸ πρότερον σκεπασμένην, μὴ εἰδυῖα ὅτι κατέφαγον ἅπαντα, ἀπῆλθε πρὸς τὸν ἄνδρα φέρουσα ταῦτα. ὃ δὲ ἀποσκεπάσας τὴν σπυρίδα, οὐδὲν ἄλλο ἐν αὐτῇ lemma 4 V 6 AB ἑτέρα διήγησις τοῦ αὐτοῦ ἔκτου φιλο- σοφου 5 πραγμάτων ἡγουν τῶν om. MD: fortasse ἡγουν τῶν πανουργιῶν emendandi cause supro u. πραγμάτων scri- ptum erat 8 Matth. 13, 3. Luc. 8, 4. Marc. 4, 3 10 μελί- πυκτον. ABV 10 et BV 16: 16 μελίπικτον A. μελίπηκτον M. Du Cange 12 διαβῆναι] praeterire, u. 53, 26 ἀπὸ] prope ab, praeter 16 πάντα A. ἡγουν τὴν μ] deleui. hodiern Graeci μουστόπητα et μουστόπιττα muncupant 18 an de- lenda uu. καὶ μορφὴν ? 19 μηδὲν ὅλως τι? 22 πρότερον] πρῶτως A. cf. 7, 17 σκεπασμένην] cf. 50, 10 p.79 B. βλέπει ἢ τὴν μουστόπιτα καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα φη- σιν. „ὦ γύναι, τί τοῦτο;“ ἢ δὲ θεασαμένη τοῦτο, εὐθὺς τὸ ἐπ’ αὐτῇ γεγονὸς πανούργως διαμηχανᾷ- ται καὶ ψευδοποιεῖ, καὶ φησὶ πρὸς τὸν ἄνδρα. „ἔδοξέ „μοι ἐν ὕπνοις καθῆσθαι με ἐπάνω ἐλέφαντος, καὶ „πεσοῦσα ἐκ τοῦ ἐλέφαντος συμπατηθῆναι τοῖς „ποσὶν αὐτοῦ. ἐξυπνίσασα δὲ πολλῶ τῷ φόβῳ συν- „εκρατούμην, καὶ αὐτίκα ἀπῆλθον πρὸς ὄνειροκρί- „την καὶ τὰ ὀραθέντα διηγησάμην. καὶ ἐκεῖνος εὐ- „θὺς τὸ ὄναρ διέλυσε καὶ παρήγγειλέ μοι εἰπών. „πρέπει σε ποιῆσαι ὡς ἐλέφαντος μορφὴν ἐκ μέλιτος „ἐξυμωμένην, καὶ τῷ ἀνδρί σου ἀπόδος φαγεῖν, ἵνα „τὸ ὄναρ ἀκινδύνως διαλυθῇ.“ καὶ ἰδοὺ κατὰ τοὺς „λόγους τοῦ ὄνειροκρίτου, ὡς βλέπεις, τοῦτο πε- „ποίηκα. σύ δέ, ὦ ἄνερ, λοιπὸν προθυμότατα λάβε „καὶ φάγε, ὡς ἂν μηδεὶς ἐμοὶ γενήσεται κίνδυνος.“ ὁ δὲ ἀνὴρ αὐτίκα τὴν μουστόπιταν ἔφαγε. καὶ οὐ- τως ἡ γυνὴ τοιαύτην πρόφασιν ποιησαμένη, τὸ ἀνύ - p.80 B. ποπτον ἑαυτῇ, ὅσα ἔπαθε τῷ ἀνδρὶ κατασκεπάσασα, 3 διαμηχανᾷται] callide celat? κρύπτειν ἐκμηχανᾷται M. fortasse κρύπτειν ante διαμηχανᾷται, aut post εὐθὺς ex- cidit εἰς; u. D 4 ψευδοποιεῖ scripsi: ψευδοτοποιεῖ ABV. nihil enim uidetur esse nisi dittographia ψευδοποιεῖ. nam hodierni Graeci dicunt etiam ψευτοποιεῖν. an latet ψευδολογοποιεῖ? 5 καὶ πεσοῦσα (..αν?) ἐκ τοῦ ἐλέφαντος om. A more suo 7 ἐξυ- πνήσασα V (D). cf. n. ad philogelon p. 64 extr. Lob. Phr. 224 10 παρηγγελέν μοι A. 11 πρέπει i. e. δεῖ 16 aut ἂν omittere aut coniunctio uti debebat. ὡς ἂν .. προσγένειτο M 19 κατασκευάσασα libri. quod, cum praecesserit ὅσα ἔπαθε, ad ea quae mulier de elephanio tommenta est referri non potest. contra ὅσα ἔπαθε apte quidem dicitur uis ei inlata, sed non recte ipsa ὅσα ἔπαθε κ κατασκευάζειν i. e. fingendo et in- mutando ita componere ut ipsi uidetur, sed celare, κατασι- γήσασα ὅσα ἔπαθε uel certe περὶ ὅσα ἔπαθε κατασκευασάσας scripsi igitur κατασκεπάσασα. cf. p. 63, 6. 15; breuius D περιποιήσατο· ὅλα γὰρ ὅσα ἔλεγεν ἡ γυνὴ χωρὶς τινος ἀντιλογίας ἐπίστευεν ὁ ἀνὴρ. Λοιπὸν οὖν, ὦ βασιλεῦ, καὶ αὐτὸς γίνωσκε τὸ ποικίλον τῶν παν- ουργιῶν τῶν φαύλων καὶ πονηρῶν γυναικῶν, καὶ ὅτι γε, εἴ τι ἂν βουληθῶσιν, ἐτοίμως ἔχουσι πονη- ρεύεσθαι καὶ κατασκευάζειν περ θελήσουσι.“ .

- 1.27 Τούτων πάλιν τῶν λόγων ἀκηκοὺς ὁ Κῦρος προσέταξε μὴ φονευθῆναι τὸν υἱὸν αὐτοῦ. κατ’ αὐτὴν δὲ τὴν ἔκτην ἡμέραν σφόδρα καὶ μεγάλως ἡ γυνή, ὡς πολὺ κακὸν παθοῦσα, λελύπηται ἐπὶ τῷ τοῦ βασιλέως προστάγματι καὶ καθ’ ἑαυτὴν ἔλεγεν ὡς „εἰ μὴ τὴν σήμερον ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς φονευθῇ, τῇ αὔριον πάντως τῷ αὐτοῦ πατρὶ λαλήσει, καὶ εὐθὺς διὰ τῆς πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ συντυχίας τὰ τῆς ἐμῆς κατασκευῆς πονηρὰ ἔργα φανερωθήσονται, καὶ τῷ θανάτῳ παραδοθήσομαι. πρέπει λοιπὸν ἐμαυ- τὴν αὐτοχείρως φονεῦσαι· οὐδ’ ὅλως γάρ τι ἄλλο τολμῆσω εἰπεῖν τῷ βασιλεῖ“ ταῦτα ἐν ἑαυτῇ ἡ πο- p.81 B. νηρὰ γυνὴ βουλευσαμένη καὶ τῷ φόβῳ δεινῶς ταρατ- τομένη, πρῶτα μὲν συνέλεξε πάντα τὰ πράγματα αὐτῆς καὶ τοῖς συγγενέσι καὶ γείτοσι διεμοίρασεν· εἴτα παρακαλεῖ αὐτοὺς συνάξαι ξύλα ξηρὰ καὶ φρύ- γανα. οἱ δέ γε συγγενεῖς καὶ γείτονες διὰ συντό- μων ἐσώρευσαν τὴν ὕλην καὶ μεγάλην ἀνῆψαν πυρ- καϊάν. ταύτης δὲ καιομένης, ὥρμησεν ἡ γυνὴ ἑαυ- 1 ὅσα om. V 2 ἐπ. ὁ ἀνὴρ] ἐπίστευσεν ἡ γυνὴ A. 5 εἴ τι ἂν βουληθῶσι a scriptore profectum 6 .. σιν V 9 αὐτὴν om. M, archetypī scripturam reddens

12 εἰ .. φο- νευθῇ crebro dixit 13 αὔριον] cf. ad 32, 11 15 πονηρὰ ἔργα om. M commode 17 τι ἄλλο mihi nom liquet. M uix differt: οὐδαμῶς γάρ τι ἕτερον τῷ βασιλεῖ ἀναγγεῖλαι τολ- μήσω u. D ἄλλον ABV: ἄλλο Boissonade V in marg. σημείωσαι 23 διὰ τὸ συντόμως V διὰ συντόμως AB 24 κάκείνη ἀνῆψε τὴν ἐμβαλεῖν τῇ καμίνῳ, ὅτι ὑπώπτευε τῇ ἐπαύριον ὃ μέλλει πείσεσθαι. καὶ ἐπειδήπερ ἡ ἐβδόμη ἦλθεν ἡμέρα, ἐν ἡ ὁ παῖς λαλήσαι τῷ βασιλεῖ ἔμελλε, διὰ τοῦτο ἡ γυνὴ ἡγωνίζετο καὶ πολλαῖς μερίμναις τὴν καρδίαν ἐβάλλετο· ἐγίνωσκε γὰρ ἀκριβῶς ἡ παμπό- νηρος ὅτι ὁπότε ὁ παῖς λαλήσει τῷ πατρί, οὐ μόνον ἐντροπὴν λάβῃ, ἀλλὰ καὶ θανάτῳ κακῷ παραδοθή- σεται διὰ τοὺς λόγους οὓς εἶπε πρὸς τὸν παῖδα αἰσχύνῃς γέμοντας καὶ ἐπιβουλῆς. τοῦ γοῦν τοιοῦ- του παραδόξου τῆς γυναικὸς [κακοῦ] βουλευματος p. 82 B. εἰς πολλὰ μέρη τοῦ κάστρου λεγομένου καὶ ὑπὸ πολλῶν ἀνθρώπων βοωμένου, φθάνει ποτὲ καὶ εἰς τὰς τοῦ βασιλέως ἀκοάς· καὶ συντόμως διαμηνύσας τὴν γυναῖκα, φησὶ πρὸς αὐτήν· „διὰ ποῖαν ἀφορ- μὴν, ὧ γύναι, παραδίδεις σεαυτὴν τῷ πυρί;“ ἡ δὲ εἶπεν ὅτι „οὐκ ἤκουσάς μου, μὴ ἐκδικήσας με ἀπὸ τοῦ παιδός σου, καὶ οὐκ ἐφόνευσας αὐτὸν ὥς ἔπρεπε.“ 1 ὑπόπτευε ABVD: ὑπόπτευε Boissonade 2 ὃ μέλλει] inter haec uocabula quaedam uidentur excidisse. ὑφωρᾶτο τῇ ἔωθεν οὐ μετρίαν αὐτῇ ἐπισπάσσεσθαι τὴν αἰσχύνην καὶ τὸν κατάγελων. M. u. D καὶ ἐπειδήπερ] antecessit p. 63, 25 ὥρμη- σεν ἑαυτὴν ἐμβαλεῖν: quidni fecit? mire hiat marratio in ultra- que recensione: nam oportebat referri eam prohibitam esse et a quo tandem prohibita sit accedit quod quae inde a 63, 12 nor- rata sunt hic repetuntur. culpam autem in eum referendam ui- deri qui priorem recensionem ex qua utraque, et Parisina (Vin- dobonensis) et Monacensis deriuata est concinnauit dixi ad p. 32, 11. cf. D 3 ἡμέρα VMD: om. (AB) Boiss. uocabulum non neces- sarium retinui quia ex Boissonadii silentio tantum concludi potest in A et B deesse 4 ἡγωνίζετο] cf. 57, 10 5 ἐβάλλετο V 7 λάβῃ i. e. λήψεται κακῷ V: om. (AB) Boissonade 10 κακοῦ seclusi; τ. γ. τοιούτου αὐτῆς χαλεποῦ β. M; u. D 11 καὶ ὑπὸ πολλῶν ἀνθρώπων βοωμένου om. VB, D 13 διαμηνύσας] i. e. arcessens, μεταπεμφάμενος, qua signifi- catione etiam κελεύειν scriptor adhibuit; u. 7, 18 14 ποῖαν i. e. τίνα 15 παραδίδεις dicunt recentiores 17 ἔπρε V ἔπρεπεν (AB) Boiss. καὶ ὁ βασιλεὺς τοῖς λόγοις ὑπαχθεῖς, ὅρκους στε- ρεοὺς αὐτῇ δέδωκεν, ὅτι χωρὶς τινος ἀμφιβολίας τὸν υἱὸν φονεύσει. ἡ δὲ μιὰ παλλακὴ καὶ πόρνη ἀπο- δεξαμένη τὸν λόγον, ἐκράτησεν ἑαυτὴν τοῦ τοιούτου ἐγχειρήματος τοῦ πυρός]. καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτίκα, δέδωκε τὴν ἀπόφασιν μετ’ ὀργῆς φονευθῆναι ἀν- υπερθέτως τὸν υἱὸν αὐτοῦ. τῆς οὖν ἀναισχύντου καὶ ἀπανθρώπου καὶ ὠμοτάτης καὶ θηριώδους ἀπο- φάσεως ἐξελεύσεως, ὁ τοῦ βασιλέως ἔβδομος καὶ φιλοσοφώτατος σύμβουλος ἀκούσας καὶ οἱ λοιποὶ [ἕτεροι] ἐξ σφόδρα ἡγανάκτησαν ἀνιαισθέντες ἐπὶ τῷ τοῦ βασιλέως υἱῷ, ὀρῶντες ἀνάτιον [καὶ] ὥς κακοῦρ- γον κινδυνεύοντα. καὶ ὁμοῦ ἐφίστανται τῷ τοῦ βασιλέως σπεκουλάτῳ ἤδη τὴν σπάθην πρὸς τὴν p. 83 B. σφαγὴν τοῦ παιδὸς ἐτοίμην φέροντι, παρακαλοῦντες ὀλίγον ἀκαρτερῆσαι τὸν τοῦ παιδὸς φόνον, ἕως ἂν ὁ τῶν συμβούλων καὶ φιλοσόφων ἔβδομος πρὸς τὸν βασιλέα εἰσέλθῃ καὶ ἐξέλθῃ. οὐ μόνον δὲ τὸν σπε- κουλάτῳ παρεκάλουν, ἀλλὰ καὶ δῶρα δεδώκασιν· ὅστις καὶ τοὺς τοιούτους ἐντραπεῖς ἄνδρας, ἤκουσε τὴν αὐτῶν παράκλησιν καὶ ἀνέμεινεν. ὁ δὲ τῶν συμβούλων καὶ φιλοσόφων ἔβδομος πρὸς τὸν βασι- λέα ἐλθὼν καὶ κατὰ τὸ ἔθος προσκυνήσας, „ζῆθι“ ἔφη „ὦ βασιλεῦ, εἰς τὸν αἰῶνα.“ καὶ φησι „γι- νώσκεις σου τὸ κράτος παρακαλῶ, ὅτι ἐξαίσιον 3 φονεύσει scripsti: φονεύσειεν ABV διαχειρίζεται M παλακή V 5 τοῦ πυρός, quibus caret M, seclusi 6 μετ’ ὀργῆς in MD quoque inest 11 ἕτεροι A: om. VBD. malui cum his libris omittere quam mutare in ἑταῖροι: σὺν αὐτῷ οἱ ἕτεροι ἐξ συμφιλόσοφοι M 12 καὶ, quod om. M, seclusi 14 σπε- κουλάτορι ABV semper: σπεκουλάτῳ M et Du Cange; quam formam ubique restitui 15 ἔτοιμον supra 16 ἀκαρτερῆσαι φόνον differre, uernacule warter mit — 21 ἀνέμεινε ABV lemma: ἔβδομος φιλόσοφος πρᾶγμα καὶ ἔξω φύσεως καὶ ἀδικώτατον δοκιμάζεις ποιῆσαι, ὅτι

σου τὸν υἱὸν μαχαίρας ἔργον γενέσθαι προσέταξας διὰ μικρὰν γυναικὸς ὑπόσχεσιν καὶ ὅρ-
 κῳ ὡς ἀνεξετάστως κρατηθεὶς καὶ ἀκούσας τῶν λόγων αὐτῆς, καὶ ταῦτα μὴ γινώσκοντός σου
 καὶ ἀληθῆ καὶ ψευδῆ τὰ λεγόμενα κατ' αὐτοῦ. ἤκουσα p. 84 B. δὲ καὶ τοῦτο, ὡς διὰ πολλῶν
 εὐχῶν καὶ νηστειῶν ἔτι γε μὴν καὶ ἐλεημοσυνῶν ἀπὸ θεοῦ ἢ τούτου μή- τηρ τὸν παῖδα
 ἐξαίτησατο· ὃν γοῦν ὁ θεὸς διπλῶς σοι δέδωκε, κατὰ τὴν φύσιν καὶ τὰς τῆς δεσποίνης ἰκεσίας,
 διὰ ῥῆμα γυναικὸς ἀνεξέταστον θανάτῳ αὐτὸν παραδίδω; ἀλλ' ὅμως νῦν ἰκετεύω ἀκοῦσαί
 μου τῶν ῥημάτων τουτωνί·.

1.27 Ἄνῃ τις δαιμόνιον εἶχε, μαντευόμενος καὶ λέγων ὅσα ἐρωτοῦσαν αὐτὸν οἱ ἄνθρωποι· ὅστις
 δαίμων ἐκαλεῖτο πνεῦμα πύθωνος· τάχα δὲ λέγων οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἐκ τοῦ δαίμονος συνῆγε
 κέρδη πολλά. οὐ μόνον δὲ προέλεγεν, ἀλλ' ὑπὸ τῆς μαν- τείας καὶ ἱατρικῆν ἐγνώριζε. λοιπὸν εἴ
 τις ἄνθρω- πος ἡρώτα αὐτὸν περὶ ἀφανῶν πραγμάτων, τὰς 1 ἀδικώτητα A noto compendio,
 quod extat in quoque, deceptus 2 μαχαίρας ἔργον γενέσθαι dixit etiam Cinnamus aliiue
 similiter cf. p. 30, 1. Wyttenb. St. Th., Boiss. ad Nic. Eug. p. 59 3 μικρὰν ABV(D): μιὰρὰς sed
 ψιλήν 5 λόγων αὐ- τῆς] in structura ne offendas ταύτη A 7 εὐχῶν VBMD: om. A. 9 debbat
 ἐξητήσατο ut exhibet M (σύ τε καὶ ἡ μήτηρ ἐξητήσασθε) et suppra legimus 10 καὶ κατὰ τὰς? 12
 νῦν scripsi: μου ABV. utrumque pronomen ferri posse uidebatur restituta ea qua scriptor
 crebro utitur structura ἰκετεύω, ἄκου- σον: sed in ea, qua nec iqsa abstinuit, ἰκετεύω ἀκοῦσαι,
 prius μου delendum erat. u. D 14 lemmata: διήγησις τοῦ ἐβδόμου φιλοσόφου ABV, add. ἡ
 τελευταία A καὶ τελευταίου B nihil V: narratione caret Ven. 15 ἐρωτοῦσαν i. e. ἡρώτων forma
 barbara; uide praefationem 16 πνεῦμα πύθωνα Act. Ap. 16, 16 optimi libri: ubi aide quae Meger
 congescit 18 ne p tes pro δὲ scribendum esse γάρ uel pro u. λέγων 16 προλέγων: ἀπολογίας
 ἐτοίμως ἀπέδιδεν. οὗτος οὖν ὁ ἀνὴρ ἀπὸ τῆς τοιαύτης μεταχειρίσεως ἐπεσώρευε χρήματα
 πολλά. μιᾷ γοῦν τῶν ἡμερῶν τὸ κατοικοῦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ πνεῦμα εἶπεν ὡς, ἐγὼ ἀπὸ τοῦ νῦν
 ἀπέρχομαι ἀπὸ „σοῦ, καὶ πλέον οὐκ ἔχεις με. πλὴν πρὸ τοῦ ἐξελ- p. 85 B. „θεῖν με ἀπὸ σοῦ,
 λόγους τρεῖς παραγγέλλω σοι· καὶ „οἶον ἂν (διὰ) τῶν τριῶν λόγων ζητήσης παρὰ θεοῦ, „εὐθὺς
 δοθήσεται.“ ταῦτα εἰπὼν ὁ δαίμων τῷ ἀν- δρὶ ἐφάνερωσε καὶ τοὺς τρεῖς λόγους. εἴτα μακρὰν
 διέβη τοῦ ἀνδρός. καὶ ὁ ἄνθρωπος, τοῦ μαντικοῦ δαίμονος ἀπ' αὐτοῦ ἐξελθόντος, μετὰ λύπης
 ἦλθεν καὶ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ εἰσέδω. ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν ἡ γυνή, „τί οὕτως ἔφησε „σκυθρωπὸς
 καὶ ὠχρο- „τατος γέγονας;“ καὶ ὁ ἀνὴρ ἀπεκρίνατο· „ὦ γύ- „ναι, τὸ τοῦ πύθωνος ἐκεῖνο
 πνεῦμα, δι' οὐ ἔμην· „τευόμην καὶ τὰς ἰατρείας ἐποίουν, ἐξῆλθεν ἀπ' ἐμοῦ τελείως καὶ διὰ
 τοῦτο πῶς δύναμαι ζῆν; „παρ' ἐκείνου γὰρ τοὺς λόγους ἐδιδασκόμην καὶ „προέλεγον καὶ εἶχον
 τὰ κέρδη· ἡ δὲ γυνὴ τῶν λόγων ἀκούσασα, κάκεινῃ ἐλυπήθη. ὁρῶν δὲ αὐτὴν ὁ ἀνὴρ πικρῶς
 κλαίουσαν, ἐπεχείρει παραμυθεῖσθαι αὐτὴν καὶ λέγει πρὸς αὐτήν· „μὴ λυποῦ, ὦ γύναι· „τὸ γὰρ
 πνεῦμα ἐκεῖνο τρεῖς λόγους με παρήγγειλεν, „ὥστε δι' ἐκείνων τῶν τριῶν λόγων ὅπερ ἂν ἀπὸ
 p. 86 B. nam προέλεγεν respicit u. μαντευόμενος 1 ἀπέδιδε libri. cf. 64, 15 οὗτος] οὕτως M 5
 οὐκέτι ἔξεις M 6 λόγους] precandi formulas „Sprüche“ σοι] σοῦ V 7 διὰ adieci cl. 24,
 quamquam fortasse non librariun sed qui hanc recensionem confecit corrigens, ut sententia
 constet. ἐν ἐκάστῳ τούτων ὁ ἂν θεόθεν αἰτήσης M. u. D ζητήσεις ABV: ζητήσης Boiss. αἰτήσης
 M 8 εὐθὺς σοι? addit σοι 4, σοῦ D 11 ἀπῆλθεν? 14 παραγέγονας M 23 με supra scriptis l. oi alia
 ut uide- tur manu V. μοι 4 μου D παρήγγειλε AB παρή V „τοῦ θεοῦ ζητήσω, ἔξω ἀπὸ τοῦ θεοῦ.
 καὶ ἐφάνε- ρωσέ μοι ὅτι ἅμα τοῦ ζητῆσαι ἐμὲ γενήσεται.“ τού- τοις τοῖς λόγοις ἡ γυνὴ
 καλοκαρδίσασα, „ὦ ἄνερ, ἀρκετά σοι“ ἔφη „τὰ τρία λόγια εἰς τὸ ἔμπροσθεν.“ ὁ δὲ ἀνὴρ πάλιν
 λέγει „τί οὖν συμβουλεύεις μοι αἰτήσασθαι ἐκ θεοῦ;“ ἡ δὲ γυνὴ πονηροτάτη ὑπ- ἀρχουσα καὶ
 πρὸς ἀπρεπεῖς ὀρέξεις καὶ παραλό- γους δεδουλωμένη καὶ τὴν συνουσίαν ἀγαπῶσα, φησὶν·
 „οἶδα, ὦ ἄνερ, ὡς καὶ σύ τοῦτο γνωρίζεις· „οὐδὲν ἄλλο ἀγαπητικώτερον εἰς τοὺς ἀνθρώπους

„ἐστὶν ἢ μόνον τὸ κοιμᾶσθαι ἄνδρα μετὰ γυναικός· „ζήτησαν οὖν τὸν θεὸν πολλοὺς ὄρχεις γενέσθαι ἐν „τῷ σώματί σου.“ ὁ δὲ ἄφρων ἐκεῖνος ἀνὴρ τὴν τοιαύτην ἅμα δέησιν ἐποιεῖτο, καὶ ἅμα τῇ εὐχῇ αὐ- τοῦ ὅλον τὸ σῶμα γέγονε μεστὸν καὶ νεφρῶν καὶ ὄρχεων· ἅπερ ἰδὼν ὁ ἄθλιος ἑαυτὸν ἐβδελύττετο, καὶ τὴν γυναικὰ ἰσχυρῶς τύπτει καὶ καθυβρίζει. καὶ p. 87 B. τοσοῦτον ἡγριώθη κατ’ ἐκείνης, ὡς βουληθῆναι καὶ αὐτὴν ἀποκτεῖναι, λέγων πρὸς αὐτήν· „αὕτη σου „ἐστὶν ἢ καλὴ συμβουλή, ὧ κατάρατον γύναιον, ἢ „φέρουσα ἡμῖν κέρδος; οὐκ ἐνετράπης αὐτὴν τὴν „πονηρὰν βουλήν καὶ αἰσχύνης γέμουσαν βουλευ- σασθαί με;“ ἢ δὲ πρὸς αὐτὸν ἀντέφησε· „τί „τοσοῦτον ὀργίζεσαι, ἄνθρωπε; μηδὲν ταραχθῆς ἢ 1 ἔξω V 2 ἅμα τοῦ Malalas alii que Byzantini dixerut 4 τὸ ἔμπροσθεν] tempus futurum 8 τὴν οὐσίαν V 9 φησὶν M φησί ABV 10 ἀλλ’ A ἀγαπιτηκότερον ABV: corr. Boissonade, D εἰς] „für“ 11 ἐστὶ ABV 16 ὁρ- χέων ABV: corexit Boissonade [καὶ ὄρχεων] ὅπερ uide 69, 5 ὄρχεων 6 ἅπερ quasi antecesserit νεφρῶν 18 καὶ iungendum cum u. ἀποκτεῖναι. c. 65, 18. 19 21 αὐτὴν] cum non sequatur superlatius πονηροτάτην nescio an scribendum sit ταύτην uel αὕτη 24 ὀργίζεσαι] cf. n. ad 58, 16 λυπηθῆς περὶ τούτου· ἕτεροι γὰρ δύο λόγοι ἀπέ- „μεινάν σοι. καὶ παρακάλεσον τὸν θεὸν διὰ τοῦ „ἐνὸς ῥήματος τοὺς ἰθυφάλλους τοὺςδε ἀπὸ σοῦ „διαβῆναι.“ καὶ ἅμα, τῇ συζύγῳ πεισθεὶς, αἰτεῖται παρὰ θεοῦ καὶ ἡλευθερώθη τῶν ὄρχεων· ἔχασε δὲ μετὰ τούτων καὶ ἅσπερ εἶχεν ἀπὸ γενέσεως. εὐθύς οὖν ὁ ἀνὴρ πάλιν ἀπὸ τῆς λύπης ἐπὶ πλέον κατὰ τῆς γυναικὸς ἀγριούται καὶ δοκιμὴν ποιεῖται τοῦ θανατῶσαι αὐτήν. ἢ δὲ φησι· „διὰ τί ὀρμᾶς θανα- „τῶσαί με; μηδὲν γὰρ ἐπὶ τῷ γενομένῳ νῦν λυποῦ· „εἰς γὰρ ἔτι λόγος σοι ἀπέμεινε. καὶ ζήτησον τὸν „θεὸν τοὺς ἀπὸ γεννήσεώς σου ὄρχεις ἀπολαβεῖν.“ ὁ δὲ τοῦτο ζητήσας μόλις ἔτυχε τοῦ ζητήματος.

1.28 Βλέπε οὖν, βασιλεῦ, ὅποια ἔργα τῷ ἀνδρὶ p. 88 B. ἐκείνῳ συμβέβηκε, διότι ἀσυλλογίστως τῇ πονηρᾷ βουλῇ τῆς γυναικὸς ὁ μάταιος ἐπίστευε. καὶ νῦν λοιπὸν μακροθύμηση, παρακαλῶ, καὶ μὴ σπούδαζε πρὸς τὸν ἄδικον τοῦ υἱοῦ σου φόνον, μηδὲ συναρ- παγῆς τῇ τῆς γυναικὸς πονηρᾷ καὶ ἀναισχύντῳ συμ- βουλῇ· μᾶλλον γὰρ ὅταν ὑπάρχῃ ἢ διαβάλλουσα γυνὴ κατὰ πολὺ κακώτροπος καὶ πρὸς φόνον ἔρε- θίζουσα, φαίνεται ὅτι οὐ διὰ δίκαιόν τι συμβουλεύει 1 ἀπέμεινάν σοι scripsi: ἀπεμείνασι libri forma barbara in hoc ceteroquin scriptore ferenda: sed quod sententia requirit pronomen est in ἕτεροι γὰρ σοι δύο ὑπελείφθησαν λόγοι et infra 11: D om, σοι 2. 11 3 ἰθυφάλλους V 5 ἔλευ- θερώθη ABD ὀρχέων ABV ἔχασε V. amisit 6 ἅσπερ scripsi: ἅπερ ABV. cf. ad 68, 16. ἃ δὲ γεννητὰ αἰδοῖα M. u. D 8 δοκιμή] conatus 10 μηδὲ A μηδὲ V 11 καὶ δὴ? 12 γενέσεως] ἀπολαβεῖν scripsi ut est in M: λα- βεῖν ABV 13 μόγις M 15 ἀσυλλογίστως V relicto tamen bitterae λ alterius spatio 17 σπουδάξης V: σπουδάξης κατεπέιγος M 18 et p. 70, 6 μηδὲ V ut saepissime 20 ὑπ’ A ὑπάρχει A 21 καταπολύ ABV ut διατοῦτο V p. 70, 1 et alibi saepissime καὶ ἐπαινετόν, ἀλλὰ δι’ ὅρεξιν καὶ μανίαν. καὶ διὰ τοῦτο οὐδαμῶς οὐδαμὴ πρέπει πιστεύειν αὐτήν. ὅμως καὶ ἄλλης διηγήσεώς μου ἀκοῦσαι παρακαλῶ.

1.30 Ἄνὴρ τις ὑπῆρχεν, ὃς ὥμοσεν εἰς ἑαυτὸν τοῦ μὴ καθίσαι εἰς ἕνα τόπον ἢ εἰς παραδιαβασμοὺς ὡς νέος περιπατῆσαι μηδὲ γυναικὰ λαβεῖν, ἕως ὅτου νᾶ μάθῃ τὰς πονηρίας ὅλας καὶ τὰ τεχνάσματα τῶν κακῶν γυναικῶν. καὶ τὸν λογισμὸν τοῦτον ἔχων ἐν ἑαυτῷ, p. 89 B. ἐξήλθε τῆς ἰδίας πατρίδος, καὶ περιεπάτει κατὰ πό- λιν καὶ χώραν, μαθεῖν σπουδάζων ἅπερ ἠβούλετο. ἄλλος δὲ τις ἄνθρωπος ἐν τῇ ὁδοιπορίᾳ συναντήσας, ἠρώτησεν αὐτόν· καὶ ὡς ἤκουσεν αὐτοῦ, ὅτι διὰ τῶν πονηριῶν τῶν γυναικῶν περιπατεῖ, μαθεῖν βου- λόμενος τὰς πονηρίας], „ὧ ἄνθρωπε, μάτην κο- πιᾷς“ φησὶν „οὐ γὰρ δυνήσῃ τὰς τῶν γυναικῶν γνώμας καὶ πονηρίας εὔρεῖν ἢ μαθεῖν. εἰ δὲ θέ- „λεις μαθεῖν ὀλίγα τινὰ ὡς ἀμετρήτων οὐσῶν, εὐρὲ „τόπον τινὰ μοναζόν, καὶ σύναξε στάκτην ἢ κονι- „ορτὸν τῆς γῆς πολὺν καὶ κάθισον ἐπάνω αὐτοῦ „τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ νύκτας ὁμοίας, ἐσθίων 3 διηγήσεώς μου] hanc inclinandi rationem etsi falsam esse puto tamen reliqui ἀκοῦσαί σε ἄκουσον 4 lemma διή- γησις τοῦ αὐτοῦ ἐβδόμου

φιλοσόφου 5 καθίσαι] sedem atque domiciliun constituere παραδιαβασμούς] libidinibus indulgenten circumuagari 6 λαβεῖν docet inf. aor. esse a scriptore profectum vā barbarum est in ABV, D. (ὄτυναμάθη V). ἔως ἂν ἐπισταίη M 12 ἠρώτισεν V καὶ ὡς ἦκιου- σεν αὐτὸν (AB) Boiss.: om. V. scripsi αὐτοῦ: μαθὼν πρὸς αὐτοῦ M. u. D διὰ τῶν πονηριῶν i. e. διὰ τὰς πονηρίας uet potius τῶν ποηριῶν ἔνεκα 14 τὰς πονηρίας deleui; μαθεῖν βουλόμενος quoque fortasse eicere debebam 15 τὰς] πάσας τὰς? 17 οὐσῶν BV αὐτῶν A. αὐτῶν οὐσῶν Boissonade εὔρε ABVD, forma uolgari 18 σύναξε] σύναξι? sed hodierni Graeci ita sscribunt ἡ κονιορτόν om. D: propter u. πολύν et ἐπάνω αὐτοῦ deleri non potest; sed fortasse uu. στά- κτην ἢ eicienda sunt 20 ὁμοίας V: ὁμοίως (AB) Boiss. om. D „καὶ πίνων ὀλίγον· καὶ τότε θέλεις δυνηθῇ εὐρεῖν „τὰς πανουργίας τῶν γυναικῶν.“ δὲ νέος τῶν λόγων τούτων ἀκούσας, ἐποίησε καθὼς ἐκεῖνος ἐδίδαξε, καὶ ἦν καθήμενος ἐπὶ σποδοῦ τρώγων ὀλίγα· καὶ ἐφ’ ὅλαις τεσσαράκοντα ἡμέραις καὶ τεσσαρά- κοντα νύκταις ἀπεγράφετο τὰς τῶν γυναικῶν πα- νουργίας, καὶ ὡς ἐτελέσθησαν αἱ ἡμέραι καὶ νύκται, p. 90 B. ὡς ὕστερον ἐφάνη αὐτῷ ὅτι οὐδεμίαν πονηρίαν τῶν γυναικῶν ἀφῆκεν ἄγραφον, ἔλαβε τὰς πονηρίας ἃς ἔγραψε καὶ ἐστράφη εἰς τὸ ὀσπήτιον αὐτοῦ. καὶ ἐπανερχόμενος εὐρῶν χωρίον, ἔμεινεν ἐκεῖ ἀναπαυ- θῆναι μικρόν. ἐν τῷ χωρίῳ γοῦν ἐποίησέ τις τρα- πέζιν μέγα, καὶ ἐκάλεσε πολλούς· μετὰ πάντων δὲ ἐκάλεσε καὶ τὸν ξένον· ὃς καὶ ἐλθὼν ἐκαθέσθη μετὰ τῶν λοιπῶν, μὴ ἐσθίων ὁμοίως ἐκείνοις τὰ ἐν τῇ τραπέζῃ. ὅτε καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ ἔχων τὴν τρά- πεζαν· „πόθεν εἶσαι καὶ τίς εἶσαι, φίλε; ὁ δὲ εἶπε· „στρατοκόπος ὑπάρχω, καθὼς ὀρᾷς, καὶ ἀπὸ „μακροῦ τόπου ἦλθον ἐνταῦθα. καὶ γὰρ ἐξῆλθον „ἀπὸ τὴν πατρίδα μου, ὅπως νᾶ μάθω φρόνησιν „καὶ νὰ ἐγνωρίσω τὰ τῶν πονηρῶν γυναικῶν πονη- ρεύματα.“ τότε λέγει ὁ οἰκοδεσπότης πρὸς τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα· „ὁ ἄνθρωπος οὗτος ξένος ἐστὶ τοῦ „χωρίου ἡμῶν καὶ οὐδ’ ὅλως ἤκουσε φαγεῖν εἰς τὴν 1 δυνηθεῖν ABV, δυνηθῇ D. θέλεις δυνηθῇν circumscri- bendo tempori futuro inseruit, quod exhibet M 2 τὰς] τινὰς? cf. p. 70, 17. μέρος τὶ D 5 ἐφ’ ὅλαις t. e. παρ’ ὅλας M 6 νύκταις forma barbara recentiores utuntur 8 ὕστερον] de- nique. ἐσύστερον M ἐφάνη i. e. ἐδόκει 4 10 ὀσπήτιον BV 11 ἔμεινε (AB) Boiss, 12 τραπέζιν] coenam. c. n. ad 59, 11 14 ἦλθε A 17 ἦσαι A. εἶσαι est forma uolgata 18 στρατοκόπος] peregrinator 20 ὅπως ναμάθα V, sed sta- tim νὰ ἐγνωρίσω. uerbum ἐγνωρίζειν scriptori non est eripien- dum. c. p. 141, 6 B, 24 ἤκουσε] t. e. ὑπακούει ὥστε φα- γεῖν, nisi reponendum ἡξίωσε εἰς] uernacule „an“ „τράπεζαν ἡμῶν· ἐξέβη γὰρ ἀπὸ τῆς πατρίδος αὐ- p. 91 B., τοῦ καὶ ὅλας τὰς χώρας περιεπάτησε καὶ πάσας τὰς „πονηρίας τῶν γυναικῶν ἔμαθε καὶ ἔγραψεν. ἀλλ’ „ἀναστᾶσα, γύναι, οἰκονόμησον αὐτῷ ἰδίως τὰ πρὸς „τροφὴν αὐτοῦ, ὡς ἂν παρ’ ἡμῖν οὗτος ὁ ξένος „μετὰ καλῆς φιλίας τραφῇ.“ ἡ δὲ γυνὴ πάντα ἐποίησε καθὼς ὁ ἀνὴρ ἐνετείλατο, καὶ τὸν ξένον εἰσήγαγεν εἰς τὸ ἐνδότερον οἶκημα καὶ παρέθηκε τράπεζαν μεστὴν τροφῶν. εἶτα ἐπηρώτησεν αὐτὸν λέγουσα· „τί ἐποίησας, ὦ ἄνθρωπε; γέγραφας πᾶ- „σας τὰς τῶν γυναικῶν πονηρίας;“ ὁ δὲ „ναί“ φησὶν „οὐδεμίαν πονηρίαν τῶν γυναικῶν ἢ ἐπιβου- „λήν ἢ κατασκευὴν κακὴν ἄγραφον ἀφῆκα.“ ἡ δὲ γυνὴ τῶν λόγων τούτων ἀκούσασα, κατέλαβεν αὐ- τὸν εἶναι ἄγνωστον καὶ ματαιόφρονα, καὶ πρὸς αὐ- τὸν εἰρωνευομένη ἔλεγεν· „ἐπειδὴ, ὡς λέγεις, ὦ „ξένε, πάντα τὰ πονηρεύματα ἔγραψες, ἀδύνατόν „ἐστὶ γυναῖκα, ἐὰν καὶ ἐγὼ εἶμι, τεχνάσασθαι τι p. 92 B., πρὸς σὲ πονηρὸν ἢ διὰ λόγου ἢ ἔργου; πλήν, ὡς „ἂν λέγω σοι μιᾶς γυναικὸς ἔργον, ἄκουσον ἐὰν „ἔχῃς γραμμένον τοῦτο.“ ὁ δὲ εἶπεν· „εἰπέ.“ ἡ δὲ γυνὴ ἔφη·

1.30

„ἦν τις ἀνὴρ ἔχων γυναῖκα τιμίαν καὶ φρόνι- μον, ὅστις ἀεὶ περισύρων τὰς γυναῖκας ὅλας ἐτύγ- χανεν. ἡ δὲ γυνὴ ἀντέλεγε τῷ ἀνδρί· „μὴ ὕβριζε 4 ὠκονόμησον VB ὠκονόμισον A: correxi 5 παρ’ ἡμῶν M 6 καλῆς] πάσης? cf. ad 29, 12 9 ἐπηρώτισεν V 15 ἄγνωστον] cf. p. 114 B. m. 17 ἔγραψες pro eo quod est ἔγραψας dicunt Graeci recentissimi; eidem ἐὰν εἶμι 18 19 λόγον et λόγου A. ἢ ἔργου] praepositionem repetunt MD interrogandi signum posui ὡς ἐὰν ABV: scripsi

ὥς ἂν „ut hoc utar exemplo“ 20 ἐὰν] num 21 γραμμένον cf. 50, 10 εἶπε V 23 hanc narrationem praetermisit M „πάσας, ἀλλὰ τὰς κακάς.“ ὁ δὲ ἀντέφησεν „ὅλας.“ ἡ δὲ „μὴ οὕτως λέγε,“ φησίν, „ἐπείτοι γε οὐκ ἐτυ- „χες ἐμπλακῆναι ἐν μιᾷ τούτων.“ ὁ δὲ λέγει „εἰ ἐτύγχανον ἐν μιᾷ τούτων κακῇ, ἔμελλον αὐτὴν „ρίνοτομησαί.“ πλησίον γὰρ τῷ οἰκῆματι αὐτοῦ φιλονεικοῦσαι ἐτύγχανον αἱ γειττόνισσαι, καὶ οὗτος καθ’ αὐτὸν ὕβριζεν αὐτάς. ἡ δὲ γυνὴ λέγει τῷ ἄν- δρί „σήμερον τί ποιεῖς;“ ὁ δὲ λέγει „ἀπέρχομαι „εἰς τὸ χωράφιον· καὶ σύ ἀργὰ μαγεύρουσόν τι καὶ φέρε μοι ἔξω νὰ φάγω.“ ἡ δὲ ἀπελθοῦσα εὔρεν ὀψάρια κατὰ τὴν ὁδὸν καὶ ἠγόρασε. καὶ τὸ μὲν μα- γεῦμα μετὰ τοῦ τζουκαλίου ἐκόμισε τῷ ἀνδρὶ αὐ- τῆς φαγεῖν. αὕτη στρεφόμενη πρὸς τὸ ὀσπῆτιον ρίπτει κατὰ τὴν τοῦ ἀρότρου σκαφὴν ἐν γυλλάριον, p. 93 B. ἀλλαχοῦ δὲ δύο, ἔως ὅτου ἔρριψεν ὅλα. καὶ ὁ ἀνὴρ, τῆς γυναικὸς διαβάσης, ἐρχόμενος μετὰ τῶν βοῶν ἀροτριᾷ, εὕρισκει τὰ ὀψάρια ἐρριμμένα, ποῦ μὲν δύο, ποῦ δὲ τρία, καὶ ἐσύναξεν αὐτά. καὶ ἀργὰ σχολάσας ἄπεισιν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ λέγει τῇ γυ- ναικί „οὐκ ἐποίησάς τι, ὥστε φαγεῖν ἡμᾶς ὀψέ ἡ δὲ „μὴ ἔχουσά τι“ εἶπέν „ἢ κρέας ἢ ὀφάριον ἢ „ἄλλο τι, οὐκ ἐμαγεύρουσα.“ καὶ ὅς φησιν „ἰδοὺ 2 ἔτυχεν ABV: ἔτυχες scripsi. τυγχάνειν cum infinitiuo coniunctum ne te offendat 6 γειτόνισσαι VB γειττόνησαι A: correxit Boissonade 9 ἀργὰ t. e. ἀργῶς „in aller Ruhe“ 10 εὔρε ABV 11 μαγέρευμα forma uolgaris 12 τζο- καλίου V ef. 31, 19 13 αὕτη] εἶτα ὀσπῆτιον VB 14 τὴν om. VB τοῦ] τῶν A „in A est compendium quod ad γυλλάρι [γυλάρι Du Cange] fere ducit“ Boissonade. 16 διαβαίνειν est discedere 17 ἐρριμμένα V ποῦ μὲν. . ποῦ δὲ scribitur, non ποῦ μὲν . . που δὲ 18 ἐσύναξεν cf. 59, 7 [ἀργά]? nisi σχολάσας interpreteris laborem finiens. om. D. 20 ποιεῖν ut nostrates ὀψέ] uernacule ru Abend 21 εἰπεῖν A ὀψάρια A (D) 22 ἄλλο τι V ut saepius οὐκ εὐαγεύρουσα] „ich habe nicht gekocht“ „ὀψάρια, ἃ εὔρον ἐν τῷ χωραψίῳ, καὶ ἔφησον αὐτά.“ ἡ δὲ ἀκούσασα, τὰ μὲν ὀψάρια λαβοῦσα ἔκρυψε· τράπεζαν δὲ θεῖσα, λέγει ὁ ἀνὴρ „τὰ ὀψάρια ποῦ;“ ἡ δὲ „ποῖα ὀψάρια;“ φησίν. ὁ δὲ λέγει „μωρή, „οὐκ ἔψερά σοι ἀρτίως ὀψάρια, ἃ εὔρον εἰς τὸ χω- ράφιν;“ δὲ ἅμα ταῖς ὄνυξι σπαράξασα τὰς πα- ρειὰς ἐβόησε ἀκούσατε, γείτονες.“ καὶ τῶν γει- τόνων συναχθέντων λέγει ἡ γυνή „ἀκούσατε, ἄρ- χοντες ὀψάρια [γυλλάρια] λέγει μοι ἐψῆσαι ἃ ἔφερεν „ἀπὸ τὸ χωράφιον.“ καὶ οἱ ἄνθρωποι συναχθέντες p. 94 B. λέγουσι τῷ ἀνθρώπῳ „τί λέγεις; ἐν τῷ ἀγρῷ ὀψάρια „εὕρισκονται;“ ὁ δὲ λέγει „αὐθέντες καὶ ἀδελφοί, „ἐγὼ εὔρον αὐτὰ ἐκεῖσε· πῶς δὲ εὐρέθησαν οὐκ „οἶδα.“ τότε τῆς γυναικὸς βοώσης ὅτι „δαιμόνιον „ἔχει οὗτος,“ οἱ δὲ γείτονες ἐν ποσὶ καὶ χερσὶ πέ- δαις σιδηραῖς ἔβαλον· καὶ ὅλην τὴν νύκτα ὁ δέιλαιος ἔλεγε „καὶ οὐχ εὔρον τὰ γυλλάρια καὶ κομίσας δέ- „δωκα τῇ κυνὶ ταύτῃ, εἰπὼν Ἐφησον αὐτά; κατὰ τί δὲ ἐσιδέρωσάν με;“ τῆς δὲ πάλιν βοώσης, καὶ ἡμέρας ἐπιγενομένης, παραγίνονται οἱ γείτονες ἐρωτῶντες „τί γέγονας;“ ὅτε καὶ αὖθις τὴν ἀλήθειαν ὁ ἄτυχος 3 θεῖσα nominatiuus in hoc scriptore utique ferendus 4 φησὶ libri μωρή ut aliae formae ionicae, ἔψερα aoristus, εἰς τὸ χωράφιν nn uerbis loquentis ipsis minus etiam offen- ddunt 6 ταῖς] sic libri 8 ἄρχοντες] more nostro omnes ui- cinos adloquitur dominos 9 γυλλάρια seclusi; om. D 12 αὐ- θέντες] uide indicem 13 πῶς] qui factum sit ut inueniri potuerint 15 δὲ om. B. sed talis structura apud recentiores non infrequens est ἐν ποσὶ πέδαις ἔβαλον mire dictum: πέ- δαις ἔβαλον uidetur in unum quasi uerbum coaluisse uincire. ἐν τῇ ποσὶ A. unde Boissonade malebat ἐν τοῖς ποσὶ 16 νύκτα VD: νύκταν (AB) Boiss. 19 σίδερος Graeci recentio- ree ddicunt, in multis uocabulis praesertim ubi insequitur l. ρ pro l. η substituentes ε, uelut in θερίον καὶ hoc modo minus commode saepe additur 21 γέγωνας sed n. 38, 3 ὅτε Boissonade: ὁ δὲ libri; u. D ἄτυχος utique scriptoris est ἔλεγε. τῆς δὲ γυναικὸς βοώσης ὅτι „δαιμόνιον ἔχει, οἱ ἄνθρωποι ῥαδίως ἐπίστευον τὴν γυναικα, καὶ ἔλεγον· „ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος ἔπαθέ τι.“ μετὰ δὲ τρίτην ἡμέραν λέγει ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρὶ „πεινᾶς; ἴνα „σοι δώσω τι φαγεῖν.“ ὁ δὲ λέγει „ναί· καὶ τί „ἔχεις δοῦναι μοι φαγεῖν;“ δέ „ὀψάρια τηγάνου.“ ὁ δέ „καλῶς εἶπας, ὦ γύναι· ἃ σοι ἐκόμισα ὀψάρια

„ἀπὸ τὸ χωράφιν, ταῦτά εἰσι;“ καὶ ἅμα ἡ γυνή· „ἄρχοντες χριστιανοί, ἀκόμη τὸ δαιμόνιον κατέχει p. 95 B. „τοῦτον, καὶ πάλιν ὁ ψάρια λέγει.“ τοῦ δὲ εἰπόντος „οὐκ ἔτι τὸν λόγον εἶπω τοῦτον,“ ἡ γυνὴ ἔδωκεν αὐτῷ καὶ ἔφαγεν ἀπὸ τῶν ὁψαρίων ἐκείνων, μὴ εἰ- πὼν ἔτι λόγον περὶ τούτου. ὕστερον δὲ λέγει τῇ γυναικί „λῦσον με.“ ἡ δὲ λέγει· μὴ ὁψαρίων μέ- μνησαι;“ ὁ δὲ λέγει· „οὐκ οἶδα τί λέγεις.“ τότε ἔλυσεν αὐτόν, καὶ λέγει· „ὦ ἄνερ, ὅσα εἶπας, καλῶς „εἶπας· ἀλλὰ διότι ὕβριζες οὐχὶ τὰς κακὰς γυναικάς „μόνον ἀλλὰ καὶ τὰς καλὰς, κἀγὼ σοι εἶπον „Σιώπα,“ „σὺ δὲ εἶπας „Ἄν εἶχον ἐγὼ τοιαύτην πονηρὰν γυ- „ναῖκα, ἔμελλον αὐτὴν ἀνελεῖν,“ διὰ τοῦτό σοι „ἐποίησα ὅσα εἶδες· καὶ μηκέτι καυχᾶσαι περιγενέ- „σθαι τῶν γυναικῶν. τοῦτοις οὖν τοῖς λόγοις 1 πάλιν βοώσης 4 post πεινᾶς neque post φαγεῖν interrogandi signum posui. nam ἵνα significat hoc eo consilio ex te quaero ut —. cf. p. 104 B. δώσω autem est coniunctiuus aoristi barbarus 6 τηγάνου i. e. τηγανιστὰς 9 ἄρχοντες cf. 74, 8 ἀκόμι A ἀκόμα D: ἀκόμη BV i. e. ἔτι. u. Corais στοχασμ. σύτοσχ. ante Aeliamm p. μη' n. 3; ad Iscr. p. 3 med. 306 (29). 312 m. 342 m. et saepius 11 εἶπω con- iunctiuus pro futuro est 12 ἐκείνων om. (AB) Boiss. εἰ- πὼν ἔτι scripsi: εἰπόντι VB εἰπέν τι A; u. D. aptius autem uisum est ἔτι reponere quam quod aliquando proposueram u, λόγον deletο scribere εἰπὼν τι. 13 δὲ om. V 18 καλὰς cf. n. ad 29, 12. neque opus est addi κἀγαθὰς 19 ἂν εἶχον t. q. εἰ εἶχον ut saepe; cf. 59, 13 21 καυχᾶσαι est coniunctiuus temporis praesentis προσέθηκε τῷ ξένῳ καὶ λέγει αὐτῷ· „τὸν ἐμὸν ἄν- „δρα βλέπεις, ὦ ξένε, κατὰ πολὺ γηραιὸν ὄντα κἀμὲ „πάλιν νέαν καὶ εὐμορφον καὶ τὴν τῶν ἀνδρῶν „ὁμιλίαν ἀγαπῶσαν πολλά, σὲ δὲ νέον ὄντα καὶ δυ- „νάμενον τὴν ἐπιθυμίαν μου χορτάσαι. ὁ ἀνὴρ μου p. 96 B.,,ἔστιν ἔξω μετὰ τῶν φίλων· καὶ σύ ἀναστὰς πλή- „ρωσον τὴν ἐπιθυμίαν μου. ὁ δὲ ξένος ἐκεῖνος ἀπατηθεὶς ἔλυσεν τὴν ζώνην τοῦ βρακίου τοῦ ἀναβῆ- ναι τῇ κλίνῃ. ὡς γοῦν εἶδεν ἡ γυνὴ τὸ πρὸς συνου- σίαν σύντομον τοῦ ξένου, ἅμα βαλοῦσα τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν ἑαυτῆς κεφαλὴν, τὴν κόμην ἐσπάρατε βο- ῶσα· „βαβαὶ ὅττοτί!“ καὶ τότε οἱ ἐν τῷ χωρίῳ οἰκοῦντες προσέδραμον καὶ οἱ καλεσμένοι. ὁ δὲ ξέ- νος αὐτὴν βοῶσαν ἰδὼν καὶ τὸ πλῆθος εἰσρέον εἰς τὸν οἶκον, πάλιν ἐκάθισεν ἐμπροσθεν τῆς κειμένης αὐτῷ τραπέζης, φόβῳ συνεχόμενος πολλῷ καὶ μὴ ἔχων τι διαπράξασθαι. οἱ δὲ γεωργοὶ εἰσελθόντες λέγουσι τῇ γυναικί· „πῶς ἔπαθες; καὶ τίς ἡ αἰτία „τῆς τοσαύτης σου βοῆς; ἡ δὲ πρὸς αὐτούς εἶπεν· „οὗτος ὁ ξένος, ὁ παρ' ἡμῶν φιλοφρονούμενος, ἀπὸ „τῆς τραπέζης ἐσθίων, ὑπὸ τινος θρύμματος [ψίχας] 1 προσέθηκε] urgere. uernacule quoque zusetzen 2 κατὰ πολὺ] uide ind. — καταπολύ V ut saepe 4 ἀγαπῶσαν scri- psi: \γαπῶσα V ἀγαπῶ (AB) Boiss.: utramque structuram in hoc scriptore praesertim cum τὴν ὁμιλίαν antecederet ferendam duxissen si esset unde pederet σέ. itaque Boissonade qui ante καὶ 3 distinxit addere debebat, quod est in M, ὁρῶ post σὲ δὲ; u. D 5 ὁ δ' 6 καὶ δὴ σὺ 2 8 βρακίον] braca ἐπαναβῆ- ναι M rectius 13 καλεσμένοι i. e. κεκλημένοι. Boiss. Anecd. Gr. 4, 387. 14 ἰδὼν scripsi: εἰδὼς ABV. u. D εἰς ῥέον V 15 κειμένης t. e. παρακειμένης 17 τί V 18 πῶς non est mutandum 20 ὁ om. M 21 τῆςδε τῆς 4 θρύμι- ματος M: θρύματος ABV cf Corais Heliod. p. 63 (19) ψίχας seclusi: Boissonade malebat ψυχός. ψίχας V, ψύχας et ψίχας B, ψύχας A; om. M. u. D „τὸν λαιμόν ἐκρατήθη κακῶς, καὶ παρὰ μικρὸν „ἐκινδύνευε πνιγῆναι. ἐγὼ δὲ ἐξαίφνης ἰδοῦσα τὸ „συμβὰν καὶ δειλιάσασα τὸν θάνατον τοῦ ξένου, p. 97 B. „οὕτως ὡς ἠκούσατέ μου ἐβόησα. νῦν δὲ ἡ τοῦ θεοῦ „βοήθεια προφθάσασα ἠλευθέρωσεν αὐτὸν τῆς ἀνάγ- „εκῆς τοῦ πνιγμοῦ, αὐτῷ τὴν ὑγίαν χαρισαμένη.“ ταῦτα τῆς γυναικὸς εἰπούσης, ἅπαντες διέβησαν. ἡ δὲ γυνὴ ἐκείνη πλησιάσασα τῷ ξένῳ, λέγει πρὸς αὐτόν· „ἄρα ὅσον σοι διηγησάμην καὶ ὅσον ἄρτι „ἐποίησα ἔχεις γεγραμμένον· ὁ δὲ ξένος „μῶς,“ ἔφη. ἡ δὲ πρὸς αὐτόν· „μάτην λοιπόν, ὦ „ἄνθρωπε, τοὺς τοσούτους κόπους καὶ τὰς ἐξόδους „ἐποίησας πολλὰ γὰρ σπουδάσας οὐδὲν ἐποίησας, „καὶ τὰς τῶν γυναικῶν μηχανουργίας οὐπω κατε- νόησας.“ ὁ δὲ ἅμα τῷ λόγῳ ἐκείνης ἀναστὰς καὶ τὰ γεγραμμένα παρ' αὐτοῦ (περὶ) τῶν γυναικῶν λαβὼν, τῷ πυρὶ ἐνέβαλε

καὶ θαυμάζων ἔλεγεν· „ὥς „οὐδεὶς ἀνθρώπων γνωρίσαι δύναται τὰ τῶν γυναικῶν πανουργεύματα.“ μετὰ δὲ ταῦτα διαπορήσας καὶ μὴ ἔχων τι διαπράξασθαι, οὐ προσέθηκε ζητῆσαι πλέον τὰ γυναικεῖα κακά. καὶ οὕτως εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα ὑπέστρεψε καὶ ἀπλῶς γυναῖκα ἔγημεν.

1.32 Ἀπὸ τούτων γοῦν, ὧ βασιλεῦ, τῶν ἐξηγηθέν- p. 98 B. των τῷ κράτει σου παρὰ τῆς ἐμῆς οὐθενότητος καὶ εὐτελείας γινῶθι ἀκριβῶς ὥς ἀτελείωτός ἐστιν ἡ τῶν 6 αὐτῆν BV 9 ἄρα V ut saepius ὅσον i. e. ὅπερ σοι om. V 16 περὶ adieci: κατὰ addit Ven., quod praefert Boissonade 17 θαυμάζων] θειαζόμενος M ἔλεγεν· ὥς V (AB) Boissonade: ἔ. ὅτι D. M om. ὥς, ut uideatur legisse ἔλεγεν ὥς „οὐδεὶς 20 καὶ μὴ ἔ. τι (τί V) διαπρ. fortasse cum M praetermittenda; ex 76, 17, sed etiam διαπορήσας mallem abesset, firmatum illud quidem codici M quoque testimonio. 21 τὰ τῶν γυναικεῖα A, ex linea sciticet 18 24 οὐθενό- τητος] θ huic certe scriptori tribuendum γυναικῶν πονηρία, καὶ μὴ οὕτως ἀπλῶς καὶ ἀνεξε- τάστως ὑπακούσης πρὸς τὸν τοῦ υἱοῦ σου φόνον διὰ μόνην ἄκαιρον καὶ μανιώδη γυναικὸς κατηγορίαν. εἰ γὰρ τὸν σὸν παῖδα φονεύσεις, τίς ἄρα ἐστὶν ὁ τῆς σῆς βασιλείας διάδοχος καὶ κληρονόμος τοῦ γέ- νους σου καὶ τῆς ἀρχῆς; μὴ ἢ κακοσύμβουλος γυνὴ τὴν σὴν ἀρχὴν καὶ βασιλείαν διαδέξεται; καὶ τίς ἐστὶν ὁ θαρρήσας ἐπὶ τὸ σὸν κράτος ὥστε δουλεῦ- σαί σοι; καὶ εἰ οὐ φθάσει ἀμοιβὰς παρὰ σοῦ λαβεῖν ἔνεκα ὧν σοι δεδούλευκε, παρὰ τίνος ἔξει τὰς ἀμοι- βάς, τοῦ υἱοῦ σου ἀδίκως παρὰ σοῦ φονευθέντος; ὅπερ καὶ εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην ὄνειδος ἔσται σοι αἰώνιον.“ .

1.32 Τούτων ὁ Κῦρος τῶν λόγων καὶ παραδειγμάτων καὶ διηγήσεων παρὰ τοῦ ἐβδόμου συμβούλου καὶ φι- λосоφου ἀκροασάμενος, τὰ σπλάγχνα μελιχθεῖς, ἕνα p. 35 B. τῶν αὐτοῦ δορυφόρων οἰκειότατον [δορυφόρον] προ- καλεσάμενος, πρὸς τὸν σπεκουλάτωρα ἔπεμψε, κε- λεύων μηδαμῶς ἀποκτεῖναι τὸν ἑαυτοῦ υἱόν.

1.34 Εἴτα τῆς ὀγδόης ἐπιστάσης ἡμέρας λύεται μὲν τοῦ τῆς σιωπῆς δεσμοῦ ἢ τοῦ παιδὸς γλῶσσα. καὶ 4. 8 requiras ἔσται 6 κακοσύμβουλος scripsi: κακὴ σύμβουλος ABV. sed tum salten γυνὴ deleri oportebat. u. D 7 ἀρχὴν] ταραχὴν A 9. 11 παρασοῦ V 11 V in marg. σημείωσαι 15 καὶ φιλοσόφου] τοῦ φιλοσοφώτατου 16 μαλαχθεῖς dubitanter proposuit Boissonade 17 δορυφό- ρον VB: δορυφόρων in A a correctore in δορυφόρον mutatum; deleui igitur uocabulum fortasse scriptorem emendans 18 σπε- κουλάτορα (AB) Boiss. σπεκου V 21 τῆς τοῦ δεσμοῦ σιωπῆς ABV (δεσμουσιωπῆς, V): correxerat Boissonade cl. τοῦ δεσμοῦ 80, 4, ut est in M. uidetur sic scriptum fuisse. τῆς σιωπῆς. neque tamen ideo alterum pro glossa alterius habendum esse censui, prae- seertim cum in M quoque extet utrumque. τοῦ δ. om. D ἀρξάμενος λαλεῖν, λέγει πρὸς τινὰ γυναῖκα ἰσταμέ- νην ἔμπροσθεν αὐτοῦ· „συντόμως ἀπελθοῦσα, ὧ „γύναι, κάλεσόν μοι τὸν πρῶτον τοῦ πατρός μου „σύμβουλον καὶ φιλόσοφον.“ δὲ πρὸς τὸν φιλό- σοφον [ἄνδρα] τῶν ἄλλων διαφορώτατον ἀπελθοῦσα, λέγει τῷ ἀνδρὶ ὥς „ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς μηνύει σε „πρὸς αὐτὸν παραγενέσθαι.“ ὁ δὲ φιλόσοφος δρο- μαίως πρὸς αὐτὸν παραγίνεται καὶ τοῦτον ἀσμένως ἐναγκαλισάμενος ἡσπάσατο. καὶ ὁ παῖς ἅμα τῷ φι- λοσόφῳ ἐφάνέρωσε τὴν αἰτίαν, δι’ ἣν τὰς ἐπτὰ ἡμέρας ἦν σιωπῶν, ἀλλὰ καὶ ὅσα ἢ παλλακὴ τοῦ βασιλέως εἶπε πρὸς αὐτόν, καὶ προσέθηκε λέγων καὶ τοῦτο ὅτι „μεγάλας καὶ πολλὰς (ἔχω) χάριτας τῷ θεῷ καὶ ὑμῖν, ὅτι με ἀδίκου θανάτου τὸν ἀναίτιον ἐλυτρώσασθε καὶ τῶν κατασκευῶν τῆς μιαρὰς γυναικός, ἃς ἐποιεῖτο πρὸς τὸν πατέρα μου, ἐξηρπά- p. 100 B. σατε. ἀλλὰ νῦν, φίλων πιστῶν ἀληθέστατε, πορεύ- θητι πρὸς τὸν πατέρα μου τὸν βασιλέα, καὶ ὅσα σοι εἶπον φανέρωσον πρὸ τοῦ τὸ μιαρὸν γύναιον εἰσελ- θεῖν καὶ τὰς ἀκοὰς τούτου διαφθεῖραι.“ καὶ ὁ φι- λόσοφος „γίνωσκε, ὧ δέσποτα καὶ νεανία, ὥς καὶ ὁ σὸς διδάσκαλος εὐθύς (μετὰ) τὸ ἀκοῦσαί σε φθέγ- ξασθαι, πρὸς τὸν βασιλέα πορεύσεται.“ ἅμα τοίνυν τῷ λόγῳ μετὰ σπουδῆς ὁ φιλόσοφος ἦκε πρὸς βασι- 5 ἄνδρα offendit, cum 6 ex usu horum scriptorum apte adiectum sit:

itaque eieci διαφορότατον V 6 μηνύει] ad 64, 13 9 ἐν ἀγκ. V 11 παλακή V 12 προσέθετο M 13 ἔχω adiecti: ὑπέχω M. cf. D et p. 104 B. 16 καὶ τὸν πατέρα μου καὶ βασιλέα τῶν τῆς μοχθηρᾶς σκαιοριῶν ἐξήρ- πάσατε M. u. D 17 νῦν] μιοι 4 σὺ D 21 δέσποτα καὶ om. M; sed καὶ ipsum non offendit 22 μετὰ adieci: εὐθύς τὸ ABV ἅμα τῷ M. εὐθύς τῷ Boissonade „subaudito ἅμα.“ ego contra ut non dubito quin Byzantini εὐθύς cum dativa ipso coniunge potuerint ita exemplum desidero φθέξασθαι V 24 πρὸς βασιλέα] u. βασιλεύς apud Byzantinos saepissime, apud non-λέα καὶ συνήθως προσκυνήσας, „ζῆθι, βασιλεῦ,“ ἔφη, „εἰς τὸν αἰῶνα μετὰ τοῦ διαδόχου σου. χαρὰς „ἦκω εὐαγγέλια κομίζων σοι σήμερον· ὁ γὰρ υἱός „σου, τῶν (τῆς) σιωπῆς δεσμῶν λυθείς, ἄρτι ὡς „ἀηδὼν λαλεῖν ἤρξατο κάμει πρὸς τὸ σὸν κράτος διέ- „πεμψε ταῦτα διασαφῆσαι. ὁ δὲ βασιλεύς τούτων ἀκούσας τῶν λόγων, χαρὰς ἀπείρου πλησθεὶς καὶ ὥσπερ ἄλλος ἐξ ἄλλου ὕφ’ ἡδονῆς γενόμενος, πρῶτα μὲν δώροις ἐδεξιώσατο τὸν φιλόσοφον, εἶτα καὶ δο- p. 101 B.ρυφόρους στείλας μετεκαλεῖτο τὸν παῖδα. ὁ δὲ παῖς παραγενόμενος τῷ πατρὶ προσεκύνησεν. ὁ δὲ βασι- λεύς καὶ πατήρ τοῦ θρόνου ἀναστὰς ὑπὸ περιχαρείας, τῷ υἱῷ χαριέντως προσυπήντησε καὶ τοῦτον ἀγκαλι- σάμενος ποθεινότατα ἡσπάζετο. ὁ δὲ παῖς ἀνοίξας τὸ στόμα χαίρειν τῷ πατρί τε καὶ βασιλεῖ προσεφθέγ- ξατο. ὁ δὲ πατήρ τῆς χειρὸς κρατήσας, συνεδριάζειν αὐτῷ ἐπὶ τῆς βασιλικῆς καθέδρας ἐκέλευσεν. εἶτα φησι πρὸς τὸν φίλτατον υἱόν· „τίς ἐτύγχανεν, ὦ παιδίον ἐρασιμώτατον, ἡ αἰτία τῆς τοσαύτης σοῦ σιω- πῆς καὶ ἀφωνίας ἐπὶ ταῖς παρελθούσαις ἑπτὰ ἡμέ- ραις; καὶ διὰ τί οὐδ’ ὅλως ἐν αὐταῖς μοι λελάληκας, ὡς καὶ ἐμὲ ὑπο τῶν τῆς γυναικὸς ῥημάτων διὰ τὴν σιωπὴν ὑπαχθῆναι σε ἀνελεῖν· ὃ δὲ νέος τῷ βα- σιλεῖ καὶ πατρὶ ἀπεκρίνατο· „ὁ θεός, ὦ βασιλεῦ, ὅστις ἐστὶ βοηθὸς ἀεὶ τῷ ἀνθρωπίνῳ γένει, οὗτός με τῆς ἀδίκου σφαγῆς διεφύλαξεν. ὅτι δὲ οὐκ ἐφθεγ- nullos uelut Ioannem Cinnamum ex regula fere caret articulo 3 ut in N. T. σήμερον γὰρ ὁ M 4 τῆς adieci, ut est in u. D 6 ταῦτα] πάντα 2 τὰ περὶ αὐτοῦ ἅπαντα M 10 με- τακαλεῖται A 12 περιχαρείας 13 προσυπήντησε V ἀγκαλίσάμενος] ἐναγκαλίσάμενος 79, 9 16 τοῦτον ante κρα- τήσας addit M, τὸν D 19 ἡ adieci, et est in D 21 διατί V 25 βοηθός . . γένει] uersus dodecasyllabus politicus ἀνθρωπείῳ M 26 ἀδίκου om. M, τ. ἀ. σ. om. D γόμην τῷ κράτει σου ἐπὶ ταῖς ῥηθείσαις ἡμέραις, γίνωσκε, δέσποτα, ὡς ὑπὸ τοῦ διδασκάλου μου Συν- τίπα παρηγγελμένος ἤμην τοῦ μηδ’ ὅλως ἐντὸς ἑπτὰ p. 102 B. ἡμερῶν λόγον λαλῆσαί τινα. ὅτι δὲ καὶ ἡ γυνὴ αὕτη πρὸς τὴν σφαγὴν μου τὸ κράτος σου παρεκίνει, γνω- ρίζω σοι, βασιλεῦ, καὶ περὶ τούτου ὡς ὅταν ὁ και- ρὸς τοῦ μαθήματός μου ἐπλήρωσε καὶ ὁ διδάσκαλος ἔπεμψε με πρὸς σέ καὶ ἐλθὼν οὐκ ἐλάλουν σοι. παρέδωκάς με δὲ αὐτῇ· ἡ καὶ ἀπήγαγέ με εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῆς καὶ ἀρξαμένη λαλεῖν με, ἐφάνη ἀκό- λαστος καὶ πόρνη, πρὸς συνουσίαν καὶ μῖξιν ἑαυ- τῆς παρακινούσα· προηρεῖτο γὰρ συγγενέσθαι με αὐτῇ· ἐγὼ γοῦν τὸ ἀνανιδὲς ἰδὼν τῆς γυναικὸς καὶ τὸ ἄπρεπον τοῦ λόγου ἀκούσας, καὶ κατ’ αὐτῆς με- γάλως θυμωθεὶς, ἐπελαθόμην καὶ τῆς τοῦ διδασκά- λου μου παραγγελίας διὰ τὴν ἄτακτον ὁρμὴν αὐτῆς, καὶ λύσας τὴν σιωπὴν εἶπον πρὸς αὐτὴν ἡμέρως καὶ προσηνῶς ὅτι ,οὐκ ἀπολογήσομαι ὅσα μοι λέγεις, ὦ γύναι, πρὸς σέ, ἕως οὐ ἑπτὰ ἡμέραι παρέλθωσιν „ἀπὸ τῆς σήμερον, καὶ τῶν ἡμερῶν παρελθουσῶν „ἀπολογήσομαί σοι τότε καθὼς πρέπει σοι περὶ ὧν 1 ἐφθεγκ. V 3 τοῦ ex usu illius aevi additum 6 ταῦ της M ὅτε M rectius 7 ἐπληρώθη coniecit Boiss. fortasse tamen ἐπλήρωσε intransitiue, u aiunt, dictum quemadmodum u. γεμίζειν recentiores uti obseruauimus 59, 10 9 apodosis et sen- tentia postulante et altera recensione M adstipulante incipere debebat a uerbis ἀρξαμένη λ. με, ἐφάνη.. sed scriptor inde uu. ἡ καὶ . . 9 a structura incepta liberius discessit. itaque non amplius probo quod aliquando suspicatus sum pro u. δὲ restituendum esse τότε 11 μίξιν ABV 12 με παρακι- νοῦσα με ἡρέθιζε M. u. D ἡρεῖτο M με αὐτῇ, ut est in M, scripsi μοι αὐτῇ VAB αὐτῇ Boissonade. cf. D 13 ἀνεδὲς V 14 ἄπρεπον Graeci hodierni dicere solent καὶ ante κατ’ non commode a scriptore adiectum 18 ἀπολογήσομαι i. e.

ἀποκρinoῦμαι ὅσα] περὶ ὧν Μ. εἰς ὅσα υ. D p. 103 B., ἐλάλησας πρὸς ἐμέ.“ ταῦτα οὖν, ὦ βασιλεῦ, τῇ γυναικὶ ἀπεκρίθηκα, μηδὲν ἕτερον πρὸς αὐτὴν εἰ- πὼν ἢ λαλήσας· ἀλλ’ οὐδὲ ἄλλω τινὶ λελάληκα ἕως τῆς παρούσης ἡμέρας. διότι γοῦν ἔγωγε οὐκ ἐποίησα ἅπερ ἡ γυνὴ ἡγάπα, ἐκεῖνη φοβηθεῖσα καὶ ὑπολα- βοῦσα ὅτι δι’ ἃ μοι εἶπεν, ἐὰν ἄρξωμαι λαλεῖν, κιν- δυνεῦσαι μέλλει, ἡγωνίζετο ἐντὸς τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν ἀπολέσαι με, καὶ τὸ σὸν κράτος πρὸς τὴν σφαγὴν μου ἢ κακὴ καὶ δολία γυνὴ παρεκίνει. αὕτη ἡ αἰτία τῆς σιωπῆς, δέσποτα, ἣν ἐδήλωσα τῇ σκηπτουχίᾳ σου. τὸ λοιπὸν, ὦ βασιλεῦ, εἰ θέλει τὸ κράτος σου, ὀρισάτω ἐλθεῖν ἀρκετὸν ὄχλον καὶ λαὸν καὶ πάντας τοὺς φιλοσόφους, ὅπως ἀκουόντων αὐτῶν ἐγὼ φα- νερώσω ἐπὶ τοῦ βασιλικοῦ βήματος ὅσα διδασκαλίᾳ κῶς ὁ φιλόσοφος Συντίπας ἐδίδαξέ με.“ τοῦτων τῶν ἐκ τοῦ υἱοῦ λόγων ἀκούσας ὁ βασιλεὺς ἐπὶ πολὺ ἔχαιρε καὶ ἡγαλλιᾶτο. καὶ προστάττει πάντας τοὺς φιλοσόφους καὶ ἀπλῶς τοὺς λόγου μετέχοντας καὶ τοὺς αὐτοῦ μεγιστάνους καὶ ἄρχοντας παραγε- p. 104 B. νέσθαι. καὶ δὴ πάντων συνελθόντων καθὼς ὁ βα- σιλεὺς διωρίσατο, ἦλθε καὶ ὁ τοῦ παιδὸς διδάσκαλος καὶ μέχρις ἐδάφους προσκυνήσας, ἐκάθισεν. ὅτε καὶ ὁ βασιλεὺς ἔφη αὐτῷ· „ποῦ ἦσουν μέχρι τοῦ νῦν, ὦ σοφώτατε Συντίπα; ὅτι καὶ διὰ τὸ σὲ μὴ φαίνε- σθαι παρὰ μικρὸν ἀπέκτεινον ἂν τὸν υἱόν μου.“ ὁ δὲ Συντίπας τῷ βασιλεῖ ἀπεκρίνατο· „ἐγώ, βασι- λεῦ, τῷ υἱῷ σου παρήγγειλα ἐν ἡμέραις ἑπτὰ σιω- 2 ἀπεκρίθηκα] ad 60, 18 4 παρελθούσης V τῆςδε τῆς σήμερον M 6 δι’ ἃ] διὰ V 7 cf. 5, 1 ἡγωνίζετο] operam dabat 11 ἐθέλοι M 23 ἦσθαι M 24 ὦ haec rec. nullo certo consilio et posuit et praetermisit: praetermisit autem, ut hoc loco, crebrius M ὅτι καὶ] ὅτι γε M 25 aor., om. p ἂν M πᾶν, διότι τὰ τῆς αὐτοῦ τύχης δι’ ἀστρολογικῆς ἐρευνήσας μεθόδου, ἐγνώρισα εὐ ρὼν ὡς εἰ ἐντὸς ἑπτὰ ἡμερῶν λαλήσει, θανάτῳ ὑποβληθεῖ. διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ μακρὰν ἀπὸ τῆς βασιλείας σου ἐκρύβην, ἕως οὗ παρέλθῃ ἡ διωρία αὕτη. ὅθεν καὶ καλῶς πε- ποίηκε μηδ’ ὅλως λαλήσας σοι ἐν αὐταῖς ταῖς ἡμέ- ραις.“ ὁ δὲ βασιλεὺς ἔφη χάρις μεγίστη λοιπὸν τῷ θεῷ, ὅτι μου τὸν υἱὸν ἐκ τῆς ἀδίκου σφαγῆς διεφύλαξεν· εἰ γὰρ ὁ υἱός μου ἐφονεύετο παρ’ ἐμοῦ, ἐκινδύνευεν ἐξαλειφθῆναι ἐκ γῆς τὸ ἐμὸν ὄνομα.“ ταῦτα εἰπὼν ὁ βασιλεὺς προσκαλεῖται τοὺς φιλοσό- p. 105 B. φους αὐτοῦ καὶ πλησιέστερον αὐτοῦ μετὰ τοῦ Συν- τίπα παραστησάμενος, τοῦ παιδὸς ἐκ δεξιῶν συγ- καθέδρου ὑπάρχοντος, ἡρώτα τοὺς φιλοσόφους λέ- γων· „εἰπάτέ μοι νῦν, ὦ ἄνδρες· ἐὰν τὸν υἱὸν μου ἐφόνευον ἐντὸς τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν, τί νιν τὸ αἴτιον τοῦ φόνου ἐπεγέγραπτο, ἐμοί, τῷ θίῳ μου, ἢ τῇ γυ- ναικί;“ .

1.35 Τότε δὴ τῶν φιλοσόφων τέσσαρες ἐγγίζουσι πλη- σίον τῷ βασιλεῖ. καὶ ὁ εἷς ἀπ’ αὐτῶν εἶπεν· „ὦ βασιλεῦ, ἐγὼ νομίζω ὅτι ἡ αἰτία τοῦ φόνου τοῦ 2 ὡς εἰ ἐντὸς M, Boissonade: ὡς εἰτὸς A. ὡς ἐντὸς BV υ. D 3 λαλήσει] φθέγγετο M 4 καὶ ἐγὼ V (D): ἐγὼ AB, Bioiss ὅθεν καὶ 4. καὶ pertinet ad u. ἐκρύβην. 1. 68, 18 παρέλθῃ] ἂν περαιωθεῖ διωρία ABVM. cf. 5, 10 6 ταύταις? habet ἐν αὐταῖς omissis uu. ταῖς ἡμέραις recte, nam antecessit 5 non ἡ διωρία αὕτη sed ἡ τῶν ἑπτὰ μερῶν διωρία. itaque uidetur in archetypo fuisse idem quod in M, sed qui hanc confecit recensionem utrumque inmutauit. υ. D 10 ἐκινδύνευεν] ἂν add. M 14 τοὺς φιλοσόφους repe- titum more recentiorum 15 ἐὰν i. e. εἰ 1. cf. 75, 18 18 Syntipas de consilio uidetur praetermitti 19 δὴ scripsi: οἱ ABV, om. MD τέτταρες M ἐγκίζουσι V 20 εἷς] α’ i. e. πρῶτος cf. 18, 1 et 87, 20 ἀπ’ scriptoris est εἶπεν ὡς β., v. coniecerat Boissonade 21 ἐγὼ scripsi: ὡς ABV. cf. D Συντίπα ἦν· ἐπειδὴ γὰρ ἐκεῖνος ἐγίνωσκεν ὡς ἐὰν λαλήσῃ ὁ παῖς ἐντὸς τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν, θανάτῳ ὑποπεσεῖται, διὰ τί οὐκ ἐκράτει μετ’ αὐτοῦ τὸν υἱόν σου, ἀλλ’ ἔπεμψε σοι αὐτόν;“ καὶ ὁ δεύτερος ἐπε- κρίνατο· „οὐκ ἔστι τοῦτο εὐάρμοστον. διότι οὐκ ἡδύνατο ὀλιγῶσαι ἢ πλεονάσαι τὸν καιρὸν ὃν συνε- φώνησε τῷ βασιλεῖ καὶ διὸ οὐκ ἦν δυνατόν ψεύσα- p. 106 B. σθαι αὐτόν, ἔπεμψε τὸν παῖδα πρὸς τὸν πατέρα κατὰ τὴν συμφωνίαν, ἑαυτὸν δὲ μακρὰν ποῦ ἀπέκρυψε. λοιπὸν ἡ αἰτία οὐκ ἔστι τοῦ Συντίπα, ἀλλὰ μᾶλλον, ὅσον μοι δοκεῖ, τοῦ βασιλέως ἐστὶν ἡ αἰτία τοῦ τὸν φόνον ὀρίσαντος φονευθῆναι.“ καὶ ἀποκριθεὶς ὁ τρίτος ἔφη· „οὐχ οὕτω μοι δοκεῖ, τὸν

βασιλέα αἴτιον εἶναι τοῦ φόνου· οὐδὲ γὰρ ὁ βασιλεὺς τοῦ πράγμα-
 τος αἴτιος· ἀλλ' ὥσπερ οὐκ ἔστι λίθου ψυχρότερον ἄλλο οὐδ' ἐλαφρότερον ἰσχας τῆς ἐκ ξύλου γενομέ-
 νης, πυρεκβολουμένου δὲ τοῦ λίθου μετὰ σιδήρου καὶ ἰσχας φλόγα γεννῶσιν, οὕτω καὶ ἄνθρωπος
 μετὰ γυναικὸς πεσών, κἂν πολλὰ ἐστὶ νοῶν κἂν πολλὰ φρόνιμος, ἅμα τοῦ συμμιγῆναι ὁ
 τοιοῦτος ἢ τῇ γυ- 4 ἀλλὰ V σοι scripsi: σε ABV quod naitauī ut senten-
 tia perspicua esset. c. 5, 17. 6, 3. σεαυτὸν V. πρὸς τὸ σὸν κρά-
 τος M. ἀλλ' ἔπεμψε πρὸς σὲ μόνον κρύψας ἑαυτὸν? cf. D 11
 τοῦ βασιλέως om. scite ἡ αἰτία a scriptore ipso uidetur repetitum 12 φόνον] υἱόν? τῷ τὴν τοῦ
 παιδὸς ἀναίρεσιν ἐπιτάξαντι M cf. D ὀρίσαντος καὶ ὀρίσαντος A 13 τὸν . . φόνου delendane om.
 D 16 ἄλλο scripsi: ἀλλ' ABV. tam uera ti post ἔστι oddendum erat; u. ἰσχας] genetius est u
 ψίχας 76, 21. ἰσχα, ἰσκα (D), ἦσκα, ὕσκα uel v addito ἰσκνο ἦσκνο ὕσκα a recentioribus Graecis
 dicitur fomes; cf. St. Th, 8, 506 in ὕσκα; quod uocabulum Boissonadio ab esca, mihi a u.
 ἰσχναίνω ἰσχαίνα deriuandum uidetur 17 πυρεκβοούμενα VAB: πυρεκβολουμένου scripsi 18
 φλώγα V 19 παίζων dubi- tanter proposuit Boissonade, sed nescio an ex prouerbio expli-
 cari possit der Bauer liegt so lange mit der Frau auf einen Kissen, his sie beide kriegen ein
 Gewissen 20 ἅμα τοῦ more Byzantinorum cf. 68, 2: ἅμα τῷ M M non hobet ἢ — ναϊκὶ ἢ τῇ
 ἐρωμένη ἔλκεται πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς γυναικὸς καὶ τὸ θέλημα διὰ τοῦτο καὶ νῦν ἡ γυνὴ ἐστὶν
 [ἡ] αἰτία τοῦ φόνου· ψευδῶς γὰρ κατηγοροῦσα τοῦ παιδὸς, ὡς μὴ αὐτῆς ἀκούσαντος, παρεκίνει
 τὸν p. 107 B. βασιλέα πρὸς φόνον διὰ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὴν καὶ διὰ τὸ μὴ φθάσαι τὸν υἱὸν
 συντυχεῖν τῷ πατρὶ καὶ εἰ- πῆν τὴν τῆς γυναικὸς ἀναισχυντίαν καὶ τᾶλλα· τότε ὁ τέταρτος
 ἐλθὼν εἰς τὸ μέσον, ἔφη· „οὐδ' οὕτως μοι δοκεῖ ἔχειν ὡς λέγετε· οὐδὲ γὰρ ἡ γυνὴ αἰτία ἐγένετο,
 ἐπεὶ συνήθειά ἐστιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖ- στον κινεῖσθαι τὰς γυναῖκας καὶ κομπόνεσθαι ὁπό-
 ταν ἴδωσι νεανίσκον εὐπρεπῆ· ἡ γὰρ ὠραιότης τοῦ νέου ἀγρεύει τὴν φύσιν τῶν γυναικῶν ὡς
 ἀσθενε- στέραν· καὶ μάλιστα γίνεται τοῦτο, ὅταν τύχωσιν οἱ δύο μόνοι λαλεῖν· τότε γὰρ πλέον
 ἐν μοναζίᾳ γαρ- γαλίζεται ἡ γυνὴ πρὸς συνουσίαν καὶ παρακινεῖ τὸν νέον εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς
 ἐπιθυμίας αὐτῆς. λοιπὸν καὶ ἡ πονηρὰ αὕτη γυνὴ τοιαύτη ἀγάπη ἐκρατήθη τῷ κάλλει τοῦ
 νέου. ἐπεὶ δὲ οὐκ ὕκουσεν αὐτὴν ὁ τοῦ βασιλέως υἱός, ἀλλὰ μᾶλλον ἐφάνη αὐτὴν ἀπει-
 λῶν καὶ φοβερίζων περισσοτέρως, ἐφοβεῖτο καὶ ἔτρεμεν αὐτὸν ἡ γυνὴ, καὶ ἐσπούδαζεν
 ἐλευθερῶσαι αὐτὴν καὶ φυλάξαι ἀπὸ φόβου καὶ κίνδυνου ὃν προσ- p. 108 B. ἢ sed pergit καὶ
 μᾶλλον τῇ ποθουμένη 3 ἢ sectusi; cf. 10. 86, 8 4 uu. ὡς μὴ α. ἀκούσαντος facile careremus,
 omit- titque M. atque magis etiam offendunt quae inde a διὰ τὸ ἁ. (5) usque ad τᾶλλα (7) in
 hac recenisone leguntur, ab altera M et a D absunt 9 λέγεται A εἴρηται M. uidetur hoc suadere
 etiam οὐδέ. sed cf. 88, 5 εἰ D 11 κομπόνεσθαι uel κομβό- νεσθαι prurigine laborare
 interpretatur Boissonade, u. κόμι- βος i. e. περόνη, de τῇ κλιτορίδῃ intellegens; sed cum
 κόμβος etiam significet laqueum, κομβόνω fallere, ita capiendum potius uidetur ut sit laqueis
 quasi irretire 14 τύχωσιν λαλεῖν cf. 73, 2 23 αὐχὴν scripsi: αὐτὴν ABV ἑαυτὴν M φόβων καὶ
 κινδύνων ὧν reponere ut facite ita non necesariua est ἐδόκα παθεῖν διὰ τοὺς λόγους αὐτῆς
 τοὺς κακοὺς, καὶ ἀπὸ ταύτης τῆς αἰτίας ἠναγκάζετο μετὰ τέχνης θανατῶσαι τὸν παῖδα. τὸ
 λοιπὸν ἡ αἰτία τοῦ νέου ἐστίν, ὅτι μὴ τὴν ἐντολὴν τοῦ διδασκάλου ἐτήρησεν ἵνα σιωπήσῃ, ἀλλ'
 ἐλάλησε πρὸς τὴν γυναῖκα λόγον σκληρὸν καὶ φόβου γέμοντα.“ τότε ἀποκριθεὶς καὶ ὁ
 Συντίπας λέγει· „οὐκ ἔστι, καθὼς νομίζω, οὕτως ὡς ὑμεῖς λέγετε· οὐδὲ γὰρ ὁ παῖς αἰτία ἐγένετο.
 ἀλλ' οὐδὲ τῆς ἀληθείας ἐστὶ τι μεῖζον ἢ ἀληθέστε- ρον]· καὶ γὰρ πᾶς ἄνθρωπος, ὅστις λέγει
 ἑαυτὸν σοφιστὴν ἢ ῥήτορα ἢ διδάσκαλον εἶναι ἢ φιλόσοφον, εἴτα ψεύδεται πλεῖστα, κατὰ
 ἀλήθειαν ὁ τοιοῦτος ἔξω γίνεται τῆς ἑαυτοῦ γνώσεως ἀπάσης, καὶ οὔτε σοφός ἐστὶν οὔτε
 ῥήτωρ ἢ σοφιστής, ἀλλ' οὐδὲ τοῦ μέρους τῶν λογίων ἀριθμεῖται, ἀλλὰ μᾶλλον τῆς τῶν
 ψευδολόγων καὶ ὑποκριτῶν συνοδείας καὶ ξυν- αουλίας.“ .

- 1.35 Ὑπολαβὼν δὲ τὸν λόγον καὶ ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς p. 109 B. λέγει τῷ πατρί· „δέσποτα, ὄρισον κάμῃ ἀπολογίαν τινὰ πρὸς ταῦτα δοῦναι καὶ ὑμῖν ἐμφανίσει.“ ὅτε καὶ ὁ βασιλεὺς προέτρεψε τοῦτο. κάκεῖνος εὐθύς τοῖς φιλοσόφοις φησὶν· „ἡ ἐμὴ γνώσις πρὸς τὴν ὑμετέραν σοφίαν ὡς μυῖα πρὸς ἐλέφαντα παραβάλλ- λεται· ἀλλ’ ὅμως τῶν ῥημάτων μου ἀκούσατε.
- 1.37 Ἄνθρωπός τις τράπεζαν πολυτελῆ οἰκονομήσας, 1 παθεῖν recentiores, ἂν παθεῖν uel πείσεσθαι priores 4 ἐτήρησε V 8 αἵτιος M 9 ἢ ἀληθέστερον secludere malui quam ἀσφαλέστερον reponere; om. MD 12 differunt MD 14 οὐδὲ του 19 ὠρισον V ἀπολογίαν] ἀπόλογον M i. e. narratiunculam: quod etsi illo praestat, tamen ἀπολογίαν i. e. responsum a scriptore profectum esse effici δοῦναι. non intellexerat igitur quod in archetypo inuenerat u. ἀπόλογον 23 ἐλέφαντα] δρακοντα M 25 lemma τοῦ νέου βασιλέως νόημα πολλοὺς διὰ φιλίαν φαγεῖν προκαλέσατο. εἶτα τῶν κεκλημένων καθεσθέντων καὶ ἐσθιόντων, ὥκονόμη- σεν αὐτοῖς πιεῖν γάλα. καὶ πέψας (τὴν δούλην) εἰς τὸν φόρον τοῦ ἀγοράσαι γάλα τοῖς κεκλημένοις, ἀνέμενεν αὐτήν. αὕτη δὲ ἀγοράσασα τὸ γάλα καὶ ἐπιθήσασα τὸ γάλα] ἐπὶ τὴν ἑαυτῆς κεφαλὴν, ὡς ἔθος τισὶ γυναιξὶ ποιεῖν, εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ δεσπό- του αὐτῆς ἐπανήρχετο. ταύτης δὲ ἐρχομένης, ἄνω- θεν λοῦπος καταβάς ὄφιν τινὰ ἤρπασε κρατῶν αὐ- τὸν ἐν τοῖς αὐτοῦ ὄνυξι. πετόμενος δὲ ἴσα κατέπητ p. 110 B. τοῦ τζουκαλίου· καὶ ὁ ὄφις σφιγγόμενος σφόδρα ὑπὸ τῶν ὀνύχων τοῦ λούπου, ὑπὸ τῆς ἀνάγκης ἐξήμεσε τὸ φάρμακον· κάκεῖνο χυθὲν κατέβη ἴσα εἰς τὸ στόμα τοῦ τζουκαλίου. καὶ οὕτω γενομένου, οὐδ’ ὅλως ἐνόησε τοῦτο ἡ δούλη, φέρουσα ἐπὶ κεφαλῆς τὸ τζουκάλιον. εἰσελθοῦσα δὲ εἰς τὸν οἶκον καὶ τὸ γάλα κομίσασα τοῖς ἐσθίουσιν, ἅπαντες ἔπιον ἐξ αὐτοῦ καὶ εὐθέως ἀπέθανον. εἶπατε οὖν μοι, φι- λόσοφοι, τίς τούτου τοῦ θανάτου γέγονεν αἴτιος.“ .
- 1.38 Εἷς δὲ τις τῶν φιλοσόφων ἀποκριθεὶς ἔφη· „ὁ τὴν τράπεζαν ποιήσας ἔπρεπε γὰρ αὐτόν, πρὸ τοῦ πιεῖν τοὺς ἐν τῇ τραπέζῃ καθημένους ἐκ τοῦ γάλα- κτος ἐκείνου, πρότερον εἰπεῖν τῇ δούλῃ γεύσασθαι 1 προοκ. παρακ? 3 τὴν δούλην om. ABV, suppleuit Boissonade: est in M ἔστειλεν . . τὴν ἑαυτοῦ δούλην et in D. ἔστειλε μίαν γυναῖκα Ven. 4 φόρον] i. e. ἀγοράν M, fo- rum 6 ἐπιθήσασα i. e. ἐπιθεῖσο M τὸ γάλα seclusi ὡς . . ποιεῖν om M; addidit scriptor ut seruam culpa omni liberet; idea fortasse pro u. τισὶ scribendum ταῖς. cf. D 7 πιεῖν V 8 ἐπανήρχετο . . ἐρχομένη nt in M non multum ab initio occurrit διελθεῖν. ἐλθοῦσης δὲ a qua ueterum scriptorum con- suctudinē recentissimi quidem discesserunt 9 λούπος D; ad Philogel. 257 10 πετώμενος V ἴσα τοῦ 1. e. εὐθύς τοῦ 15 ἐννόησε V 19 τούτων? 22 ποιεῖν A. ἐξ αὐτοῦ, εἶτα μεταδοῦναι τοῖς φίλοις.“ ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄλλος φιλόσοφος ἔφη· „οὐχ οὕτως ἔχει τὰ τοῦ πράγματος· οὐ γὰρ ὁ ποιήσας τὴν τράπεζαν ἐγένετο p. 111 B. αἵτιος, ἀλλὰ τοῦ ὀφεισμένου ἦν ἡ αἰτία.“ Ὑπολαβὼν δὲ ὁ ἕτερος ἔφη· „οὐδὲ οὕτως ἔχει ὡς ὑμεῖς λέγετε· οὐδὲ γὰρ ὁ ὄφις τῆς μέμψεως ἄξιος, ἐπειδὴ περ τῇ ἀνάγκῃ τιμωρούμενος καὶ βιαζόμενος σφόδρα, μέλ- λων φουρκισθῆναι, τὸ φάρμακον αὐτοῦ ἐξέμεσεν.“ εἶτα καὶ ὁ ἄλλος τῶν φιλοσόφων ἀπεκρίνατο· „ἡ ἀφορμὴ αὕτη τοῦ θανάτου τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον τῶν ἄλλων τῷ λούπῳ ἀρμόζει, διόπερ ἐκείνου τὸν ὄφιν ἰσχυρῶς κρατοῦντος καὶ πνίγοντος, ἐπὶ τοσοῦ- τον ἠναγκάσθη ὁ ὄφις ὥστε τὸ φάρμακον ἐκβαλεῖν· εἰσελθὼν δὲ ὁ Συντίπας εἶπε· „γνωστὸν πάντως ἔστω τῷ κράτει σου, βασιλεῦ, ὡς οὐδὲν τῆς σοφι- στικῆς τέχνης καὶ λογιότητος τὸ καθόλου ἀφῆκα, ὅπερ μὴ ὅλον τῷ υἱῷ σου ἐδίδαξα, καὶ τοιοῦτον (ἀπέ- δειξα ὡς) ἀπὸ τῆς ἐμῆς ἐπιμελείας καὶ προαιρέσεως θεοῦ χάριτι τῶν ὑπὸ τὴν βασιλείαν σου φιλοσόφων εἰ μὴ πρῶτον ἀλλ’ οὐδὲ δεύτερον αὐτὸν καθεστά- ναι.“ ὁ δὲ βασιλεὺς ὑπολαβὼν τὸν λόγον τοῦ Συν- 1 φίλοις] δούλοις B 2 ὁ] cf. 5. 9. 5 λέγετε] φατέ M. cf. 85, 9 6 τῆς om. M 8 φουρκισθῆναι i. e. ἀπαγχονι- σθῆναι M ἐξέμεσε ABV: ἐξήμεσεν ut ceteroquin? 10 τοῦ θ. τῶν ἄ. om. M rectius, cum adiectum sit αὕτη (hoc om. D) μᾶλλον] μάλα A 14—89, 2 om. M rectissime: nam quae inde a 89, 2 respondet Syntipas, cum eis quae modo

legimus arcte co- haerent; contra quae intericiuntur ut 90, 5 apte dicuntur ita hoc loco inepte praecipuntur; sed tamen ab eo qui hanc recens- sionem confecit ipso huc relata esse euincit cum 89, 1. 2 tum 90, 6 ὡς καὶ πρὸ ὀλίγου σοι ἐδήλωσα εἰσελθὼν] παρελθὼν M πάντῃ BV om. D 17 υἱῶ] υἱὸν 90, 9: uerbo διδάσκειν recentio- res Graeci datium subiungunt ἀπέδειξα ὡς adieci, cf. 90, 9 19 in margine BV: ἐκ τοῦ εἰπεῖν δεύτερον (β V. οὐδὲ addebat Boissonade), τὰ πρῶτα δέδωκε τίπα, πρὸς τοὺς μεγιστάνους ἔφη ὅτι „πάλιν ἀκού- p. 112 B. σωμεν τοῦ Συντίπα.“ καὶ ὃς ἀπεκρίνατο ὅτι „γνωστὸν καὶ ὑμῖν ἔστω, ὅτι πᾶν ζῶον ἐκ θεοῦ δημιουργηθὲν καὶ ἐν ἑαυτῷ ἔχον δύναμιν ζωτικὴν οὐδὲν ἄλλο τρώγει, εἰ μὴ ὅπερ προσέταξεν αὐτῷ ὁ θεός. λοι- πὸν καὶ ὁ λοῦπος ἐκ τῶν τῆς γῆς ζῶων τρέφεσθαι ταχθεῖς, ἀναίτιός ἐστιν ἐπὶ τῷ συμβάντι.“ καὶ ὁ βασιλεύς, ταῦτα εἰπόντων τῶν φιλοσόφων καὶ ὕστε- ρον τοῦ Συντίπα, ἐνατενίσας τῷ υἱῶ αὐτοῦ ἔφη „ὕπολαμβάνω, υἱέ, ὡς οἱ παρόντες οὔτοι φιλόσο- φοι οὐ γινώσκουσι τίνι πάντων ἀρμόζει ἢ τοῦ συμ- βάντος αἰτία. πλὴν εἴπέ μοι σύ, τίς ὁ αἴτιος τοῦ τοιούτου θανάτου τῶν ἀναιτίων.“ ὁ δὲ παῖς τῷ βασιλεῖ ἀπεκρίνατο „εἰς οὐδέν, ὦ δέσποτα βασιλεῦ, οἱ φιλόσοφοι σφάλλουσιν, οὐδὲ ὡς τῇ ἀληθείᾳ προσ- κρούοντες, ἄλλος ἄλλο τι σφάλλονται. πλὴν ὁ τοῖς τὸ γάλα πεπωκόσι (συμβεβηκόως) κίνδυνος ἐπέκειτο αὐτοῖς γενέσθαι ὑπὸ τῆς τύχης αὐτῶν, καὶ ἔμελλον ἐκεῖνοι τοιῷδε τρόπῳ τῆς ζωῆς ἐξελεθῆναι.“ ὁ δὲ βασι- p. 113 P. λεὺς τὸν λόγον τοῦ παιδὸς ὡς πολλὰ εὐάρμοστον ἀπο- δεξάμενος, λίαν ηὐφράνθη ἐπὶ τῇ τοῦ υἱοῦ συννοίᾳ καὶ φρονήσει· καὶ τάχα ἐπὶ τῇ συλλογιστικῇ καὶ 3 καὶ ὑμῖν] ὑμῖν om. p καὶ M. γνωστὸν ἔστω καὶ ὑμῖν ἔστω A, fort. γνωστὸν σοι καὶ ὑμῖν ἔστω. (om. D) 7 ταχθεῖς A (D) ὀρισθεῖς M: τεχθεῖς BV 9 ἐνατενήσας V 14 εἰς om. B V in margine ὅρα 15 σφάλλουσιν AB σφάλλουσιν V (D): σφάλλονται M προσκρούονται ABV: προσκρούοντες scri- psi, ut est in M 16 σφάλλονται AB σφάλλονται V: φά- σκουσι M rectius; utrum uero σφάλλονται ad emendandum σφάλ- λουσιν in margine adscriptum locum uerbi φάσκουσι errore librarii ceperit, an qui hanc recensio- nem composuit ipse uerbis σφάλλου- σιν . . σφάλλονται luserit, dubitari dubitari 17 πεποκόσι V πε- ποιηκόσι B συμβεβηκόως om. in ABV (D), adieci: συμβεβηκόσι M quod correxi ἀπέκειτο M rectius 21 συννοίᾳ V 22 τάχα ἐπὶ et 90, 1 φρονήσει καὶ om. M ante φησί addens καί: σοφιστικῇ αὐτοῦ φρονήσει καὶ ἀποκρίσει φησί πρὸς τὸν Συντίπαν· „ζήτησον ὅπερ ἂν ἐθέλῃς παρὰ τῆς ἐμῆς βασιλείας καὶ δοθήσεται σοι. ἀλλὰ καὶ εἴ τις ἑτέρα διδασκαλία τινῶν πρόσεστι μαθημάτων, (τὸν υἱόν μου) ἐκδίδαξον.“ „γνωστὸν σοι ἔστω, ὦ βα- σιλεῦ,“ ὁ Συντίπας ἔφη, „ὡς καὶ πρὸ ὀλίγου σοι ἐδήλωσα, ὡς οὐδὲν τῆς σοφιστικῆς τέχνης καὶ λο- γιότητος ἀφῆκα καθόλου ὅπερ οὐκ ἐδίδαξα τὸν υἱέα σου, ὡς καὶ πάντων, θαρρῶ λέγειν, τῶν ὑπὸ τὴν βασιλείαν σου φιλοσόφων εἰ μὴ πρῶτον ἀλλ’ οὐδὲ δεύτερον καταστήσαι.“ ὁ δὲ βασιλεύς τὸν λόγον ὑπολαβὼν, τοῖς μεγιστᾶσιν ἔφη καὶ φιλοσόφοις „ἄρά γε ταῦτα ἡμῖν φιλαλήθως ὁ Συντίπας λαλεῖ;“ οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν ὅτι „καὶ μάλα πολλὰ ἀληθεύει, ὦ δέσποτα.“ καὶ ὁ βασιλεύς ἀναβλέψας πρὸς τὸν p. 114 B. υἱὸν αὐτοῦ λέγει· „σὺ δέ, ὦ υἱέ, τί λέγεις ; ἐν ἀλη- θείᾳ περὶ σοῦ ὁ σὸς διδάσκαλος καλῶς] φθέγγεται;“ καὶ οἱ φιλόσοφοι ἅμα εἶπον ἀποκριθέντες ἀντὶ τοῦ παιδός „οὐδεῖς, ὦ βασιλεῦ, ὡς ὁ υἱός σου ἐστίν, ὁ ὑπερέχων τῇ τῶν μαθημάτων καὶ τῶν λόγων ἐπι- στήμῃ, ῥητορικῇ τε φαμὲν καὶ τῇ ἄλλῃ σοφίᾳ.“ τότε καὶ ὁ παῖς λέγει τῷ πατρί τε καὶ βασιλεῖ „γνωρίζω σου τῷ κράτει, δέσποτα, ὡς ἐάν τις τῶν ἀνθρώ- quo fit ἀποκρίσει pendeat a u. ηὐφράνθη ἐπὶ (89, 21), indeque a u. καί φησι nouum incipiat enuntiatum: quam stru- cturam inepte φρονήσει repetens nulla de causa mutauit qui hanc recensio- nem confecit 1 καὶ σοφιστικῇ om. V 2 Ev. Marc. 6, 22 4 τὸν υἱόν μου adieci. καὶ τήνδε τὸν υἱόν μου ἐκ- δίδαξον M: cf. D 5 γν. σοι ἔστω σοι A 6 ὡς . . ἐδήλωσα om. M; cf. n. ad 88, 14 8 τὸν υἱέα AB τὸν υἱόν σου υἱέα A. uitio frequenti. u. D. τόν σου υἱέα Boiss. 10 οὐδὲ] οὐ A 11 καταστήναι M rectius; supra 88, 20 καθεστάναι 17 καλῶς seclusi quippe e postremis syllabis u. antecedentis or- tum; non

est in MD φθέγκεται V 20 ὁ ὑπερέχων πάντων τῇ? cf. p. 131, 3 B. 21 ρητορικῇ V φιλοσοφίᾳ A (D) πων οὐ τελείαν λάβη τὴν φρόνησιν καὶ τὴν μάθη-σιν, οὐκ ἀποδίδωσιν ἀγαθὰ τοῖς εὐεργέταις αὐτοῦ σιν, καὶ διδασκάλοις· τὸν δὲ ἀμαθῆ καὶ ἀπαιδεύτον ἄν-θρωπον ἄγνωστον καὶ ἄφρονα παντελῶς ὀνομάζειν πρέπει, ἀλλ' οὐδαμῶς καλόνουν καὶ γνωστικόν. ὁ δὲ διδάσκαλός μου Συντίπας σπουδαίως καὶ ἀκρι-βῶς ἐπιμελησάμενός μου, δοκιμώτατόν με τῇ φιλο-σοφίᾳ, δυνάμει θεοῦ, καὶ τῇ γνώσει κατέστησε· καὶ πρέπει τοῦτον παρὰ τοῦ σοῦ κράτους ἀξίαν τῆς σπουδῆς καὶ ἐπιμελείας λαβεῖν καὶ τὴν ἀμοιβήν. ἐπειδὴ δέ, ὦ βασιλεῦ, καὶ οὗτοί σου οἱ φιλόσοφοι συμμαρτυροῦσί μοι, ὅτι ὑπερβάλλω τούτους τοῖς p. 115 B. λόγοις, δέομαί σου ἀκριβῶς ἀκροάσασθαι τῆς διη-γήσεως ταύτης·.

1.39 δύο παιδία ἦσαν ἓν τινι τόπῳ, τὸ μὲν ἔν χρό-νων πέντε, τὸ δὲ ἕτερον τριῶν. ἦν δὲ καὶ τις ἀνὴρ γηραιὸς καὶ καμπούρης, ἅμα δὲ καὶ παράλυτος, ὅστις ἦτον γεμάτος τῇ φρονήσει καὶ νοήμασι, σὺν τοῖς παισὶν ἐκείνοις·.

1.40 ὁ δὲ βασιλεὺς ἀνακόψας τὸν λόγον τῆς διηγῆ-σεως λέγει τῷ υἱῷ· „καὶ τίς ἦν, τέκνον, ἡ ἐκείνων ὑπόθεσις;“ ἀναλαβὼν δὲ πάλιν ὁ παῖς ἀρχῆθεν τὸν λόγον λέγει·.

1.40 „ἀνὴρ τις ἦν πανοῦργος λίαν καὶ πόρνος· ὅταν δὲ ἤκουε περὶ γυναικὸς εὐμόρφου, πρὸς ἐκείνην εὐ-θὺς ἐπορεύετο ἕνεκεν ὁμιλίας. ἐδηλώθη οὖν αὐτῷ μιᾷ τῶν ἡμερῶν περὶ τινος γυναικὸς κατὰ πολὺ ὠραίας· καὶ ἅμα πρὸς ἐκείνην ἀπῆλθε τοῦ συμμι-γῆναι αὐτῇ. εἶχε δὲ ἡ γυνὴ παῖδα τριετὴ ὄντα. ἔτυχε δὲ τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ λέγειν τὸν παῖδα τῇ μητρί· „ποι-ησόν μοι μαγέρεμα τι φαγεῖν.“ ἡ δὲ γυνὴ ὁρῶσα p. 116 B. τὸν ἄνδρα σπουδάζοντα πρὸς μῖξιν, λέγει αὐτῷ· „ὀλίγον μοι ἀκαρτέρησον, ἄνθρωπε, ἕως οὗ τὸ παι-„δάριον ἀναπαύσω.“ ὁ δὲ λέγει τῇ γυναικί· „κατὰ „τὸ παρὸν τὴν τοῦ παιδὸς σου φροντίδα ἔασον καὶ „τὰ τῆς ἐπιθυμίας μου πλήρωσον, μή πως ἀργήσω.“ ἡ δὲ ἀντέφησεν· „ἐὰν ἐγίνωσκες, ὦ ἄνθρωπε, τὴν „γνώσιν τούτου μου τοῦ παιδός, οὐκ ἂν μοι τοιαῦτα „ἔλεγες ῥήματα.“ καὶ ταῦτα εἰποῦσα, διὰ συντόμων ἐγείρεται καὶ ὀρύζιον ἐψήσασα τῷ παιδί παρέθηκεν. ὁ δὲ παῖς, εἰ καὶ πολλὰ μικρὸς οὐκ ἦτον, ἀλλ' οὖν ὑπῆρχε κλαίων καὶ τὴν μητέρα ἠνάγκαζε παραθεῖ-ναι αὐτῷ πλεῖον ὀρύζιον· ἔλεγε γὰρ ὅτι „ἀκμὴν οὐκ „ἐχόρτανα, ἀλλ' ὀρέγομαι περισσότερον.“ καὶ ἡ μή- 1 „hanc narrationem omisit Van.“ Boissonade ἡνίκα ἠκηκόει M καταπολὺ V ut saepe 6 lemma περὶ τοῦ τριετοῦς παιδὸς τριετῇ] scribendum potius τριέτη cf. Poll. 1, 54 Göttl. Acc. 323 7 λέγειν] infinitivus est in M quo- que. cf. 73, 2 8 μαγερεύματι V. cf. 73, 11. 20 9 μίξιν ABV 10 μοι ABV : με M, om. D. ille dativus qui dicitur ethicus potest esse. cf. 53, 5 τῷ παιδαρίῳ ABV: τὸ παιδάριον scripsi. cf. D. sed factum esse poterat etiam ut exciderit τὴν ὄρεξιν, τὴν πείναν, τὸν λιμόν. τῷ ἐμῷ παιδί βρώσιμόν τι παρα-σκευάσω M 13 ἀργήως] „uerbum obscenum“ Boissonade ; ego interpreter morari ut est in M μήπως γένοιτό με χρονί-σαι ὥδε 14 ἐάν] cf. 75, 18 16 συντόμως ABV: cor- rexit Boissonade 17. 20 ὀρύζιον BVM ὀρύζιον A. cf. 30, 11 18 πολλὰ] ualde. cf. 84, 19 21 ἐχόρτανα scripsi; ἐχόρ-τασα ABV πλείονος ὀρέγομαι M. cf. n. ad p. 165 B. τὴν ἐποίησε τὸ θέλημα τοῦ παιδίου. ὁ δὲ παῖς πάλιν θέλων καὶ ἕτερον παράθεμα, πρὸς τὴν μητέρα ἐθρήνει. ὁ μέντοι ἀκόλαστος ἐκεῖνος λυπούμενος ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς ἀνάγκῃ καὶ τῷ κλαυθμῷ, λέγει πρὸς αὐτόν· „πολλὰ εἶσαι, ὦ παῖ, ἀνάσχυντος καὶ „ἀχόρταστος καί, ὡς ὁρῶ, γνῶσιν ὅλως οὐκ ἔχεις. p. 117 B. „εἰ γὰρ τὸ τοσοῦτον ἔψημα παρετίθετο πέντε ἄν- „δράσι, καὶ ἀρκετὸν ἦν αὐτοῖς ὥστε κορέσαι.“ ὁ δὲ παῖς αὐτῷ εἶπεν· „ἐκεῖνος μᾶλλον ἐστέρηται φρο- „νήσεως, ὅστις ἑαυτῷ ἐπιζητεῖ, καθάπερ σύ νῦν τῇ „ἐμῇ μητρί· λέγεις γὰρ ἀπρεπῶς [καὶ ἐπιζητεῖς] καὶ „πρᾶξιν μεταδίδωκεις ἢν ὁ θεὸς μεμισημένην ἔχει καὶ „βδελύττεται. ἐν ἐμοὶ δὲ τί ὁρᾷς φρονήσεως ἐστε- „ρημένον; ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦδέ μου τοῦ κλαυθμοῦ, „ὅπερ ἀναισχυντίαν καλεῖς, τίνα ὅλως νομίζεις ζη- „μίαν πανθάνειν με; μᾶλλον μὲν (οὖν) καὶ οἱ „ὀφθαλμοί μου διὰ τῶν δακρύων καθαρθέντες ἐπὶ 1 κατὰ τὸ θέλημα M 4 ἀνάγκῃ] „das Drängen.“ ἀσελ- γεία M 5 εἶσαι, ut D,

scripsi: ἦσαι ABV 7 τοσοῦτον scri- psi: τοιοῦτον ABV τόσον D παρετέθη M. παρετέθειτο? 8 ἂν διήρκεσεν M 11 μητρί] cf. 22, 8. p. 151, 4 B. Esra 4,2 ἐκζητοῦμεν τῷ θεῷ ἡμῶν. sed utique offendunt u. ἐπιζητεῖ carens obiecto datiuuique ἑαυτῷ et τῇ μητρί diuersa sententia ad idem uerbun relati, neque puto ἐπὶ ut 94, 11 uel ἐν addendum esse ut Reg. II 1, 2 ἐπιζητήσατε ἐν τῷ Βάαλ: hoc enim interpre- ter in templo Baalis oraculum consulite; sed uidetur qui hanc recensionem confecit datiuum τῇ μητρί qui pendebat a u. λέγειν ab eo male seiunxisse morreque recentiorum cum u. ἐπιζητεῖν coniunxisse. in M legitur rectissime τὸ παρὰ σοῦ νῦν ζητούμε- νον καὶ ἐμῇ μητρί ἀπρεπῶς λεγόμενον σεαυτὸν ἐπιζητεῖ (sucht dich heim, kommt über dein Haupt, σέ ὃ ἐμελλε κιχήσεσθαι κακὰ ἔργα) καὶ πρᾶξιν μεταδιώκει θεῷ μεμιση- μένην. cf. D. aliquanto melius procederet oratio deletis uu. γάρ et καὶ ἐπιζητεῖς (11) sublataque post μητρί distinctione 12 με- μισημένην ἔχει i. e. μεμίσηκε καὶ νῦν μισεῖ 15 ὅπερ M quoque 16 οὖν adieci ex M cf. 135 B.; praestaret quidem pro u. μὲν reponere γάρ „πλεῖον διεφωτίσθησαν, καὶ οἱ μυκτῆρές μου τῆς ἐν „αὐτοῖς ἀκαθαρσίας ἐκαθαρίσθησαν, καὶ τὸ παρα- „τεθέν μοι ἐψητὸν πρὸς τροφήν διὰ τοῦ κλαυθοῦ „μου, εἴ τι καὶ ἤθελον, εὐκόλως μοι ἦλθε.“ τούτων τῶν λόγων τοῦ παιδὸς ἀκούσας ὁ ἀνὴρ ἐνόησεν ὡς τὸ παιδίον μεῖζόν ἐστι τῇ γνώσει ἢ αὐτός, καὶ ἀνα- p. 118 B. στὰς αὐτίκα προσεκύνησεν αὐτό, εἰπὼν πρὸς αὐτό. „ἄξιῶ, μὴ κατηγορήσης με περὶ ὧν ἐλάλησα πρὸς „σέ· οὐ γὰρ ἐγίνωσκον ὅτι τοσαύτην ἔχεις τὴν φρό- „νησιν.“ καὶ ταῦτα εἰπὼν ἀπῆλθε, μηδὲν ἀπρεπὲς ἐπὶ τῇ μητρί αὐτοῦ ἐργασάμενος.

1. 41 Ἄκουσον (δέ), ὦ βασιλεῦ, καὶ περὶ τοῦ πενταετοῦς παιδὸς τῆς διηγέσεως. ἄνδρες πραγματευταὶ ὑπῆρ- χον τρεῖς, οἵτινες καὶ πρὸς ἀλλήλους εἶχον συντρο- φίαν. καὶ ἀπῆλθον εἰς χώραν τινὰ διὰ πραγματείαν. τῆς ὁδοιπορίας οὖν ἀρξάμενοι κατῆλθον εἰς χωρίον, ὥστε ἐν αὐτῷ μέναι, εὐρόντες οἰκίαν γραΐδος τινός. μετὰ δὲ τὸ ἀναπαύσασθαι αὐτούς, ἔδοξεν ἀπελθεῖν εἰς βαλανεῖον καὶ λουθῆναι· καὶ λέγουσι τῇ γραΐδι· „ετοίμασον ἡμῖν, ὦ γύναι, τὰ πρὸς τὸ λοετρὸν χρειώδη, σκεύη τε καὶ ἱμάτια. μόνου δὲ τοῦ κτενὸς 2 αὐτῆς V παρατιθέν ABV : quod correxi 3 πρὸς τροφήν] προσετέθη μοι καὶ M 5 ἐνόησεν V 8 με] quia κατηγορεῖν iam nihil aliud est nisi μέμφεσθαι, quod exhibet M 9 τοσαύτην ego, D: τοιαύτην ABVM 12 lemma περὶ τοῦ πενταετοῦς παιδὸς potius πενταέτους cf. 92, 6 ἄκουσον] coniunctionem aliquam excidisse ut certum est, ita est incertum utrum ἀλλ' an δέ an οὖν an νῦν an τοίνυν, quod praebet M (λοιπὸν D), fuerit: interim adieci δὲ cl. 124 B. extr. 16 ἀρ- ξάμενοι] ἐχόμενοι M 17 ὥστε] cf. 18, 16 ἐν αὐτῷ om. A 20 λοετρὸν] formae ionicae in sermonem uulgarem non raro inmiscuntur 21 μόνον B ἢ δὲ πάντα αὐτοῖς ἡτοιμάσατο, μόνου τοῦ κτενὸς δ' ἐπελάθετο M. ἐπελάθετο AM: ἐπελάθοντο BV cl. D: quod serandum erat cum quid uetula fecerit non relatum sit: sed ex communi codd. A et M testimonio ueri simillimum fit ἐπελάθοντο. εἴτα οἱ πραγματευταὶ βαλόντες ἅπερ εἶχον, χρυσίον καὶ ἀργύριον, εἰς βαλάντια τρία, δε- δώκασιν τῇ γραΐδι εἰπόντες αὐτῇ· „ὦ γύναι, λάβε p. 119 B. „ταῦτα τὰ τρία βαλάντια τοῦ χρυσοῦ καὶ. φύλαττε „καλῶς ἐν ἑαυτῇ, καὶ μηδὲν ἀπὸ τούτων δώσης τινὶ „ἄφ' ἡμῶν, εἰ μὴ νὰ ἴδῃς καὶ τοὺς τρεῖς ἡμᾶς.“ ταῦτα εἰπόντες, ἀπῆλθον εἰς τὸ βαλανεῖον, καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἰδόντες ὅτι κτένιον οὐ κρατοῦσι, στέλλουσιν ἓνα ἀπ' αὐτούς πρὸς τὴν γραῖαν τοῦ λαβεῖν τὸ κτέ- νιον. ὁ δὲ πεμφθεὶς εἰς τὴν γραῖν λέγει αὐτήν· „οἱ σύντροφοί μου μηνουσί σε δι' ἐμοῦ· Πέμψον „ἡμῖν τὸ χρυσίον τό σε ἐδώκαμεν.“ ἡ δὲ γυνὴ λέ- γει τῷ ἀνδρὶ· „οὐδαμῶς δώσω σοι, ἕως οὐ ἔλθετε „καὶ οἱ τρεῖς ὁμοῦ.“ καὶ ὁ ἀνὴρ „ἰδοῦ,“ λέγει „οἱ „σύντροφοί μου μακρόθεν κατ' ὄψιν σου ἴστανται, „καὶ ἐκεῖνοι λέγουσί σοι δοῦναί μοι τὸ χρυσίον.“ καὶ ταῦτα εἰπὼν τῇ γραΐδι, στρέφεται πρὸς τοὺς συντρόφους αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς ἀνωνύμως „οὐ δίδει μοι ἡ γραῖς,“ μήτε κτένιον εἰπὼν μήτε χρυ- σίον. ἐκεῖνοι δὲ νομίσαντες τὸ κτένιον ζητεῖν αὐτόν, in hac quoque recensione ante μόνου enuntiatum quale est in M praetermissum esse 1 ὅπερ? 2 χρυσᾶ (χρυσᾶ V) καὶ ἄρ- γυρον ABV : χρυσίον καὶ

ἀργύριον scripsi; quod malui quam leuiore fortasse mutatione ὅπερ . . . χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, quia χρυσίον, ut est rei aptissimum uocabulum, in tota hac narratione repetitur, χρυσοῦ nonnisi l. 4 legitur neque dubitatione liberum est. ἅτινα ἐπεφέροντο (cod. ἀπ.) χρυσοῦ τρία βαλάντια M 4 τοῦ] τὰ ξύλα τῶν ἀρωμάτων p. 132, 10. 12. 136, 7 B. et M nonnunquam 5 ἐν i. e. παρ' M; 51, 25 δώσης scriptoris est 6 εἰ μὴ νὰ] ἵνα A ἡμᾶς noli mutare cl. 14 8 κτένιν A. forma barbara κρατοῦσι i. e. ἔχουσι 11 „uariant codices et Ven. in accentus sede σύντροφοι [V 96, 3. 5 et 123, 3 B.] et συντρόφοι [V l. 11. 15, D] exhibentes.“ Boissonade μηνουσι] μηνύουσι coniecit Boissonade. δηλοῦσι M εἶπαν D 12 τό i. e. ὅ e sermone uolgari 13 ἔλθητε 19 μὴ . . μήτε V structura apud recentes non infrequenti p. 120 B. λέγουσι τῇ γραΐδι μετὰ νεύματος „δός, γύναι, αὐτό.“ ἥ δὲ ἐκβαλοῦσα τὸ χρυσίον δέδωκεν αὐτῷ. ὃ δὲ τοῦτο λαβὼν εὐθέως ἀπ' ἐκεῖσε ἔφυγεν. οἱ δὲ σύν- τροφοὶ αὐτοῦ περιμένοντες αὐτόν, οὐκ ἦλθε· καὶ μεγάλη φωνὴ λέγουσι τῇ γραΐδι· „ποῦ ἐστὶν ὁ σύν- „τροφος ἡμῶν, ὃν ἀπεστείλαμεν εἰς σέ, καὶ οὐδ' „ὅλως εἰς ἡμᾶς ἀνεφάνη;“ ἥ δὲ γραῦς εἶπε τοῖς ἀνθρώποις ἐκείνοις ὡς „τὸν θησαυρὸν παρ' ἐμοῦ „λαβὼν κατὰ τὴν ἰδικὴν σας φωνὴν καὶ τὸν λόγον, „διέβη ἀπὸ τὸ ὁσπίτι μου· ἐμοῦ γὰρ τὸ χρυσίον „αὐτῷ μὴ διδούσης, ὑμεῖς προσεφωνήσατέ μοι· ‘Δός „αὐτῷ τὸ ζητούμενον παρ' αὐτοῦ.’ καὶ ἐγὼ κατὰ „τὸν λόγον ὑμῶν δέδωκα τὸ βαλάντιον.“ οἱ δὲ ἀντεῖ- πον τῇ γυναικί· „ἡμεῖς τοῦ λαβεῖν ἀπὸ σοῦ κτένιον „ἐπέμψαμεν.“ ἥ δὲ γραῦς, „οὐ κτένιον ἐζήτηι,“ φησὶν „ἀλλὰ τὸ χρυσίον ὑμῶν ἀπ' ἐμοῦ ἐζήτησεν „ὡς ἀπὸ ἰδικοῦ σας θελήματος· ἐμοῦ δὲ μὴ πιστευ- „σάσης ἐκεῖνον ἀληθῆ λέγειν, ὑμεῖς διὰ νεύματος „προετρέψασθέ με ὕστερον δοῦναι αὐτῷ, κἀγὼ ἐκ- „βαλοῦσα δέδωκα.“ ταῦτα οἱ πραγματευταὶ παρὰ p. 121 B. τῆς γυναικὸς ἀνελπίστως ἀκούσαντες καὶ πικρῶς τῇ λύπῃ κρατηθέντες, λαβόντες εὐθὺς ἀνάρπαστον τὴν γραΐδα, πορεύονται πρὸς τὸν τῆς χώρας ἐκείνης ἄρ- 1 αὐτό] malim αὐτῷ, quod est in M. cf. 12. sed fortasse dixisse illi finguntur αὐτό, intellexisse illa αὐτῷ i. e. illi etiam soli 2 αὐτῷ AM: αὐτὸ BV Ven. του το D 7 ἀνεφάνη AM: ἐφάνη BVD 9. 17 σας i. e. ὑμῶν αὐτῶν; cf. Corais στοχ. αὐτ. ante Aelian. οἱ 10 διέβην ABV: διέβη Boissonade, adnotans „sic 125 B. ἀπεσώθην et 141 ἀπεκρίθην [inssonade, uocali]: quae etsi soloeca mutare forsitan non debuissim: nam sic loquun- tur et nunc homines ineruditiores.“ cum error tam promptus sit, perspicuitatis caussa formam antiquam praetuli, de praepositione cf. 73, 16 ὁσπίτι (AB) Boiss.: ὁσπίτι V, l. η, ut uidetur, mutata in ι 17 ἰδικούσας V 19 cf. 71. 8 χοντα καὶ αὐτῷ τὰ τοῦ πράγματος διηγοῦνται μετὰ λύπης. ὃ δὲ ἄρχων ἔφη τῇ γυναικί· „δός τοῖς ἀν- „θρώποις τὸ χρυσίον, ὅπερ σοι ἐναπέθεντο.“ ἥ δὲ γυνή· „αὐθέντη, ἐγὼ τὸ χρυσίον αὐτοῖς δέδωκα.“ οἱ δὲ ἄνθρωποι ἀντέλεγον πάντῃ πρὸς τὸν λόγον τῆς γυναικὸς ἀληθῆ εἶναι δοκοῦντα· [οἱ δὲ λέγουσι τῷ ἄρχοντι] „ἡμεῖς, ὦ κύριε, [οἱ] τρεῖς ὑπάρχοντες, „ὅτε τὸν θησαυρὸν ἐνεθέμεθα, τοιαύτην αὐτῇ παραγ- „γελίαν δεδώκαμεν, ὡς μηδένα ἀφ' ἡμῶν διδόναι „ποτέ, εἰ μὴ καὶ τοὺς τρεῖς ἡμᾶς αὐτοψεῖ θεάσεται „τὴν παρακαταθήκην ζητοῦντας.“ ὃ δὲ ἄρχων πάλιν τῇ γυναικί φησιν· „ἀπόδος τοῖς ἀνθρώποις τὸ χρυ- „σίον, ὦ γύναι, καὶ μηδαμῶς ἔχῃς ἄλλον τινὰ λο- „γισμὸν περὶ τούτου.“ τότε ἡ γραῦς μετὰ δακρύων ἀπῆλθεν ἐκ προσώπου τοῦ ἄρχοντος μετὰ κλαυθμοῦ p. 122 B. πικρῶς ἀλαλάζουσα. ταύτης οὖν ἀπερχομένης καὶ ὀδυρομένης, συναντᾷ ταύτῃ παιδίον χρόνων πέντε ὑπάρχον. καὶ τὸ παιδίον αὐτὴν ὁρῶν κλαίουσαν μετ' ὀδύνης πολλῆς, ἠλέησε τῆς πικροτάτης οἰμω- γῆς. καὶ λέγει πρὸς τὴν γυναῖκα τὸ παιδίον· „τί „οὕτως, γύναι, κλαίεις ἐλεεινῶς;“ ἥ δὲ εἶπεν· „ἄφες με, τέκνον, τὴν ἀθλίαν, τοῦ κλαίειν με ἀθλίως „τὴν ἐμὴν πενίαν καὶ συμφοράν.“ τὸ δὲ παιδίον 2 ἔφη MV: φησὶ (AB Boiss. (D) ἀπόδος M et infra 12 BV 4 αὐθέντη] ἦνα τι A. αὐθέντη ἵνα τί; coniecit Bois- sonade. ἐγώ, κύριε μου, ἀπέδωκα αὐτοῖς M 6 οἱ δὲ λέ- γουσι τῷ ἄρχοντι seclusi; absunt ab M. uu. τῷ ἄρχοντι autem fortasse seruari possunt. u. D 7 οἱ seclusi: om. M. an τότε? 8 ἐναπεθέμεθα? cf. 3. παρεθέμεθα M αὐτὴ V 9 μὴδένα V 10 ἡμᾶς] cf. 95, 6 13 ἔχεις ABVD: ἔχῃς Boissonade, quem

praesentis temporis coniunctiuum recentiores p. μὴ subiunxerunt 16 ἀπερχομένης cf. 87, 8 19 ὠδύ- νης V οἰμογῆς V 20 in margine ὄρα τὴν τοῦ παιδὸς ἀγχί- νοιαν (ἀγχίνιαν V) ABV 22 με prius Boissonade MD: μοι ABV ἀθλίως] ἀθλίας A; u. D 23 τὸ δὲ παιδαρίω A. ἐπὶ πλέον ἵστατο ἀναγκάζον αὐτὴν καὶ τὴν αἰτίαν τῆς λύπης αὐτῆς ἡρώτα ἐπιμόνως καὶ οὐ πρότερον ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ παῖς, ἄχρις οὗ τὰ τοῦ πράγματος ὡς ἐγένοντο κατὰ μέρος ἢ γυνὴ τῷ παιδαρίῳ διεσάφηνεν. ὁ δὲ παῖς ἀκούσας κατὰ μέρος, τῇ γραΐδι διηρμήνευσεν εἰπὼν „ἐγὼ τῆς κρατούσης σε συμ- φορᾶς ἐλευθερώσω. καὶ ἐὰν θέλῃς ἵνα σοι ποιήσω ὅπερ λέγω, δός μοι ἀργύριον ὅπως ἀγοράσω κάρυα.“ ἢ δὲ γυνὴ ἔφη „ἐὰν ταύτης ἐλευθερώσης με τῆς συμφορᾶς καὶ ἀνελπίστου ζημίας, δώσω σοι τὸ ἀρ- p. 123 B. γύριον.“ τότε λέγει ὁ παῖς τῇ γραΐδι „ὕπόστρε- „ψον εἰς τὸν ἄρχοντα [τὸν ἡγεμόνα] καὶ εἰπὲ αὐτῷ „οὕτως „γνωρίζω σοι, κύριέ μου, ὡς τρεῖς σύν- „τροφοὶ ἦσαν οἱ δεδωκότες μοι τὸ ἀργύριον καὶ τὸ „χρυσίον, παραγγείλαντές μοι μηδενὶ ἀπὸ τούτων „τῶν τριῶν συντρόφων δοῦναι τὸ χρυσίον, εἰ μὴ „καὶ οἱ τρεῖς παρῶσι καὶ νῦν τὸ χρυσίον ἐστὶ παρ’ „ἐμοί, καὶ τὴν ἐνδοξότητά σου ἰκετεύω, ἵνα ὀρίσης „καὶ παραγίνωνται καὶ οἱ τρεῖς ὁμοῦ καὶ οὕτως „ἐγὼ αὐτοῖς τὸν συντροφικὸν θησαυρόν, ὃν ἔθηκαν „εἰς ἐμέ, ἀποδώσω.“ λοιπὸν ἢ γυνὴ ἐπὶ ταύταις ταῖς τοῦ παιδὸς παραγγελίαις πολλὰ εὐφρανθεῖσα, εὐθύς εἰς τὸν ἡγεμόνα ὑπέστρεψε καὶ τὰ τοῦ παιδὸς ῥήματα, ὀλίγα καὶ φρόνιμα ὄντα, εἶπε τῷ ἡγεμόνι. ὁ δὲ ἰδὼν αὐτὴν εὐλόγως λέγουσαν καὶ δικαίως, διαμηνύσας τοὺς ἐμπόρους λέγει „δικαίως νῦν „ἔγνωκα ὅτι ἡ γραῦς ὑμῖν ἀνθίσταται καὶ τὸν θη- 1 ἵστατο] cf. p. 23, 15. ἐπέκειτο M ἀναγκάζων V ἀναγκάζων A 5 τὰ κατὰ μέρος γραΐδι ἡρμήνευσεν A 6 σε om. A 8 μοι VM μου D: με (AB) Boiss. 9 με ego, D: μοι ABV 12 τὸν ἡγεμόνα seclusi; u. D 17 καὶ cf. 19. 99, 1 et 97, 10 ἐὰν . . παραγενοίμεθα M 18 ἐν- δοξότητα V 26 διαμηνύσας] cf. 64, 13 „σαυρόν οὐκ ἀποδίδει. λοιπὸν ἔλθετε καὶ οἱ τρεῖς, „καθὼς εἶπατε τὸ κατ’ ἀρχάς, καὶ οὕτως ὁμοῦ καὶ „οἱ τρεῖς τὸ χρυσίον λήψετε.“ τῆς γοῦν τοιαύτης p. 124 B. ἀποφάσεως παρὰ τοῦ δικαστοῦ ἐξελθούσης δικαίας ὁμοῦ καὶ ἀναμφιβόλου, καὶ τῆς γυναικὸς μηκέτι παρὰ τῶν δύο συρομένης, ἐνόησεν ὁ δικάζων ὅτι ἢ γυνὴ παρὰ τινος φρονίμου τὴν τοιαύτην ἤκουσεν ἀπολο- γίαν, καὶ πρὸς ἑαυτὸν καλέσας τὴν γυναῖκα ἡρώτα „ὦ γύναι, τίς εἶπά σοι τὸν τοιοῦτον ἄριστον καὶ πι- „θανώτατον λόγον ;“ δὲ ἀπεκρίνατο „ὦ κύριέ „μου, παιδίον πενταετὲς συνήντησέ με καὶ κλαίου- „σάν με ἰδὼν καὶ ἀκοῦσαν παρ’ ἐμοῦ τὴν αἰτίαν, „ταύτην εἶπέ μοι τὴν ἀπολογία ἀποκριθῆναι εἰς τὸ „βῆμά σου· ὁ δὲ ἡγεμὼν αὐτίκα πρὸς ἑαυτὸν τὸν παῖδα ἐκάλεσε καὶ αὐτὸν ἐπηρώτα λέγων „σύ, ὦ παιδάριον, τῇ γραΐδι τὸν λόγοντοῦτον παρήγγειλας;“ „ναί,“ φησὶν ὁ παῖς, κύριέ μου.“ καὶ ὁ δικαστὴς ἐκπλαγεὶς ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς φρονήσει καὶ ὀξύτητι τοῦ νοδὸς εὐθύς αὐτὸν διδάσκαλον προεβάλετο ῥητό- ρων καὶ φιλοσόφων.

- 1.43 Ἄκουσον δέ, ὦ θειότατε βασιλεῦ, καὶ τῆς περὶ τοῦ γηραιοῦ ἀνδρὸς διηγήσεως. ἄνθρωπός τις ἦν, p. 125 B. ὃς εἶχε συνήθειαν πραγματεύεσθαι ξύλα μυριστικά· ὃς καὶ ἤκουσε παρὰ ἀνθρώπων ὅτι τὰ μυριστικά 2 καταρχὰς ABV 5 μηκέτι V 6 ἐνόησεν V 8 ἑαυτὴν V καλέσας scripsi: λαλήσας ABV (καλήσας Bois- sonade) cf. 15. προσκαλεσάμενος M 9 πιθανότατον V 10 ὦ κυριέ μου V : om. (AB) Boiss. 11 scribendum πεν- τάετες cf. 92, 6 συνήντισε VAB 12 ἰδὼν V ἀκούσας ABV : correxit Boissonade 16 παρήγγειλες V more recentiorum. u. ἔγραψες 72, 17 19 νοδὸς] uide indicem διδάσκαλον] καθηγητήν M. suspicabar διδασκαλία 21 τῆς περὶ scripsi, ut est in M: περὶ τῆς ABV 24 ἀνθρώπων τινῶν ὅτι? cf. D. (Hdt. 9, 16 extr.) ξύλα εἰς τόδε τὸ κάστρον ἀκριβῶς εὐρίσκονται. καὶ εὐθύς ὁ ἔμπορος ἅπερ εἶχεν ἀρωματικά ξύλα ἀγο- ρασμένα λαβὼν, ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην. ὡς δὲ ἐπεσώθη ἐκεῖ, κατεσκήνωσεν ἔξω τῆς πόλεως ἐκείνης, ἵνα μάθῃ πῶς ἢ τιμὴ τῶν ξύλων ἐκείνων ἐν τῇ πόλει ἐστὶ. διὰ μέσου δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἰδοῦσα αὐτὸν μία δούλη τινὸς τῶν ἀρχόντων τῶν ἐγχωρίων ἡρώτησεν αὐτόν· „σὺ τίς εἶ; καὶ τί τὰ „ἐπιφερόμενα πράγματα;“ ὁ δὲ ἔφη „ἔμπορός εἰμι, „καὶ ταῦτα τὰ ξύλα μυριστικά.“ ἢ δὲ δούλη

ἐκείνη τῷ ἰδίῳ δεσπότη ὅσα λελάληκεν αὐτῇ ὁ ἔμπορος ἐφανερώσεν. ὁ δὲ κύριος τῆς δούλης πολύξευρος ὢν εὐθέως συνῆξεν ὅσα ἀρωματικά εἶχε ξύλα καὶ εἰς τὸ πῦρ ἔβαλε· καὶ ἀνάψαντος τοῦ πυρός, πολλὴ εὐθὺς ἐξῆλθεν εὐωδία ἐκεῖθεν. ἐκεῖ γοῦν πλησίον ὁ ἔμπο- ρος ὑπάρχων καὶ τῆς ὁσμῆς ἐκείνης πλησθεὶς, εἶπε p. 126 B. τοῖς ἐκεῖ οὖσιν ἀνθρώποις „πολλῆς εὐωδίας ξύλων „μυριστικῶν ἐμπίπλαμαι καί, παρακαλῶ, θεάσασθε „μήπως τις εἰς τὰ ἐμὰ ξύλα πυρκαϊὰν ἀνῆψε καὶ „καίονται τὰ ἡμέτερα.“ οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν εἶπον 1 εἰς i. e. ἐν ἀκριβῶς i. e. magno pretio dicunt recen- tissimi εὐρίσκονται] uenduntur, stant 2 ἀγορασμένα cf. 102, 9 4 ἐπεσώθη ABV: ἐπεσώθη Boissonade. cf. 96, 10. ex Xenophonteo illo ἀπεσώθη εἰς Δεκέλειαν (HelI. I, 3, 22) recentiores ita u, (ἀπο)σώνειν adhibuerunt ut modo significet feli- citer peruenire. ἐπεσώθη am alibi hoc sensu uel omnino usur- patum sit nescio: id uero patet perueniendi notionem magis etiam exprimi praepositione ἐπί 5 πῶς ἢ] πόση ἢ quamquam u. D et 102, 15. πῶς . . ἔχει . . ἢ ὠνησις M 6 διὰ μέσου] uerna- cule im Verlaufe, während 8 ἀρώτισεν V τί] cf. 101, 4 τίνα εἰσὶν M. uide Corais Heliod. p. 208 12 πολύξευρος ABVD i. e. πολυμήχανος, ποικίλος καὶ πανοῦργος τὸν τρόπον M 15 ἐκεῖθεν nequis suspicetur u. ἐκεῖ deletο cum eis quae insequuntur coniungendum esse prohibent MD 16 καὶ ut saepe incommode additum 17 τοῖς] τῆς V. τοῖς περὶ αὐτὸν M. τοῖς ἀκολουθοῦσιν? 18 ἐμπίπλαμα V 19 μήπως τίς V μήπως τις (AB) Boiss. 20 ὁ δὲ V „οὐδαμῶς ἐν τῷ σῶ φόρτῳ ἀνῆψέ τις πυρκαϊὰν ἢ „σπινθῆρα.“ καὶ πρωΐας γενομένης, εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην ὁ ἔμπορος, καὶ συναντᾷ αὐτῷ ὁ τῆς δούλης ἐκείνης δεσπότης καὶ ἐρωτᾷ αὐτόν· „τί ἄρα εἰσὶ τὰ ἐν τῷ φόρτῳ φερόμενα;“ ὁ δὲ ἔμπο- ρος ἔφη· „ἀρωματικά ξύλα ἔφερον.“ ὁ δὲ ἐγχώ- ριος πρὸς τὸν ἔμπορον εἶπε· „τίς σε, ὦ ἄνθρωπε, „κατηνάγκασε τὰ τοιαῦτα ξύλα πρὸς ταύτην τὴν „πόλιν κομίσαι, παραιτησάμενος ἄλλα εἶδη ἀφ’ ὧν ἔμελλες κερδανοί; γίνωσκε γὰρ ὅτι ταῦτα τὰ ξύλα ἐνθάδε χρεῖαν οὐκ ἔχουσιν· οἱ γὰρ κατοικοῦντες „ἄνθρωποι ὧδε ὡς καύσιμα ἔχουσι καὶ τούτοις χρῶν- „ται εἰς κλίβανον καὶ φοῦρνον.“ καὶ ὁ ἔμπορος „καὶ πῶς ἔστι τοῦτο, ὅτι ἐγὼ ἤκουσα ὅτι πλέον ἢ „πόλις αὕτη χρήζει τῶν τοιούτων ξύλων ἢ ἄλλαι „πόλεις;“ ὅτε καὶ πρὸς τὸν ἔμπορον ἀπεκρίνατο· p. 127 B. „οἱ ταῦτα εἰπόντες σε, μεγάλως σε ἠπάτησαν.“ τού- τοις τοῖς λόγοις ὁ ἔμπορος τὴν καρδίαν πληγείς, ἔμεινε λυπούμενος. ὁ δὲ ἀνὴρ ἐκεῖνος ἰδὼν τὸν ἔμ- πορον σφόδρα λελυπημένον, λέγει πρὸς αὐτόν· „βλέ- „πω σε, φίλε, σφόδρα γεγονότα περίλυπον, καὶ „ἐλεῶ σε πολλὰ διὰ τὴν λύπην σου ταύτην. διὰ „τοῦτο τοίνυν, ἂν χρήξης, ἐλθὲ καὶ πώλησόν με „τὴν πραγματείαν σου ὅλην, καὶ εἴ τι θέλεις, δώσω „σοι εἰς πινάκιν γεμάτων.“ ὁ δὲ ἔμπορος ἀνελογί- 1 ἢ σπινθ. inest in M quoque 9 παραιτησάμενος] de- precatus i. e. prohibens. an παραιτησάμενον praetermitten- tem? hoc enim significat Graecis recentibus; cf. D. παραλιπεῖν M 10 κερδάναι ABV, in quo non latet κερδανεῖν 12 ἔχουσι] eodem loco habent. cf. p. 162 B. προσανέχουσι M 13 uu. καὶ φοῦρνον uidentur delenda πρὸς ἔκκαυσιν καμίνου M 17 εἶρη- κότες σοι M 19 ἔμενε VB. συνεσχέθη τῇ λύπῃ M. u. D 24 πραγματείαν i. e. φόρτον 4 25 εἰς] usque adeo ut impleatur? ἐν? u. D. 102, 9. πινάκιν cf. 59,11 ἀνελογίζετο κ. ε. λέγων] ζετο καθ’ ἑαυτὸν λέγων· „στοχάζομαι ὅτι κάλλιον „ἔστι τοῦ δοῦναι τὴν πραγματείαν μου ὅλην τῷ ἀν- „δρὶ τούτῳ ἢ ἀπομεῖναι τὰ πράγματα ἀπούλητα· „καὶ ὅσα βούλεται δοῦναί μοι λήψομαι· τοῦτο γὰρ „κρεῖττόν ἐστιν ἢ ἀπομεῖναι τὰ πράγματα ἀπώλητα.“ καὶ τοῦτο ἐν τῷ νοῖ βουλευσάμενος, ἐπώλησε τὴν πραγματείαν πᾶσαν αὐτοῦ ὁ ἔμπορος πρὸς τὸν ἐγ- χώριον, συμβιβασθεὶς λαβεῖν, εἴ τι ἄρα καὶ ζητήσῃ, ἓνα πίνακα γεμισμένον. λαβὼν οὖν ὁ ἀγοράσας τὴν πραγματείαν τοῦ ἐμπόρου ἤγαγεν εἰς τὴν οἰκίαν p. 128 B. αὐτοῦ, μηδενὸς τὸ καθ’ ὅλου γινώσκοντος περὶ τού- του. ὁ μὲν οὖν ἔμπορος ἐκεῖνος περιπατῶν ἐν τῇ πόλει, εἰσῆλθεν εἰς οἰκίαν γραῖδος τινὸς μετὰ τῶν συντρόφων αὐτοῦ τοῦ κατακλιθῆναι ἐκεῖ, καὶ ἐπη- ρώτα τὴν γραῦν ὁ ἔμπορος λέγων· „πῶς ἄρα, ὦ γύναι, τὰ ἀρωματικά ξύλα ὧδε πωλῶνται;“ ἢ δὲ ἔφη· „ἰσόσταθμα τῷ χρυσῷ ταῦτα πωλῶνται. πλὴν

„λέγω σοι, ἔμπορε, πρόσεχε καλῶς ἀπὸ τῶν πολιτῶν „τῆςδε τῆς πόλεως πανοῦργοι γὰρ καὶ δόλιοι εἰσιν „ἅπαντες καὶ ποικίλοι ταῖς πράξεσι, καὶ οὐκ ἔστι „δυνατὸν τὸν ἐνταῦθα ἐλθόντα ξένον μὴ παρὰ τού- „των φθοράν, εἰ δυνάον, (καὶ) τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς ὑπο- διελογίζοντο Eu. Luc. 5, 21 c. notis interpretum. συλλογισάμενος M (D) 2 articulus τοῦ saepe ab recentioribus praesertimque ab hoc scriptore infinitiuis additur; hoc autem loco nescio an eiciendus uel in τὸ mutandus sit ut sententia fiat perspicua 3 ἀπούλητα] incertum utrum librario an scriptori tribuendum; paulo post recte ἀπώλητα. y. D 8 συμβιβασθείς] conuenit cum eo. p. 136 B: εἴ τι συνεβιβάσθημεν περὶ τοῦ φόρτου 9 γεμισμένον] cf 50,10 12 μὲν οὖν] μέντοι M 15 πῶς i. e. πόσου. cf. 100, 5 16, 17 πωλοῦνται D priore, πωλῶνται ABV utroque loco; sed quamquam Graecos recentissimos in sermone uolgari etiam ω ubi debebant ου adhibuisse constat, tamen cum in M sit ἀπεμπολοῦν- ται, hic bis scribendum censeo ἐμπολῶντα, illic ἀπεμπολῶνται. cf. Lob. Phr. 584. Piers. Moer. 156 17 ἰσοστάθμα αὐτοῖς χρυσίω M melius; cf. D 21 δυνατὸν om. M 22 καὶ adieci; cf. D „μεῖναι.“ ταῦτα εἰπούσης τῆς γραΐδος ἐκείνης, ἐξῆλθε τῆς οἰκίας αὐτῆς ὁ ἔμπορος θεάσασθαι τὰ ἐν τῇ πόλει, καὶ ὁρᾷ τρεῖς ἄνδρας ὁμοῦ ἐπὶ τὸ ἔργον καθεζομένους καὶ ἰστάμενος συχνῶς ἐνατενίζων ἔβλεπε τούτους. ἐκεῖνοι δὲ πάλιν ἑωρακότες τὸν ἔμπορον, εἰς ἀπὸ τούτων τῶν τριῶν λέγει πρὸς αὐ- τόν· „ἐλθέ, ὦ πάτερ, καὶ διαλεχθῶμεν ἐγὼ καὶ σύ p. 129 B. „πρὸς ἀλλήλους· καὶ ὅστις ἀφ’ ἡμῶν νικήσει ἐπὶ τῇ „τῶν λόγων στροφῇ καὶ πιθανότητι, ἐπιταξάτω τῷ „νενικημένῳ ποιῆσαι ὅ τι καὶ βούλεται ὁ νενικηκώς.“ ὁ δὲ ἔμπορος ἀπεριέργῳ τῇ γνώμῃ καὶ ἀπλοϊκῇ τῇ ψυχῇ· „ναί,“ φησί, „στέργω, καὶ γενέσθω ὡς ἐκέ- „λευσας.“ εἴτα ἐκάθισαν πρὸς ἀλλήλους διαλεγόμε- νοι. καὶ νενίκηκε τὸν ἔμπορον ὁ μῆμος ἐκεῖνος καὶ πανοῦργος ἀνὴρ καὶ φησι πρὸς αὐτόν· „ἰδοῦ, ὡς „ὁρᾷς, ἐνίκησά σε τοῖς λόγοις μου, καὶ κατὰ τὴν „συμφωνίαν ἡμῶν ἐπιτρέπω σε πιεῖν πάντα τὰ τῆς „θαλάττης ὕδατα.“ ἐπὶ τούτοις οὖν ὁ ἔμπορος ἐν ἀπορίᾳ γέγονε, μὴ δυνάμενός τινα μηχανὴν εὐρη- κέναι εὐλογοφανῇ καὶ προβαλέσθαι τῷ μίμῳ εἰς ἀν- τίθεσιν, καὶ τοὺς αὐτοῦ βρόχους διαφυγεῖν. ἦν δὲ ὁ ἔμπορος τὴν ὄρασιν γλαυκόφθαλμος, ἔτυχε δὲ εἶναι καὶ τὸν ἕνα ἀπὸ τῶν τριῶν μίμων ἐκείνων μονόφθαλ- μον, γλαυκὸν δὲ τὸν ἕνα αὐτοῦ κεκτημένον ὀφθαλ- μόν. κάκεῖνος δὲ ἀναστὰς ἐπελάβετο ἰσχυρῶς τοῦ p. 130 B. 6 in αὐτόν desinit in V f. 80r; pergitur f. 80r ἰδοῦ (15), mediis (6—15) propter uu. πρὸς αὐτόν repetita omissis 15 ἰδοῦ, ὡς ὁρᾷς non raro coniungitur 17 πιεῖν] cum additum. sit πάντα, non oportet scribi ἐκπιεῖν. καταπιεῖν M. cf. 107, 7 18 θαλάσσης VM 19 εὐρηκέναι] inf. perf. ab his scri- ptoribus crebro adhibentur loco inf. aor. 20 εὐλοφανεῖ A προβαλέσθω V 21 διεκφυγεῖν M 23 p. καὶ sententia refe- renda ad γλαυκὸν (24) ἐμπόρου λέγων· „σὺ τὸν ἕνα μου ἔκλεψας ὀφθαλμόν· „διὸ ἀπέλθωμεν πρὸς τὸν κριτὴν τῆς πόλεως, ὅπως „αὐτὸς ὀρίσῃ καὶ ἀποδώσῃ μοι τὸν ὀφθαλμόν ὃν „ἔκλεψας.“ ἤκουσεν ἡ γραῦς ἡ ὑποδεξαμένη τὸν ἔμπορον, ὅτι πρὸς τὸν τῆς χώρας ἄρχοντα ἔσυρεν ὁ μῆμος τὸν ἔμπορον. καὶ συναντήσασα τούτοις, εἶπε πρὸς τὸν μῆμον ἡ γραῦς „ἄφες, ἀξιῶ, σήμερον ἐγ- „γυητικῶς τὸν ἔμπορον, καὶ ἐγὼ αὐτὸν αὔριον πρωΐ, „ἐὰν ζητήσης, παραστήσω σοι.“ ὁ δὲ μῆμος ὑπα- κούσας τῇ αἰτήσῃ, κατέλιπε τὸν ἔμπορον. κάκεῖνη μετ’ αὐτοῦ πρὸς τὸν ἴδιον οἶκον ἦλθε καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· „ἐγὼ πάντως πρότερον παρήγγειλά σοι προσ- „ἔχειν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τῆς πόλεως, ὅτι ἐπὶ πᾶσι „τοῖς ξένοις κακοὶ λίαν φαίνονται καὶ ἄγαν πονηροί, „καὶ μηδαμῶς φανερώς ἐξέλθῃς ποτέ· σὺ δὲ ἐπεὶ „οὐκ ἤκουσάς μου τῆς συμβουλῆς, εὗρες καὶ τῆς „παρακοῆς τὰς ἀντιμισθίας. καὶ νῦν ἄκουσόν μου „ἄρτίως περὶ ὧν συμβουλευσαί σοι θέλω, ἐπεὶ τὰ p. 131 B., „πρῶτα ἐσφάλης. γνωρίζω γάρ σοι ὡς οἱ τοιοῦτοι „μῆμοι ἔχουσιν τινα καθηγητὴν καὶ διδάσκαλον, ὅστις „τῇ πονηρίᾳ τῶν ἄλλων πάντων ὑπερέχει καὶ νικᾷ „ἅπαντας. πρὸς αὐτὸν γοῦν ὡς διδάσκαλον πάντες „οἱ μῆμοι καθ’ ἐκάστην ἐσπέραν πορεύονται, καὶ „ἀπαγγέλλουσιν ἅπερ ἕκαστος δι’ ὅλης τῆς ἡμέρας 1 ὀφθαλμῶν A, Boiss. 3 ὀρίσει, καὶ ἀποδώσεις; 4 ἄκουσε δ’;

ἀκηκόει δὲ M. cf. 106, 11 7 μίμον V et M nonnunquam: quae non magis notavi quam γῦναι ἀνδρᾶσι αἴτος similia 7 ἐγκυητικῶς V 10 κάκείνη scripsi: καὶ ABV, ἡ γραῦς add. M, αὐτὴ D 12 πρότερον] πρῶτως A 15 φανερώς] ita ut te peregrinum esse cognoscat. καὶ μηδαμῶς . . ποτέ uidetur huius recensionis auctor aptauisse a u. παρήγγειλα. cum in rectissime relata sint ad ea quae uetula iam in posterum mercatori suadet. u. D 19 post οἷ in V τοῦ ab eadem manu deletum 20 γηραιόν add. M. in margine V ἐνταῦθα ὅρα 22 πρὸς om. VB „εἶπε καὶ ἔπραξε. νῦν οὖν ἔασας πάντα, ἐπάκουσόν „μου τῆς ὠφελίμου ταύτης συμβουλῆς· ἐγερθεὶς „ἄλλαξόν σου τὸ σχῆμα, καὶ τὸν ἑαυτὸν σου ποίη- „σον ὡς ἓνα τῶν μίμων, φορέσας καὶ ἱμάτια ὅμοια· „εἶτα κρυφίως ἀπελθὼν, σιζέον σαυτὸν τῇ ἐκείνων „συντροφίᾳ· πλὴν πρόσεχε ἵνα μὴ γνωσθῇς ὑπὸ αὐ- „τῶν. συμπορεύητι γοῦν πρὸς τὸν διδάσκαλον „αὐτῶν καὶ στήθι ἐκεῖ πλησίον που, ὡς εἶς τῶν τυ- „χόντων καὶ κοινῶν τῆς πόλεως, καὶ ἄκουσον ὅσα „ἀπαγγελοῦσιν αὐτῷ οἱ μετὰ σοῦ ὁμιλήσαντες καὶ „ὅσα ἐκεῖνος πάλιν αὐτοῖς ἀποκριθήσεται, καὶ πᾶν „ὅ τι αὐτοῖς παρὰ τοῦ διδασκάλου λαληθήσεται ἐν „τῇ διανοίᾳ σου σημείωσον, ἵνα ἔχῃς ὅσα ἐκεῖνος p. 132 B. „ἀποκριθῇ πρὸς αὐτοὺς εἰς ἀντίθεσιν τῶν ἐχθρῶν „τῶν πολεμούντων σε, καὶ μετὰ δυνάμεως πολλῆς „νικήσῃς τὴν πονηρίαν αὐτῶν· καὶ δὴ ἀπὸ τούτου „τοῦ τρόπου μέγα σοι προσγενήσεται κέρδος.“ ὁ δὲ ἔμπορος ἐποίησεν ὡς παρὰ τῆς γραδὸς ἐδιδάχθηκεν. ὅθεν καὶ μετέλλαξε τὸ ἑαυτοῦ σχῆμα καὶ ἀπελθὼν ἔστη ἔγγιστα τοῦ γηραιοῦ ἐκείνου. καὶ πρῶτα μὲν ἐωράκει ἐλθόντα πρὸς αὐτὸν ἐκεῖνον τὸν ἀγοράσαντα 1 ἔπραξεν A ἄκουσόν A, D 2 ὠφελήμου VB φελήμου A: correxit Boissonade 3 τὸν ἑαυτὸν σου] cf. 106, 12. Co- rais Στοχ. αὐτ. ante Aelianum p. κβ not. m. τὸν et σου ab M abest 5 σιζέον] cf. 40, 5 14 ἀποκριθῇ] conl. aor. loco futuri usurpatus 16 νικήσεις? δὴ scripsi: σὺ ABV, om. D. σοι Boissonade et M: sed tum praeterea aut μέγα σοι In μέγιστον mutandum est, id quod in M legitur, aut excidisse λέγω sumendum: καὶ σοὶ λέγω, ἀπὸ 18 ἐδιδάχθηκεν cf. 60. 18 20 in margine ὁ ἔμπορος μετεσχηματίσθη (μετεσχιμ. V) ὡς ξένος· καὶ ἀκούει τὰς πράξεις ἃς ποιοῦσιν οἱ κακοὶ δια- βολεῖς καὶ ἄδικοι καὶ (καὶ om. A) πλάνοι καὶ πολύτροποι ABV ἔγγιστα M ἔγγιστα V ἔγκιστα AB 21 ἐωράκει M quoque τὰ ξύλα τῶν ἄρωμάτων, ὅστις ἀπήγγειλε τῷ καθη- γητῇ λέγων· „ἐγὼ συνήντησά τινα ἐμπόρῳ, ξύλα „πωλοῦντι τῶν ἄρωμάτων, καὶ τὸν φόρτον αὐτοῦ „ἄπόντα ἠγόρασα, συμφωνήσας δοῦναι αὐτῷ διὰ „τὴν τιμὴν τῶν ξύλων πίνακα γεμάτων ἐκ τῶν εἰ- „δῶν τῶν παρ’ ἡμῖν, ὧν ἂν ἐπιζητήσῃ.“ ὁ δὲ διδά; σκαλος ἠρώτησε· „τίνα γέ εἰσι τὰ παρὰ σοῦ συμ- „φωνηθέντα; ἄρα γε χρυσὸς ἢ ἄργυρος;“ ὁ δὲ μῆμος „οὐχί,“ φησί, κύριέ μου, ἀλλὰ εἶδη ἀνώνυμα, „ἅπερ ἐκεῖνος ἐθελήσει ζητῆσαι, πίνακα πεπληρω- p. 133 B., μένον.“ ἔφη πρὸς αὐτὸν ὁ διδάσκαλος· „μεγάλως „ἔσφαλες τὸν ἑαυτὸν σου· ἔστω γὰρ τυχόν· ἔαν δόξῃ „τῷ ἐμπόρῳ ζητῆσαι ἀπὸ σοῦ ψύλλας ὅσας ἂν ὁ πί- „ναξ χωρῇ, εἶτα τὸ μὲν ἥμισυ πλῆθος τῶν ψύλλων „ἔστω θῆλυ, τὸ δὲ ἕτερον ἥμισυ ἄρσεν, καὶ μὴ μό- „νον ξανθοὺς εἶναι τοὺς ψύλλους καὶ ὑπομαύρους, „ἀλλὰ καὶ γλαυκοειδεῖς, ἄρα δύνασαι τοιαύτην δό- „σιν δοῦναι αὐτῷ; πῶς γενήσεται σοι ἐλευθερωθῇ- „ναι τῆς ὀχλήσεως αὐτοῦ;“ καὶ ὁ μῆμος „οὐ το- „σοῦτον, ὡς κύριέ μου, ὁ ἔμπορος σεσόφισται οὐδὲ „τοιαῦτα πονηρεύεσθαι ὁ αὐτοῦ νοῦς ἱκανός ἐστιν· „ἀλλ’ ὡς ὑπολαμβάνω, χρυσὸν ἢ ἄργυρον ὁ τοιοῦ- „τος ζητήσῃ παρ’ ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἄλλο (τι).“ προσελ- θὼν οὖν καὶ ὁ ἐν τῇ διαλέξει νενικηκώς μῆμος τὸν 1 τὰ αὐτοῦ ξύλα τοῦ ἄρώματος M. cf. 2 et p. 109,8 ἀνήγγειλε M 2 συνήντησα V sed η mutatum in ι, συν- ἦντισα AB τῷ ἐμπόρῳ τινί A: uidetur uoluisse τῷ 4 δοῦ- ναι] antiquiores dixissent δώσειν ἠρώτισε V γε εἰσὶ V: qualia plerumque non adscripsi 8 ἄρα V fere ubique 11 ἔφη δὲ M: u. 20, 13 12 ἔσφαλες τὸν ἐ. σου a scriptore uidetur profectum esse; u. D. μεγάλως ἐσφάλῃς 14 χω- ρεῖ V ψύλλων] cf. 16 et M 16 ὑπόμαυρους BV ὑπὸ μαύρους A 17 γλαυκοειδεῖς V 20 ὡς om. ABMD Boiss. 23 τι adieci: ἄλλον τί ποτα D ἔμπορον, ἀπήγγειλε τῷ καθηγητῇ ὡς „ἐγὼ τῷ ἐμ- „πόρῳ τούτῳ συναγωνισάμενος εἰς πόλεμον λόγων, „ὅτι οἷός τὸν

ἕτερον νικήσει, (ἐπιταξάτω τῷ νενικη- „μένω ὅτι ἂν βούληται, καὶ τοῦτον δεῖ) ἐκπληρώ- „νεῖν ἅπαντα τὰ ἐπιταχθέντα παρὰ τοῦ νενικηκότος „αὐτῷ λοιπὸν ἐγὼ νικήσας ἐν πάσῃ τῇ διαλέξει, p. 134 B. „εὐθὺς ἐπέτρεψα αὐτῷ ἐκπιεῖν τὰ τῆς θαλάττης „ὕδατα.“ ὅτε καὶ ὁ καθηγητὴς πρὸς ἐκεῖνον ἀπεκρίνατο „οὐδὲ σὺ καλῶς ἐποίησας ἔστω γὰρ ἴσως „ἐκεῖνον εἰπεῖν πρὸς σέ· ἀπελθὼν πρότερον κράτη- „σον τοὺς ἐν τῇ θαλάσῃ ῥέοντας ποταμούς καὶ τὰς „πηγάς, εἴτα ἐγὼ τὰ τῆς θαλάττης ἐκροφήσω ὕδατα, „ἅπερ καὶ μόνα ὑπεσχέθην σοι πεπωκέναι. εἰ οὖν „ταῦτα ὁ ἔμπορος ἀντιλέξει σοι, δύναμις ἔστι σοι „τοῦ εὐκόλως ἐμποδίσαι τοὺς ἐν τῇ θαλάσῃ εἰς- „ρέοντας ποταμούς καὶ πηγάς;“ ὁ δὲ μῆμος ἔφη „γίνωσκε, κύριέ μου, ὡς οὐκ ἔστι δυνατὴ ἡ τοῦ ἐμ- „πύρου φρόνησις τὴν τοιαύτην ἀπολογία δούναί.“ εἴτα προσελθὼν καὶ ὁ μονόφθαλμος μῆμος φησι τῷ καθηγητῇ „σήμερον, κύριέ μου, ἑώρακα ἐν τῇ ἀγορᾷ „ἄνδρα τινὰ ἔμπορον ξένον γλαυκοειδεῖς ἔχοντα „ὄφθαλμούς, καὶ τοῦτον ἐκράτησα ἰσχυρῶς λέγων· 3 ἐπιταξάτω . . . δεῖ adieci, cl. 103, 9, et mutauī ἐκπλη- ρεῖν in ἐκπληρώνειν ; alius forsitan maluerit ἐκπληροῦν. ὅτι inta- ctum reliqui cum extet etiam in Ven. om. D. οὕτω . . . συμπεφώνητο ὡς ἐπὶ λόγοις τὸν νικηθισόμενον, εἴ τι ἄρα καὶ ἐπιτραπείη πρὸς τοῦ νικήσαντος, δέξασθαι καὶ ποιήσασθαι M. ἐβάλα- μεν στίχημα, ὅτι εἴ τις νικήσῃ εἰς τὴν διάλεξιν τοῦ λόγου, νὰ κάμῃ ὁ νικώμενος τὰ ὅσα τὸν ὀρίσῃ ἐκεῖνος ὁποῦ νι- κήσῃ. Ven. νικήσῃ A 7 ἐκπιεῖν scripsi: πιεῖν ABV. cf. 12. 109, 23. 103, 17. πιεῖν τὰ θαλάττια ὕδατα ἅπαντα M: cf. D 9 ἔστω scripsi ut est in M: ἔσται ABV 11 τῇ VM (D): om. (AB) Boiss. 12 ἐκροφήσω et 15 εἰσρέοντας V 13 ποποκέναι V. cf. 103, 19 14 ἔσται? εὐχερῶς ἔξεις M 22 τοὺς ὄφθαλμούς? „σύ τε κἀγὼ γλαυκοὶ ὑπάρχομεν, καὶ σύ μου τὸν p. 135 B., ἕνα ἔκλεψας ὄφθαλμόν· λοιπὸν οὖν οὐδαμῶς ἀφήσω „σε, εἰ μὴ τὸν ἕνα σου ἐκβάλω ὄφθαλμόν ἢ σὺ τὸν „ἐμὸν ὄφθαλμόν ἰατρεύσης, κἂν πάντα σου τὸν „πλοῦτον ἐξοδίασῃς.“ τότε εἶπεν αὐτῷ ὁ καθηγητὴς „οὐδέ σύ τι κατώρθωσας· ἐὰν γὰρ φανῇ τῷ ἐμπόρῳ „εἰπεῖν σοι ὅτι „τοῦτο πρῶτον σημείον ἐστὶ τῆς „προτάσεώς σου, ἵνα καὶ τὸν ὄφθαλμόν ὃν ἔχεις ἐκ- „βάλῃς κἀγὼ τὸν ἕνα μου ὄφθαλμόν, καὶ ἐν ζυγίῳ „σταθμίσωμεν, καὶ οὕτως ἡ ἀλήθεια εὐρεθήσεται· „εἰ μὲν (οὖν) ἴσος εὐρεθῇ ὁ ἐμὸς ὄφθαλμὸς τῷ σῷ, „ἔχε αὐτόν, εἰ δὲ κατὰ τι ἄνισος, ἢ βαρύτερος ἢ „ἐλαφρότερος, τότε ὡς ψευδῇ μου κατηγορήσας καὶ „τὸν ἐμὸν ὄφθαλμόν ἐκβάλων εὐθύνας καὶ τιμωρίας „καὶ ζημίαν (μεγίστην) ὀφλήσεις.“ τί ποιήσεις τότε, „ἐὰν οὕτως ὁ ἔμπορος ἀπολογηθήσεται; καὶ τὸ δὴ „χεῖρον, ὅτι εἰ τοῦτο ἐπὶ σοὶ γένηται, σὺ μὲν τε- „λειῶς ἔση τυφλὸς καὶ πάντῃ ἀόμματος, ἐκεῖνος δὲ „τὸν ἕνα ὄφθαλμόν ἔχων, πάλιν τὸ φῶς βλέπων 4 ἰατρεύσεις VB. aliter M. (om. D) σου τὸν πλοῦτον σου V: σὺ τ. πλ. σου? 6 κατώρθωσας ABV : κατώρθωσας Boisso nade. cf. 4, 18. 7 ἔστω? ἔσται? 8 in u. ἵνα desinit in V f. 83, pergitur f. 84 βαλὼν (14): media desunt ἐκβάλλης B 11 οὖν adieci; quamquam cf. 93, 16 εὐρεθῇ] aptatius est in M 12 comparatius restitui: βαρὺς ἢ ἐλαφρός AB. u. D 14 βαλὼν V in folii initio 15 μεγίστην adieci ὀφλήσεις scripsi: ζητῶν ABV ζητῶ Boissonade; sed cum tempus prae- sens (requiris ζητήσω) tum structura (136, 11. 12) offendit; quare audacius mutauī; singularis autem ζημίαν arguit adi. μεγίστην uel σκληρὰν uel ἀξίαν excidisse; si tribus nominibus unum fuis- set adiectiuum, non displicuisset ζημιωθήσῃ. ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ ἐκβολῆς ἀξίως εὐθυνθήσῃ M. — ζητῶν, τί ποιήσεις· τοῦτο· ἐὰν A ζητῶν, τί ποιήσεις· τότο· ἐὰν BV. rectius distinxit Boissonade scripsitque τότε (D): an τούτω? 16 ἀπηλογη- θήσεται V. ἀπολογηθῇ σε? 18 πάντως? παντελῶς D 19 πάλιν ABVMD: ἀκμήν? ἐπὶ πλέον? „ἔσται.“ πρὸς ταῦτα ὁ μονόφθαλμος μῆμος ἀπε- p. 136 B. „κρίθη τῷ καθηγητῇ „ἀλλ’ οὐκ ἐπὶ τοσοῦτόν ἐστιν „ὁ ἔμπορος πονηρός, ὥστε τοιαῦτα λόγια ἀντιπαρα- „θεῖναι.“ ταῦτα οὕτω παρὰ τοῦ καθηγητοῦ καὶ τῶν μίμων λαληθέντων, ὁ ἔμπορος ἠκροᾶτο παρ’ ὅλην τὴν νύκτα, φυλάττων αὐτὰ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. πρῶίης δὲ γενομένης παραγίνεται ὁ ἔμπορος πρὸς τὸν ἀγοράσαντα τὰ ξύλα τῶν ἀρωμάτων καὶ φησι πρὸς αὐτόν· ἀπόδος μοι, φίλε, εἴ τι συνεβιβάσθῃ- „μεν περὶ τοῦ φόρτου, οὗ σε ἐπώλησα.“ ὁ

δὲ μῖμος ἔφη· „ζήτησον, εἴ τι βούλει, καὶ γὰρ ἐτοίμως ἀποδώσω „σοι.“ ὁ δὲ ἔμπορος ἀποκριθεὶς λέγει· „θέλω ἵνα „μοι δώσης ἐν τῷδε τῷ πίνακι ψύλλας ὅσας χωρεῖ, „ἀπ’ αὐτῶν δὲ τῶν ψύλλων τὸ ἥμισυ ἄρσεν, τὸ δὲ „λοιπὸν ἥμισυ θῆλυ, καὶ μὴ μόνον καὶ ὑπομαύρους „εἶναι τὰς ψύλλας, ἀλλὰ καὶ γλαυκοειδεῖς.“ οὕτως εἰπὼν ὁ ἔμπορος τῷ μίμῳ ἰσχυρῶς ὑπῆρχεν ἀναγκάζων αὐτὸν καὶ βιαζόμενος κατὰ πολὺ, ἕως οὗ ὁ μῖμος ἔδωκε τῷ ἐμπόρῳ πλείονα τιμὴν τῆς δικαίας τιμῆς τῶν ἀρωματικῶν ξύλων· καὶ τότε μόλις ἀφῆκεν αὐτὸν τῆς ὀχλήσεως. εὐρὼν δὲ καὶ τοὺς ἄλλους δύο p. 137 B. μίμους, τῷ τὸν ὀφθαλμὸν αὐτοῦ ζητοῦντι καὶ τῷ τὴν θάλασσαν ἐκπλεῖν ἐπιτρέψαντι αὐτῷ, ἔπνιγε γοῦν αὐτοὺς ἀναγκάζων ποιῆσαι ὅσα κρυφίως τοῦ διδασκάλου αὐτῶν λέγοντος αὐτοῖς (ἡκηκόει), καὶ 4 καὶ] κατὰ D 6 αὐτὰ] ταύτα V (M) 7 πρὶν V 13 δῶς M 15 ὑπόμαυρους BV 19 τιμὴ V 20 τιμῆς non est delendum 21 ἐντυχὼν δὲ καὶ τοῖς ἐτέροις δυσὶ μί- μοις M. itaque aut περιτυχὼν . . τοῖς ἄλλοις δ. μίμοις aut τὸν τὸν ὁ. α. ζητοῦντα καὶ τὸν τ. θ. ἐ, ἐπιτρέψαντα scriptum oportebat. sed nescio an is qui librum recensebat, ut repetitum τὸν uitaret, adpositionem falsam admiserit: talia enim artificia apud Malalam et Ducam haud pauca est uidere 25 ἤκουσε adiecerat Boissonade (D), ἡκηκόει ego ex M τοσοῦτον αὐτοὺς ἔσυρε βιαίως, ἕως οὗ ἔλαβεν ἀπὸ τούτων ὡς νικήσας ὅσα ἠθέλησεν ὁ ἔμπορος· καὶ τότε ἀφῆκεν αὐτούς. Καὶ νῦν, ὃ δέσποτα βασιλεῦ, ἐξ ὧν σοι διηγησάμην γίνωσκε ὡς ἐκεῖνοι οἱ δύο παῖδες, ὁ τριετής, φημί, καὶ ὁ πενταετής, περὶ ὧν πρῶην εἶπον τῷ κράτει σου, καὶ οὗτος ὁ γηραιὸς καθηγητὴς πολλῇ τῇ γνώσει καὶ τῇ συνέσει κεκό- σμηντο. καὶ ἐμέ, ὡς νομίζω, κατ’ ἐκείνους ὁ ἐμὸς διδάσκαλος ἀπετέλεσεν.“ .

1. 44 Ὁ δὲ βασιλεὺς ἔφη πρὸς τὸν υἱόν· „γνώρισόν μοι λοιπόν, ὃ υἱέ, πῶς ἐν τοῖς προλαβοῦσι τρισὶν ἔτεσιν οὐ μεμάθηκας τὴν νῦν προσγενομένην σοι λογιότητα, νῦν δὲ ἐν μόνοις τοῖς ἑξ μηνσὶν ἐπὶ τοσοῦ- p. 138 B. τον σοφίας ἤρθης;“ καὶ ὁ παῖς ἀπεκρίνατο· „τότε, ὃ βασιλεῦ, νηπίου ὄντος μου, οὐ συνήργουν ἀλλή- λαις αἱ ὑπάρχουσαι μου τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος αἰσθήσεις. ἐν ἡλικίᾳ γὰρ παιδὸς ὄντος μου τότε οὔτε οἱ ὀφθαλμοὶ ἢ ἡ γλῶττα, οὔτε ὁ νοῦς ἢ ἡ καρδιά ἀλλήλοις ἠδύναντο βοηθῆσαι πρὸς τὴν τῶν μαθημά- των διδασκαλίαν· οὐδὲ δυνατόν ἐστιν ἔτι νηπιό- φρονα ὄντα εὐκόλως γινῶσιν ἐκδιδάσκεσθαι, καθότι ἅπαν παιδίον, τοῖς παιγνίοις καὶ τῇ ἀργίᾳ εὐφραι- νόμενον, οὐ προσέχει τὸν νοῦν ἐν τοῖς μαθήμασι. καὶ γὰρ, ὃ βασιλεῦ, τὸν ὁμοίον τρόπον τότε τῇ ἡλικίᾳ καὶ τῇ γνώσει τυγχάνων, οὐδὲν ὅλως τῶν διδασκο- 2 ὁ ἔμπορος noli delere 5 cf. 92, 6 7 καθηγητῆς om. V: exhibet M quoque 10 β. ὑπολαβὼν ἔφη M 12 προσγενομένην scripsi ut est in M: προσγινομένην ABV; cf. E 16 μου] μοι M 17 ἐν . . κ. 18 om. D 22 ἀργείᾳ V 23 [ἐν]? sed quamquam male additum, a scriptore tamen profectum esse potuit. προσέχειν cum praep. εἰς (D) recentiores saepe coniunxerunt. περὶ τὰς διδασκαλίας M 25 τυγχάνων i. e. διακείμενος M μένων ἠδυνάμην καρπώσασθαι, ἅτε μοι τούτοις τοῖς παιγνίοις τὸν νοῦν μου στερεοῦσιν· ἀλλ’, ὡς νη- πιώδης, τὸν νοῦν εἶχον διακεχωρισμένον. νῦν δὲ ὁ διδάσκαλός μου Συντίπας θεωρῶν τὸ νέον τῆς ἡλι- κίας μου, οὐ βαρέως καὶ ἀναγκαστῶς με ἐδίδασκεν οὐδὲ τοῖς βαρυτέροις ἐξ ἀρχῆς ἤρξατο πρὸς με μαθή- p. 139 B. μασιν, ἵνα μὴ νέος ὢν ἐγὼ ἀγανακτήσω καὶ βαρυνθῶ διὰ τὸ μὴ κατανοεῖν με τὰ λεγόμενα καὶ ἅπαντα τὰ διδασκόμενα πόρρω τῆς ἐμῆς ἀπορρίψω διανοίας, καὶ ὅτι ἐγίνωσκεν ὁ διδάσκαλός μου ὡς ἐὰν ἐξ ἀρ- χῆς εἰς μεγάλα καὶ μακρὰ μαθήματα βάλλῃ με, εὐκό- λως εἶχον ἀλαζονεύσασθαι καὶ ἐκφυγεῖν ἀπ’ αὐτοῦ, ἅτε βασιλέως ὑπάρχων υἱός· ἀλλὰ κατὰ μικρὸν προ- οδοποιῶν ἐν τοῖς λόγοις, οὕτω με πρὸς τὸ τέλειον τῆς ἐπιστήμης τῶν λόγων ἀνέφερε. καὶ ἐγὼ πάλιν τελεωτέρας (μέτοχος) γεγονὼς τῆς φρονήσεως, ἐφύ- λαττον ἐν τῇ καρδίᾳ πάντα τὰ παρ’ αὐτοῦ διδασκό- μενα, καὶ συνάξας τὸν πρῶην διεσπαρμένον μου νοῦν καὶ (τῷ ὧτε) ἀνοίξας πρὸς τὸ ἀκούειν, καὶ τὴν γλῶτταν εὐστροφον καταστήσας πρὸς τὴν τῶν λόγων πλοκὴν τῶν μεμελετημένων, καὶ τὰς χεῖρας πρὸς τὸν 2 τονοῦν V στερεοῦσιν] u. στερεῶδ στερρόω (hodiernis Graecis στερεῶνω) significat

durum reddere, στ. νοῦν mentem ita durum reddere ut nihil siue quod discat siue cui obsequatur intrarre possit: quae imago, ab agro desumpta, cum ex aliis scriptoribus tum ex V. T. et N. T. est notissima. ceterum datius est absolutus qui dicitur. Boissonade coniecit στεροῦ- σιν uel στερεύουσιν. aliter D, et M: ἄτε μὴ τούτοις τὸν ἑαυτοῦ νοῦν προσερίδων 10 ὅτι respondet participio θεωρῶν. καὶ γὰρ M melius ἐγίνωσκεν] ἐδίδασκεν B 11 μικρὰ ABV: correxit Boiss.; om. D 12 ἂν εἶχον M 14 [ἐν]? omittit M 15 ἀνέφερε i. e. ἀνήγαγε M 16 γεγονώς] ἐφαπτόμενος M. u. D. offendit τῆς. τετευχώς ἐπήβολος γεγονώς interim adieci μέτο- χος 18 συναγαγόν M διεφθαρμένον V 19 νοῦν] νῦν V τῷ ὥτε adieci ut est in M; om. D 20 τὴν τῶν] τῶν om. A. 21 μελετημένων BV. cf. 72, 21 et 102, 9 τὰς χεῖρας πρὸς λογισμὸν τῶν λέξεων μεμαθηκώς ἐξυπηρετεῖν. οὐ- τως οὖν, ὧ βασιλεῦ θειότατε πάτερ, ἐπὶ τῶν ἔξ μη- νῶν τὸν καιρὸν πάντα τὰ διδαχθέντα κατέλαβον ἀκριβέστατα, συμμαχούσης καὶ τῆς θείας δυνάμεως p. 140 B. ἡμῖν, (καὶ) μετέλαβον τὴν εἴδησιν ἀπάσης φιλοσοφίας, ὅσον δυνατόν ἐστιν ἀνθρώποις ἡμῖν οὖσι καὶ ἐξ ἀνθρώπων.“ .

- 1.45 Τούτοις τοῖς λόγοις τοῦ παιδὸς ὁ βασιλεὺς πολλὰ τὴν καρδίαν εὐφρανθεὶς, εὐχαριστηρίους λόγους ἀνέπεμπε τῷ θεῷ καὶ τὴν τοῦ παιδὸς σύνεσιν καὶ φιλοσοφίαν δοξάζων καὶ ἐπαινῶν ὑπῆρχε τὰ μέγιστα καὶ τῷ φιλοσόφῳ καὶ διδασκάλῳ μεγάλως εὐχαρι- στῶν ἦν. μετὰ δὲ ταῦτα πάντα κελεύει τὴν πονηρὰν ἐκείνην παραστῆναι γυναῖκα, ἥτις τὸν υἱὸν αὐτοῦ, τοιοῦτον ὄντα, ἐτεχνεύετο φονευθῆναι. ἥς καὶ πα- ραστάσης, ὁ βασιλεὺς λέγει αὐτῇ· „φανερώσον μοι, ὧ γύναι, καὶ μηδὲν διὰ φόβον ὑποκρύψης, διὰ ποίαν αἰτίαν τὸν υἱόν μου ἐσπούδαζες φονευθῆναι καὶ τίς ἦν ἡ ἀφορμὴ τῆς τοιαύτης σου κατασκευῆς καὶ μανίας;“ ἡ δὲ ἀποκριθεῖσα ἔφη „γινώσκεις, ὧ κράτιστε βασιλεῦ, ὡς οὐδὲν ἐστὶ (τινι) τῶν ἐν κόσμῳ βιούντων ἀγαπητικώτερον ὡς ἡ ζωὴ [τοῦ ἀνθρώπου]. διάστιξιν συλλαβεῖν M. cf. D. agitur de actione sententiis con- gruente των λογισμων V 5 καὶ adieci. u. D. ἀκριβέστατα κατέλαβον καὶ ἐν μεθέξει πάσης φιλοσοφίας καὶ συνέσεως γέγονα, συναραμένης πάντως καὶ τῆς θείας δυνάμεως . . M. adcuratius fortasse M expressissem addita p. καὶ ante uel δὲ post συμμαχούσης 8 in margine ὁ βασιλεὺς ἀποδεξάμενος μάλα τὸν Συντίπαν φιλόσοφον τὸν τοῦ υἱοῦ διδάσκαλον, ἐπευφραίνεται [ἐπευφραῖ V ἐπευφραίνετο (AB) Boissonade] λίαν ταῖς τοῦ παιδὸς εὐκαίροις ἀπολογίαις ABV 11 Eu. Luc. 2, 20 21 τιτι adieci et 22 τοῦ ἀνθρώπου seclusi; prae- terea ὡς suspicionem mouet etiam ἄλλο excidisse. M exhibet: καὶ γὰρ τίς ἐστὶ πένης ἐπὶ χρόνοις πολλοῖς, ἢ δὲ p. 141 B. ἀνάγκην τινὰ ἔχασε τὰ πράγματα αὐτοῦ, ἢ καὶ ἀδί- κως ἀναγκάζεται παρά τινος, ἀλλ’ ὅμως τῆς ἰδίας ζωῆς φροντίζει. καὶ ἐγὼ λοιπὸν τὸν παῖδά σου διὰ τοῦτο ἔλαβον αὐτὴ κατὰ μόνας μετ’ ἐμοῦ, διὰ τὴν τοῦ κράτους σου θεραπείαν, ὅπως κατὰ μόνας δυ- νηθῶ ἐγνωρίσαι διὰ ποίαν αἰτίαν οὐ λαλεῖ. καὶ μετὰ ἐρωτήσεων καὶ κολακειῶν ἤμην συντυγχάνουσα αὐτῷ καὶ λόγους πραεῖς τούτῳ προέτεινα καὶ ἡγαπημέ- νους. ἐμαλάκισα δὲ τὸ στερρὸν αὐτοῦ τῆς σιωπῆς μετὰ τοιούτων λόγων, ἕως οὗ οἰκονόμησα αὐτὸν ἀποκριθῆναι μοι καὶ ἕνα λόγον. καὶ ἀπεκρίθη εἰπὼν μοι· „νῦν οὐκ ἀποκρίνομαι, ἕως οὗ ἀπὸ τῆς σήμε- „ρον ἑπτὰ ἡμέραι παρέλθωσι, καὶ ὕστερον ὡς ἔνι „δίκαιον ἀπολογήσομαι.“ ἐγὼ τοίνυν, τῷ λόγῳ τούτῳ διαταραχθεῖσα καὶ περίφοβος λίαν ὅτι μάλι- στα γενομένη, ὅτι εἰ ὁ παῖς λαλήσει, ἀπαγγελεῖ σου τῷ κράτει ὅσα ὑπὸ σατανικῆς ἐνεργείας παρακινή- θεῖσα κατεῖπον καὶ παρεκίνησα τοῦτον, καὶ πανούρ- p. 142 B. ὡς οὐδὲν τινι τῶν ἀνθρώπων τῆς ἰδίας ζωῆς καθέστηκε προσ- φιλέστερον. per se quidem ἀνθρώπου quamquam de uolpecula in- sequitur narratio in hoc scriptore nihil haberet offensionis, sed et superfluum est et datius requireretur: itaque tamquam explicandi caussa adscriptum deleui. nam quod duplici aliquando mutatione effeceram οὐδὲν ἐστὶ τῶν ἐν κόσμῳ βιωτικῶν ἀγαπητικώτε- ρον ὡς ἡ ζωὴ τῷ ἀνθρώπῳ minus concinit cum M ἀγαπη- τικώτερον V ἀγάπητικότης A 2 ἔχασε] cf. 69, 5. ἔχασε V more recentiorum 5 αὐτὴ scripsi: αὐτὸν ABV, om. D

7 ἔγων- ρίσαι] cf. 71, 21 10 ἐμαλάκησα V 11 ὠκονόμησα? cf. 4, 18 12 ἀπεκρίθην ABV: ἀπεκρίθη Boissonade. cf. 96, 10 13 ἀποκρινούμαι? ἀποκριθήσομαι M. cf. 9, 18. 81,21 ἀπολογήσομαι 14 καὶ] ἀλλ’? ἔνι i. e. ἐστὶ 19 παρε- κίνησα] malim παρεκίνουν uel forma barbara παρεκινούσα conata sum seducere. coniungenda sunt ὅσα κατεῖπον καὶ παρεκίνησα et apodosis a u. u. καὶ πανούργως est incipienda. melius quidem p. καὶ abesset, sed ex archetypo structura immutata minus apte seruatum esse docet M. cf. D γως ἐπὶ τοῦ κράτους σου κατηγόρησα. καὶ τὸ σφάλμα μου γινώσκω καὶ φανερώς τὸ πταῖσμά μου καθομο- λογῶ καὶ εἰς οὐδένα λόγον ἄρνούμαι τοῦτο. λοιπόν, ὃ μέγιστε βασιλεῦ, ὃ σοι φαίνεται ποιήσον εἰς ἐμέ, ὡς ἂν ὀρίση τὸ εὖσπλαγχνον καὶ θεοπρόβλητον κράτος σου.“ ἐπὶ τούτοις ὁ βασιλεὺς ἀναβλέψας καὶ ἰδὼν τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ καὶ χιλιάρχους, εἶπεν αὐτοῖς· „τίνα βουλήν δίδετε ὑμεῖς ἐμοὶ περὶ τῆς γυναικὸς ταύτης, ὅπερ ἐποίησε πονηρὸν ἔργον, καὶ ποίαν τιμωρίαν ἐστὶν ἄξιον αὐτῇ διδόναι;“ εἰς δέ τις τῶν μεγιστάνων λέγει αὐτῷ· δίκαιόν ἐστιν, ὃ βασιλεῦ, χεῖρας καὶ πόδας τῆς γυναικὸς ἀποτμηθῇ- ναι.“ ἕτερος δὲ ἀπεκρίνατο· „οὐχ οὕτως ἔχει τὸ δί- καιον, ἀλλὰ ζώσης αὐτῆς ἐξορυχθῆναι τὴν καρδίαν.“ ἄλλος δὲ τῶν μεγιστάνων ἔφη· „τὴν γλῶτταν αὐτῆς ἐκκοπῆναι πρέπον ἐστὶ.“ καὶ ἡ γυνὴ τῶν τοιούτων ἀκούσασα ἀποφάσεων καὶ οἷας τιμωρίας ἀξίαν ἀπο- φαίνονται ταύτην, τοιοῦτόν τινα μῦθον πρὸς ἐκεῖ- νους ἀπεφθέγγατο· .

1.46

„Ὡ μεγιστᾶνες, φαίνονται τὰ παρ’ ὑμῶν λεγόμενα p. 143 B. μενα κατ’ ἐμοῦ πρὸς παράδειγμά τινος ἀλώπεκος, ἥτις διὰ πάσης νυκτὸς εἰς τινα πόλιν εἰσῆρχετο. καὶ ἦν ἡ ταύτης εἰσέλευσις διὰ θυρίδος τινὸς ἀνθρώπου δέρματα ἐργαζομένου· καὶ ὅσας φοράς εἰσῆρχετο εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου, ἔτρωγε τὰ ἐκείνου δέρματα. εἶτα ὁ ἐργαστὴς ἐκεῖνος ἰδὼν ὅσα σχίσματα cognosces Noui Testamenti sermonem 7 ἰδὼν ABV, ἐμ- βλέψας M: ne tamen ἐνιδὼν reponeretur officere uidebatur p. 123, 5 ubi uide quae adnotauī 9 ἥπερ Boissonade. sed tum utique ad- dendus articulus τὸ πονηρὸν ἔργον. ὅπερ est i. q. καθ’ ὅπερ. an εἰς ὅπερ? 18 αὐτὸν? u. D 20 lemma μῦθος τῆς πονηρᾶς γυναικὸς 24 ὅσας φοράς] quotiens. φορά est uernacule Mal. u. Corais Aesop. p. 441 ad 277 26 ἐραστὴς B εἶτα ὁ σκυτεὺς ἐκεῖνος ἐωρακῶς τὰ γεγονότα ἐν τοῖς αὐτοῦ δερ- ἐποίει, [ὁ ἐργαστὴς ἐκεῖνος] ἐξετάσας (γίνεσθαι) διὰ τῆς ἀλώπεκος, εὐθύς κατ’ αὐτῆς παγίδα στερεὰν ἔστησε. καὶ ἡ ἀλώπηξ κατὰ τὴν συνήθειαν βουλή- θεῖσα εἰσελθεῖν διὰ τῆς θυρίδος, ἐκρατήθη εἰς τὴν παγίδα. πονηρὰ δὲ οὕσα ἡ ἀλώπηξ καὶ πολύτροπος, διὰ τινος εὐτέχνου μηχανῆς τὴν κρατήσασαν αὐτὴν παγίδα διέφυγε καὶ περιεπάτει κύκλῳ ἐκείνην τὴν πόλιν τοῦ εὐρεῖν ἄλλην τινὰ θυρίδα, ὅπως δυνηθῇ ἐξελθεῖν τῆς πόλεως. ὡς δὲ δι’ ὅλης τῆς νυκτὸς περιπατοῦσα, οὐχ εὔρε τόπον τοῦ ἐκβῆναι, ἐπεὶ κύκλῳ τετειχισμένη ἡ πόλις ἦν, καὶ τῆς ἡμέρας ἐγγι- ζούσης, ἔλεγεν ἐν ἑαυτῇ· „ἐὰν ἡμέρα γένηται, πάν- p. 144 B. „τως ὑπὸ τῶν σκύλων κρατηθήσομαι, καὶ οὐκ „ἐάσουσί με πρότερον, εἰ μὴ τὰς σάρκας μου διαρ- „ρήξουσιν. ἀλλ’ ἐγὼ γινώσκω τί με δεῖ ποιῆσαι.“ καὶ δὴ πορεύεται ἐπὶ τὴν πύλην τῆς πόλεως καὶ ἑαυτὴν πλησίον πύλης τῆς φλιάς [τοῦ κατωφλίου] κατέκλινεν, προσποιουμένη νεκρὰν καὶ ἄπνουν ἑαυ- τὴν εἶναι. οὕτω δὲ αὐτῆς κειμένης ὡς νεκρᾶς καὶ τῆς πύλης τὸ πρῶτ’ ἀνοιχθείσης ὡς ἔθος παρὰ τοῦ πορταρίου, εἶδε τις αὐτὴν κειμένην καὶ λέγει πρὸς μασί σπαράγματα, εὐθύς αὐτῇ παγίδα ἰσχυροτάτην ἵστησιν. M. itaque plura non uidentur ommissa esse. γίνεσθαι adieci et uu. ὁ ἐργαστὴς ἐκεῖνος seclusi, non quin eadem uerba, praesertim subiecta enuntiatorum, ab hoc scriptore crebro repetantur, sed quia interuallum nimis paruum uidetur 3 τὸ αὐτῇ σύνηθες M cf. 45, 13 4 πάλιν addunt MD 11 καὶ coniungit duo enuntiata ὡς . . οὐχ εὔρε et τῆς ἡμέρας ἐγγιζούσης, ut non recte ante et post καὶ distinxerit Boissonade ; in est καὶ . . κοπιάσασα οὐδ’ ὅλως . . ἴσχυσε, τῆς δὲ γε ἡμέρας διαυγα- ζούσης . . sed malim pro p. καὶ reponi ἥδη ἐγκιζούσης V 12 πάντων V 17 φλοιᾶς τοῦ καταφλίου ABV : cor- rexit Boissonade. ego τοῦ κατωφλίου seclusi, nam significat κατώφλιον limen inferius ut ἀνώφλιον superius, non portam ipsam.

explicando igitur uerbo φλιας adscriptum puto. u. D 21 πορταρίου] statim πορτάρης, qua forma hodierni Graeci adhuc τὸν πορτάρην· κατὰ ἀλήθειαν ἢ οὐρὰ τῆς ἀλεποῦς „ταύτης πολλά ἐστι καλὴ εἰς τὸ σπογγίζειν τὸν μυ- „λῶνα.“ καὶ εὐθύς ὁ τοῦτο εἰπὼν λαβόμενος μά- χαιραν, ἔκοψε τὴν οὐρὰν αὐτῆς. ἡ δὲ ἀλώπηξ ἀν- δρείως ὑπέμεινε τὸν πόνον τῆς οὐρᾶς. εἴτά τις ἕτερος αὐτὴν ἰδὼν, ἔφη· „ἐὰν ἔχη τις παιδίον μικρὸν „κλαῖον πολλά, οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν εἰς θεραπείαν „καλόν, εἰ μὴ τὰ ὦτα τῆς ἀλεποῦς, τοῦ κρατεῖν αὐτὰ p. 145 B., „πάντοτε ἐπάνω τοῦ παιδός.“ καὶ εὐθύς ἔκοψε καὶ αὐτὸς τὰ ὦτα αὐτῆς. καὶ ἡ ἀλώπηξ καὶ τοῦτον τὸν πόνον γενναίως ὑπέμεινε. ἄλλος τις πάλιν παρερ- χόμενος τὴν ὁδὸν ἐκείνην καὶ ταύτην ἰδὼν ὡς νεκράν, εἶπεν· „ἀκήκοά τινος λέγοντος ὡς ἐάν τις τοὺς „ὁδόντας πονῇ, καὶ θήσῃ ἐπάνω ὁδόντα ἀλεποῦς, „εὐθύς τοῦ πόνου ἐλευθεροῦται.“ καὶ ἅμα τῷ λόγῳ λίθον λαβὼν, ἅπαντας τοὺς ὁδόντας ἐκείνης συνέ- τριψε. καὶ ἡ ἀλώπηξ πάντα τὰ δεινὰ ταῦτα ὑπέμει- νεν ἀνδρικῶς, ἕως οὗ ἄλλος ἄνθρωπος περιπατῶν εἶπεν· „ἐγὼ ἀκήκοα εἰς πᾶσαν ὁδύνην ὠφελεῖν τῆς „ἀλώπεκος τὴν καρδίαν, καὶ (ὡς) εἰς ἅπαν νόσημά „ἐστὶ θεραπευτική.“ οὕτως εἰπόντος τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου καὶ μάχαιραν λαβόντος πρὸς τὸ τὴν καρδίαν utuntur. πορτάριν Du Gange. cf. Corais Isocr. p. 308 1 ἀλεποῦς] ἀλωποῦ ἀλουποῦ ἀλεποῦ dicitur Graecis recentis- simis uolpecula. in ἀλωπῶ Vossium Hesychii ἀλωπά mutandum censuisse adnotauit Boissonade. sed Ignatius dixit ἡ ἀλωπός et ἀλεποῦς (1. 8) deriuandum est a nominatiuo ἀλεποῦ 2 πολλά cf. 92, 18. λίαν M σπονγγίζειν A μύλωνα ABV 3 μάχαιραν in his scriptoribus accusatiuus ferendus est. recte l. 22 σπασάμενος M 4 ἔκοψε cf. 9 5 τῆς οὐρᾶς om. D 8 κρατεῖν cf. 45, 1 et D 11 ἄλλος V ἕτερος δέ τις M omisso u. πάλιν 14 ὁδόντα BV ὁδόν M i. e. ὁδόντα: ὁδόν- τας A (D) 15 τὸν πόνον A. uolebatne τῶν πόνων? 17 ὑπέμενε A 20 ὡς adieci; M exhibet utroque loco ὅτι. u. D et 26, 11 αὐτῆς ἐκβαλεῖν, ἡ ἀλώπηξ εὐθέως ἐκπηδήσασα, σπουδαίως διὰ τῆς θύρας τοῦ κάστρου ἐξέφυγεν — ἔτυχε γὰρ τὴν πύλην τότε ἡνεωγμένην εὐρεθῆναι — καὶ τοῦ φόνου οὐ ἔμελλε παθεῖν ἡλευθερώθη. Καὶ p. 146 B. ἐγὼ νῦν ἡ ἀθλία, ὦ βασιλεῦ, πάντα ὅσα οἱ ἄρχοντές σου συμβουλευόνταί σοι ἐτοίμη εἰμὶ ὑπομεῖναι, τὴν δὲ καρδίαν μου ἐκβαλεῖν βιαίως οὐ δύναμαι ὑπο- μεῖναι· θάνατος γάρ ἐστὶ τοῦτο πικρὸς καὶ ὀδυνη- ρός.“ .

1. 46 Ἐπὶ τούτοις ἀποκριθεὶς ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς λέγει τῷ πατρὶ καὶ τοῖς παρεστῶσιν ἄρχουσιν· „ἀλη- θῶς ἡ γυνὴ λέγει καὶ πρεπόντως οὐδὲ γὰρ πρέπει τοὺς φρονίμους καὶ συνετοὺς τῶν ἀνθρώπων τὰ τῶν γυναικῶν σφάλματα εἰς ἀφορμὴν καὶ μέμψιν καὶ κατηγορίαν μεγάλην ἔχειν· καὶ οὐδὲ αὐτὴν τὴν γυναῖκα πρέπει μεγάλης τιμωρίας καὶ παιδεύσεως ἀπόφασιν. ἀλλὰ τοῦτο μόνον ἐστὶ δίκαιον αὐτῇ γε- νέσθαι, ἵνα ἡ κεφαλὴ αὐτῆς ξυρισθῇ καὶ τὸ πρόσ- ωπον αὐτῆς μουτζωθῇ, καὶ ἐπάνω ὄνου ἐξόπισθεν 1 ἐκπηδήσασα scripsi ut est in M : πηδήσασα ABV (D) 6 ἔτοιμη V 8 λίαν πικρὸς 13 ἀνθρώπων] uidetur emen- dandum ἀνδρῶν quod est in M 15 καὶ οὐδὲ αὐτήν] senten- tia postulat λοιπὸν uel οὐκοῦν οὐδὲ ταύτην „ergo ne hanc quidem,“ et sic fere est in M. sed nescio an is qui librum re- censebat errorem ipsum commiserit 16 παίδευσιν] castigatio 18 ἵνα more recentiorum 19, 118, 1 μουτζωθῇ — καθίσῃ — ἐκπομπευθῇ scripsi: μουτζωθῆναι — καθίσαι — ἐκπομ- πεφθῆναι libri. quam structurae inmutationem scriptori tribuere etsi minus dubitarem, tamen ut corrigerem effecit et πορεύονται 118, 2 et subiectum ad infinitiuum καθίσαι non additum et quod uitium ita est in propinquo et quod in MD Ven. structura non est interrupta 19 μουτζωθῇ i. e. ἀσβόλῃ περιχρισθῇ M. μου(ν)τζώνειν μου(ν)τζουρώνειν significat inquinare coeno uel fuligine indeque illudere ; minus recte Boissonade explicat κο- λαφιστικῶς τυφθῆναι; quae significatio ut in uerbo inesse pos- sit (de quo dubito: deriuauit autem Boissonade ni fallor ex u. μουτζουνιά) hoc loco non est apta καθίσῃ καὶ εἰς πᾶσαν ἐκπομπευθῇ τὴν πόλιν, δύο δὲ κήρυκες [ἦτοι πλατζάριοι] πορεύονται μετ’ αὐτῆς ἔμπροσθέν τε καὶ ὀπισθεν, καὶ (δεῖ) λέγειν

αὐτοὺς φωνῇ μεγάλη ὥστε πάντας ἀκούειν, εἴ τι ἄρα κακὸν αὕτη εἴργασται.“ οὕτως εἰπόντος τοῦ υἱοῦ τοῦ βα- p. 147 B.σιλέως, ἠὺφράνθη ὁ βασιλεύς καὶ πάντες οἱ ἄρχον- τες ἐστερέωσαν τὰ λαληθέντα, ἀποδεξάμενοι τὴν τοιαύτην βουλήν. ὁ δὲ βασιλεύς φησι πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ· „ὦ τέκνον, καλῶς λελάληκας καὶ φρονίμως ἡμῖν συνεβούλευσας. λοιπὸν γενέσθω ἐπ’ αὐτῇ καθὼς ὁ υἱός μου ἡμῖν συνεβουλεύσατο.“ καὶ ἅμα πάντα ἐγένετο ἐπ’ ἐκείνῃ τῇ πονηρᾷ γυναικὶ ὅσα ὁ νέος τοῦ βασιλέως υἱὸς συνεβουλεύσατο.

1.48 Εἴτα φησιν ὁ βασιλεύς τῷ φιλοσόφῳ Συντίπα· „φανέρωσόν μοι, ὦ φιλόσοφε, καὶ ἀληθῶς ἀπόδειξον πόθεν ἡ τοσαύτη γνῶσις καὶ φιλοσοφία προσεγένετο τῷ υἱῷ μου ; μὴ ἐξ αὐτῆς τῆς γεννήσεως φυσικὴν ἔλαβε τὴν λογιότητα; ἢ μᾶλλον διὰ τῆς σῆς ἐπιμε- λείας σεσόφισται; ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Συντίπας λέγει τῷ βασιλεῖ· „ἡ τοῦ υἱοῦ σου, δέσποτα, σύνεσις ἅμα καὶ γνῶσις ἐκ θεοῦ ἐν πρώτοις κεχάρισται· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ τύχη τῆς γεννήσεως αὐτοῦ τὸ τῆς γνώ- σεως προτέρημα ἔχει· ἐπειδὴ καὶ ἡ ἐμὴ ἐπιμέλεια καὶ p. 148 B.σπουδὴ ἐσμίχθη τούτοις τοῖς δύο, καὶ διὰ τοῦτο ἔλαβεν ὁ υἱός σου τὸ ὑπερβάλλειν πάντας ἐν γνώσει. 1 ἐκπομπεφθῆναι ABV: ἐκπομπευθῆναι Boissonade, ἐκ- πομπευθῆ scripsi 2 ἦτοι πλατζάριοι uncis saepsi πο- ρεύωνται scripsi: πορεύονται ABV 3 ὅπισθε V δεῖ adieci. καὶ ὀφείλουσιν βοᾶν M. u. D 4 φωνὴ μεγάλη V αὕτη κακὸν V 11. 13 συνεβουλεύσατο] recentiores uerbum medium loco actiui, quod est in M, adhibent 12 v. om. M, 13 τ. β. u. om. D 17. 22 γενέσεως? 21 κεχάρισται scri- psi: κεχώρισται ABV. κεχωρήγηται (sic) M. cf. 123, 14 24 ἐσμίχθη] cf. 40, 5 πλὴν περὶ τούτου καὶ τινός μου διηγήσεως ἄκουσον.“ ὁ βασιλεύς ἔφη· εἰπέ ὁ βούλει, Συντίπα, τῇ ἀλη- θεία φιλοσοφώτατε· δὲ τοιαύτης πρὸς αὐτὸν ἐξ- ηγήσεως ἀπήρξατο·

1.49 „Βασιλεύς τις ἦν ἐν τοῖς ἄνωθεν χρόνοις, ὅστις εἶχε μετ’ αὐτοῦ πολλοὺς φιλοσόφους, ἐξ ὧν εἷς ὑπῆρχε τῶν ἄλλων μειζότερος λίαν. ἦν δὲ παρ’ ἐκείνῳ τῷ βασιλεῖ ἄνθρωπός τις τὴν ἀστρολογικὴν τέχνην μεγάλως γινώσκων καὶ μετερχόμενος. τῷ γοῦν πρώτῳ φιλοσόφῳ ἐκείνῳ τοῦ βασιλέως γεννᾶται τότε υἱός. καὶ εἶπον τοῦτο τῷ βασιλεῖ ὡς „ὁ δεῖνα φιλό- σοφος ἐγέννησεν υἱὸν σήμερον.“ ὁ δὲ βασιλεύς εὐ- θὺς τὸν ἀστρολόγον προσεκαλέσατο. καὶ ὁ ἀστρο- λόγος πρότερον, τὴν γέννησιν τοῦ παιδὸς ἀκούσας, ἐξέτασεν ἐν τοῖς ἄστροις περὶ τῆς τύχης τοῦ παιδός· καὶ ὡς ὁ βασιλεύς αὐτὸν ἐλάλησε τοῦ ἐρωτῆσαι αὐ- τὸν περὶ τοῦ παιδός, αὐτὸς ἅμα λέγει τῷ βασιλεῖ p. 149 B. „ὁ παῖς οὗτος, ὦ δέσποτα, ὁ νῦν γεννηθείς, ἐξ ὧν „με διδάσκουσιν οἱ τῶν ἀστέρων δρόμοι, τὴν τῶν „ληστῶν καὶ κακούργων κακὴν τύχην ἔχει, καὶ πολ- „λοὺς ἐπιζήσει χρόνους, καὶ τῷ τρισκαιδεκάτῳ ἔτει 1 lemma: διήγησις τοῦ φιλοσόφου Συντίπα 7 μειζό- τερος Byzantini non raro dixerunt. u. Reiske in Dindorfii Praef. Malal. p. VI sq. Gorais Aelian. πῦ 11 in u. υἱός. καὶ desinit cod. V f. 91; f. 92 incipit a u. ἀκούσας (14); media praetermissa sunt 13 καὶ ὁ] καὶ A 14 γένεσιν cf. l. 12. 18 τὴν . . ἀκούσας deest in M, ἀκούσας i. e. non per re- gem sed tom antea de ea re certior factus 15 ἐξήτασεν? ἐξήτασεν M cf. 113, 11 16 ἐλάλησε] Boissonade malebat ἐκά- λησε (potius ἐκάλεσε). sed iam antecessit προσεκαλέσατο, ut sit ἐλάλησε adlocutus est eo consilio ut eum percontaretur 16, 17 καὶ . . παιδός om. V ab altero u. παιδός ad alterum transiliens 20 τύχην ἔχει] πονηρίαν κέκτηται M. num τέχνην? sed potest τύχη κακὴ ita intellegi ut non sit infortu- nium, calamitas sed sors miserabilis, deprecanda „τῆς ζωῆς αὐτοῦ μέγα κακὸν καὶ κλεψίαν ποιήσει.“ τούτων οὕτως λαληθέντων παρὰ τοῦ ἀστρολόγου, λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ πατὴρ τοῦ τεχθέντος παιδός· „νῦν λοιπὸν ὅλα κατὰ ἀλήθειαν ἐφανέρωσας τῷ βα- „σιλεῖ τὰ περὶ τοῦ γεννηθέντος μοι παιδός ;“ ὁ δὲ „ναί,“ φησίν, „ὦ φιλόσοφε· καὶ γὰρ ἀκριβῶς ἐξέ- „τασα τὰ περὶ τῆς τύχης τοῦ παιδός, καὶ εὖρον ὅτι- „περ ληστής γενήσεται καὶ ληστῶν ὁ χαλεπώτατος· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ φιλόσοφος λέγει ἐκείνῳ τῷ βασιλεῖ· „ἐγὼ λοιπὸν τὸν ἐμὸν παῖδα παιδεύσω οὕτως ἐντάξει „τοιαύτη, τοῦ μὴ ποιῆσαι αὐτὸν τοιαύτην ποτὲ πρᾶ- „ξιν· ἀλλὰ μᾶλλον ποιήσω αὐτὸν φεύγειν ἐκ τῶν „ἀπηγορευμένων [καὶ

κακῶν] πράξεων.“ ὁ μὲν οὖν γεννηθεὶς παῖς ὀκτώ μηνῶν γεγονώς, διέκοψεν αὐ- τὸν τοῦ βυζάνειν τὸ γάλα τῆς μητρός· ὕστερον δὲ ὁ p. 150 B. πατὴρ αὐτοῦ ἐγκατακλείει αὐτὸν ἐν ὀσπητίῳ τινὶ καὶ τρέφει αὐτὸν μὲ τρυφερὰ καὶ μαλακὰ βρώσιμα καὶ πᾶσαν παιδευσιν αὐτὸν ἐκδιδάσκει καὶ ἐντιμό- τητα. καὶ οὕτως τὸν υἱὸν μετὰ πάσης ἀκριβείας παι- δεύων, οὐκ ἀφῆκεν ὅλως τινὰ ποτε τοῦ ἐλθεῖν πρὸς αὐτόν, οὐδὲ τὸ παιδίον ἔξω τοῦ ὀσπητίου περιπατεῖν. ἀλλ’ οὐδέ τι κακὸν τῶν τοῦ κόσμου ἀφῆκε τὸν παῖδα μαθεῖν ἢ ἀκοῦσαι. καὶ οὕτως ἀνατρεφόμενος ἤρξατο 1 κλεψίαν i. e. κλοπὴν M 6 ἐξέτασα cf. 119, 15. ἐξ- ετάσσα V. ἐξετάσας καὶ συνζητήσας εὔρον M 8 ὁ χαλε- πώτατος M quoque habet 11 πρᾶξιν ποτέ A 13 καὶ om. BV. καὶ κακῶν om. M: seclusi. u. D 14 ὀκτώ μηνῶν γεγονώς (cl. 122, 22) saepe scriptores dexterunt inde a Polybio: de quo iniuria dubitavit Cobet διέκοψεν BV (sc. pater; MD): διέ- κοψαν A 15 βυζάνειν] sugere cf. Corais Heliod. p. 5 med. 16 ὀσπητίῳ V 17 μὲ i. q. διὰ c. gen. coniunctum, Ger- manorum mit, e sermone uulgari Graecorum recentissimorum de- sumtum. μετρυφερὰ V 20 τοῦ] prohibuit ne quis ueniret 21 ὀσπητίου V τὸν πεντεκαίδεκατον χρόνον. καὶ λέγει ὁ πατὴρ πρὸς τὸν παῖδα· „αὔριον, ὦ παῖ, βουλόμενος ἀπελθεῖν „πρὸς τὸν βασιλέα, βούλομαι καὶ σέ γε λαβεῖν· καὶ „γίνωσκε πῶς μετὰ τὴν συνήθη προσκύνησιν χαιρε- „τήσεις τὸν βασιλέα καὶ ὡς πρέπει χαιρετήσεις αὐ- „τόν.“ οὕτω μὲν οὖν ὁ φιλόσοφος ἔλεγε τῷ υἱῷ· ὁ δὲ νέος ἀκούσας τὴν πρὸς τὸν βασιλέα παρουσίαν αὐτοῦ, ἠγωνίζετο μάλλον ἐπὶ τῷ λόγῳ τοῦ πατρὸς καὶ καθ’ ἑαυτὸν ἔλεγεν ὅτι „ἐγὼ οὐδέποτε βασιλέα „τινὰ εἶδον, καὶ ἐπειδὴ ὁ πατὴρ μου ἀρτίως λέγει μοι „προσκυνῆσαι τούτῳ, πρέπει με ἀρωματικά εἶδη p. 151 B. „προσαγαγεῖν τῷ βασιλεῖ, ὅπως διὰ τῆς ὁσμῆς τού- „των καὶ εὐωδίας ἐγκωμιάσαι τὸν βασιλέα. ἀλλὰ „ἐντρέπομαι ζητῆσαι ταῦτα τῷ πατρί μου· ἀλλ’ ὅμως „πρέπει ποιῆσαί με τοῦτο.“ ὅτε καὶ τῇ ἐπελθούσῃ νυκτὶ ἐξέρχεται κρυφίως ἀπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἀπέρχεται εἰς τὸ παλάτιον καὶ τρυπήσας τὸν τοῖχον τοῦ παλατίου, εἰσῆλθεν ἐντὸς εἰς τὸ βασιλικὸν κραβ- βάτιον. καὶ ὁ βασιλεὺς, ἅμα γενόμενος ἔξυπνος, εἶ- δεν αὐτὸν καὶ ἐταράχθη, καὶ δειλιάσας καὶ πολλὰ φοβηθεὶς ἔλεγε πρὸς ἑαυτὸν ὅτι, „ἐὰν μὴ οὗτος ὁ „κλέπτης εἶχε πολλὴν δύναμιν, οὐκ ἂν οὕτως περὶ 1 χρόνον] cf. 91, 15. de structura non est quod dubites 2 τὸν om. V 3 λαβεῖν] i. e. λαβόντα ἀπαγαγεῖν cf; 122, 11. an post βούλομαι addendum μετ’ ἐμοῦ καὶ σὲ μεθ’ ἑαυτοῦ ἀπαγαγεῖν πρὸς αὐτόν βούλομαι M. 4. 5 χαιρετή- σεις mira repetitum; u. χαιρετᾶν ipsum Graecis hodiernis est in usu 11 εἶδη] res; nostrum Specereien 12 ὅπως cum in- finitio Byzantini coniunxerunt. non necessaria igitur quamuis facili mutatione Boissonade scribebat ἐγκωμιάσω. ἐγκωμιά A. 14 τῷ πατρί cf. 93, 11. ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς ἐπιζητῆσαι M 17 πέρχεται A 18 κραββάτιον V: κραβάτιον (AB) Boiss. (D). significatur cubiculum. ἕως τοῦ κοιτῶνος M 21 ἐὰν] cf. 75, 19 „τὸ μέσον τῆς νυκτὸς ἐτόλμησεν εἰσελθεῖν· καὶ ἐὰν „ἀντιπαραστῶ αὐτῷ, ἐπιχειρήσει ἀνελεῖν με.“ ταῦτα καθ’ ἑαυτὸν βουλευσάμενος καὶ σιωπήσας, ἀφῆκεν ἄδειαν τῷ κλέπτῃ· τότε ὁ νέος ἀδείας ἐπιλαβόμενος, ἀπλώσας εἰς τὰ ροῦχα τοῦ βασιλέως, ἔλαβε μίαν σινδόνα πολλῆς τιμῆς ἀξίαν. ἐκείνην γοῦν μόνην p. 152 B. τὴν σινδόνα λαβὼν, ἐξῆλθε τοῦ παλατίου. καὶ εὐ- θὺς ταύτην διαπωλήσας, ἀπὸ τῆς τιμῆς τῆς σινδό- νος μυρσίνας καὶ ἄλλα μυριστικά ἠγόρασε πολλά. ὁ μὲν οὖν βασιλεὺς οὐκ ἐγνώρισε τὸν κλέπτην τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ· τῇ δ’ ἐπαύριον λαβὼν ὁ πατὴρ τὸν παῖδα πρὸς τὸν βασιλέα ἐπορεύετο. καὶ εἰσελθόντες προσ- εκύνησαν αὐτὸν μέχρις ἐδάφους· καὶ ὁ παῖς ἅμα τὰ εἶδη ἅπερ ἠγόρασε μυριστικά καὶ λίαν εὖμορφα τῷ βασιλεῖ προσήνεγκε, καὶ χωρὶς τῶν μυριστικῶν ἐκεί- νων ἤρξατο ἐγκωμιάζειν καὶ ἐπαινεῖν τὸν βασιλέα. εἶπε δὲ ὁ φιλόσοφος πρὸς αὐτόν· „ὦ βασιλεῦ, ζήθι „εἰς τὸν αἰῶνα. ἰδοὺ, καθὼς ὁρᾷς, τῇ βασιλείᾳ σου „προσέφερον τὸν παῖδά μου, ὑπὲρ οὗ ὁ ἀστρολόγος „σου εἶπεν· ‘ἐν τῷ τρισκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς ἡλικίας „αὐτοῦ μέλλει ἄρξασθαι τοῦ γενέσθαι ληστής’· καὶ „νῦν ἰδοὺ πεντεκαίδεκα ἐτῶν γεγονώς οὐδὲ κἄν 1 ἐὰν τι παραστῶ V 4 τῆς ἀδείας? 5 ἀπλώσας i. e. ἐκτείνας τὰς χεῖρας M, ex usu recentiorum 6

μόνην AM: om. BV 7, 8 uu. τὴν σινδόνα et τῆς σινδόνης libenter careas 8 ἀπεμπολήσας M rectius; nam stragula uestis una est neque potest diuendi; sed praepositionis uis ita euanuit ut. u. διαπω- λείν nihil differat a simplici uerbo πωλεῖν. cf. 50, 16 15 χωρίς scripsi: χάριν ABV. δι' αὐτῶν τῆς προσαγωγῆς M omissis uu. καὶ ἐπαινεῖν (16). nescio tamen an huius recensio- nis auctor uocabulo χάριν male interpretatus sit quod in archetypo inuenerat pr. διὰ 22 ἐτῶν cf. 120, 14 κἂν explicari qui- dem potest ut sit uel (tantum abest ut latro sit factus, ut ne furtum quidem fecerit): sed dubito an praestet, praesertim cum in M insit οὐδαμῶς, reponere οὐδὲ μίαν. cf. D „κλεψίαν ἐποίησε. καὶ λοιπὸν ὁ ἀστρολόγος σου „ψευδὴς φαίνεται καὶ ἀπὸ τοῦτου ὅσα φαίνεται „προλέγων φλυαρία ἀπεδείχθησαν νῦν.“ ὁ δὲ βα- σιλεὺς ἐπὶ τούτοις τοῖς λόγοις ἀκριβῶς καὶ μετὰ p. 153 B. περιεργείας ἀτενίσας τῷ προσώπῳ τοῦ παιδὸς καὶ τῷ σχήματι, ἐγνώρισεν ὡς αὐτός ἐστιν ὁ τὸν τοῖχον τρυπήσας καὶ ὡς τολμηρὸς κλέπτης καὶ ἀναίσχυντος τὴν ἐν τῇ στρωμνῇ τοῦ βασιλέως σινδόνα οὗτος ἔκλεψε. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς εἶπε τῷ φιλο- σόφῳ· „οὗτός ἐστιν ὁ κατὰ τῆς βασιλείας εἰσελθὼν κλέπτης.“ καὶ ἀπὸ τούτου μᾶλλον ἐπιστεύθη ἢ τοῦ ἀστρολόγου πρόγνωσις ἀληθὴς εἶναι. Ἀπὸ ταύτης οὖν τῆς διηγέσεως λοιπὸν γίνωσκε, ὧ κράτιστε βα- σιλεῦ, ὅτι ἐκάστου ἀνθρώπου τῇ γεννήσει χωρισμένη τις ἀπὸ θεοῦ κεῖται τελείωσις ἐγνωσμένη, οὐχ ὀρι- σμένη ἡμῖν, ἢ εὐτυχίας ἢ ἀτυχίας, ἀλλ' οὐδὲ προ- 2 ψευδὴς VBM: ψεύστης A (D) φαίνεται] non inter- preter uidetur, etsi per linguae leges uel potius licentiam hoc liceat, sed sollemniter in publico (tamquam certissima) effatur atque praecinit 5 περιέργεια ea forma est qua hodierni Graeci utuntur: quare non restitui περιεργίας 6 τῷ σχήματι scripsi; τὸ σχῆμα ABV. περιέργως τῇ ὄψει τοῦ παιδὸς ἐνα- τενίσας ἐπεγνώκει αὐτόν M. ἀτενίσας cum datiuo in libris potissimum N. T. coniungitur. cf. 114, 7 ἰδὼν τοῖς μεγιστᾶ- σιν οὗτος M 10 τῆς βασιλείας μου M. u. D 11 ἐπι- στεύθη] quamquam in M (D) extat καὶ ἐπιστώθη μᾶλλον ἐπ' αὐτῷ ἢ τοῦ ἀστρολόγου προαγόρευσις, et per se aptior sit hoc loco confirmandi quam credendi significatio, tamen addita uu. ἀληθὴς εἶναι huius recensio- nis auctorem scripsisse ἐπιστεύθη, quamquam in archetypo inuenerat ἐπιστώθη, ueri simillimum reddunt. 14 et 124, 1. 5 γεννήσει] cf. 119, 14 14 χω- ρισμένη i. e. ἰδία M. de formis χωρισμένη et ὀρισμένη u. 50 10 15 θεοῦ VMD: τοῦ θεοῦ (AB) Boiss. ἀπὸ scriptori relinquendum. ἀπόκειται παρὰ θεοῦ ἔκβασις εὐτυχίας ceteris uerbis ἐγνωσμένη . . θεοῦ carens M. recte ἢ ἀτυχίας inn hac rec., ἢ δυστ. in D additur, cetera autem non in archetypo inuenta esse arbitror. ἐγνωσμένη est praedestinata, ὀρισμένη ἡμῖν a no- bis libero arbitrio electa et constituta; sed illud προτρεπο- τρεπομένη παρὰ θεοῦ· καθὼς καὶ ἐπὶ τῇ γεννήσει τοῦ σοῦ υἱοῦ γέγονεν, ὅτι οὐκ ἐν ἀρχῇ τῆς ἡλικίας παιδίον ὦν ἔμαθεν, ἀλλ' ὕστερον εἰς ἀνδρὸς ἡλικίαν ἐλθὼν· συνῆλθον οὖν αὐτῷ τὰ καλὰ καὶ ἐπαινετὰ καὶ εὐτυχίας γέμοντα ἔργα. ἐν δὲ τῇ γεννήσει τοῦ p. 154 B. παιδὸς τοῦ φιλοσόφου ἐκείνου, οὗ εἶχεν ἐκεῖνος ὁ βασιλεὺς, συνῆλθε τῇ τύχῃ αὐτοῦ τὰ μυστὰ καὶ ἀτυχίας μετὰ.“ .

- 1.50 Ταῦτα τῷ βασιλεῖ Κύρῳ τοῦ Συντίπα διηγησα- μένου, φησὶν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν ἑαυτοῦ παῖδα· „εἰπέ μοι, περιπόθητόν μου παιδίον, πῶς ἄρα καὶ ποίῳ τρόπῳ ὁ διδάσκαλός σου Συντίπας τὴν τοσαύ- την (σε) φιλοσοφίαν ἐδίδαξεν.“ ὁ δὲ παῖς τῷ πατρὶ ἀπεκρίνατο· „ἐπειδήπερ νῦν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ζητεῖς μαθεῖν, ὧ βασιλεῦ, γνωρίζω πάλιν τῷ κράτει σου, ὡς παραλαβὼν με ἀπὸ σοῦ ὁ διδάσκαλος καὶ ἀγαγὼν με εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, εὐθὺς ἔκτισε νέον οἶκον, καὶ χρίσας αὐτὸν μετὰ λευκοῦ [ἀσβέστου δηλονότι] μένη non expedio scribendumque censeo παρατρεπομένη uel ἀποτρεπομένη, quae conuertetur, inmutetur. quo quidem sensu etsi ipsum uerbum προτρέπειν adhibuisse Hippocratem Galenus auctor est (St, Th. 6, 2074 D), tamen num id iure fecerit ad- modum est dubium. longe minus etiam a lingua, minus a sententia commendatur altera de qua quis cogitare possit explicatio ut προ- τρεπομένη sit εἰς ἣν τις προτρέπεται quo

deus leni quasi manu ducat 2 τοῦ σοῦ υἱοῦ VM: τοῦ υἱοῦ σου (AB) Boiss., D 2 ὅτι . . 4 καλὰ] horum loco habet M tatum ἐσύστερον ἀπέβη αὐτῷ τὰ εὐχρηστα. pro uu. ὅτι . . ἔμαθεν Boissonade malebat ὅ, τι . . ἔπαθεν; sed cf. 110, 12 3 παιδίον ὧν scri- psi: παιδί ὃν V παιδίον (AB) Boiss. 7 μισαρὰ V 12 σου VD: om. (AB) Boissonade. ὁ σὸς μυσταγωγὸς M 13 σε adieci, ut est in MD πατρὶ] παιδί V 15 πάλιν i. e. αὐθις M. om. D 18 κοσμίως περιχρίσας καὶ λευκότητι κα- ταγλαίσας M. pr. μετὰ e consuetudine linguarum recentiorum explicanda; 120, 17 ἀσβέστου δηλονότι seclusi. ἄσβεστος uer- nacule dicitur ungelöschter Kalk κατελάμπρυνε τοῦτον. εἴτα ὅσα ἔμελλε τοῦ διδάξαι με, ἰστόρησεν αὐτὰ ἐν τοῖς τοίχοις τοῦ οἴκου καὶ πᾶσον τὴν ἰστορίαν ἐχώρισε διὰ γραμμάτων καὶ μετὰ ἀκριβείας ἅπαντα συνετάξατο καὶ τὸν ἥλιον δὲ καὶ τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας ἐκεῖ ἐζωγράφησεν. ἔγραψε δὲ καὶ τὰ δέκα κεφάλαια τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως καὶ τῆς διδασκαλίας. ὧν (τὸ) πρῶτον κε- p. 155 B. φάλαιον περὶ ἀπαιδεύτου καὶ ὑβριστοῦ ἀνδρός· ὁ γὰρ τοιοῦτος ἄνθρωπος μέσον ἀδελφῶν καὶ φίλων φιλονεικίας καὶ μάχας ἐγείρει. τὸ δεύτερον κεφά- λαιον περὶ φιλοσόφου ἐδίδαξεν ἀνδρός· ὁ γὰρ τοι- οῦτος ἄνθρωπος μεγάλην ὠφέλειαν ποιεῖ τῷ φίλῳ αὐτοῦ. τὸ τρίτον κεφάλαιον περὶ δολιόφρονος ἀν- δρός καὶ πονηροῦ, καὶ ὅτι ὁ τοιοῦτος ἄνθρωπος οὐδέποτε ἀγανακτεῖ (εἰ) δόλους κατασκευάζει καὶ κακοῖς κακὰ συρράπτει κατὰ τοῦ πλησίον, ἐκείνου μὴ γινώσκοντος. τὸ τέταρτον κεφάλαιον ἦν περὶ ἀν- θρώπου ὀνειδιζόντος ἀπρεπῶς ἐτέρῳ ἀνθρώπῳ πῶς ἢ ἀπὸ ἀρρωστίας ἢ ἀπὸ ἀσθενείας ἐπισυμβάσης λε- πρὸς γέγονεν ἢ ἀφ' ἐτέρου συμβάματος ἀνθρωπίνου ἐν τῷ ἰδίῳ σώματι περιφέρει ἀσχημοσύνην. τὸ πέμ- πτον, ὡς οὐ πρέπει τινὰ κριτὴν ἢ ἄρχοντα ἢ βασιλέα ἀπόφασιν ποιεῖν περὶ παντὸς πράγματος, πρὶν κα- λῶς ἀκούσῃ καὶ ἐξετάσῃ τὴν τοῦ πράγματος ἀλή- 2 τοῦ recentiores sic addere solent 3 ἐχώρισε] διεστί- ξατο M 4 ἀνετάξατο M 5 ἐζωγράφησε ABV 6 δέκα] ἰβ B 6. 7 τῆς ter om. A, 7 τῆς ante διδασκαλίας habent BMD: om. AV τὸ adieci, ut est in MD. fortasse ὧν ἦν τὸ. παρεισάγει M 12 ἐμποιεῖ M 15 aut εἰ adiciendum erat, quod feci, au participia κατασκευάζων et συρράπτων resti- tuenda 18 πῶς ABVD: noli emendare ὅς; a Graeculis pro u. ὡς ea sententia usurpatur qua boni scriptores ὅτι ad- hibent; 14, 23 20 συμβάντος V 21 [τ]ὸς ὡς V τὸ εὖ ὥς A 24 ἀκούσῃ καὶ ἐξετάσῃ scripsi: ἀκούσει καὶ ἐξετάσει θειαν. τὸ ἔκινον κεφάλαιον, ὅτι οὐ πρέπει τινὰ ἐλπί- ζειν εἰς ἄνθρωπον ἄφρονα καὶ παντελῶς ἰδιώτην. p. 156 B. τὸ ἔβδομον ἐρμήνευε περὶ ἀνδρὸς φθονεροῦ, ζηλο- τυποῦντος ἄλλους ἀνθρώπους καλῶς πράττοντας καὶ εὐτυχοῦντας, ἢ διότι ἔχουσι προτέρημα ἀξιεπαινον καὶ διὰ τοῦτο πλουτοῦσιν ἢ διότι ἀγωνίζονται περιτ- τὸν βίον ἢ διότι ἀπὸ πατέρων ἐκληρονόμησαν· καὶ ὁ ἄνθρωπος ὁρῶν αὐτοὺς φθονεῖ καὶ λυπεῖται καὶ μαραίνεται, διότι μᾶλλον οὐ δύναται βλάψαι αὐτούς. τὸ ὄγδοον κεφάλαιον διδάσκον ἔλεγε· „δίκαιόν ἐστι „καὶ πρέπον πάντας ἀνθρώπους ἀγαπᾶν, καὶ μὴ τῷ „κακῶς ποιήσαντι ἀνταποδοῦναι κακόν.“ τὸ ἔννατον, ὅτι πρέπει ὡς θέλει τις ἵνα ποιῇ ἄνθρωπος εἰς αὐ- τόν, (ἵνα) καὶ αὐτὸς ποιῇ ἄλλους ὁμοίως. τὸ δέκα- τον κεφάλαιον συνεβούλευε καὶ μετὰ τῶν ἐργαζομέ- νων τὰ ἀσεβῆ ἔργα καὶ πράξεις κακάς, καὶ δυνα στευνόντων τοὺς πτωχοὺς μὴ φιλίαν ὅλως ποιεῖν, μηδὲ ABV, eo minsu autem ἂν est addendum quia scriptoris menti illud μηδὲ δίκην δικάσης, πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσης (Bergki Poët. Lyr. p. 464) obuersabatur: qai uersus etiam Symeoni Sethi notus erat 3 ἐρμήνευε] cf. 4, 18 6 καὶ . . 7 ἐκληρονό- μησαν non sunt in M 6 ἀγωνίζονται puto esse intento la- bore sibi parant; acquirendi enim non solum laborandi signi- ficatio hoc loco apta est: quae περιττόν scripsi: περὶ τὸν ABV 8 ὅ] noli addere ὅδε cf. 79, 6. 127, 6. 9 βλάψαι suprascripto βλέψαι A 11 I Thess. 5, 15. Rom. 12, 17. I Petr. 3, 9 se- cundum Prou. 20, 22 13 Eu. Matth. 7, 12. Luc. 6, 31. Tob. 4, 15 cl. Prou. 24, 29. in margine ABV: τοῦτο ἔοικε τῷ εὐ- αγγελικῷ ῥητῷ 14 ἵνα adieci; ἵνα ποιῇ i. e. ὅτι ποιεῖ. cf. D. in M est infinitiuus ἄλλους] datiuo M et Euangelistae usi sunt rectius 16 δυναστευόντων scripsi: δυναστεύοντας ABV. quod non ideo mutauī quod

putauerim hunc scriptcrem praep. μετά cum accusatiuo non coniunxisse (120, 17) out structuram non ita inmutare potuisse ut a genetiuo ad accusatiuum trans- iret (7, 17), sed quia δυναστεύοντας ex accusatiuo adposito τοὺς πτωχοὺς errore librarii natum uidebatur 17 φιλίαν] λίαν V τὰ ἴσα πράττειν τοῖς ἀδίκους καὶ πλεονεξίαις καὶ ἀρπαγαῖς χρωμένοις καὶ χαίρουσι.“.

1.51 Ταῦτα ὁ βασιλεὺς ἀκούσας παρὰ τοῦ υἱοῦ εὐ- χαριστηρίους λόγους ἀνέπεμπε τῷ θεῷ καὶ τὸν αὐ- τοῦ διδάσκαλον ἐκάθητο ἐγκωμιάζων καὶ δώροις p. 157 B. πολυτελέσι καὶ φιλοτίμοις ἐδεξιοῦτο τὸν ἄνδρα. εἴτα λέγει ὁ βασιλεὺς τῷ παιδὶ οὕτως· „γνώρισόν μοι, ἐρασμιώτατόν μου παιδίον· ἄρα γε τὰ συμβαίνοντι τινὶ ἐξ εἰμαρμένης καὶ τύχης τινὸς συμβαίνειν εἴ- ωθεν;“ ὁ δὲ παῖς ἔφη τῷ βασιλεῖ· „πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων, ὧ δέσποτα, ὑπολαμβάνουσιν οὕτως ἔχειν· πλὴν πλανώμενοί εἰσιν οἱ οὕτω δοξάζοντες. ἀλλ’ ἐμοὶ γε δοκεῖ ὡς ἡ ἀφορμὴ τῶν λυπηρῶν τῶν ἐπερ- χομένων τοῖς ἀνθρώποις γίνεται ἐκ τῆς τῶν ἀνθρώ- πων πλεονεξίας· οὐδὲ γὰρ δικαίως ποιοῦσι τὰς πράξεις αὐτῶν οἱ ἄνθρωποι ἀλλ’ ἀδίκως καὶ πονη- ρῶς. συνθήθεια γὰρ ἐστὶ τοῖς ἀνθρώποις, ὅταν τινὰ τῶν φιλοσόφων καὶ δικαίων ἀνδρῶν εὕρωσι, κἂν τὰ χρηστὰ καὶ ὠφέλιμα συμβουλευῇ αὐτοῖς, ἔστι δὲ πτωχὸς καὶ (οὐ τιμαῖς διαπρέπων,) οὐ τιμῶσιν αὐτὸν οἱ πλούσιοι, οὐδὲ ὁ κοινὸς λαὸς δοξάζει ἢ ἀκούει ἢ 2 χαίρουσι] hic desinit Ven. 5 ἐκάθητο i. e. διετέλει M 10 in margine ABV εὔγε ὧ παῖ βασιλέως 13 ἐμοίγε V 17 in margine πάθος ἀναμφίβολον (ἀναφίβ. V) τοῦ Καφᾶ, ἥτοι τῶν ἐγχωρίων AV. itaque de patria non. eius qui cod. A scripsit, quod putabat Boissonade, sed eius qui horum librum archetypum exaravit, edocemur. cf. Du Cange ad Niceph. Greg. hist. 13, 12 p. 683, 17 et Pontan. ad Cantacuz. hist. IV 26 p. 192, 6 ed. Bonn. p. 560. in B nihil est nisi σημειῶσαι 18 κἂν τὰ χρηστὰ καὶ ὠφέλιμα om. VBD 19 συμβου- λεύει A συμβουλεύη B e corr., inde a u. ἔστι δὲ structura in- cepta interrumpitur 20 οὐ τιμαῖς διαπρέπων propter u. καὶ adieci: nom in M leguntur haec εἰ μὴ καὶ πλουτοκομῶν καὶ τιμῆς διαπρέπων ὁ τοιοῦτος ὑπάρχει. οὐ de consilio scripsi quia uerba illa propter simile initium uidentur praetermissa esse 21 ἀκούει incommode inter δοξάζει et τιμᾶ interiectum. τιμὰ αὐτόν, οὐδὲ ὡς φιλόσοφον λέγουσι καὶ τιμῶ σιν, ἀλλ’ ὡς ἰδιώτην παραβλέπουσιν [ὡς πτωχόν]. p. 158 B. ἐὰν δέ τις ἄνθρωπος εἰς τὴν ζωὴν αὐτοῦ εὐτυχὴς ᾖ, [τιμῶσιν αὐτὸν πάντες πλούσιοι καὶ μέσοι,] ἔνι δ’ ἐστερημένος πάσης σοφίας καὶ γνώσεως καὶ παιδεί- σεως παντελῶς, ἐκείνῳ μάλιστα οἱ ἄνθρωποι προσ- ἔρχονται καὶ θαρροῦσι, καὶ ἀκούουσι καὶ τιμῶσι, καὶ μέγαν ἄνθρωπον καλοῦσι καὶ σοφὸν διὰ τὸν πλοῦτον· πλανώμενοι γοῦν ὄντες καὶ ἀπαίδευτοι καὶ μωροί, οὐ ποιοῦσι τοῦτο καλῶς, ἀλλὰ κακοτρόπως καὶ ἀπατηλῶς, καὶ μετὰ φενακισμοῦ καὶ ἀναισθη- σίας. ἀφ’ οὐ συμβαίνει τὰς πολλὰς πόλεις ἀσθενεῖν καὶ κινδυνεύειν· οὐδὲ γὰρ συνιστῶσιν οἱ πλούσιοι ἀπαίδευτοι καὶ ἄλογοι καὶ μωροὶ διὰ τοῦ πλούτου, ἀλλ’ οἱ σοφοὶ καὶ φρόνιμοι ἀπὸ τῆς διαταγῆς αὐτῶν.“ Ὁ οὖν βασιλεὺς ἐπηρώτα τῷ υἱῷ· „ποῖα ἄρα τὸν βασιλέα προσήκει ποιεῖν;“ ὁ δὲ υἱὸς λέγει· „τὸ εἶ- ναι συνετὸν καὶ φρόνιμον, καὶ ἐμπειρίαν ἐν τοῖς melior autem ordo est 7. itaque ἢ τιμᾶ, nimia repetitione insu- per molestum, deleuerim 1 ante λέγουσι codicis V libravus scripturus erat αὐτόν, sed deleuit ipse inceptum οὐ 2 ὡς πτωχόν seclusi 3 ἢ scripsi: ἦν VB καὶ A 4 τιμῶσιν . . μέσοι seclusi similemque structuram effeci et quae antecessit et quae est in M; si uerba deleta genuina essent, praeterea ἔνι in κἂν ἢ mutandum fuisset. adiect autem (cl. 127, 19) l. 4 δ’ : ἐνι . . στερημένος duarum litterarum spatio relicto V, ἔνι ἐστερημένος cum lacunula B, ἔνιστερημένος A. de u. ἔνι uide 113, 14 6 παντελῶν V ἐκείνων V μᾶλλον M προσανέχουσι M 8 καὶ ante σοφὸν adiciunt Boissonade, D 9 in margine τοῦτο ὅλως (ὅλον A) ἀρμόδιον τοῖς ἐγχωρίοις καφᾶ AV γοῦν ὄντες] γοῦντες A. 7—10 μ., 11—15 non habet M 13 συνιστῶσιν αὐτὰς? u. D 15 ἀπὸ i. e. διὰ ἀπὸ τῆς] ἀπὸ τε BV, με τὴν D 16 „hic et in sequentibus sunt in A. lemmota

ἐρώτησις, ἀπόκρισις“ Boiss. τῷ υἱῷ] τὸν υἱὸν MD recte: quamquam de altera structura in hoc scriptore non est dubitandum τίνι ἄρα τὸ βασιλεύειν προσήκει M 17 εἶναι non bene concinit cum u. ποιεῖν (17) πράγμασιν ἔχοντα καὶ ἐλεημοσύνην, πρὸς τῷ καὶ δίκαιος εἶναι· ἀφ’ ὧν καὶ ὁ λαὸς ὁ ὑπ’ αὐτὸν κυ- βερνώμενος ἐλεεῖται καὶ οὐκ ἀδικεῖται, οὐχ ὡς ἄρ- χοντα ἔχων τὸν βασιλέα, ἀλλ’ ἐν τάξει πατρός, ὃς p. 159 B. καὶ οὐ προσάξει ἀδίκως καὶ ἀνεξετάστως τινὶ τιμω- ρίαν, ἀλλὰ τοῖς ἀγαθοῖς ἀγαθὰ δώσει, τοῖς δὲ κα- κοῖς μετ’ ἐξετάσεως κακά, καὶ πρὸ πάντων τὸν τοῦ θεοῦ φόβον ἔχει διὰ παντὸς πρὸ ὀφθαλμῶν καὶ μη- δὲν ἄλλο τι τούτου τιμιώτερον ἡγεῖται.“ Εἶπε δὲ αὐτῷ πάλιν ὁ βασιλεύς „ποία βασιλεία ἀσφαλεστέρα ἐγένετο;“ ὁ παῖς εἶπεν· „ἡ τὸ δίκαιον καὶ φιλάν-θρωπον ζητοῦσα. καὶ τοὺς πένητας ἐλεεῖ καὶ τοὺς δουλεύοντας καὶ ὑποτασσομένους αὐτῷ· καὶ ὑπὸ πειρασμῶν τοῦ κόσμου στενοχωρούμενοι εὐρίσκουσι βοήθειαν καὶ κουφισμὸν δι’ εὐεργεσιῶν αὐτοῦ. οὐδὲ γὰρ κατὰ τι ἄλλο διαφέρει παντὸς ἀνθρώπου ἢ μό-νον διὰ τὸ ἐλεεῖν τοὺς δεομένους.“ ‘Ο βασιλεύς· „ἐν ποίᾳ βασιλείᾳ οἱ ἄνθρωποι χαίρουσι;“ καὶ ὁ 1 participium saepe cum εἶναι coniungitur, ut non sit ne- cessarium scribere ἔχειν τε, de quo aliquando cogitaueram τῷ Boissonade; τὸ ABV (D) 2 potius δίκαιον neque αὐτὸν est mutandum neque κυβερνώμενος (κυβερνόμενος V) delendum 3 ἄρχο ἔχοι BV 5 προσέξει BV. u. .D 7 μετ’ ἐξέ-τασιν sed fortasse scriptor μετ’ ἐξετάσεως oppositum esse uoluit illi ἀνεξετάστως 8 ἔχει praesens ut ἡγεῖται (9) διαπαντὸς V ut saep 9 ἄλλότι V 10 ἀσφαλεστέρα sc. τῶν ἄλλων, i. e. ἀσφαλεστάτη; qui usus est scriptorum recen- tiorum similis Francogallorum et Italarum consuetudini cf. 161 B τὴν καλλιωτέραν, 162 B πλέον; 165 B βαρυτέρων 11 ἢ V: ἢ (AB) Boiss. sed ut alia praetermittam τὸ δ, κ. φ. ζ. subiungi uu. τ. π. ἐλεεῖ non potuit. quare post ζητοῦσα nouum incepti enuntiatum structura interrupta ut est p. 162, 1. 2 B. ma- lim quidem ἥτις καὶ . . ἐλεεῖ. uide MD 16 μόνον Boissonade: μόνου ABV 17 ὁ non addita coniunctione καί uel δέ etiam MD 18 ἐν i. e. ἐπὶ; quare pergitur u. τῇ, non ἐν τῇ παῖς „τῇ ἐκ θείας προνοίας πρῶτον γενομένη καὶ τῇ δικαίως πολιτευομένη καὶ τοὺς ἐχθρούς, ὅση δύ-ναμις, ἀμυνομένη καὶ τοὺς ἀγαθοὺς προνοουμένη.“

1.52 Αὐθις ὁ βασιλεύς ἠρώτησε τὸν υἱόν· „ἄρα, ὦ παῖ, ἡ σοφία τῶν φιλοσόφων καὶ ἡ γνῶσις σφόδρα τῆς πανουργίας νικᾷ;“ ὁ υἱὸς ἔφη· „καὶ εἰς ὅλα αὕτη ἡ σοφία τὸ νίκος ἔχει, διότι γινώσκει καλῶς τὰς τῶν πράξεων διαφορὰς καὶ χωρίζει τὰ φύσει καλὰ ἀπὸ τῶν ἐναντίων. ἡ δὲ πανουργία καὶ πονη- ρία, ἣν ἔχουσιν οἱ ἄνθρωποι, οὐ φρονήσεως καὶ σοφίας ἐστίν, ἀλλὰ ψιλῆς διανοίας καὶ λογισμοῦ κακοῦ καὶ κακῆς προαιρέσεως, ἀπὸ τοῦ διαβόλου ἐρχομένη.“ Καὶ ὁ βασιλεύς ἔφη· „στίνος ἕνεκεν οἱ γραμματικοὶ οὐκ ἐντρέπονται τινα, ἀλλὰ μέσον πάν- των ἀπλώνουσι τὴν διδασκαλίαν αὐτῶν καὶ ἀφόβως παρρησιάζονται;“ καὶ ὁ παῖς· „τούτου ἕνεκα, ὦ βα-σιλεῦ, τὸ πεπαρρησιασμένον ἔχουσιν, ὅπερ τινὲς ἰδιῶται ἀναίσχυντον εἰώθασι καλεῖν, διότι ἀγαποῦσι διδάσκειν πάντας, καὶ μάλιστα τοὺς φρονημωτέρους καὶ τοὺς τὴν σοφίαν ἀγαπῶντας· εἰ γὰρ ἐφθονοῦ· p. 161 B.σαν, οὐκ ἂν ἐδίδασκόν τι·“ Καὶ ὁ βασιλεύς· „τί- 1 καὶ τῇ M quoque. τῇ melius abesset 3 τοὺς ἀγαθοὺς] u. 39, 19. 116, 3. ὀρέγεται p. 24, 16. 92, 21. 134, 11 (θεὸν ἐνθυ-μεῖται 134, 11) 4 ἠρώτισε V 5 ἡ γνῶσις σ. τ. π. v. uersus politicus. genetium subiunxit scriptor uerbo νικᾷν cctiuo qui apud antiquos aptus est a passiuo. prorsus diuersi generis sunt de quibus agit Dorv. Charit. p. 345 extr. 7 αὐτῇ B αὐτῇ V, ac- centu acuto mutato in grauem: om. D 10 οἱ] οἱ πολλοὶ? 12 ἀπὸ coniecit Boissonade: ὑπὸ ABVD 15 ἀπλώνειν recentio- res Graeci dicunt pro uetere ἀπλοῦν 16 παρρησιάζεται A 17 τό, τε παρρησιασμένον V 18 ἰώθασι V ἀγα-ποῦσι] uerba in αω a recentioribus saepe ad similitudinem uer- borum in εω flectuntur 19 φρονημωτέρους V 20 ἀγαπῶν-τας in A correctum ex ἀγαποῦντας ἐφθονοῦσαν tempus imperfectum est 21 ἐδίδασκόν] cf. 88, 17. 5, 7. 128, 16; acc. D νες εἰσὶν οἱ παρὰ τῶν φιλοσόφων μισούμενοι;“ καὶ ὁ υἱὸς ἀπεκρίνατο· „ὅσους ὀρώσι μὴ μετὰ ἀγαθῆς καὶ καθαρᾶς γνώμης

προσερχομένους τῇ διδασκαλίᾳ αὐτῶν, ἐπιθυμητῇ οὕσῃ τοῖς νοῦν ἔχουσιν· ἀλλὰ τοὺς τῶν γραμματικῶν ἐλέγχους βαρέως ὑπομένουσι, καὶ ὡς τῇ ἀληθείᾳ ἐναντιούμενοι δικαίως μισοῦνται παρὰ τῶν σοφῶν.“ Καὶ ὁ βασιλεὺς πάλιν ἔφη· „ποῖος θησαυρὸς τῶν ἄλλων ἐστὶ μεγαλότερος;“ ὁ υἱὸν ἀπεκρίνατο· „ὁ τῶν ἀγαθῶν ἔργων καὶ πρά- ξων.“ Ὁ βασιλεὺς ἔφη· „τίνας χρεῖαν ἔχει τις κατὰ τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ;“ καὶ ὁ παῖς εἶπε· „τοῦ θαρρεῖν ἐπὶ τὸν θεόν.“ Ὁ βασιλεὺς ἔφη· „τίς κατὰ ἀλή- θειαν ἐγένετο πλούσιος;“ ὁ υἱὸς ἔφη· „ὁ τῶν κα- λῶν ἔργων ἐπιμελούμενος καὶ ἐπὶ τὸν θεὸν ἡλπικῶς.“ Ὁ βασιλεὺς ἔφη· „τίς ἐστὶν ὁ τὴν καλλιωτέραν ἔχων ἀνάπαυσιν;“ ὁ παῖς εἶπεν· „ὁ μὴ φθονῶν τινα, καὶ p. 162 B. ἑαυτὸν μὲν κατακρίνων, ἕτερον δὲ μήτε μέμφεται, μηδὲ κρίνει τί πράττει.“ Ὁ βασιλεὺς εἶπε· „τίς κατὰ ἀλήθειαν μωρὸς καὶ ἄφρων ὑπάρχει;“ ὁ παῖς ἔφη· 4 ἔχουσιν in V correctum ex ἔχουσιν: uolebat librarius ni- mirum νουνεχέσιν 5 ὑπομένουσι] a structura incepta ὅσους οῤῷσι . . προσερχομένους deflexit oratio, pro accusatio parti- cipii et uerbo actiuo ὑπομένοντα καὶ . . ἐναντιούμενους δι- καίως μισοῦσι inferens uerbum finitum ὑπομένουσι et uerbum passiuum. in archetypo autem ab initio eam orationis formam in- fuisse quae interrogationi simul accurate respondet docet M: ὅσοι μὴ . . προσίενται, ἀλλὰ τοὺς . . ἐλέγχους πικρῶς ὑποφέρου- σιν ὡς τῇ ἀληθείᾳ προσκρούοντες (cod. προσκρούονται) 8 μεγαλότερος] p. 133, 1 cf. Corais στοχ. αὐτ. ante Aelian. πῦ. hodiernis enim Graecis adiectiuum est μέγας 10 τίνας scripsi: τίνα ABV, ποῖαν D. τίνας χρήζει M 15 καλλιωτέραν ab adiectiuo κάλλιος deriuatus quod rursus ex comp. καλλίων ori- ginem duxit; hodierni Graeci dicunt καλλήτερος 16 φθονῶν τινα cf. 3, 11 17 debebat pergere μεμφομένης . . κρίνων cf. 129, 11. καὶ ἑαυτὸν μὲν ἐπιμεμφομένης, ἕτερον δὲ μὴ κα- τακρίνων M 18 et 132, 5 μηδὲ V κρίνη V „ὁ μὴ γινώσκων τὸ ἑαυτοῦ πταῖσμα, καὶ μὴ ἀκούων τοῦ συμβουλευόντος αὐτῷ ἀγαθῶ.“ ὁ βασιλεὺς ἠρώτησε· „τίς τῶν ἀνθρώπων ἔχει καλὴν καὶ φιλι- κὴν τὴν διάθεσιν τῆς ἀγάπης;“ ὁ παῖς ἀπεκρίνατο· „ὁ μὴ τινα ποσῶς λυπήσας, μηδὲ εἰς τινα ἔχων ζη- λοτυπίαν.“ Ὁ βασιλεὺς ἔφη ποῖος λογισμὸς ὑπάρ- χει τῷ θεῷ μεμιασμένος;“ ὁ υἱὸς ἔφη· „ὅστις ἔχει ἔργα μυστὰ καὶ πράξεις, πρὸς τούτοις δὲ ὡς μέγα τι δεινὸν ἔχει καὶ τὴν ὑπερφανίαν καὶ ἀλαζονείαν .

- 1.52 Ὁ βασιλεὺς ἔφη· „ποῖα τῶν αἰσχυρῶν πράξεων πλέον εἰς ἀμαρτίαν βάλλει τὸν πράττοντα;“ ὁ δὲ υἱὸς ἔφη· „ὁ φθόνος καὶ ἡ ψευδομαρτυρία, ἡ πλεο- p. 163 B. νεξία καὶ τὸ πορεύεσθαι εἰς τὸ ἴδιον θέλημα, διὰ τὸ μὴ φοβεῖσθαι θεόν, εἰς ὅσα παραλόγως ὡς ἄλογον ζῶν ἀμαρτάνει καὶ οὐκ ἐντρέπεται. αὗται οὖν αἱ πράξεις τοῦ τάλανος ἀνθρώπου τοῦ ζῶντος ἐν ἀμαρ- τίαις.“ Ὁ βασιλεὺς ἔφη· „καὶ τίς ἐστὶν ὁ μὴ γι- νώσκων ταῦτα [καὶ φοβούμενος τὸν θεόν];“ ὁ υἱὸς· „ὅστις ἐστὶν ἀχόρταστος ἐν πᾶσι πράγμασιν, εἴτε τροφαῖς εἴτε ἱματίοις εἴτε χρήμασιν εἴτε δόξῃ εἴτε κτήμασιν εἴτε θεραπείᾳ δούλων.“ Ὁ βασιλεὺς εἶπε· „τίνα πρέπει φοβεῖσθαι καὶ τρέμειν;“ ὁ νέος εἶπε· 1 πειθόμενος τῷ . . συμβουλευόντι M 3 ἠρώτισε V 4 τῆς ἀγάπης ABVD: non habet M rectius ἀπεκρίθη V 5 ποσῶς] τὸ παράπαν M 7 μεμιασμένος] βδελυκτὸς M. με- μισημένος? ἔχει] confecit et nunc quasi possidet (hat an sich)? ἔχει εἰργασμένα? 8 μιστὰ ABVD: correxit Boisso- nade ὡς praedicatum indicat; ἔχει ὡς i. e. habet pro. p. 101, 12. Corais Isocr. p. 181. in u. μέγα τι desinit V (fol. 99) 9 ἀλαζονίαν libri 11 πλέον cf. 129, 10. πλέα τῇ ἀμαρ- τία περιβάλλει M ὁ δὲ u. ἔ. ὁ om. A 14 uberius M εἰς ὅσα i. e. ἐν οἷς, ἐφ' οἷς M ἄλλοσον A 15 καὶ] καὶ A 18 καὶ φ. τ. θ., quae uerba in M non extant, se clusi quipper quae tamquam responsum margine adscripta fuisse putem ὁ μὴ φοβούμενος τὸν θεόν 22 πρέπει] i. e. ὀφείλει τις M „τὸν μὴ φοβούμενον τὸν θεὸν μηδὲ τὴν μεγαλωτέραν ἀρχήν, μηδὲ χωρίζοντα τὸ δίκαιον ἀπὸ τοῦ ἀδίκου. ἀλλὰ λέγω σοι, βασιλεῦ, οὐ πρέπει ποιεῖν φίλον ἄνθρωπον δολιόφρονα, πονηρὸν καὶ ὑποκρτήν, ὅστις ἄλλα μὲν τῷ στόματι λέγει, ἄλλα δὲ τῇ καρδίᾳ πο- νηρῶς συλλογίζεται.“ Ὁ βασιλεὺς ἔφη· „πῶς ἄρα οἱ ἄνθρωποι τὴν φιλίαν ἀγαπῶντες, ἐν καιρῷ πολὺ ἐπὶ πλέον τὴν

ἔχθραν ποιουσιν.“ ὁ νέος εἶπε· „διὰ p. 164 B. τοῦτο· τὸ ζημιῶσαί τινα εὐκόλον ἐστι, τὸ δὲ ποιή-
 σοι τινα καλῶς, δύσκολον.“ Καὶ πάλιν ὁ βασιλεύς· „πῶς οἱ ἄρρωστοι τοὺς λόγους τῶν ἱατρῶν
 δέχονται καὶ ὑπομ. ένουσι, κἂν βαρέσι εἰσίν, οἱ δὲ ἄνθρωποι, ὅταν ἀκούωσι τὴν ἀλήθειαν,
 βαρύνονται ἐπ’ αὐτῇ καὶ δυσχεραίνουσιν;“ ὁ δὲ υἱὸς ἔφη· „ὅτι ὁ ἄρρωστος τὰ βότανα καὶ τὰ
 ζουλάπια τὰ φερόμενα πρὸς αὐτὸν ὑπομένει καὶ δέχεται, κἂν δριμέα κἂν πικρὰ ὑπάρχωσι, διὰ
 τὴν ἀνάγκην τοῦ σώματος αὐτοῦ καὶ ὅτι ἐλπίζει διὰ τῶν βοτανῶν ὑγείαν, καὶ τὰς φωνὰς τῶν
 ἱατρῶν ὑπομένει νομίζων ὅτι δι’ ὑγείαν φασὶ ταῦτα πρὸς αὐτόν· ὁ δὲ ἄφρων ἀνὴρ καὶ
 ἀσύνετος, ὅταν ἀκούῃ τάληθῇ καὶ τὰ πρέποντα, βαρεῖται καὶ δυσχεραίνει πρὸς τὰ λόγια, ὅτι
 οὐκ ἀναγκάζεται ὑπὸ τινος, ὡς ὁ ἄρρωστος ὑπὸ τῆς νόσου. διὰ τοῦτο καὶ γέγρα- 1
 μεγαλωτέραν cf. 131, 8 2 agnoscis sermonem Noui Foederis 3 ἀλλὰ μὴν πτοεῖσθαι δεῖ καὶ
 φίλον δολιόφρονα M scitius 5 sententia inde ab Homero uolgata 5 ἐν τῇ? 10 καλῶς scripsi:
 καλὸν AB. καλὸν ποιεῖν absolute ut aiunt positum adhibuit qui Iesaiam uertit 1, 17 ; καλοποιεῖν
 hodierni Graeci di- cunt eadem sententia qua εὐεργετεῖν. quamquam igitur scribere poteram
 καλόν τι, malui καλῶς. uide Eu. Luc. 6, 26. 27 12 κἂν . . εἰσὶν] κἂν . . δοκοῦσιν M βαρέοι]
 hodierni Graeci βαρειοί dicere solent δὲ om. B 14 ὅτι ὁ BD: ὅστις A Boiss. ὅτιπερ ὁ νοσῶν M 16
 δριμέα Boissonade: δρι- μαῖα AB 22 ὑπὸ τινος βίας εἶτε ὀδύνης M 23 γέγρα- πται] Prouerb. Sal.
 9, 8 cl. 15, 5. 12. 10, 23. 12, 1. 13, 1 etc. sententia etiam a, Symeone Sethi adhibetur πται·
 „ἔλεγε σοφὸν καὶ ἀγαπήσει σε, καὶ μὴ ἔλεγε p. 165 B., ἄφρονας [ἦτοι κακοὺς] ἵνα μὴ
 μισήσωσί σε.“ Πά- λιν ὁ βασιλεύς ἔφη τῷ υἱῷ· „πῶς ἄρα ὁ μὲν πλού- σιος ἐν τροφαῖς εὐθὺς
 τρώγων εὐκόλως χορταίνει, ὁ δὲ ἀχόρταστος τῶν χρημάτων καὶ ἀγαπῶν αὐτὰ ἀχόρταστον ἔχει
 τὴν ὄρεξιν αὐτῶν;“ ὁ νέος εἶπεν· „ἡ μὲν τῶν πλουσίων γαστήρ, ἡ δεχομένη τὰς τρο- φάς, μετὰ
 τὸ λαβεῖν τὰς πολλὰς ἐκείνας τροφὰς χορταίνει, κἂν οὐ θέλει· ὁ δὲ ὀφθαλμός, λαίμαργος
 ὑπάρχων καὶ ἀχόρταστος, καθ’ ὅσον ὀρεῖ τὰ χρή- ματα, ἐπὶ τοσοῦτον ὀρέγεται αὐτά, καὶ θεὸν
 οὐκ ἐνθυμεῖται, ἕως ὅτου διὰ θανάτου καλύψει ἡ γῆ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.“ Πάλιν ἐρωτᾷ ὁ
 βασιλεύς· „ποῖος ἄρα γίνεται ὁ θάνατος τοῦ βασκάνου ἀνδρός;“ ὁ υἱὸς ἀπεκρίνατο· „ὁ θάνατος
 τοῦ τοιοῦτου ἀν- θρώπου χαρὰ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις γίνεται· οὐδὲ γὰρ ἐνὶ ἄλλο χειρὸν τῶν
 βαρυτέρων ἁμαρτιῶν, ὡς ἡ τῆς βασκανίας καὶ τοῦ φθόνου ἁμαρτία. καὶ πρέ- πει πάντα
 ἄνθρωπον θερμῶς παρακαλεῖν τὸν θεόν, 2 ἦτοι κακοὺς deleui utpote ex Prouerbiorum loco,
 ubi μὴ ἔλεγε κακοὺς legitur, adscriptum 3 πλούσιος ἐν τροφαῖς (τρυφαῖς B cl. D): aptius M ὁ
 μὲν δαψιλῶς ἐσθίων 4. 9 χορ- ταίνει intransitiue ut aiunt dictum i. e. κορέννεται M 5 χρη-
 μάτων scripsi: βρωμάτων AB, φαγίων D. cf. 10 et M 6 ἀκό- ρεστον ut est in M? 7 ἡ μὲν] ἡμῶν B
 ἡ noli delere; cf. M 9 θέλει BD: θέλη A. illud propter u. οὐ praetuli. κἂν μὴ βούληται M 11 ἐπὶ
 τοσοῦτον] „in his uocibus desinit A, cuius scilicet folium ultimum fuit auolsum“. Boissonade
 αὐτὰ] cf. 130, 3 θεὸν . . ἐνθυμεῖται] „ἡ παρ’ ἡμῖν συνή- θεια ἐπὶ μὲν πράγματος πρὸς αἰτιατικὴν
 (συνάπτει) . . . ἐπὶ δὲ προσώπου, τὸ συναμφοτέρων, οἷον Σὲ ἐνθυμοῦμαι καὶ Σοῦ ἐνθυμοῦμαι.“
 Coraës ad Isocr. p. 15 (19) et 73 (23) cl. 13 (9) 12 καλύψει] scripsitne more suo καλύψει? μέχρις
 ἂν . . καλυφθῇ cod. M 16 Ies. Sirac. 5, 17 17 ἐν] cf. 113, 14. 51, 26 βαρυτέρων BD: βαρυτάτων
 Boissonade; cf. 129, 10 ὡς de consuetudine recentiorum ὅπως ἐκ τῶν τοιούτων τελείως ἐξέλθῃ
 ὁ φθόνος ἐκ τῆς καρδίας αὐτοῦ. γίνωσκε οὖν, ὦ πάτερ καὶ βα- σιλεῦ, ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ὁ μὴ
 βασκαίνων καὶ φθο- p. 166 B. νῶν γλυκέως ἐσθίει, γλυκέως πίνει, ἡδέως κοιμᾷ- ται· αἱ πράξεις
 αὐτοῦ φροντίδα οὐκ ἔχουσιν· εὐκό- λως γὰρ ὁ βούλεται πράττει, καὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ χωρὶς
 ἀνάγκης γίνεται· καθήμενός ἐστιν ἀμέριμνος, ἰστά- μενος οὐ κοπιᾷ. ταύτας οὖν, κράτιστε
 βασιλεῦ, ὥσπερ παρ’ ἐμοῦ ἀκήκοας ἀποκρίσεις ἀρκετὰς εἶναι νόμιζε περὶ πάντων.“